

व्याकीर्णं विचित्रं विस्तीर्णं च रसशास्त्रे मन्दबोधिनां
पुंसां मतिमोहो भवति तेन तस्य नाट्यवेदस्याग्नस्तत्पदे-
रेव सङ्घिष्य ऋजुवृत्त्या क्रियत इति ।

इदं प्रकरणं दशरूपज्ञानफलम् । इयरूपं किम्फ-
लमित्याह ।

Acc. 11403

आनन्दनिस्यन्दिषु रूपकेषु

व्युत्पत्तिमात्रं फलमल्पबुद्धिः ।

योऽपीतिहासादिवदाह साधु

स्तस्यै नमः खादुपराङ्मुखाय ॥ ६ ॥

तत्र केचित् ।

धर्मार्थकाममोक्षेषु वैचक्षण्यं कलासु च ।

करोति कौर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणम् ॥

इत्यादिना त्रिवर्गादिव्युत्पत्तिं काव्यफलत्वेनेच्छन्ति तन्नि-
शासेन स्वसंवेद्यः परमानन्दरूपो रसास्वादो दशरूपाणां
फलं न पुनरितिहासादिवत् त्रिवर्गादिव्युत्पत्तिमात्रमिति
दर्शितम् । नम इति सोल्लुण्ठम् ।

नाट्यानां लक्षणं सङ्घिषामीत्युक्तम् । किं पुनस्तन्
नाट्यमित्याह ।

अवस्थानुवृत्तिर्नाट्यं

काव्योपनिबद्धधीरोदात्ताद्यवस्थानुकारयतुर्विधाभिनयेन
तादात्म्यापत्तिर्नाट्यम् ।

रूपं दृश्यतयोच्यते ।

तदेव नाचं दृश्यमानतया रूपमित्युच्यते नीलादिरूपवत् ।

रूपकं तत् समारोपाद्

इति । नटे रामायवस्थारोपेण वर्तमानत्वात् रूपकं मुख-
चन्द्रादिवत् इत्येकस्मिन्नर्थे प्रवर्तमानस्य शब्दत्रयस्य इन्द्रः
पुरन्दरः शक्र इतिवत् प्रवृत्तिनिमित्तभेदो दर्शितः ।

दशधैव रसाश्रयम् ॥७॥

इति । रसानाश्रित्य वर्तमानं दशप्रकारकम् । एवेत्य-
वधारणं शुद्धाभिप्रायेण नाटिकायाः सङ्कीर्णत्वेन वक्ष्यमाण-
त्वात् ।

तानेव दशभेदानुद्दिशति ।

नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः ।

व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्के हास्यगा इति ॥८॥

ननु ।

डोम्बी श्रीगदितं भाणो भाणीप्रस्थानरासकाः ।

काव्यं च सप्त नृत्यस्य भेदाः स्युस्तेऽपि भाणवत् ॥

इति रूपकान्तराणामपि भावादवधारणानुपपत्तिरित्याश-
ङ्क्याऽऽह ।

अन्यद् भावाश्रयं नृत्यं

इति । रसाश्रयान् नाट्याद् भावाश्रयं नृत्यमन्यदेव । तत्र
भावाश्रयमिति विषयभेदान् नृत्यमिति नृतेर्गात्रविच्छेपाद्ये-
त्वेनाऽऽङ्गिकबाहुल्यात् तत्कारिषु च नर्तकव्यपदेशाल् लो-
केऽपि चाऽत्र प्रेक्षणीयकमिति व्यवहारान् नाटकादिरन्यन्
नृत्यम् । तद्भेदत्वात् श्रीगदितादेरवधारणोपपत्तिः । नाट-

कादि च रसविषयम् । रसस्य च पदार्थीभूतविभावादिक-
संसर्गात्मकवाक्यार्थहेतुकत्वाद् वाक्यार्थाभिनयात्मकत्वं
रसाश्रयमित्यनेन दर्शितम् । नाट्यमिति च नट अवस्यन्दन
इति नटेः किञ्चित् चलनार्थत्वात् सात्त्विकबाहुल्यम् । अत-
एव तत्कारिषु नटव्यपदेशः । यथा च गात्रविशेषार्थत्वे समा-
नेऽप्यनुकारात्मकत्वेन नृत्तादन्यन् नृत्यं तथा वाक्यार्थाभि-
नयात्मकान् नाट्यात् पदार्थाभिनयात्मकमन्यदेव नृत्यमिति ।

प्रसङ्गान् नृत्तं व्युत्पादयति ।

नृत्तं ताललयाश्रयम् ।

इति । तालश्चतुष्टयादिः लयो द्रुतादिः तन्मात्रापेक्षो-
ऽङ्गविशेषोऽभिनयशून्यो नृत्तमिति ।

अनन्तरोक्तं द्वितयं व्याचष्टे ।

आद्यं पदार्थाभिनयो मार्गो देशी तथा परम् ॥८॥

नृत्यं पदार्थाभिनयात्मकं मार्गं इति प्रसिद्धम् । नृत्तं
च देशीति ।

द्विविधस्याऽपि द्विविधं दर्शयति ।

मधुरोद्धतभेदेन तद् द्वयं द्विविधं पुनः ।

लास्यताण्डवरूपेण नाटकाद्युपकारकम् ॥१०॥

सुकुमारं हयमपि लास्यमुद्धतं द्वितयमपि ताण्डव-
मिति । प्रसङ्गीकृतस्योपयोगं दर्शयति । तच्च च नाटका-
द्युपकारकमिति । नृत्यस्य कचिद्वान्तरपदार्थाभिनयेन
नृत्तस्य च शोभाहेतुत्वेन नाटकादावुपयोग इति ।

अनुकारात्मकत्वेन रूपाणामभेदात् किङ्कृती भेद
इत्याशङ्क्याऽऽह ।

वस्तु नेता रसस्तेषां भेदको

इति । वस्तुभेदान् नायकभेदाद् रसभेदाद् रूपाणाम-
न्योन्यं भेद इति । वस्तुभेदमाह ।

वस्तु च द्विधा ।

कथमित्याह ।

तत्राऽऽधिकारिकं मुख्यमङ्गं प्रासङ्गिकं विदुः ॥११

इति । प्रधानभूतमाधिकारिकं यथा रामायणे रामसीता-
वृत्तान्तम् । तदङ्गभूतं प्रासङ्गिकं यथा तत्रैव विभीषणसुग्री-
वादिवृत्तान्त इति ।

निरुक्ताऽऽधिकारिकं लक्षयति ।

अधिकारः फलस्वाम्यमधिकारी च तत्प्रभुः ।

तन्निर्वर्त्यमभिव्यापि वृत्तं स्यादाधिकारिकम् ॥१२॥

इति । फलेन स्वस्वामिसम्बन्धोऽधिकारः फलस्वामी चाऽ-
धिकारी तेनाऽधिकारिणाऽधिकारिणा वा निर्वृत्तं फलपर्य-
न्ततां नीयमानमिति वृत्तमाधिकारिकम् ।

प्रासङ्गिकं व्याचष्टे ।

प्रासङ्गिकं परार्थस्य स्वार्थो यस्य प्रसङ्गतः ।

यस्येति वृत्तस्य परप्रयोजनस्य सतस्तत्प्रसङ्गात् स्वप्र-
योजनसिद्धिस्तत् प्रासङ्गिकमिति वृत्तं प्रसङ्गनिर्वृत्तेः ।

प्रासङ्गिकमपि पताकाप्रकरीभेदाद् द्विविधमित्याह ।

सानुबन्धं पताकाख्यं प्रकरी च प्रदेशभाक् ॥१३॥

दूरं यदनुवर्तते प्रासङ्गिकं सा पताका सुग्रीवादिद्व-
त्तान्तवत् । पताकेवाऽसाधारणनायकचिह्नवत् तदुपकारि-
त्वात् । यदल्पं सा प्रकरी श्रवणादिद्वत्तान्तवत् ।

पताकाप्रसङ्गेन पताकास्थानकं व्युत्पादयति ।

प्रस्तुतागन्तुभावस्य वस्तुनोऽन्योक्तिसूचकम् ।

पताकास्थानकं तुल्यसंविधानविशेषणम् ॥१४॥

प्राकराणिकस्य भाविनोऽर्थस्य सूचकं रूपं पताकावद्
भवतीति पताकास्थानकम् । तच्च तुल्येतिद्वत्ततया तुल्य-
विशेषणतया च द्विप्रकारमन्योक्तिसमासोक्तिभेदात् । यथा
रत्नावल्याम् ।

यातोऽस्मि पद्मनयने समयो ममैष

सुप्ता मयैव भवती प्रतिबोधनीया ।

प्रत्यायनामयमितीव सरोरुहिण्याः

सूर्योऽस्तमस्तकनिविष्टकरः करोति ॥

यथा च तुल्यविशेषणतया ।

उद्दामोत्कलिकां विपाण्डुररुचं प्रारब्धजृम्भां क्षणाद्

आयासं श्वसनोद्गमैरविरलैरातन्वतीमात्मनः ।

अयोद्यानलतामिमां समदनां नारीमिवाऽन्यां ध्रुवं

पश्यन् कोपविपाटलद्युतिमुखं देव्याः करिणाम्यहम् ॥

एवमाधिकारिकद्विविधप्रासङ्गिकभेदात् त्रिविधस्याऽपि
त्रैविध्यमाह ।

प्रख्यातोत्पाद्यमिथ्यत्वभेदात् त्रैधाऽपि तत् त्रिधा
 प्रख्यातमितिहासादेरुत्पाद्यं कविकल्पितम् ।
 मिश्रं च सङ्करात् ताभ्यां दिव्यमर्त्यादिभेदतः ॥१५॥
 इति निगदव्याख्यातम् ।

तस्येतिवृत्तस्य किं फलमित्याह ।

कार्यं त्रिवर्गस्तत् शुद्धमेकानेकानुबन्धि च ।

धर्मार्थकामाः फलम् । तच्च च शुद्धमेकैकमेकानुबन्धं
 द्वितानुबन्धं वा ।

तस्माधनं व्युत्पादयति ।

खलोद्दिष्टस्तु तद्देतुर्वीजं विस्तार्यनेकधा ।

स्तोकोद्दिष्टः कार्यसाधकः पुरस्तादनेकप्रकारं विस्तारी
 हेतुविशेषो बीजवद् बीजम् । यथा रत्नावलप्रां वत्सराजस्य
 रत्नावलीप्राप्तिहेतुरनुकूलदेवो योगन्धरायणव्यापारो विष्क-
 म्भके न्यस्तः । योगन्धरायणः । कः सन्देहः । ह्रीपादन्य-
 स्मादिति पठति इत्यादिना ।

प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतौ ।

इत्यन्तेन । यथा च वेणीसंहारे द्रौपदीकिशसंघमनहेतु-
 र्भीमक्रोधोपचितयुधिष्ठिरोत्साहो बीजमिति । तच्च च महा-
 कार्यावान्तरकार्यहेतुभेदादनेकप्रकारमिति ।

अवान्तरबीजस्य सज्ज्ञान्तरमाह ।

अवान्तरार्थविच्छेदे विन्दुरच्छेदकारणम् ॥१६॥

यथा रत्नावलप्राप्तवान्तरप्रयोजनानङ्गपूजापरिसमाप्तौ

कथार्थविच्छेदे सत्यनन्तरकार्यहेतुरुदयनस्येन्द्रोरिवोद्घोषते ।
सागरिका । श्रुत्वा । *कथं एसो सो उदयणगरिन्दो
जस्स अहं तादेण दिस्सेत्यादि । विन्दुर्जले तैलविन्दुवत्
प्रसारित्वात् ।

इदानीं पताकाद्यं प्रसङ्गाद् व्युत्क्रमोक्तं क्रमार्थमुप-
संहरन्माह ।

बीजविन्दुपताकाख्यप्रकरीकार्यलक्षणाः ।

अर्थप्रकृतयः पञ्च ता एताः परिकीर्तिताः ॥१७॥

अर्थप्रकृतयः प्रयोजनसिद्धिहेतवः ।

अन्यदवस्थापञ्चकमाह ।

अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः ।

आरम्भयत्नप्राप्ताशानियताग्निफलागमाः ॥१८॥

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

अत्रौत्सुक्यमात्रमारम्भः फललाभाय भूयसे ।

इदमहं सम्पादयामोत्यध्यवसायमात्रमारम्भ इत्युच्यते
यथा रत्नावल्लभा ।

प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतौ

दैवे चेत्यं दत्तहस्तावलम्बे ।

इत्यादिना सच्चिदायत्तसिद्धेर्वंशराजस्य कार्यारम्भो योगस्य-
रायणमुखेन दर्शितः ।

* कथं एष स उदयननरेन्द्रः यस्याऽहं तातेन दत्तेत्यादि ।

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससम्भवा ।

अङ्गानि द्वादशैतस्य बीजारम्भसमन्वयात् ॥२३॥

बीजानामुत्पत्तिरनेकप्रयोजनस्य रसस्य च हेतुमुख-
सन्धिरिति व्याख्येयम् । तेनाऽत्रिवर्गफले प्रहसनादौ रसो-
त्पत्तिहेतोरेव बीजत्वमिति । अस्य च बीजारम्भार्थयुक्तानि
द्वादशाऽङ्गानि भवन्ति । तान्याह ।

उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम् ।

युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना ।

उद्भेदभेदकरणान्यन्वर्थान्यथ लक्षणम् ॥ २४ ॥

एतेषां स्वसञ्ज्ञाव्याख्यातानामपि सुखार्थं लक्षणं क्रियते ।

बीजन्यास उपक्षेपः

यथा रत्नावलीप्रां नेपथ्ये ।

द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात् ।

आनीय भटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥

इत्यादिना योगन्धरायणो वत्सराजस्य रत्नावलीप्राप्तिहेतु-
भूतमनुकूलदैवं स्वध्यापारं बीजत्वेनोपक्षिप्तवानित्युपक्षेपः

परिकरमाह ।

तद्वाङ्मयं परिक्रिया ।

यथा तत्रैव । अन्यथा क्व सिद्धादेशप्रत्ययप्रार्थितायाः
सिंहलेश्वरदुहितुः समुद्रे प्रवहणभङ्गमग्नोत्थिताया फलका-

सादनमित्यादिना सर्वथा स्मृशन्ति स्वामिनमभ्युदया इत्य-
न्तेन वीजोत्पत्तेरेव बह्वकरणात् परिकरः ।

परिन्यासमाह ।

तन्निष्पत्तिः परिन्यासो

यथा तच्चैव ।

प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतो

दैवे चेत्यं दत्तहस्तावलम्बे ।

सिद्धे र्शान्तिर्नाऽस्ति सत्यं तथाऽपि

स्वेच्छाकारी भूत एवाऽस्मि भर्तुः ॥

इत्यनेन योगम्बरायणः स्वव्यापारदैवयोर्निष्पत्तिमुक्तवा-

मिति परिन्यासः ।

विलोभनमाह ।

गुणाख्यानाद् विलोभनम् ॥ २५ ॥

यथा रत्नावल्लगाम् ।

अस्तापास्तसमस्तभासि नभसः पारं प्रयाते रवा-

वास्यानीं समये समं नृपजनः सायन्तने सम्पतन् ।

सम्प्रत्येष सरोरुहद्युतिमुषः पादांस्तवाऽऽसेवितुं

प्रौढ्युत्कर्षकतो दृशासुदयनस्येन्दोरिवोद्दीप्तते ॥

इति वैतालिकमुखेन चन्द्रतुलावल्गराजगुणवर्णनया साग-
रिकायाः समागमहेत्वनुरागवीजानुगुण्येनैव विलोभनाद्
विलोभनमिति । यथा च वेणोसंहारे ।

मन्यायस्तार्पणवाग्धः भ्रुतकुहरवलम्बन्दरध्वानधीरः

कोणाघातेषु गर्जत्प्रलयघनघटान्योन्यसङ्घट्टचण्डः ।

कृष्णाक्रोधाग्रदूतः कुरुकुलनिधनोत्पातनिर्घातवातः
 केनाऽस्मिन्निहनादप्रतिरसितसखो दुन्दुभिस्ताडितोऽयम्
 इत्यादिना यशोदुन्दुभिरित्यन्तेन द्रौपद्या विलोभनाद्
 विलोभनमिति ।

अथ युक्तिः ।

सम्प्रधारणमर्थानां युक्तिः

यथा रत्नावल्यां मयाऽपि चैतां देवीदृष्टीं सबहुमानं
 निक्षिपता युक्तमेवाऽनुष्ठितं कथितं च मया यथा वास्त्रव्यः
 कञ्चुकी सिंहलेश्वरामात्येन वसुभूतिना सह कथं कथ-
 मपि समुद्रादुत्तीर्य कोशलोच्छित्तये गतस्य रुमन्वतो घटित
 इत्यनेन सागरिकाया अन्तःपुरस्थाया वत्सराजस्य सुखेन
 दर्शनादिप्रयोजनावधारणाद् वास्त्रव्यसिंहलेश्वरामात्ययोः
 स्वनायकसमागमहेतुप्रयोजनत्वेनाऽवधारणाद् युक्तिरिति ।

अथ प्राप्तिः ।

प्राप्तिः सुखागमः ।

इति । यथा वेणीसंहारे । चेटो । *भट्टिणि परि-
 कुविदो विश्व कुमारो लक्ष्मीयदीत्युपक्रमे । भीमः ।

मयासि कौरवगतं समरे न कोपाद्

दुःशासनस्य रुधिरं न पिबाम्युरस्तः ।

सञ्चूर्णयामि गदया न सुयोधनोरु

सन्धिं करोतु भवतां नृपतिः पण्डितः ॥

* मर्तिं परिकुपित इव कुमारो वक्षते ।

द्रौपदी शुक्ला सहर्षं * माध अक्षुदमुब्धं खु एदं वञ्चणं ता
पुणो पुणो भण इत्यनेन भीमक्रोधबीजान्वयेनैव सुखप्राप्ता
द्रौपद्याः प्राप्तिरिति । यथा च रत्नावल्यां सागरिका शुक्ला
सहर्षं परिवृत्य ससृहं पश्यन्ती । † कथं अत्र सो राज्ञा
उदयणी जस्य अहं तादेण दिखा ता परपे सणदूषितं मे
जीविदं एदस्य दंसणेण बहुमदं संजादमिति । सारिकायाः
सुखागमात् प्राप्तिरिति ।

अथ समाधानम् ।

बीजागमः समाधानं

यथा रत्नावल्यां वासवदत्ता । ‡ तेन हि उअणेहि मे
उवञ्चरणाहं । सागरिका । भट्टिणि एदं सव्वं सज्जन् ।
वासवदत्ता । निरूप्याऽऽत्मगतं अहो पमादो परिअणख
जस्य एव्व दंसणपहादो पअत्तेण रक्खीअदि तस्य ज्जेव
कहं दिट्ठिगोअरं आअदा भोदु एव्वं दाव । प्रकाशं ।
हंजे सागरिए कीस तुमं अज्ज पराहीणे परिअणे मअ-

* माध अक्षुतपूर्वमेतद्वचनं तत्पुनः पुनर्भण ।

† कथमयं स राजा उदयनो यस्याहं तातेन दत्ता तत् पर-
पे सणदूषितं मे जीवितं एतस्य दर्शनेन बहुमतं सञ्जातं ।

‡ तेन हि मे उपकरणानि उपनय । सागरिका । भट्टदारिके !
एतत् सर्वं सज्जं । वासवदत्ता निरूप्यात्मगतं, अहो प्रमादः परि-
जनस्य यस्यैव दर्शनपथात् प्रयत्नेन रक्ष्यते तस्यैव कथं दृष्टिगोचरं
आगता भवेत् । एवं तावत् । प्रकाशं । चेति सागरिके कथं
त्वमद्य पराधीने परिजने मदगोक्षवे सारिकां सुक्तेहागता, तस्मा-

णसवे सारिञ्चं मोक्षूण इहागदा ता तहिं ज्जेव गच्छ इत्यु-
पक्रमे सागरिका स्वगतं सारिञ्चा दाव मए सुसङ्गदाए
इत्य समप्पिदा पेक्खिदुं च मे कुतूहलं ता अलक्खिषा
पेक्खिच्चमित्तनेन वासवदत्ताया रत्नावलीदत्तरा जयोर्दंशम-
प्रतीकारात् सारिकायाः सुसङ्गतापण्येन अलक्षितप्रेक्षणमे-
व वत्सराजसमागमहेतोर्वीजस्योपादानात् समाधान-
मिति । यथा च वेणोसंहारे । भीमः । भवतु पाञ्चाल-
राजतनये श्रूयतामचिरेणैव कालेन ।

चञ्चहु जभमितचण्णगदाभिघात-

सञ्चूर्णितोरुयुगलस्य सुयोधनस्य ।

स्थानावनद्धनशीणितशीणपाणि-

रुत्तंसधिष्यति कचांस्तव देवि ! भीमः ॥

इत्यनेन वेणोसंहारहेतोः क्रोधवीजस्य पुनरुपादामात्
समाधानम् ।

अथ विधानम् ।

विधानं सुखदुःखद्वयत् ॥ २६ ॥

यथा मालतीमाधवे प्रथमेऽङ्के । माधवः ।

यान्त्या मुहुर्वलितकन्धरमाननं तद्

पावृत्तवृत्तशतपत्रनिभं वहन्त्या ।

सर्वत्रैव गच्छ, इत्युपक्रमे सागरिका स्वगतं सारिका तावन्मया सुस-
ङ्गताया हस्ते समर्पिता प्रेक्षितुं च मे कुतूहलं तत् अलक्षिता
प्रेक्षिष्य ।

दिग्धोऽभूतेन च विषेण च प्रक्षलाया

गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः ॥

यद्विस्मयस्तिमितमस्तिमितान्यभावम्

आनन्दमन्दममृतप्लवनादिवाऽभूत् ।

तत्सन्निधौ तदधुना हृदयं मदीयम्

अङ्गारचुम्बितमिव व्यथमानमास्ते ॥

इत्यनेन मालव्यवलोकनस्याऽनुरागस्य समागमहेतोर्वीजा-

नुगुणेनैव माधवस्य सुखदुःखकारित्वाद् विधानमिति ।

यथा च वेणीसंहारे । द्रौपदी । *णाथ पुणोवि तुल्ये हिं

अहं आअच्छिन्न समासासिद्ध्या । भीमः ।

ननु पाञ्चालराजतनये किमयाऽप्यलोकाश्चासनया ।

भूयः परिभवक्लान्तिलज्जाविधुरिताननम् ।

अनिःशेषितकौरव्यं न पश्यसि वृकोदरम् ॥

इति सङ्ग्रामस्य सुखदुःखहेतुत्वाद् विधानमिति ।

अथ परिभावना ।

परिभावोद्भूतावेश

इति । यथा रत्नावल्याम् । सागरिका । दृष्ट्वा सविस्मयम् ।

किधं पञ्चकखी ज्जेव अणङ्गो यूयं पडिच्छेदिता अहंपि

इधट्ठिद ज्जेव्व णं पूजइस्सं । इत्यनेन वत्सराजस्य अ-

* नाथ पुनरपि त्वयाहमागत्य समाश्रासयितव्या ।

† कथं प्रत्यक्ष एवानङ्गः यूयं प्रतिच्छेदिता अहमपि इह स्थितैवैनं पूजयिष्यामीति ।

नङ्गरूपतया अपङ्गवादनङ्गस्य च प्रत्यक्षस्य पूजाग्रहणस्य
लोकोत्तरत्वादङ्गुतरसावेशः परिभाषना । यथा च वेणी-
संहारे । द्रौपदी । *किं दाणिं एसो पलञ्जलधरत्वाणि-
दमंसलो खणे खणे समरदुन्दुभी ताडौयदि सि । इति
लोकोत्तरसमरदुन्दुभिध्वनिर्विस्तारसावेशाद् द्रौपद्याः परि-
भाषना ।

अथोद्भेदः ।

उद्भेदो गूढभेदनम् ।

इति । यथा रत्नावल्यां वत्सराजस्य कुसुमायुधव्यपदेश-
गूढस्य वैतालिकवचसा अस्तापास्ते त्यादिनोदयनस्येयत्नेन
बीजानुगुण्ये नैवोद्भेदनादुद्भेदः । यथा च वेणीसंहारे ।
आर्यं किमिदानीमध्यवस्यति गुरुरित्युपक्रमे । नेपथ्ये ।

यत् सत्यव्रतभङ्गभीरुमनसा यत्नेन मन्दोक्तं

यद् विस्तर्तुमपीहितं शमवता शान्तिं कुलस्येच्छता ।

तद् व्यूतारणिसम्भृतं नृपसुताकेशाखराकर्षणैः

क्रोधज्यातिरिदं महत् कुरुवने यौधिष्ठिरं जृम्भते ॥

भीमः । सहर्षम् । जृम्भतां सम्प्रत्यप्रतिहतमार्यस्य क्रोधस्यो-
द्भेदनादुद्भेदः ।

अथ करणम् ।

करणं प्रवृत्तारम्भो

* किमिदानीमेव प्रत्यक्षजलधरस्तनितमांसलः क्षणे क्षणे समरदु-
न्दुमिज्ञायते ।

यथा रत्नावल्याम् । *णमो दे कुसुमाञ्जलि ता अमो-
हदंसणो मे भविसस्ससि त्ति दिट्ठं जं पेक्खिदम्भं ता
जाव ण कोवि मं पेक्खइ ता गमिस्सं इत्यनेनाऽनन्तराङ्ग-
प्रकृतनिर्विघ्नदर्शनारम्भणात् करणम् । यथा च वेणी-
संहारे । तत् पाञ्चालि गच्छामो वयमिदानीं कुरुकुल-
क्षयायेति । सहदेवः । आर्य गच्छाम इदानीं गुरुजनानु-
ज्ञाता विक्रमानुरूपमाचरितुमित्यनेनाऽनन्तराङ्गप्रस्तूयमान-
सङ्ग्रामारम्भणात् करणमिति । सर्वत्र चेहोद्देशप्रतिनिर्देश-
वैषम्यं क्रियाक्रमस्याऽविवक्षितत्वादिति ।

अथ भेदः ।

भेदः प्रोत्साहना मता ॥ २७ ॥

इति । यथा वेणीसंहारे । *णाध मा क्व, जस्ससेणीप-
रिभवुहीविदकोवा अणवेक्खिदसरीरा परिकमिस्ससध जदो
अप्पमतसच्चरणीयाइं सुणीयन्ति रिउवलाईं । भीमः ।
अयि सुत्तविये ।

अन्योन्यास्फालभिन्नद्विपरुधिरवसासान्द्रमस्तिष्कपङ्के
मरुतानां स्यन्दनानासुपरिकृतपदन्यासविक्रान्तपत्तौ ।
स्फ्रीतासृक्पानगोष्ठौरसदशिवशिवातूर्यनृत्यत्कबन्धे
सङ्ग्रामैकार्णवान्तः पयसि विचरितुं पण्डिताः पाण्डपुत्राः॥

* नसक्ते कुसुमाञ्जलि तदमोघदर्शनो मे भविष्यतीति, इष्टं यत्
प्रेक्षितम् तत् यावन्न कोऽपि सां प्रेक्षते तत् गमिष्यामीति ।

* नाथ मा खलु याज्ञसेनीपरिभवीहीपितकोपा अनप्रेक्षित-
शरीराः परिकमिष्यथ यतोऽप्रमत्तसच्चरणीयानि नूयन्ते रिपुबलानि ।

इत्यनेन विषयायाः द्रौपद्याः क्रोधोत्साहबीजानुगुण्येनैव प्रोत्साहनाद् भेद इति ।

एतानि च द्वादशमुखाङ्गानि बीजारम्भद्योतकानि साक्षात् पारम्पर्येण वा विधेयानि । एतेषामुपक्षेपपरिकर-परिचयासयुक्तुर्गद्गेदसमाधानानामवश्यं भावितेति ।

अथ साङ्गं प्रतिमुखसन्धिमाह ।

लक्ष्यालक्ष्य इवोद्भेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत् ।

बिन्दुप्रयत्नानुगमादङ्गान्यस्य त्रयोदश ॥२८॥

तस्य बीजस्य किञ्चित् लक्ष्यः किञ्चिदलक्ष्य इवोद्भेदः प्रकाशनं तत् प्रतिमुखम् । यथा रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के वत्सराजसागरिकासमागमहेतोरनुरागबीजस्य प्रथमाङ्कोपक्षिप्तस्य सुसङ्गताविदूषकाभ्यां ज्ञायमानतया किञ्चित् लक्ष्यस्य वासवदत्तया च चित्रफलकवृत्तान्तेन किञ्चिदुन्नीयमानस्य दृष्ट्यादृश्यरूपतयोद्भेदः प्रतिमुखसन्धिरिति । वेणीसंहारेऽपि द्वितीयेऽङ्के भीष्मादिवधेन किञ्चित् लक्ष्यस्य कर्णाद्यवधाच्चालक्ष्यस्य क्रोधबीजस्योद्भेदः ।

सहभृत्यगणं सवान्धवं सहमितं ससुतं सहानुजम् ।

स्ववलेन निहन्ति संयुगे न चिरात् पाण्डुसुतः सुयोधनम् ॥

इत्यादिभिः ।

दुःशासनस्य हृदयक्षतजाम्बुपाने

दुःस्योधनस्य च यथा गदयोरुभङ्गे ।

तेजस्विनां समरमूर्ध्नि पाण्डवानां

त्रेया जयद्रथवधेऽपि तथा प्रतिज्ञा ॥

इत्येवमादिभिस्त्रोदः प्रतिमुखसन्धिरिति । अस्य च पूर्वा-
ङ्गोपक्षिप्तबिन्दुरूपबीजप्रयत्नार्थानुगतानि तयोदशाऽङ्गानि
भवन्ति ।

तान्याह ।

विलासः परिसर्पश्च विधूतं शमनमणी ।

नर्मदुःखतिः प्रगयणं निरोधः पर्युपासनम् ॥२६॥

वज्रं पुष्पमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

रत्यर्थेहा विलासः स्याद् दृष्टनष्टानुसर्पणम् ।

परिसर्पो विधूतं स्यादरतिस्तच्छमः शमः ॥३०॥

परिहासवचो नर्म धृतिस्तज्जा दुःखतिर्मता ।

उत्तरा वाक् प्रगयणं हितरोधो निरोधनम् ॥३१॥

पर्युपास्तिरनुनयः पुष्पं वाक्यं विशेषवत् ।

उपन्यासस्तु सोपायं वज्रं प्रत्यक्षनिष्ठुरम् ।

चातुर्वर्णोपगमनं वर्णसंहार इष्यते ॥ ३२ ॥

रत्यर्थेहेति । यथा रत्नावल्याम् । सागरिका । *हिंस्रस्य

पसीद पसीद किं इमिणा आश्रयसमेतफलेन दुःखहजणप्य-
त्यणानुबन्धेणेत्युपक्रमे तद्वाचि आलेखगदं तं जणं कदुप्र-
सन्धा समीहितं करिस्मं । तद्वाचि तस्मिन् एतत्ति अस्मि दंसणो-

* हृदय प्रसीद प्रसीद किमनेन आश्रयसमाप्तफलेन दुःखमजन-
प्रार्थनानुबन्धेन । तथापि आलेखगतं तं जनं कृत्वा यथा समीहितं
करिष्यामि । तथापि तस्मिन् नास्त्यन्यो दर्शनोपाय इति ।

मादाय देव्याः समर्पयति । पुनर्भानुमती अर्घं दत्त्वा ।
 *हृत्वा उपनेहि मे कुसुमाङ्गं जाव अवराणं पि दिवार्णं
 सवरित्रं णिवत्तेमि हस्तौ प्रसारयति । दुर्योधनः । पुष्या-
 न्युपनयति । भानुमत्यास्तत्सार्धंजातकम्पाया हस्तात् पु-
 ष्याणि पतन्तीत्यनेन नर्मणा दुःस्वप्नदर्शनोपशमायं देवता-
 पूजाविघ्नकारिणा श्रीजोह्वाटनात् परिहासस्य प्रतिमुखाङ्गत्वं
 युक्तमिति ।

अथ नर्मद्युतिः । धृतिरिति । यथा रत्नावल्याम् । सुसङ्गता ।
 †सहि अदिणिट्ठुरा दाणिं सि तुमं जा एवं पि भट्टिणा
 हत्वावलंविदा कोवं ण मुच्चसि । सागरिका । सम्भूभङ्ग-
 मोपद्विहस्य । सुसङ्गदे दाणिं पि ण विरमसीत्यनेनाऽनु-
 रागश्रीजोह्वाटनान्वयेन धृतिर्नर्मजा युतिरिति दर्शितमिति ।

अथ प्रगयणम् । उत्तरिति । यथा रत्नावल्याम् । विदू-
 षकः । ‡भो वयस्स दिट्ठिआ वड्ढसे । राजा । सकौ-
 तुकम् । वयस्य किमेतत् । विदूषकः । §भो एदं कखु तं
 वं मए भणिदं तुमं एव्व आलिहिदो की अणो कुसुमाङ्ग-
 ववदेसेण णिण्हवीअदीत्यादिना ।

* हृत्वा उपनय मे कुसुमानि यावदपरेषामपि देवानां समर्प्यं
 विवर्तयामि ।

† सहि अदिनिष्ठुरासीदानीं त्वं या एवमपि भर्ता हस्तावल-
 म्बिता कोपं न मुच्चसि । सागरिका । सम्भूभङ्गमोपद्विहस्य सुसङ्गते
 श्रदानीमपि न विरमसि ।

‡ भो वयस्य दिट्ठिआ वड्ढसे ।

§ भो एतत् खलु तत् यन्मया भणितं त्वमेव आलिखितः ।
 कोऽन्यः कुसुमायुष्यपदेयेन निह्नूयते ।

परिच्युतस्तत्कुचकुम्भमध्यात्

किं शोषमायासि मृणालहार ! ।

न सूक्ष्मतन्तोरपि तावकस्य

तवाश्वकाशो भवतः किमु स्यात् ॥

इत्यनेन राजविदूषकसागरिकासुसङ्गतानामन्योन्यवचने-
नोत्तरोत्तरानुरागबीजोद्घाटनात् प्रगयणमिति ।

अथ निरोधः । हितरोध इति । यथा रत्नावल्याम् ।
राजा । धिङ्मूर्ख ।

प्राप्ता कथमपि देवात् कण्ठमनीतेव सा प्रकटरागा ।

रत्नावलीव कान्ता मम हस्ताद् अंशिता भवता ॥

इत्यनेन वत्सराजस्य सागरिकासमागमरूपहितस्य वासव-
दत्ताप्रवेशसूचकेन विदूषकवचसा निरोधान् निरोधनमिति ।

अथ पर्युपासनम् । पर्युपास्तरिति । यथा रत्ना-
वल्याम् । राजा ।

प्रसीदति ब्रूयामिदमसति कोपे न घटते

करिष्याम्येवं नो पुनरिति भवेदभ्युपगमः ।

न मे दोषोऽस्तीति त्वमिदमपि हि ज्ञास्यसि मृषा

किमेतस्मिन् वक्तुं क्षममिति न वेष्टि प्रियतमे ॥

इत्यनेन चित्रगतयोर्नायकयोर्दर्शनात् कुपिताया वासव-
दत्ताया अनुनयनं नायकयोरनुरागोद्घाटान्वयेन पर्युपासन-
मिति ।

अथ पुष्पम् । पुष्पमिति । यथा रत्नावल्याम् । राजा ।
सागरिकां हस्ते गृहीत्वा स्पर्शं नाटयति । विदूषकः ।

*भो एषा अपुष्पा सिरी तए समासादिदा । राजा । वयस्य !
सत्यम् ।

श्रीरेषा पाणिरप्यस्याः पारिजातस्य पत्नवः ।

कुतोऽन्यथा स्रवत्येव खेदच्छन्नामृतद्रवः ॥

इत्यनेन नायकयोः साक्षादन्योन्यदर्शनादिना सविशेषानु-
रागोद्घाटनात् पुष्पम् ।

अथोपन्यासः । उपन्यास इति । यथा रत्नावल्याम् ।
सुसङ्गता । 'भट्टा अलं सङ्गाए मएवि भट्टिणो पसाएण
कीलिदं एव्व ता किं कखाभरणकेण अदोवि मे गरुओ
पसाओ जं कीस तए अहं एय आलिहिअ त्ति कुविआ
मे पिअसही साअरिआ ता पसादीअदु इत्यनेन सुसङ्गता-
वचसा सागरिका मया लिखिता सागरिकया च त्वमिति
सूचयता प्रसादोपन्यासेन बीजोद्घेदादुपन्यास इति ।

अथ वज्रम् । वज्रमिति । यथा रत्नावल्याम् । वासव-
दत्ता । फलकं निर्दिश्य । 'अज्जउत्ता एसावि आ तुह
समीवे एदं किं वसन्तअस्य विखाणं । पुनः अज्जउत्त
ममावि एदं चित्तकम्म पेक्खन्तीए सीसवेअणा समुप्पसा

* भो एषा अपूर्वा श्रीः त्वया समासादिता ।

† भर्तरालं शङ्कया मयापि भर्तुः प्रसादेन क्रीडितमेव तत् किं
कणाभरणेन । असावपि मे गुरुः प्रसादः यत् कथं त्वयाहमत्रालिखि-
तेति कुपिता मे प्रियसखी सागरिका तत् प्रसाद्यताम् ।

‡ आर्यपुत्र एषापि या तव समीपे । एतत् किं वसन्तकस्य वि-
ज्ञानम् । आर्यपुत्र मयापि एतत् चित्तकर्म पश्यन्त्याः श्रीर्जवेदना
सहस्रम् ।

इत्यनेन वासवदत्तया वत्सराजस्य सागरिकानुरागोद्भेदनात्
प्रत्यक्षनिष्ठुराभिधानं वज्रमिति ।

अथ वर्णसंहारः । चातुर्वर्णेति । यथा वीरचरिते तृतीयोऽङ्के ।

परिषदियमृषीणामेष वृद्धो युधाजित्

सह नृपतिरमात्यैर्लोमपादश्च वृद्धः ।

अथमविरतयज्ञो ब्रह्मवादी पुराणः

प्रभुरपि जनकानामदुहो याचकस्ते ॥

इत्यनेन ऋषिचत्विशामात्यादीनां सङ्गतानां वर्णानां वचसा
रामविजयाशंसिनः परशुरामदुर्णयस्याऽद्रोहयाच्चादारेणो-
द्भेदनाद् वर्णसंहार इति ।

एतानि च त्रयोदश प्रतिमुखाङ्गानि सुखमन्युपत्तिम-
विन्दुलक्षणावान्तरबीजमहाबीजप्रयत्नानुगतानि विधेयानि ।
एतेषां च मध्ये परिसर्पप्रशमवज्रोपन्यासपुष्पाणां प्राधा-
न्यम् । इतरेषां यथासम्भवं प्रयोग इति ।

अथ गर्भसन्धिमाह ।

गर्भस्तु दृष्टनष्टस्य बीजस्याऽन्वेषणं सुद्धः ।

द्वादशाङ्गः पताका स्यान् वा स्यात् प्राप्तिसम्भवः ३३

प्रतिमुखसन्धौ लक्ष्यालक्ष्यरूपतया स्तोकोद्भिन्नस्य
बीजस्य सविशेषोद्भेदपूर्वकः सान्तरायो लाभः पुनर्विच्छेदः
पुनः प्राप्तिः पुनर्विच्छेदः पुनश्च तस्यैवाऽन्वेषणं वारंवारं
सोऽनिर्धारितैकान्तफलप्राप्त्याशात्मको गर्भसन्धिरिति । तत्र
चौत्सर्गिकत्वेन प्राप्तायाः पताकायाः अनियमं दर्शयति ।
पताका स्यान् नवेत्यनेन । प्राप्तिसम्भवस्तु स्यादेवेति दर्श-

यति । स्यादिति । यथा रत्नावल्यां तृतीयेऽङ्के वत्सराजस्य
वासवदत्तालक्षणापायेन तद्वेषपरिग्रहसागरिकाभिसरणो-
पायेन च विदूषकवचसा सागरिकाप्राप्त्याया प्रथमं पुनर्वास-
वदत्तयाविच्छेदः पुनः प्राप्तिः पुनर्विच्छेदः पुनरपायनिवा-
रणोपायान्वेषणं नाऽस्ति देवीप्रसादनं मुक्ताऽन्य उपाय
इत्यनेन दर्शितमिति । स च द्वादशाङ्गो भवति ।

तान्युद्दिशति ।

अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः ।

सङ्ग्रहश्चाऽनुमानं च तोटकाधिवले तथा ॥३४॥

उद्देशसम्भ्रमाक्षेपा लक्षणं च प्रणीयते ।

इति । यथोद्देशं लक्षणमाह ।

अभूताहरणं कृद्ग

इति । यथा रत्नावलपाम् । *साधु रे अमच्च वसन्तत्र साधु ।
अदिसइदो तए अमच्चो जोगन्धराअणो इमाए सन्धिवग्नह-
चिन्ताए इत्यादिना प्रवेशकेन गृहीतवासवदत्ताविषायाः
सागरिकाया वत्सराजाभिसरणं कृद्ग विदूषकसुसङ्गताकृतम-
काञ्चनमालानुवादद्वारेण दर्शितमित्यभूताहरणम् ।

अथ मार्गः ।

मार्गस्तत्त्वार्थकीर्तनम् ॥ ३५ ॥

इति । यथा रत्नावलपाम् । विदूषकः । †दिट्ठिआ वड्-

* साधु रे कमात्य वसन्तक ! साधु । अतिशयितस्त्वयामात्यो यौग-
न्धरायणोऽनया सन्धिविग्रहचिन्तया ।

† दिट्ठा वर्धसे सुमीहिताभ्यधिकया कार्यसिद्ध्या ।

ठसि समीहिद्विभुधिकाए कज्जसिद्धीए । राजा । वयस्य कुशलं
 प्रियायाः । विदूषकः । *अचरेण सअं ज्जेव्व पेक्खिअ जाणि-
 हिसि । राजा । दर्शनमपि भविष्यति । विदूषकः । सग-
 र्वम् । †कीम ण भविस्सदि जस्स दे उवहसिद्विहप्फ-
 दिबुद्धिविहवो अहं अमच्छो । राजा । तथापि कथमिति
 श्रोतुमिच्छामि । विदूषकः । कर्णे कथयत्येवमित्यनेन यथा
 विदूषकेण सागरिकासमागमः सूचितः तथैव निश्चितरूपो
 राज्ञे निवेदित इति तत्त्वार्थकथनान् सागं इति ।

अथ रूपम् ।

रूपं वितर्कवद् वाक्यं

इति । यथा रत्नावल्यम । राजा । अहो किमपि कामि-
 जनस्य स्वगृहिणीसमागमपरिभाविनोऽभिनवं जनं प्रति
 पक्षपातः । तथाहि ।

प्रणयविशदां दृष्टिं वक्ते ददाति न शङ्किता

घटयति घनं कण्ठाश्लेषे रसान् न पयोधरो ।

वदति बहुशो गच्छामीति प्रयत्नधृताऽप्यहो

रमयतितरां सङ्केतस्था तथापि हि कामिनी ॥

कथं चिरयति वसन्तकः । किन्तु खलु विदितः स्यादयं
 वृत्तान्तो दिव्या इत्यनेन रत्नावलीसमागमप्राप्तप्राशानुगुण्ये-
 नैव द्वीशङ्कायाश्च वितर्काद् रूपमिति ।

* अचरेण स्वयमेव प्रेक्ष्य ज्ञास्यसि ।

† कथं न भविष्यति यस्य ते उपहसितहस्यतिबुद्धिविभवोऽह-
 समात्यः ।

जायामि । सागरिआ एण दुक्करं जीविसुसदि त्ति तक्केमौ-
त्यत्र प्रकृष्टप्रेमस्खलनेन सागरिकाशुरागजन्येन वासव-
दत्ताया मरणाभ्यूहनमनुमानमिति ।

अथाऽधिवलम् ।

अधिवलमभिसन्धिः

इति । यथा रत्नावलग्राम् । काञ्चनमाला । † भट्टिणि इअं
सा चित्तशालिआ ता वसन्तअस्स सण् करेमि छोटिकां
ददाति इत्यादिना वासवदत्ताकाञ्चनमालाभ्यां सागरिका-
सुसङ्गतावेषाभ्यां राजविदूषकयोरभिसन्धीयमानत्वादधि-
वलमिति ।

अथ तोटकम् ।

संख्यं तोटकं वचः ॥ ३७ ॥

इति । यथा रत्नावलग्राम् । वासवदत्ता । उपसृत्य । ‡ अज्ज-
उत्त जुत्तमिणं सरिसमिणं । पुनः सरोषम् । § अज्जउत्त उट्-
ठेहि किं अज्जवि आहिजाईए सेवादुःखमणुभवीअदि कञ्च-
णमाले एदेण ज्जेव पासेण बन्धिअ आणेहि एणं दुट्ठवम्ह-
णम् । एदं पि दुट्ठकखअं अग्गदी करेहि इत्यनेन वासवदत्ता

† हे भर्तृदारिके इयं सा चित्तशालिका तत् वसन्तकस्य संज्ञां
करोमि ।

‡ कार्यपुत्र युक्तमिदं सदृशमिदम् ।

§ कार्यपुत्रोत्तिष्ठ किमद्यापि व्याभिजात्याः सेवादुःखमनुभूयते ।
काञ्चनमाले एतेनैव पाशेन बन्धानयनं दुष्टब्राह्मणम् । एतामपि दुष्ट-
कन्यकासमयतः कुरु ।

संरब्धवचसा सागरिकासमागमान्तरायभूतेनाऽनियतप्राप्ति-
कारणं तोटकमुक्तम् । यथा च वेणीसंहारे ।

प्रयत्नपरिवोधितः सुतिभिरय शेषे निशाम् ।
इत्यादिना ।

धृतायुधो यावदहं तावदन्यैः किमायुधैः ।
इत्यन्तेनाऽन्योन्यं कर्णाश्वत्याब्धौः संरब्धवचसा सेनाभेद-
कारिणा पाण्डवविजयप्राप्त्याशान्वितं तोटकमिति । अन्या-
न्तरे तु ।

तोटकस्याऽन्यथाभावं ब्रुवतेऽधिवलं बुधाः ।
यथा रत्नावलग्राम । राजा । देवि एवमपि प्रत्यक्षदृष्टव्य-
लोकः किं विज्ञापयामि ।

आताम्रतामपनयामि विलज्ज एव
लाक्षाकृतां चरणयोस्तव देवि ! मूर्ध्ना ।
कोपोपरागजनितां तु सुखेन्दुविम्बे
हर्तुं क्षमो यदि परं करुणा मयि स्यात् ॥

संरब्धवचनं यत् तु तोटकं तदुदाहृतम् ।
यथा रत्नावलग्राम । राजा । प्रिये वासवदत्ते ! प्रसीद
प्रसीद । वासवदत्ता । अश्रूणि धारयन्ती । *अज्जउत्त ! मा
एवं भण अण्णसङ्कन्ताइं खु एदाइं अक्खराइं त्ति ।
यथा च वेणीसंहारे । राजा । अये सुन्दरक ! कच्चित्
कुशलमङ्गराजस्य । पुरुषः । †कुशलं शरीरमेतत्केण ।

* चार्यपुत्र ! मैवं भण अन्यसंक्रान्तानि खलु एतान्यक्षराणीति ।

† कुशलं शरीरमात्रकेण ।

राजा । किं तस्य किरीटिना हता धीरेयाः । क्षतः सारथिः ।
भग्नो वा रथः । पुरुषः । *देव ! यो भग्नो रहो भग्नो से
मणोरहो । राजा । ससम्भ्रमम् । कथमित्येवमादिना
संख्यवचसा तोटकमिति ।

अथोद्देशः ।

उद्देशोऽरिक्ता भीतिः

यथा रत्नावल्याम् । सागरिका । आत्मगतम् । 'कहं
अकिदपुस्तेहिं अत्तणो इच्छाए मरिउं' पि ण पारीअदि ।
इत्यनेन वासवदत्तातः सागरिकाया भयमित्युद्देशः । यो
हि यस्याऽपकारी स तस्याऽरिः । यथा च वेणिसंहारे ।
सूतः । श्रुत्वा सभयम् । कथमासन्न एवाऽसौ कौरवराजपुत्र-
महावनोत्पातमारुतो मारुतिरनुपलब्धसञ्ज्ञश्च महाराजः ।
भवतु दूरमपहरामि स्यन्दनम् । कदाचिदयमनार्यो दुःशासन
इवाऽस्मिन्नप्यनार्यमाचरिष्यतीति अरिक्ता भीतिरुद्देशः ।

अथ सम्भ्रमः ।

शङ्काचासौ च सम्भ्रमः ।

यथा रत्नावल्याम् । विदूषकः । पश्यन् । †का उण एसा ।
ससम्भ्रमम् । कथं देवी वासवदत्ता अत्ताणं वावादिदि ।
राजा । ससम्भ्रममुपसर्पन् । काऽसौ काऽसावित्यनेन वासव-
दत्तावुद्दिगृहीतायाः सागरिकाया मरणाशङ्कया सम्भ्रम

* देव न भग्नो रथः, भग्नोऽस्य मनोरथः ।

† कथमकृतपुण्यैरात्मन इच्छया मर्त्यमपि न शक्यते ।

‡ का पुनरेषा । कथं देवी वासवदत्तात्मानं व्यापादयति ।

इति । यथा च वेणीसंहारे । नेपथ्ये कलकलः । अश्वत्यासा ।
 ससंभ्रमम् । मातुल ! मातुल ! कष्टं एष भ्रातुः प्रति-
 ज्ञामह्मभीरुः किरौटी । सप्तं शरवर्षेर्दुर्योधनराधेयावभिद्र-
 वति । सर्वथा पीतं शोणितं दुःशासनस्य भीमेनेत्याशङ्क ।
 तथा प्रविश्य सम्भ्रान्तः सप्रहारः सुतः । त्रायतां त्रायतां
 कुमार इति वासः । इत्येताभ्यां त्रासशङ्काभ्यां दुःशासनद्रोण-
 बधसूचकाभ्यां पाण्डवविजयप्राप्त्याशान्वितः सम्भ्रम इति ।

अथाऽऽक्षेपः ।

गर्भवीजसमुद्भेदादाक्षेपः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥

यथा रत्नावल्याम् । राजा । वयस्य देवीप्रसादनं मुक्ता
 नाऽन्यमत्रोपायं पश्यामि । पुनः क्रमान्तरे सर्वथा देवीप्रसा-
 दनं प्रति निष्प्रत्याशीभृताः स्मः । पुनस्तत् किमिह स्थितेन
 देवीमेव गत्वा प्रसादयामीत्यनेन देवीप्रसादायत्ता साग-
 रिकासमागमसिद्धिरिति गर्भवीजोद्भेदादाक्षेपः । यथा च
वेणीसंहारे । सुन्दरकः । *अहवा किमेतद् देव्यं उग्रालहामि
 तस्म क्व, एदं णिवभच्छिद्विदुरवग्रणवीअस्स परिभूद-
 पिदामहहिदोवदेसङ्कुरस्स सउणिप्पोच्छाहणारुदमूलस्स

* अथवा किमत्र दैवमुपायमिति तस्य खल्वेतत् निर्भर्त्सितविदुर-
 वचनवीजस्य परिभूतपितामहहिवोपदेशाङ्कुरस्य शङ्कानिमोक्षाहना-
 रुढमूलस्य कूटवपशाखिनो पाञ्चालीनेशमहणकुसुमस्य फलं परि-
 णमति ।

कूडविससाहिणी पञ्चालीकिसगहणकुसुमस्त फलं परिणमेदि।
इत्यनेन बीजमेव फलीन्मुखतयाऽऽच्छिप्यत इत्याप्यक्षेपः ।

एतानि द्वादश गर्भाङ्गानि प्राप्तप्राशाप्रदर्शकत्वेनोपनि-
बन्धनीयान्येषां च मध्ये अभृताहरणमार्गतोटीकाधिवसा-
क्षिपाणां प्राधान्यम् । इतरेषां यथासम्भवं प्रयोग इति साङ्गो
गर्भसन्धिरुक्तः ।

अथाऽवमर्शः ।

क्रोधेनाऽवमर्शेद् यत् व्यसनाद् वा विलोभनात् ।
गर्भनिभिन्नबीजार्थः सोऽवमर्शोऽङ्गसंग्रहः ॥३६॥

अवमर्शनमवमर्शः पर्यालोचनम् । तच्च क्रोधेन वा व्यस-
नाद् वा विलोभनेन वा भवितव्यमनेनाऽर्थेनेत्यवधारितैका-
न्तफलप्राप्तप्रवसायात्मागर्भसन्धुग्रन्निबीजार्थसम्बन्धो विम-
र्शोऽवमर्शः । यथा रत्नावल्यां चतुर्थेऽङ्के । अग्निविद्रवपर्यन्तो
वासवदत्ताप्रसक्तप्रा निरपययरत्नावलीप्राप्तप्रवसायात्मा वि-
मर्शो दर्शितः । यथा च वेणीसंचारे । दुर्योधनरुधिराक्त-
भीमसेनागमपर्यन्तः ।

तीर्णं भीष्महोदधौ कथमपि द्रोणानले निर्वृते
कर्णाशीविषभोगिनि प्रशमिते शल्येऽपि याते दिवम् ।

भीमेन प्रियसाहसेन रभसादल्यावशेषे जये

सर्वे जीवितसंग्रयं वयमस्मी वाक्ता समारोपिताः ॥

इत्यत्र स्वल्पावशेषे जय इत्यादिभिर्विजयप्रत्ययिसमस्तभी-
षादिमहारथवधादवधारितैकान्तविजयावमर्शनादवमर्शनं
दर्शितमित्यवमर्शसन्धिः ।

तस्याऽङ्गसङ्ग्रहमाह ।

तत्ताऽपवादसम्फोटौ विद्रवद्रवशक्तयः ।

द्युतिः प्रसङ्गच्छन्नं व्यवसायो विरोधनम् ।

प्ररोचना विचलनमादानं च तयोदश ॥ ४० ॥

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

दोषप्रख्यापवादः स्यात्

यथा रत्नावलग्राम । सुसङ्गता । * सा खलु तवसुसिणी
भट्टिणीए उज्जइणिं णीअदित्ति पवादं करिअ उवयिदि
अवरत्ते ण आणीअदि कहिंपि णीदेत्ति । विद्रवकः । सोद-
चिगम् । † अदिणिग्घिणं क्वु कधं देवीए । पुनः । भो वयस
मा खलु अस्सधा सम्भावेहि । सा खलु देवीए उज्जइणीए पेसिदा ।
अदो अप्पिअं त्ति कहिदं । दाप्ता । अहो निरतुरोधा मयि नि
देवीत्यनेन त्रासवदत्तादोषप्रख्यापनादपवादः । यथा च
वेणीसंहारे । युधिष्ठिरः । पाञ्चालक कच्चिदाभादिता तस्य
दुरात्मनः कौरवापसदस्य पदवी । पाञ्चालकः । न केवलं
पदवी स एव दुरात्मा देवीकेशपाशस्पर्शपातकप्रधानहेतुरुप-
लब्ध इति दुर्योधनस्य दोषप्रख्यापनादपवाद इति ।

* सा खलु तपस्विनी भट्टारिकया उज्जयिनीं नीयत इति प्रवादं
कृत्या उपस्थितेऽर्धरात्रे नानीयते कृतापि नीतेति ।

† अतिनिर्घणं खलु कथं देव्या । भो वयस मा खलु अन्यथा
सम्भावय । सा खलु देव्या उज्जयिन्यां प्रेमिता । अतोऽप्रिमिति
कथितम् ।

अथ सम्फटः ।

सम्फटो रोषभाषणम् ।

इति । यथा वेणीसंहारि । श्री कौरवराज कृतं बन्धुनाश-
दर्शनमन्युना मैवं विषादं कथाः । पर्याप्ताः पाण्डवाः सम-
राधाहमसहाय इति ।

पञ्चानां मन्यसेऽस्माकं यं सुयोधं सुयोधन ।

दंशितस्यात्तशस्त्रस्य तेन तेऽस्य रणोत्सवः ॥

इत्थं सुत्वाऽसुयात्मिकां निक्षिप्य कुमारयोर्द्विष्टिसुत्तवान्
धार्तराष्ट्रः ।

कर्णदुःशासनवधात् तुल्यावेव युवां मम ।

अप्रियोऽपि प्रियो योऽबुं त्वमेव प्रियसाहसः ॥

ब्रह्मलुप्य च परस्परक्रोधाधिक्येपपरुषवाक्कलहप्रस्तावित-
घोरसङ्ग्रामावित्यनेन भीमदुर्योधनयोरन्योन्यरोषसम्भाषणाद्
विजयवीक्षान्वयेन सम्फट इति ।

अथ विद्रवः ।

विद्रवो बधवन्धादिर

यथा कलितरामे ।

येनाऽऽहत्य मुखानि सासपठतामत्यन्तमायासितं

बल्लिय येन हताचसूत्रवलयमत्यर्पणैः क्रीडितम् ।

युष्माकं हृदयं स एष विशिखेरापूरितांसस्थलो

मृच्छाघोरतमः प्रवेशविवशो बध्ना त्रयो मीयते ॥

यथा च रत्नावल्लगाम् ।

हर्म्याणां हेममृद्वश्रियमिव शिखरैरर्चिषामादधानः
 सान्द्रोद्यानद्रुमाग्रखपनपिशुनितास्यन्ततीव्राभितापः ।
 कुर्वन् क्रीडामहोघ्नं सज्जलधरश्यामलं धूमप्रतैर्
 एष प्रोषार्तयोषिज्जन इह सहस्रैवोत्थितोऽन्तः पुरेऽग्निः ॥
 इत्यादि । पुनर्वासवदत्ता । * अज्ज उक्त ए क्वु अहं अत्तणो का-
 रणादो भणामि । एसा मए शिगघिणहिअआए सच्चदा साग-
 रिआ विवज्जदि इत्यनेन सागरिकावधवन्ध्याग्निभिर्विद्रव इति
 अथ द्रवः ।

द्रवो गुरतिरस्कृतिः ॥ ४१ ॥

इति । यथोत्तरचरिते ।
 वृद्धास्ते न विचारणीयचरितास्तिष्ठन्तु हुं वर्तते
 सुन्दस्त्रीदमनेऽप्रखण्डयशसो लोके महान्तो हि ते ।
 यानि त्रीण्यकुतो मुखान्यपि पदान्यासन् खरायोधने
 यद् वा कौशलमिन्द्रसुन्दमने तत्राऽप्रभिन्नो जनः ॥
 इत्यनेन लवो रामस्य गुरोस्तिरस्कारं कृतवानिति द्रवः । यथा
 च वेणोसंहारः । शुधिष्ठिरः । भगवन् कृष्णायज सुभद्राभ्यातः !
 ज्ञातिप्रौतिर्मनसि न कृता क्षत्रियाणां न धर्मो
 रूढं सख्यं तदपि गणितं नाऽनुजस्याऽर्जुनेन ।
 तुल्यः कामं भवतु भवतः शिष्ययोः स्नेहवन्धः
 कोऽयं पत्न्या यदसि विगुणो मन्दभाग्ये मयीत्यम् ॥

* आर्यपुत्र न खलु अहमात्मनः कारणाद् भणामि । एषा मया
 निर्दण्डहृदयया संयता सागरिका विपद्यते ।

इत्यादिना बलभद्रं गुरुं युधिष्ठिरस्त्रिरस्कृतवानिति द्रवः ।

अथ शक्तिः ।

विरोधशमनं शक्तिसु

इति । यथा रत्नावलग्राम । राजा ।

सव्याजैः शपथैः प्रियेण वचसा चित्तानुवृत्त्याऽधिकं

वैलक्ष्येण परेण पादपतनैर्वाक्यैः सखीनां मुहुः ।

प्रत्यापत्तिमुपागता न हि तथा देवी रुदन्त्या यथा

प्रक्षालेय तथैव बाष्पसलिलैः कोपोऽपनीतः स्वयम् ॥

इत्यनेन सागरिकान्ताभविरोधिवासवदत्ताकोपोपशमनात्

शक्तिः । यथा चोत्तरचरिते । लवः प्राह ।

विरोधो विद्यान्तः प्रसरति रसो निर्द्वन्द्वतिघनस्

तद्दोषत्यं काऽपि व्रजति विनयः प्रहयति माम् ।

भटित्यस्मिन् दृष्टे किमपि परवानस्ति यदि वा

महार्घस्तीर्थानामिव हि महतां कोऽप्रतिशयः ॥

अथ द्युतिः ।

तर्जनोद्वेजने द्युतिः ।

यथा वेणुसंहारे । एतच्च वचनमुपश्रुत्य रामानुजस्य

शकलनिकुञ्जपूरिताशातिरिक्तमुदम्बान्तसलिलचरयत्तसङ्-

कुलं दासोद्दत्तनक्रयाहमालोद्य सरः सलिलं भैरवं च

गर्जित्वा कुमारद्वकोदरेणाऽभिहितम् ।

जम्बेन्दोरमले कुले व्यपदिशस्यद्याऽपि घत्से गदा

मां दुःशासनकोणशोणितसुराक्षीवं रिपुं भाषसे ।

दर्पान्धो मधुकैटभद्विषि हरावप्युद्धतं चेष्टसे
 मत्तासान् नृपशो विहाय समरं पङ्केऽधुना लीयसे ॥
 इत्यादिना त्यक्तोत्थितः सरभसमित्यनेन दुर्वचनजलावलोड-
 नाभ्यां दुर्योधनतर्जनोव्वेजनकारिभ्यां पाण्डवविजयानु कूल-
 दुर्योधनोत्थापनहेतुभ्यां भीमस्य द्युतिरुक्ता ।

अथ प्रसङ्गः ।

गुरुकीर्तनं प्रसङ्गश्च

इति । यथा रत्नावल्याम् । देव याऽसौ सिंहलेश्वरेण स्वदु-
 हिता रत्नावली नामाऽऽधुष्यती वासवदत्तां दग्धामुपश्रुत्य
 देवाय पूर्वप्रार्थिता सती प्रतिदत्तेत्यनेन रत्नावल्या लाभा-
 नुकूलाभिजनप्रकाशिनो प्रसङ्गाद् गुरुकीर्तनेन प्रसङ्गः ।
 तथा सृच्छकटिकायाम् । चाण्डालकः । *एष सागलदत्तस्य
 सुभ्रो अज्जविस्सदत्तस्स णत्तू चालुदत्तो वावादिदुं वञ्छ-
 ट्ठाणं णीअदि । एदेण किल गणिका वसन्तसेणा सुवर्ण-
 लोभेण वावादिदत्ति । चारुदत्तः ।

मखशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं यत्
 सदसि निविडचैत्यन्नघोषैः पुरस्तात् ।
 नम निधनदशायां वर्तमानस्य पापैस्
 तदसदृशमनुष्यं भुञ्जते घोषणायाम् ॥

* एष सागरदत्तस्य सुत आर्यविनयदत्तस्य नप्ता चारुदत्तो व्यापा-
 दयितुं बध्यस्थानं नीयते । एतेन किल गणिका वसन्तसेना सुवर्ण-
 लोभेन व्यापादितेति ।

इत्यनेन चारुदत्तवधाभ्युदयानुकूलं प्रसङ्गाद् गुरुवृत्तीर्तन
मिति प्रसङ्गः ।

अथ छलनम् ।

छलनं चाऽवमाननम् ॥ ४२ ॥

यथा रत्नावलग्राम । राजा । अहो निरनुरोधा मयि
देवीत्यनेन वासवदत्तया इष्टासम्पादनाद् वत्सराजस्याऽव-
माननाच् छलनम् । यथा च रामाभ्युदये सीतायाः परि-
त्यागेनाऽवमाननाच् छलनमिति ।

अथ व्यवसायः ।

व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः

यथा रत्नावलग्राम । ऐन्द्रजालिकः ।

* किं धरणीं मिश्रङ्गो आकाशे महिचरो जले जलणो ।

मज्जन् हस्मि पशोसो दाविज्जु देहि आणत्तिं ॥

अथवा किं बहुणा जम्भिएण ।

मज्जन् पइसा एसा भणामि हिअएण जं महसि दट्ठुं ।

तं ते दावेमि फुडं गुरुणो मन्तप्पहावेण ॥

इत्यनेनैन्द्रजालिको मिथ्याग्निसम्प्रसादोत्थापनेन वत्सराजस्य

* किं धरण्यां मृगाङ्गः, आकाशे महीधरो, जले ज्वलनः ।

मध्याङ्गे प्रदोषो दर्शयतां देहि आणत्तिं ॥

अथवा किं बहुना जम्भितेन ।

मम प्रतिज्ञा भणामि हृदयेन यद् वाञ्छसि द्रष्टुं ।

तत्ते दर्शयामि स्फुटं गुरोर्मन्त्रप्रभावेण ॥

हृदयस्थसागरिकादर्शं नानुकूलां स्वशक्तिमाविष्कृतवान् ।

यथा च वेणीसंहारे ।

नूनं तेनाऽद्य वीरेण प्रतिज्ञाभङ्गभीरुणा

बध्यते केशपाशस्ते स चाऽस्याऽऽकर्षणे जमः ॥

इत्यनेन युधिष्ठिरः स्वदण्डशक्तिमाविष्करोति ।

अथ विरोधनम् ।

संरञ्चानां विरोधनम् ।

इति । यथा वेणीसंहारे । राजा । रे रे मरुत्तनय किमेवं

हृदयस्य राज्ञः पुरतो निन्दितव्यमात्मकर्म स्नाघसे । अपि च ।

कृष्टा केशेषु भार्या तव तव च पशोस्तस्य राज्ञस्तयोर्वा

प्रत्यहं भूपतीनां मम भुवनपतेराज्ञया द्यूतदासी ।

अस्मिन् वैरानुबन्धे तव किमपकृतं तैर्हता ये नरेन्द्राः

बाह्वीर्वीर्यातिसारद्विणगुरुमदं मामजित्वैव दपेः ॥

भीमः क्रोधं नाटयति । अर्जुनः । आर्यं प्रसौद किमत्र
क्रोधेन ।

अप्रियाणि करोत्येष वाचा शक्तो न कर्मणा ।

हतभ्रातृशतो दुःखी प्रलापैरस्य का व्यथा ॥

भीमः । अरे भरतकुलकलङ्क !

अद्यैव किं न विसृजेयमहं भवन्तं

दुःशासनानुगमनाय कटुप्रलापिन् ।

विघ्नं गुरु न कुरुतो यदि मत्काराग्र-

निर्भिद्यमानरणितास्थिति ते शरीरे ॥

अन्यच्च भूढ !

शोकं स्त्रीवन् नयनसलिलैर्यत् परित्याजितोऽसि
 म्नातुर्वचस्थलविदलने यच्च साक्षी कृतोऽसि ।
 आसीदेतत् तव कुट्टपतेः कारणं जीवितस्य
 क्रुहे युष्मत्कुलकमलिनीकुञ्जरे भीमसेने ॥

राजा । दुरात्मन् भरतकुलापसद पाण्डवपथो नाऽहं भवा-
 निव विकत्यनाप्रगल्भः । किन्तु ।

द्रक्ष्यन्ति न चिरात् सुप्तं बान्धवास्त्वां रणाङ्गणे ।

मद्गदाभिन्नवक्षोऽस्थिवेणिकाभङ्गभीषणम् ॥

इत्यादिना संरम्भयोर्भीमदुर्योधनयोः स्वशक्त्युक्तिर्विरोधन-
 मिति ।

अथ प्ररोचना ।

सिद्धामन्त्रणतो भाविदर्शिका स्यात् प्ररोचना ।

यथा वेणीसंहारे । पाञ्चालकः । अहं च देवेन चक्र-
 पाणिनेत्युपक्रम्य कृतं सन्देहेन ।

पूर्यन्तां सलिलेन रत्नकलशा राज्याभिषेकायते
 कृष्णाऽत्यन्तचिरोज्झिते च कवरीबन्धे करोतु क्षणम् ।

रामे शातकुठारभासुरकरे क्षतद्रुमोच्छेदिनि

क्रोधान्धे च वृकोदरे परिपतत्याजौ कुतः संशयः ॥

इत्यादिना मङ्गलानि कर्तुमाज्ञापयति । देवो युधिष्ठिर
 इत्यन्तेन द्रौपदीकेशसंयमनयुधिष्ठिरराज्याभिषेकयोर्भावि-
 नोरपि सिद्धत्वेन दर्शिका प्ररोचनेति ।

अथ विचलनम् ।

विकत्यना विचलनम्

यथा वेणीसंहारे । (भीमः ।) तात शम्भ ! अर्जुनः

सकलरिपुजयाथा यत्र बद्धा सुतेस्ते

हृणस्विव परिभूतो यस्य गर्वेण लोकः ।

रणशिरसि निक्षन्ता तस्य राधासुतस्य

प्रणमति पितरौ वां सध्यमः पाण्डवोऽयम् ॥

अपि च । तात !

अर्जुनः — चूर्णिताशेषकौरव्यः क्षीयो दुःशासनासृजा ।

भङ्क्ता सुयोधनस्योर्वोर्भीमोऽयं शिरसाञ्चति ॥

इत्यनेन विजयवीजानुगतस्त्रगुणाविष्कारणाद् विचलन-
मिति । यथा च रत्नावल्याम् । यौगन्धरायणः ।

देव्या मद्वचनात् यथाऽभ्युपगतः पत्युर्वियोगस्तदा

सा दिवस्य कलत्रसङ्घटनया दुःखं मया स्थापिता ।

तस्याः प्रीतिमयं करिष्यति जगत्स्वामित्वलाभः प्रभोः

सत्यं दर्शयितुं तथापि वदनं शक्नोमि नो लज्जया ॥

इत्यनेनाऽन्यपरेणाऽपि यौगन्धरायणेन मया जगत्स्वामित्वा-
नुबन्धो कन्यालाभो वत्सराजस्य हत इति स्वगुणानुकीर्तनात्
विचलनमिति ।

अथाऽऽदानम् ।

आदानं कार्यसंग्रहः ॥ ४३ ॥

इति । यथा वेणीसंहारे । भीमः । ननु भो समन्तपञ्चक-
सञ्चारिणः ।

रक्षो नाऽहं न भूतं रिपुर्दधिरजलाप्राविताङ्गः प्रकामं

निस्तीर्णोऽप्रतिज्ञाजलनिधिगहनः क्रोधनः क्षत्रियोऽस्मि ।

कन्यका । राजा । द्वी जायति । वासवदत्ता । * अञ्जल
 एसा सागरादो पाविषत्ति भणिष भमञ्जलोग्धराग्रणेष
 मम ह्ये निहिदा । पदो ज्वेव साम्रिषत्ति सहावीमदि ।
 राजा । पात्ममतम् । योगन्धरायणेन व्यस्ता । कथमसी
 मन्माऽनिवेद्य करिष्यतीत्यनेन रत्नावलीलक्षणकार्यान्वेषणाद्
 विबोधः । यथा च वेणीसंहारे । भीमः । मुञ्चतु मुञ्चतु
 मामार्यः कृणुमेकम् । युधिष्ठिरः । किमपरमवशिष्टम् । भीमः ।
 सुमहदवशिष्टम् । संयमयामि लावदनेन दुःशासनशीणिनो-
 क्षितेन पाणिना पाञ्चालयाः दुःशासनावकृष्टं केशहस्तम् ।
 युधिष्ठिरः । मच्छतु भवान् । अनुभवतु तमस्त्रिनी वेणीसंहा-
 रमित्यनेन केशसंयमनकार्यस्यान्वेषणाद् विबोध इति ।

अथ ग्रथनम् ।

ग्रथनं तदुपक्षेपो

यथा रत्नावलीयाम् । योगन्धरायणः । द्वे क्षम्यतां यद्
 देवस्याऽनिवेद्य मयैतत् कृतमित्यनेन वत्सराजस्य रत्नावली-
 प्रापणकार्योपक्षेपाद् ग्रथनम् । यथा च वेणीसंहारे । भीमः ।
 पाञ्चालिनं खलु मयि जीवति सं हर्तव्या दुःशासनविकुलिता
 क्षणिरात्मपाणिना । तिष्ठतु तिष्ठतु । स्वयमेवाऽहं संहरा-
 मीत्यनेन द्रौपदीकेशसंयमनकार्यस्योपक्षेपाद् ग्रथनम् ।

* आर्यपुत्र एसा सागरात् प्राप्नोति भवित्वाऽन्धालयोगन्धरायणेन
 मम हस्तो निहिता, अत एव सागरिकेति शब्दवृत्ते ।

अथ निर्णयः ।

ऽनुभूताख्या तु निर्णयः ॥ ४६ ॥

यथा रत्नावल्याम् । यौगन्धरायणः । कृताञ्जलिः । देव
अय्यतामियं सिंहलेश्वरदुहिता सिद्धादेशेनोपदिष्टा योऽस्याः
पाणिं ग्रहीष्यति स सार्वभौमो राजा भविष्यति । तत्प्रत्यया-
दस्माभिः स्वाम्यर्थे बहुगः प्रार्थ्यमानाऽपि सिंहलेश्वरेण देव्या
वासवदत्तायाश्चित्तखेदं परिहरता यदा न दत्ता तदा
लावणिके देवो दग्धेति प्रसिद्धिमुत्पाद्य तदन्तिकं बाम्बव्यः
ग्रहित इत्यनेन यौगन्धरायणः स्वानुभूतमर्थं ख्यापितवानिति
निर्णयः । यथा च वेणीसंहारे । भीमः । देव देव अजातशत्रो
क्वाऽद्याऽपि दुर्योधनहतकः । मया हि तस्य दुरात्मनः ।।

भूमौ विष्ठा शरीरं निहितमिदमसृक्चन्दनाभं निजाङ्गे
लक्ष्मीरार्यं निषिक्ता चतुरुदधिपयःसीमया सार्धमुर्व्या ।
भृत्या मित्राणि योधाः कुरुकुलमखिलं दग्धमेतद्रणान्नौ
नामैकं यद् ब्रवीषि वितिप तदधुना धार्तराष्ट्रस्य शेषम् ॥
इत्यनेन स्वानुभूतार्थकथनान् निर्णय इति ।

अथ परिभाषणम् ।

परिभाषा मिथो जल्पः

यथा रत्नावल्याम् । रत्नावली । आत्मगतम् । *कञ्जाव-
राहा देवीण ण सक्कुणोमि सुहं दंसिदुं । वासवदत्ता ।

* कृतापराधा देव्या न शक्नोमि सुखं दर्शयितुम् ।

सास्त्रम् । पुनर्बाह्व प्रसार्य । *एहि अयि णिठ्ठुरे इदानीं
 पि वन्धुसिणेहं दंसेहि । अपवार्य । अज्जउत्त लज्जामि कु अहं
 इमिया णिसंसत्तणेण ता लहुं अवणेहि से वन्धनं । राजा ।
 यथाऽऽह देवी वन्धनमपनयति । वासवदत्ता । वस्तुभूतिं नि-
 दिश्य । †अज्ज अमच्चयोगन्धरायणेण दुज्जणीकदम्हि जेण
 जाणन्तेण वि णाचक्खिदमित्यनेनाऽन्योन्यवचनात् परि-
 भाषणम् । यथा च वेणीसंहारे । भीमः ।

कृष्टा येनाऽसि राज्ञां सदसि नृपशुना तेन दुःशासनेन ।
 इत्यादिना क्वाऽसौ भानुमती नोपहसति पाण्डवदारानित्य-
 न्तेन भाषणात् परिभाषणम् ।

अथ प्रसादः ।

प्रसादः पर्युपासनम् ।

इति । यथा रत्नावल्याम् । देव चम्यतामित्यादि दर्शितम् ।
 यथा च वेणीसंहारे । भीमः । द्रौपदीमुपसृत्य । द्वि पाञ्चाल-
 राजतनये दिष्ट्या वर्धसे रिपुकुलचयेनेत्यनेन द्रौपद्या भीम-
 सेनेनाऽऽराधितत्वात् प्रसाद इति ।

अथाऽऽनन्दः ।

आनन्दो वाञ्छितावाप्तिः

इति । यथा रत्नावल्याम् । राजा । यथाऽऽह देवी । रत्नावलीं

* एहि अयि णिठ्ठुरे इदानीमपि वन्धुस्नेहं दर्शय । आर्यपुत्र
 लज्जे खलु अहमनेन नृशंसत्वेन तत् लघु अपनयास्या वन्धनम् ।

† आर्य अमात्ययोगन्धरायणेन दुर्जनीकृतास्मि येन जानताऽपि
 नाचक्षितमिति ।

गृह्णाति । यथा च वेणीसंहारे । द्रौपदी । *णाध विस्-
मरिदम्हि एदं वावारं णाधस्स पसादेण पुणो सिक्खिस्स^१ ।
केशान् बध्नाति । इत्याभ्यां प्रार्थितरत्नावलीप्राप्तिकेशसं-
यमनयोर्वत्सराजद्रौपदीभ्यां प्राप्तत्वादानन्दः ।

अथ समयः ।

समयो दुःखनिर्गमः ॥ ४७ ॥

इति । यथा रत्नावल्याम् । वासवदत्ता । रत्नावलीमालिङ्ग्य ।
†समस्ससर वह्निणिण् इत्यनेन भगिन्योरन्योन्यसमागमेन
दुःखनिर्गमात् समयः । यथा च वेणीसंहारे । भगवन्
कुतस्तस्य विजयादन्यद् यस्य भगवान् पुराणपुरुषः स्वयमेव
नारायणो मङ्गलान्याशास्ते ।

कृतगुरुमहदादिदोभसम्भूतमूर्तिं

गुणिनमुदयनाशस्थानहेतुं प्रजानाम् ।

अजममरमचित्यं चिन्तयित्वाऽपि न त्वां

भवति जगति दुःखी किं पुनर्देव दृष्ट्वा ॥

इत्यनेन युधिष्ठिरदुःखापगमं दर्शयति ।

अथ कतिः ।

कतिर्लभ्यार्थश्मनं

इति । यथा रत्नावल्याम् । राजा । को दिव्याः प्रसादं न

* नाथ विस्मृतास्त्रि एतं व्यापारं नाथस्य प्रसादेन पुनः शिचि-
ष्वासि ।

† समान्वसिहिं समान्वसिहि भगिनिके इति ।

इति शुभशंसनात् प्रशस्तिः ।

इत्येतानि चतुर्दश निर्वहणाङ्गानि ।

एवं चतुःषष्ठ्यङ्गसमन्विताः पञ्चसन्धयः प्रतिपादिताः ।

षट्प्रकारं चाङ्गानां प्रयोजनमित्याह ।

उक्ताङ्गानां चतुःषष्टिः षोढा चैषां प्रयोजनम् ।

इति । कानि पुनस्तानि षट्प्रयोजनानि ।

दृष्टस्याऽर्थस्य रचना गोप्यगुप्तिः प्रकाशनम् ।

रागः प्रयोगस्याऽऽश्चर्यं वृत्तान्तस्यानुपक्षयः ॥४६॥

इति । विवक्षितार्थनिबन्धनं गोप्यार्थगोपनं प्रकाशार्थ-
प्रकाशनसंभित्येव रागवृद्धिश्चमत्कारित्वं च काव्यस्येति वृत्तस्य
विस्तार इत्यङ्गं षट्प्रयोजनानि सम्पाद्यन्त इति ।

पुनश्च प्रमाणमाह ।

द्वेधा विभागः कर्तव्यः सर्वस्याऽपौह वस्तुनः ।

सूच्यमेव भवेत् किञ्चिद् दृश्यश्रव्यमथाऽपरम् ॥५०॥

इति । कोटिक् दृश्यं कटिक् दृश्यश्रव्यमित्याह ।

नीरसोऽनुबितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः ।

दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः ॥ ५१ ॥

इति सूच्यस्य प्रतिपादनप्रकारमाह ।

अर्थोपक्षेपकैः सूच्यं पञ्चभिः प्रतिपादयेत् ।

विष्कम्भचूलिकाङ्गास्याङ्गावतारप्रवेशकैः ॥५२॥

इति । तत्र विष्कम्भः ।

वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः ।

सङ्क्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः ।

इति ! अतीतानां भाविनां च कथावयवानां ज्ञापको मध्य-
मेन मध्यमाभ्यां वा पात्राभ्यां प्रयोजितो विष्कम्भक इति ।

स द्विविधः शुद्धः सङ्क्षीर्णश्चेत्याह ।

एकानेककृतः शुद्धः सङ्क्षीर्णो नीचमध्यमैः ॥५३॥

इति । एकेन वाभ्यां वा मध्यमपात्राभ्यां शुद्धो भवति ।
मध्यमाधमपात्रैर्युगपत् प्रयोजितः सङ्क्षीर्ण इति ।

अथ प्रवेशकः ।

तद्वदेवाऽनुदात्तोक्ता नीचपात्रप्रयोजितः ।

प्रवेशोऽङ्गद्वयस्याऽन्तः शेषार्थस्योपसूचकः ॥५४॥

तद्वदेवेति भूतभविष्यदर्थज्ञापकत्वमिति दिश्यते । अनुदा-
त्तोक्ता नीचेन नीचैर्वा पात्रैः प्रयोजित इति विष्कम्भल-
क्षणापवादः । अङ्गद्वयस्याऽन्ते इति प्रथमाङ्के प्रतिषेध इति ।

अथ चूलिका ।

अन्तर्यवनिकासंस्थैश्चूलिकाऽर्थस्य सूचना ।

नेपथ्यपात्रेणाऽर्थसूचनं चूलिका । यथोत्तरचरिते द्विती-
याङ्गस्याऽऽदौ । नेपथ्ये । स्वागतं तपोधनायाः । ततः प्रवि-
शति तपोधना इति । नेपथ्यपात्रेण वासन्तिकया आलेयी-

रूपकाणामन्योन्यं भेदसिद्धये वस्तुभेदं प्रतिपाद्येदानीं
नायकभेदः प्रतिपाद्यते ।

नेता विनीतो मधुरस्यागी दक्षः प्रियंवदः ।
रक्तलोकः शुचिर्वाङ्मयी रूढवंशः स्थिरो युवा ॥१॥
बुद्धुः स्यात्साहस्रवृत्तिप्रज्ञाकलामानसमन्वितः ।
शूरो दृढश्च तेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः ।

नेता नायको विनयादिगुणसम्पन्नो भवतीति ।

तत्र विनीतः । यथा वीरचरिते ।

यद् ब्रह्मवादिभिरुपासितवन्द्यपादे
विद्यातपोव्रतनिधौ तपतां वरिष्ठे ।
दैवात् कृतस्त्वयि मया विनयापचार-
स्तत्र प्रसीद भगवन्नयमञ्जलिस्ते ॥

मधुरः प्रियदर्शनः । यथा तत्रैव ।

राम माम नयनाभिरामताम्
आश्रयस्य सदृशीं समुदहन् ।
अप्रतर्क्यगुणरामणीयकः
सर्वथैव हृदयङ्गमोऽसि मे ॥

त्यागी सर्वस्वदायकः । यथा ।

त्वचं कर्णः शिविर्मांसं जीवं जीमृतवाहनः ।
ददौ दधौचिरस्थीनि नाऽस्य देयं महात्मनाम् ॥

दत्तः क्षिप्रकारी । यथा वीरचरिते ।

स्फूर्जं द्वजसहस्रनिर्मितमिव प्रादुर्भवत्यग्रतो

रामस्य त्रिपुरान्तकदुःखविषदां तेजोभिरिदं धनुः ।

शृङ्गारः कलमेन यद्वदचले वत्सेन दोर्दण्डक

तस्मिन्नाहित एव गर्जितगुणं कष्टं च भग्नं च तत् ॥

प्रियंवदः प्रियमाषी । यथा तत्रैव ।

उत्पत्तिर्जमदग्निः स भगवान् देवः पिनाकी गुरु

वीर्यं यत् तं न तद् गिरां पथि ननु व्यक्तं हि तत् कर्मभिः ।

त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानावधिः

सत्यब्रह्मतपोनिधेर्भगवतः किंवा न लोकोत्तरम् ॥

रक्तलोकः । यथा तत्रैव ।

तथास्नाता यस्तवाऽयं तनूज

स्तेनाऽद्यैव स्वामिनस्ते प्रसादात् ।

राजन्वत्यो रामभद्रेण राज्ञा

लब्धस्तेमाः पूर्णकामाश्चरामः ॥

एवं शौचादिष्वप्युदाहार्यम् । [तत्र शौचं नाम मनो-

नैर्मल्यादिना कामाद्यनभिभूतत्वम् । यथा रघौ ।

का त्वं शुभे कस्य परिग्रही वा

किंवा मदम्यागमकारणं ते ।

आचक्ष्व मत्वा वशिनां रघूणां

मनः परस्त्वोविमुखप्रवृत्ति ॥

वाङ्मौ । यथा हनुमन्नाटके ।

बाह्योर्बलं न विदितं न च कार्मुकस्य
 त्रैयम्बकस्य तनिमा तत एष दोषः ।
 तच्चापलं परशुराम मम क्षमस्व
 डिम्बस्य दुर्विलसितानि मुदे गुरुणाम् ॥

रुढवंशो यथा ।

ये चत्वारो दिनकरकुलचतसन्तानमल्ली-
 मालान्तानस्तवकमधुपा जज्ञिरे राजपुत्राः ।
 रामस्तेषामचरमभवस्ताडकाकालरात्रि-
 प्रत्यूषोऽयं सुचरितकथाकन्दलीमूलकन्दः ॥
 स्थिरो वाङ्मनःक्रियाभिरचञ्चलः । यथा वीरचरिते ।
 प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पुण्यानां वो व्यतिक्रमात् ।
 न त्वेवं दूषयिष्यामि शस्त्रग्रहमहाव्रतम् ॥

यथा वा भट्ट हरिश्चतकी ।

प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः
 प्रारभ्य विघ्नविहता विरमन्ति मध्याः ।
 विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमानाः
 प्रारब्धमुत्तमगुणास्त्वमिवोद्वहन्ति ॥
 युवा प्रसिद्धः । बुद्धिज्ञानम् । गृह्योतविशेषकरो तु
 प्रज्ञा । यथा मालविकाग्निमित्रे ।
 यद् यत् प्रयोगविषये भाविकमुपदिश्यते मया तस्यै ।
 तत् तद् विशेषकरणात् प्रत्युपदिशतीव मे बाला ॥
 स्पष्टमन्यत् ।

नेष्टविशेषानाह ।

भेदैश्चतुर्धा ललितशान्तोदात्तोद्धतैरयम् ॥ २ ॥

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

निश्चिन्तो धीरललितः कलासक्तः सुखी मृदुः ।

सचिवादिविहितयोगक्षेमत्वात् चिन्तारहितः । अतएव
गीतादिकलाविष्टो भोगप्रवणश्च मृङ्गारप्रधानत्वात् च सुकु-
मारसत्त्वाचारो मृदुरिति ललितः । यथा रत्नावल्याम् ।

राज्यं निर्जितशत्रु योग्यसचिवे न्यस्तः समस्तो भरः

समप्रकपालनलालिताः प्रशमिताशेषोपसर्गाः प्रजाः ।

प्रद्योतस्य सुता वसन्तसमयस्त्वं चेति नाम्ना धृतिं

कामः कामसुपैत्वयं मम पुनर्मन्ये महानुत्सवः ॥ ३ ॥

अथ शान्तः ।

सामान्यगुणयुक्तस्तु धीरशान्तो द्विजादिकः ॥ ३ ॥

विनयादिनेष्टसामान्यगुणयोगी धीरशान्तो द्विजादिक
इति विप्रबणिक्सचिवादीनां प्रकरणनेतृणामुपलक्षणम् । वि-
वक्षितं चैतत् ! तेन नैश्चिन्त्यादिगुणसम्भवेऽपि विप्रादीनां
शान्तैव न लालित्यम् । यथा मासतीमाधवमृच्छकटि-
कादौ माधवचारुदत्तादिः ।

तत उद्दयगिरिरिवैक एव

स्फुरितगुणद्यतिसुन्दरः कलावान् ।

इह जगति महोत्सवस्य हेतु
नयनवतामुदियाय बालचन्द्रः ॥

इत्यादि । यथा वा । मृत्त्युकटिकै

मखशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं यत्
सदसि निविडचैत्यब्रह्मघोषैः पुरस्तात् ।
सम निधनदशायां वर्तमानस्य पापै
स्तदसदृशमनुष्यैर्घुष्यते घोषणायाम् ॥

अथ धीरोदात्तः ।

महासत्त्वोऽतिगम्भीरः क्षमावानविकत्यनः ।

स्थिरो निगूढाहङ्कारो धीरोदात्तो दृढव्रतः ॥४॥

महासत्त्वः शोकक्रोधाद्यनभिभूतान्तःसत्त्वः । अवि-
कत्यनोऽनात्मज्ञाघनः । निगूढाहङ्कारो विनयच्छन्नावलेपः
दृढव्रतोऽङ्गीकृतनिर्वाहकः धीरोदात्तः । यथा नागानन्दे ।
जीमूतवाहनः ।

शिरामुखैः स्यन्दत एव रक्तम्
अद्याऽपि देहे मम मांसमस्ति ।
दृष्टिं न पश्यामि तवैव तावत्
किं भक्षणात् त्वं विरतो गरुत्मन् ॥

यथा च रामं प्रति ।

आहूतस्याऽभिषेकाय विस्मृष्टस्य वनाय च ।

न मया ललितस्तस्य स्वल्पोऽप्याकारविभ्रमः ॥

यत् च केषाञ्चित् स्थैर्यादीनां सामान्यगुणानामपि विशेष-
लक्षणे क्वचित् सङ्कीर्तनं तत् तेषां तत्राऽऽधिक्यप्रतिपाद-

नार्थम् । ननु च कथं जीमूतवाहनादिर्नागानन्दादावुदात्त
इत्युच्यते । औदात्तं हि नाम सर्वोत्कर्षेण वृत्तिः । तच् च
विजिगीषुत्व एवोपपद्यते । जीमूतवाहनसु निर्जिगीषुतयैव
कविना प्रतिपादितः । यथा ।

तिष्ठन् भाति पितुः पुरो भुवि यथा सिंहासने किं तथा
यत् संवाहयतः सुखं हि चरणी तातस्य किं राजप्रतः ।
किं भुक्ते भुवनत्रये धृतिरसौ भुक्तोज्झिते या गुरो
रायासः खलु राजप्रमुञ्जितगुरोस्तस्मै त्राऽस्ति कश्चिद् गुणः ॥

इत्यनेन ।

पितोर्विधातुं शूश्रूषां त्यक्तौ श्वयं क्रमागतम् ।

वनं याम्यहमप्येष यथा जीमूतवाहनः ॥

इत्यनेन च । अतोऽस्याऽत्यन्तशमप्रधानत्वात् परमकारुणि-
कत्वाच् च वीतरागवत् शान्तता । अन्यच् चाऽत्राऽयुक्तं यत्
तथाभूतं राजप्रसुखादौ निरभिलाषं नायकमुपादायाऽ-
न्तरा तथाभूतमलयवत्यनुरागोपवर्णनम् । यच् चोक्तं
सामान्यगुणयोगी द्विजादिर्धीरशान्त इति । तदपि पारि-
भाषिकत्वादवास्तवमित्यभेदकम् । अतो वस्तुस्थित्या बुद्ध-
युधिष्ठिरजीमूतवाहनादिव्यवहाराः शान्ततामाविर्भाव-
यन्ति । अत्रोच्यते । यद् तावदुक्तं सर्वोत्कर्षेण वृत्तिरौदात्त-
मिति । न तज् जीमूतवाहनादौ परिहीयते । न ह्येक-
रूपैव विजिगीषुता यः केनाऽपि शौर्यत्यागदयादिनाऽन्या-
नतिशेते स विजिगीषुर्न यः परापकारेणाऽर्थग्रहादिप्रवृत्तः ।

तथात्वे च मार्गदूषकादेरपि धीरोदात्तत्वप्रसक्तिः । रामादे-
रपि जगत्यालनीयमिति दुष्टनिग्रहे प्रवृत्तस्य नान्तरीयक-
त्वेन भूम्यादिलाभः । जीमूतवाहनादिस्तु प्राणैरपि परार्थ-
सम्पादनाद् विश्वमप्यतिशेते इत्युदात्ततमः । यथोक्तम् ।
तिष्ठन् भातीत्यादिना विषयसुखपराङ्मुखतेति । तत्
सत्यम् । कार्पण्यहेतुषु स्वसुखदृष्ट्यासु निरभिलाषा एव
जिगीषवः । यदुक्तम् ।

स्वसुखनिरभिलाषः खिद्यसे लोकहेतोः

प्रतिदिनमथवाते वृत्तिरेवंविधैव ।

अनुभवति हि मूर्ध्ना पादपस्तीव्रमुष्णं

शमयति परितापं ह्याययोपाश्रितानाम् ॥

इत्यादिना मलयवत्यनुरागोपवर्णनं त्वगान्तरसाश्रयं शान्त-
नायकतां प्रत्युत निषेधति । शान्तत्वं चाऽनहङ्कृतत्वं तच्च
च विप्रादेरौचित्यप्राप्तमिति वस्तुस्थित्या विप्रादेः शान्तता
न स्वपरिभाषामात्रेण । बुद्धजीमूतवाहनयोस्तु कारुणिक-
त्वाविशेषेऽपि सकामनिष्कामकरुणत्वादिधर्मत्वाद् भेदः ।
अतो जीमूतवाहनादेर्धीरोदात्तत्वमिति ।

अथ धीरोद्धतः ।

दर्पमात्सर्यभूयिष्ठो मायाकृद्गणपरायणः ।

धीरोद्धतस्त्वहङ्कारी चलश्चण्डो विकत्यनः ॥५॥

दर्पः शौर्यादिमदः । मात्सर्यमसहनता । मन्त्रबलेनाऽवि-
द्यमानवस्त्वप्रकाशनं माया । कृद्गणवधनामात्मम् । चलोऽनव-

स्थितः चण्डो रौद्रः स्वगुणशंसो विकत्यनः धीरोद्धतो भवति ।
यथा जामदग्न्यः ।

कैलामोद्वारसारत्रिभुवनविजय ।

इत्यादि । यथा च रावणः ।

तै लोक्वै श्वर्यलक्ष्मीहठहरणसहा बाह्वो रावणस्य ।

धीरन्तलितादिशब्दाश्च यथोक्तगुणसमारोपितावस्थाभि-
धायिनो वत्सवृषभमन्त्रोच्चादिवन् न जाल्या कश्चिदवस्थित-
रूपो ललितादिरस्ति । तद्वा हि महाकविप्रबन्धेषु विरु-
द्धानेकरूपाभिधानमसङ्गतमेव स्याज् जातेरनपायित्वात् ।
तथा च भवभूतिनेक एव जामदग्न्यः । तुल्यप्राधान्ययुद्धम्

ब्राह्मणातिक्रमत्यागो भवतामेव भूतये ।

जामदग्न्यश्च वो मितमन्यथा दुर्मनायते ॥

इत्यादिना रावणं प्रति धीरोदात्तत्वेन कैलामोद्वारसारत्या-
दिभिश्च रामादीन् प्रति प्रथमं धीरोद्धतत्वेन पुनः पुण्या
ब्राह्मणजातिरित्यादिभिश्च धीरशान्तत्वेनोपवर्णितः । न चा-
ऽवस्थान्तराभिधानमनुचितमङ्गभूतनायकानां नायकान्तरापे-
क्षया महासत्त्वादेरव्यवस्थितत्वादङ्गिनस्तु रामादेरेकप्रबन्धो-
पात्तान् प्रत्येकरूपत्वादारम्भोपात्तावस्थातोऽवस्थान्तरोपादा-
नमन्यायम् । यथोदात्तत्वाभिमतस्य रामस्य छद्मना वालि-
बन्धादमहासत्त्वतया स्वावस्थापरित्याग इति । वक्ष्यमाणानां
च दक्षिणाद्यवस्थानां पूर्वां प्रत्यन्यथाहृत इति नित्यसापेक्ष-
त्वेनाऽऽविर्भावादुपात्तावस्थातोऽवस्थान्तराभिधानमङ्गाङ्गिनो
रपप्रविरुद्धम् ।

जामदग्न्यदौर्मनस्ययुद्धयः रक्ष कुलक्षयः

मित्रा ब्राह्मणतिक्रमत्यागजन्या विभूतिर्विजया

अथ शृङ्गारनेत्रवस्थाः ।

स दक्षिणः शठो धृष्टः पूर्वां प्रत्यन्यया हृतः ।

नायकप्रकरणात् पूर्वां नायिकां प्रत्यन्ययाऽपूर्वनायिका-
याऽपहृतचित्तस्त्रवस्थो वक्ष्यमाणभेदेन स चतुरवस्थः ।
तदेवं पूर्वोक्तानां चतुर्णां प्रत्येकं चतुरवस्थत्वेन षोडशधा
नायकः ।

तत्र ।

दक्षिणोऽस्यां सहृदयः

योऽस्यां ज्येष्ठायां हृदयेन सह व्यवहरति स दक्षिणः ।

यथा ममैव ।

प्रसीदत्यालोके किमपि किमपि प्रेमगुरवो
रतिक्रीडाः कोऽपि प्रतिदिनमपूर्वोऽस्य विनयः ।
सविश्रम्भः कश्चित् कथयति च किञ्चित् परिजनो
न चाऽहं प्रत्येमि प्रियसखि किमप्यस्य विकृतिम् ॥

यथा वा ।

उद्धितः प्रणयो वरं विहन्तुं
बहवः खण्डनहेतवो हि दृष्टाः ।
उपचारविधिर्मनस्विनीनां
ननु पूर्वाभ्यधिकोऽपि भावशून्यः ॥

अथ शठः ।

गूढविप्रियकृत् शठः ।

दक्षिणस्याऽपि नायिकान्तरापहृतचित्ततया विप्रिय-
कारित्वाविशेषेऽपि सहृदयत्वेन शठाद् विशेषः । यथा ।

शठाऽन्यस्याः काञ्चीमणिरणितमाकर्ण्य सहसा

यदाऽऽस्निष्यन्नैव प्रशिथिलभुजग्रन्थिरभवः ।

तदेतत् काऽऽचक्षे घृतमधुमयत्वं ह्रुवचो-

विषेणाऽऽघूर्णन्ती किमपि न सखी मे गणयति ।

अथ दृष्टः ।

व्यक्ताङ्गवैद्यतो दृष्टो

यथाऽमरुशतके ।

लाजालक्ष्म ललाटपट्टमभितः केयूरमुद्रा गले

वक्त्रे कज्जलकालिमा नयनयोस्ताम्बूलरागोऽपरः ।

दृष्ट्वा कोपविधायिमण्डनमिदं प्रातश्चिरं प्रेयसो

लीलातामरसीदरे मृगदृशः श्वासाः समाप्तिं गताः ॥

भेदान्तरमाह ।

ऽनुकूलस्वेकनायिकः ॥ ६ ॥

यथा ।

अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगतं सर्वास्त्रवस्थासु यद्

विश्रामो हृदयस्य यत्र जरसा यस्मिन्नहार्यो रसः ।

कालेनाऽऽवरणात्ययात् परिणते यत् स्नेहसारे स्थितं

मद्रं तस्य सुमानुषस्य कथमप्येकं हि तत् प्राप्यते ॥

किमवस्थः पुनरेषां वत्सराजादिर्नाटिकानायकः स्यादित्यु-

च्यते । पूर्वमनुपजातनायिकान्तरानुरागोऽनुकूलः । परं

तसु दर्शितः । ननु च गूढविप्रियकारित्वाद् व्यक्ततरवि-

प्रियत्वाच्च शठाधार्ष्ट्येऽपि क्लान् न भवतः । न तथा-

विधविप्रियत्वेऽपि वत्सराजादेराप्रबन्धसमाप्तेर्ज्येष्ठां नायिकां प्रति सहृदयत्वाद् दक्षिणतैव । न चोभयोर्येष्ठाकनिष्ठयोर्नायकस्य स्नेहेन न भवितव्यमिति वाच्यमविरोधात् । महाकविप्रबन्धेषु च ।

स्नाता तिष्ठति कुन्तलेश्वरसुता वारोऽङ्गराजस्वसु
 धूते रात्रिरियं जिता कमलया देवी प्रसाद्याऽद्य च ।
 इत्यन्तःपुरसुन्दरीः प्रति मया विज्ञाय विज्ञापिते
 देवेनाऽप्रतिपत्तिमूढमनसा द्विवाः स्थितं नाडिकाः ॥
 इत्यादावपक्षपातेन सर्वनायिकासु प्रतिपत्तुप्रनिबन्धनात् ।
 तथा च भरतः ।

मधुरस्यागो रागं न याति मदनस्य नाऽपि वशमेति ।
 अवमानितश्च नार्या विरज्यते स तु भवेज्ज्येष्ठः ॥
 इत्यत्र न रागं याति न मदनस्य वशमेतौत्यनेनाऽसाधारण एकस्यां स्नेहो निषिद्धो दक्षिणस्येति । अतो वत्सराजादेराप्रबन्धसमाप्ति स्थितं दाक्षिण्यमिति । षोडशानामपि प्रत्येकं ज्येष्ठमध्यमाधमत्वेनाऽष्टाचत्वारिंशन् नायकभेदा भवन्ति ।

सहायानाह ।

पताकानायकस्त्वन्यः पौठमर्दो विचक्षणः ।
 तस्यैवाऽनुचरो भक्तः किञ्चिदूनश्च तद्गुणैः ॥७॥

प्रागुक्तप्रासङ्गिकेतिवृत्तविशेषः पताका तन्नायकः पौठमर्दः प्रधानेतिवृत्तनायकस्य सहायः । यथा मालतीमाधवे मकरन्दः रासायणे सुग्रीवः । पृथ्वी मृद्वतीति पौठमर्दः कथं विदोषेऽपि कृतत्वान्-

सहायान्तरमाह ।

एकविद्यो विटश्चाऽन्यो हास्यकृत् च विदूषकः ।

गौतादिविद्यानां नायकोपयोगिनीनामेकस्या विद्याया
वेदिता विटः । हास्यकारी विदूषकः । अस्य विक्तताकार-
विषादित्वं हास्यकारित्वेनैव लभ्यते । यथा शेखरको
नागानन्दे विटः । विदूषकः प्रसिद्ध एव । वैश्यानागरिकयोः परस्परम्
अथ प्रतिनायकः । रं सन्दैशं वैटति कथयतीति विटः

लुब्धो धीरोद्भूतस्तद्व्यसनी रिपुः॥८॥

तस्य नायकस्येयम्भूतः प्रतिपक्षनायको भवति । यथा
रामयुधिष्ठिरयोः रावणदुर्योधनौ ।

अथ सात्त्विका नायकगुणाः ।

शोभा विलासो माधुर्यं गान्धीर्यं धैर्यतेजसौ ।
ललितौदार्यमित्यष्टौ सत्त्वजाः पौरुषा गुणाः॥९॥

तत्र ।

नीचे घृणाऽधिके स्पर्धा शोभायां शौर्यदक्षते ।

नीचे घृणा । यथा वीरचरिते ।

उत्तालताडकोत्पातदर्शनेऽप्यप्रकम्पितः ।

नियुक्तस्तत्रमाधाय स्त्रिणेन विचिकित्सति ॥

गुणाधिकैः स्पर्धा यथा ।

एतां पश्य पुरःस्थलीमिह किल क्रीडाकिरातो हरः

कादृण्डेन किरीटिना सरभसं चूडान्तरे ताडितः ।

इत्याकण्य कथाङ्गं तं हिमनिधावदौ सुभद्रापते
मैन्दं मन्दमकारि येन निजयोर्दोर्दण्डयोर्मण्डलम् ॥

शौर्यशोभा यथा । ममैव ।

अन्तैः खैरपि संयताग्रचरणो मूर्च्छाविरामजणे
स्वाधीनव्रणिताङ्गश्चस्त्रनिचितो रोमोद्गमं वर्मयन् ।
भग्नानुहलयन् निजान् परभटान् सन्तर्जयन् निष्ठुरं
धन्यो धाम जयश्रियः पृथुरणस्तस्मै पताकायते ॥

दक्षशोभा । यथा वीरचरिते ।

स्फूर्जद्वज्रसहस्रनिर्मितमिव प्रादुर्भवत्यग्रतो
रामस्य त्रिपुरान्तकद्विदिविषदां तेजोभिरिद्वं धनुः ।
शृण्णारः कलभेन यद्वदचले वत्सेन दोर्दण्डक
स्तस्मिन्नाहित एव गर्जितगुणं कष्टं च भग्नं च तत् ॥

अथ विलासः ।

गतिः सधैर्या दृष्टिश्च विलासे सस्मितं वचः ॥१०॥

यथा । (उत्तरचरिते)

दृष्टिस्तृणीकृतजगत्त्रयसत्त्वसारा
धीरोदता नमयतीव गतिर्धरित्रीम् ।
कौमारकेऽपि गिरिवद्व गुरुतां दधानो
वीरो रसः किमयमेत्युत दर्प एव ॥

अथ माधुर्यम् ।

श्लक्ष्णो विकारो माधुर्यं सङ्गोभे सुमहत्यपि ।

महत्त्वपि विकारहेतो मधुरो विकारो माधुर्यम् । यथा
 कपोले जानक्याः करिकलभदन्तद्युतिमुषि
 स्मरस्मेरं गण्डीदृद्रुमरपुलकं वक्त्रकमलम् ।
 मुहुः पश्यन् शृण्वन् रजनिचरसेनाकलकलं
 जटाजूटग्रन्थिं द्रढयति रघूणां परिवृढः ॥
 अथ गाम्भीर्यम् ।

गाम्भीर्यं यत्प्रभावेण विकारो नोपलक्ष्यते ॥११॥

सृष्टविकारोपलम्भाद् विकारानुपलब्धिरन्येति माधुर्या-
 दन्यद् गाम्भीर्यम् । यथा ।

आहृतस्याऽभिषेकाय विसृष्टस्य वनाय च ।

न मया लक्षितस्तस्य स्वल्पोऽप्याकारविभ्रमः ॥

अथ स्थैर्यम् ।

व्यवसायादचलनं स्थैर्यं विघ्नकुलादपि ।

यथा वीरचरिते ।

प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पूज्यानां वो व्यतिक्रमात् ।

न त्वेवं दूषयिष्यामि शस्त्रग्रहमहाव्रतम् ॥

अथ तेजः ।

अधिक्षेपाद्यसहनं तेजः प्राणालयेष्वपि ॥१२॥

यथा ।

ब्रूत नूतनकुशाण्डफलानां के भवन्त्यमी ।

अहुलौदर्शनाद् येन न जीवन्ति मनस्विनः ॥

अथ ललितम् ।

शृङ्गाराकारचेष्टात्वं सहजं ललितं मृदु ।

स्वाभाविकः शृङ्गारो मृदुः । तथाविधा शृङ्गारचेष्टा
च ललितम् । यथा ममेव ।

लावण्यमन्यथविलासविजृम्भितेन

स्वाभाविकेन सुकुमारमनोहरेण ।

किं वा ममेव साखि योऽपि ममोपदेष्टा

तस्यैव किं न विषमं विदधोत तापम् ॥

अथौदार्यम् ।

प्रियोक्ताऽऽजीविताद् दानमौदार्यं सदुपग्रहः ॥१३

प्रियवचनेन सहाऽऽजीवितावधेर्दानमौदार्यं सतामुप-
ग्रहश्च । यथा नागानन्दे ।

शिरामुखैः स्यन्दत एव रक्तम्

अद्याऽपि देहे मम मांसमस्ति ।

दृष्टिं न पश्यामि तवैव तावत्

किं भक्षणात् त्वं विरतो गरुत्सन् ॥

सदुपग्रहो यथा । (~~कुमारसंभवे~~) (कुमारसंभवे)

एते वयमसौ दाराः कन्येयं कुलजीवितम् ।

ब्रूत येनाऽत्र वः कार्यमनास्था बाह्यवस्तुषु ॥

अथ नायिका ।

स्वाऽन्या साधारणस्त्वौति तद्गुणा नायिकाविधा

तद्गुणेति यथोक्तसम्भवे नायकसामान्यगुणयोगिनी
नायिकेति । स्वस्ती परस्ती साधारणस्त्रीत्यनेन विभागेन
त्रिविधा ।

तत्र स्त्रीयाया विभागगर्भे सामान्यलक्षणमाह ।

मुग्धा मध्या प्रगल्भेति स्त्रीया शीलार्जवादियुक् १४

शीलं सुवृत्तम् । पतिव्रताऽकुटिला लज्जावती पुरुषोप-
चारनिपुणा स्त्रीया नायिका ।

तत्र शीलवती यथा ।

* कुलवालिआए पेच्छह जोवणलाअसुविव्भमविलासा ।

पवसन्ति व्व पवसिए एन्ति व्व पिये घरे एत्ते ॥

आर्जवादियोगिनी यथा ।

† हसिअमविआरमुद्धं भमिअं विरहिअविलाससुच्छाअं ।

भणिअं सहावसरलं धम्माण घरे कलत्ताणं ॥

लज्जावती यथा ।

‡ लज्जापज्जत्तपसाहणाइं परतित्तिणिप्पिवासाइं ।

अविणप्रदुक्खेहाइं धम्माण घरे कलत्ताइं ॥

सा चैवंविधा स्त्रीया मुग्धामध्याप्रगल्भाभेदात् त्रिविधा ।

* कुलवालिकायाः प्रेक्षध्वं यौवनलावण्यविभ्रमविलासाः ।

प्रवसन्तीव प्रवसिते आगच्छन्तीव प्रिये गृहमागते ॥

† हसितमविचारमुग्धं भ्रमितं विरहितविलासमुच्छ्रायं ।

भणितं स्वभावसरलं धन्यानां गृहे कलत्ताणां ॥

‡ लज्जापर्याप्तप्रसाधनानि परतन्निनिष्पिपासानि ।

अविनयदुर्भेदांसि धन्यानां गृहे कलत्ताणि ॥

तत्र ।

सुग्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः क्रुधि ।

प्रथमावतीर्णतारुण्यमन्मथा रमणे वामशौला सुखो-
पायप्रसादना सुग्धनायिका ।

तत्र वयोसुग्धा यथा ।

विस्तारी स्तनभार एष गमितो न खोचितामुन्नतिं
रेखोद्भासिकृतं वलितयमिदं न स्पष्टनिम्नीकृतम् ।
मध्येऽस्या ऋजुरायताऽर्धकपिशा रोमावली निर्मिता
रम्यं यौवनशैशवव्यतिकरोन्मिश्रं वयो वर्तते ॥

यथा च ममैव ।

उच्छसन्मण्डलप्रान्तरेखमावहकुङ्कुमलम् ।

अपर्याप्तसुरोद्वेगैः शंसत्यस्याः स्तनद्वयम् ॥

कामसुग्धा यथा ।

दृष्टिः सालसतां विभर्ति न शिशुक्रीडासु बहादरा
श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखोसम्भोगवार्तास्त्रपि ।
पुंसामङ्गमपेतशङ्कमधुना नाऽऽरोहति प्राग् यथा
बाला नूतनयौवनव्यतिकराऽवष्टभ्यमाना शनैः ॥
रतवामा यथा । कुमारसम्भवे ।

व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे

गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका ।

सेवतेसा शयनं पराङ्मुखौ

सा तथापि रतये पिनाकिनः ।

या ।

ते बाला मन्यौ विकारमजानती

तेनासज्याङ्गे विनम्रभुजैव सा । तेन

तकं चोन्नम्योच्चैरकृतिमभिभ्रमा

लस्यन्दिन्योष्ठैरुदत्यपि चुम्बिता ॥

लज्जासंवृतानुरागनिबन्धना सुधा व्यव-

हारा निबन्धनीयाः । यथा ।

न मध्ये संस्कारं कुसुममपि बाला विप्रहते

न निश्वासैः सुभ्रूर्जनयति तरङ्गव्यतिकरम् ।

न बोला पश्यन्ती लिखितमिव भर्तुः प्रतिमुखं

प्ररोहद्रोमाच्चा न पिबति न पात्रं चलयति ॥

अथ मध्या ।

मध्योदयोवनाङ्गा मोहान्तसुरतक्षमा ॥१५॥

सम्प्राप्ततारुण्यकामा मोहान्तरतयोग्या मध्या ।

तत्र यौवनवती यथा ।

आलापान् भ्रूविलासो विरलयति लसद्बाहुविचित्रियातं

नीवीग्रन्थिं प्रथिम्ना प्रतनयति मनाङ् मध्यनिम्नो नितम्बः ।

उत्पुष्पत्पाशं मूर्च्छतकुचशिखरसुरो नूनमन्तः सारेण

स्पृष्टा कोदण्डकोट्या हरिणशिशुदृशो दृश्यते यौवनश्रीः ॥

कामवती यथा ।

स्मरनवनदीपूरणोढाः पुनर्गुरुसेतुभि

र्धदपि विधृतास्तिष्ठत्यारादपूर्णमनोरथाः ।

तत्र ।

सुगन्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः क्रुधि ।

प्रथमावतीर्णतारुण्यमन्मथा रमणे वामशौला सुखो-
पायप्रसादना सुगन्धनायिका ।

तत्र वयोसुगन्धा यथा ।

विस्तारौ स्तनभार एष गमितो न स्त्रोचितामुन्नतिं
रेखोद्भासिकृतं वलितयमिदं न स्पष्टनिम्नीनतम् ।
मध्येऽस्या ऋजुरायताऽर्धकपिशा रोमावेली निर्मिता
रम्यं यौवनशैशवव्यतिकरोन्मिश्रं वयो वर्तते ॥

यथा च ममैव ।

उच्छसम्पण्डलप्रान्तरैखमावद्वकुड्मलम् ।

अपर्याप्तसुरोद्वेहः शंसत्यस्याः स्तनद्वयम् ॥

कामसुगन्धा यथा ।

दृष्टिः सालसतां बिभर्ति न शिशुक्रीडासु बह्मादरा
श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखोसम्भोगवार्तास्त्रपि ।
पुंसामङ्गमपेतशङ्कमधुना नाऽऽरोहति प्राग् यथा
बाला नूतनयौवनव्यतिकराऽवष्टभ्यमाना शनैः ॥
रतवामा यथा । कुमारसम्भवे ।

व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे

गन्तुमैच्छदवलम्बितांशका ।

सेवतेऽस्मा शयनं पराङ्मुखो

सा तथापि रतये पिनाकिनः ।

मृदुः कोपे यथा ।

प्रथमजनिते बाला मन्यौ विकारमजानती
 कितवचरिते+नासज्याङ्के विनम्रभुजैव सा । तेन
 चिबुकमलिकं चोदम्योच्चैरकृतिमभिभ्रमा
 नयनसलिलस्यन्दिन्योष्ठैरुदम्यपि चुम्बिता ॥
 एवमन्येऽपि लज्जासंवृतानुरागनिबन्धना सुग्धा व्यव-
 हारा निबन्धनीयाः । यथा ।

न मध्ये संस्कारं कुसुममपि बाला विषहते
 न निश्वासैः सुभ्रूर्जनयति तरङ्गव्यतिकरम् ।
 न बोटा पश्यन्ती लिखितमिव भर्तुः प्रतिमुखं
 प्ररोहद्रोमाच्चा न पिबति न पात्रं चलयति ॥
 अथ मध्या ।

मध्योदयोद्यौवनानङ्गा मोहान्तसुरतक्षमा ॥१५॥

सम्प्राप्ततारुण्यकामा मोहान्तरतयोग्या मध्या ।

तत्र यौवनवती यथा ।

आलापान् भ्रूविलासो विरलयति लसद्बाहुविचित्रियातं
 नीवीग्रय्त्रिं प्रथिम्ना प्रतनयति मनाङ् मध्यनिम्नो नितम्बः ।
 उत्पुष्पत्पाखं मूर्च्छतकुचशिखरमुरो नूनमन्तः स्मरेण
 स्पृष्टा कोदण्डकोट्या हरिणशिशुदृशो दृश्यते यौवनश्रीः ॥
 कामवती यथा ।

स्मरनवनदीपूरेणोढाः पुनर्गुरुसेतुभि

यदपि विधृतास्तिष्ठन्त्यारादपूर्णमनोरथाः ।

तदपि लिखितप्रखैरङ्गैः परस्परमुन्मत्ता
नयननलिनीनालाकृष्टं पिबन्ति रसं प्रियाः ।

मध्यासम्भोगो यथा ।

*ताव चित्र रत्नसमं महिलाणां विभ्रमा विराजन्ति ।

जाव न कुवलयदलमच्छहाइ मउलेन्ति पात्रणाइ ॥

एवं धीरायामधीरायां धीराधीरायामप्युदाहार्यम् ।

अथाऽस्या मानवृत्तिः ।

धीरा सोत्प्रासवक्रोक्त्या, मध्या साश्रुक्रतागसम्
खेदयेत् दयितं कोपादधीरा परुषाक्षरम् ॥ १६ ॥

मध्याधीरा कृतापराधं प्रियं सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेद-
येत् । यथा माघे ।

न खलु वयममुष्य दानयोग्याः

पिबति च पाति च याऽसकौरहस्वाम् ।

ब्रज विटपमसुं ददस्व तस्यै

भवतु यतः सदृशोश्चिराय योगः ॥

धीराधीरा साश्रु सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेदयेत् । यथाऽम-
रुशतके ।

बाले नाथ विमुञ्च मानिनि रुषं रोषान् मया किं कृतं

खेदोऽस्मासु न मेऽपराध्यति भवान् सर्वेऽपराधा मयि ।

तत् किं रोदिषि गद्गदेन वचसा कस्याऽन्यतो रुद्यते

नन्वेतन् मम का तवाऽस्मि दयिता नाऽस्मीत्यतो रुद्यते ॥

*तावदेव रत्नसमये महिलाणां विभ्रमा विराजन्ते ।

यावच्च कुवलयदलमच्छायाणि रुक्मवन्ति नयनानि ॥

अधीरा साशु परुषाक्षरम् । यथा ।

यातु यातु किमनेन तिष्ठता

सुच्च सुच्च सेखि माऽऽदरं कथाः ।

खण्डिताधरकलङ्कितं प्रियं

शक्त, मो न नयनैर्निरोचितुम् ॥

एवमपरेऽपि ब्रीडानुपहिताः स्वयमनभिद्योगकारिणी
मध्याव्यवहारा भवन्ति । यथा ।

खिदान्मः कणिकाञ्चितेऽपि वदने जातेऽपि रोमोद्गमे

विश्रम्भेऽपि गुरौ पयोधरभरोत्कम्पेऽपि वृद्धिं गते ।

दुर्वारस्मरनिर्भरेऽपि हृदये नैवाऽभियुक्तः प्रिय

स्तन्वङ्गा हठकेशकर्षणघनाश्लेषामृते लुब्धया ॥

स्वतोऽनभियोजकत्वं हठकेशकर्षणघनाश्लेषामृते लुब्ध-
येवेत्युत्प्रेक्षाप्रतीतिः ।

अथ प्रगल्भा ।

यौवनाभ्या स्मरान्मत्ता प्रगल्भा दयिताङ्गके ।

विलीयमानेवाऽऽनन्दाद् रतारम्भेऽप्यचेतना ॥१७॥

गाढयौवना । यथा ममैव ।

अभ्युन्नतस्तनुरो नयने च दीर्घं

वक्त्रे म्नुवावतितरां वचनं ततोऽपि ।

मध्योऽधिकं तनुरतीवगुरुर्नितम्बो

मन्दा गतिः किमपि चाऽद्भुतयौवनायाः ॥

यथा च ।

ज्ञानतटमिदमुत्तुङ्गं निम्नो मध्यः समुन्नतं जघनम् ।

विषमे मृगशावाच्या वपुषि नवे क इव न खलसि ॥

भावप्रगल्भा यथा ।

न जाने सम्मुखायाते प्रियाणि वदति प्रिये ।

सर्वाण्यङ्गानि किं यान्ति नेत्रतामुत कर्णताम् ॥

रतप्रगल्भा यथा ।

कान्ते तल्यमुपागते विगलिता नौधी स्वयं बन्धनात् ।

वासः प्रसूथमेखलागुणधृतं किञ्चिन् नितम्बे स्थितम् ।

एतावत् सखि वेद्मि केवलमहं तस्याऽङ्गसङ्गे पुनः

कोऽसौ काऽस्मि रतं नु किं कथमिति खल्लाऽपि मे न स्मृतिः ॥

एवमन्येऽपि परित्यक्तक्रीयन्त्वणावैदग्ध्यप्रायाः प्रगल्भा-
व्यवहारा वेदितव्याः । यथा ।

काचित् ताम्बूलान्तः कचिदगरुपङ्काङ्गमलिनः

काचिच्चूर्णोद्धारौ कचिदपि च सालक्तकपदः ।

वल्लोभङ्गाभोगैरलकपतितैः शीर्णकुसुमैः

स्त्रियाः सर्वावस्थं कथयति रतं प्रच्छदपटः ॥

अथाऽस्याः कोपचेष्टा ।

४२४४०५. सावहित्यादरोदास्ते रतौ धौरेतरा क्रुधा ।

सन्तर्ज्यं ताडयेन् मध्या मध्याधीरेव तं वदेत् ।

सहाऽवहित्येनाऽऽकारसंवरणेनाऽऽदरेण चोपचाराधि-
क्येन वर्तते सा सावहित्यादरा । रतावुदासीना क्रुधा
कोपेन भवति ।

सावहित्यादरा । यथाऽमरुशतके ।

एकत्राऽऽसमसंस्थितिः परिहृता प्रत्युद्गमाद् दूरत
 स्ताम्बूलाहरणच्छलेन रभसाऽऽस्तेषोऽपि संविधितः ।
 आलापोऽपि न मिश्रितः परिजनं व्यापारयन्त्याऽन्तिके
 कान्तं प्रत्युपचारतश्चतुरया कोपः कृतार्थीकृतः ॥

रतावुदासीना यथा (तत्रैव)

आयस्ता कलहं पुरेव कुरुते न स्वंसने वासमो
 भग्नभ्रूगतिखण्डमानमधरं धत्ते न केगग्रहे ।
 अङ्गान्यर्पयति स्वयं भवति नो वामा हठालिङ्गने
 तन्वया शिञ्चित एष सम्प्रति कुतः कोपप्रकारोऽपरः ॥
 इतरात्वधीरप्रगल्भा कुपिता सति सन्तर्ज्यं ताडयति ।

यथाऽमरुशतके ।

कोपात् कोमललोलबाहुलतिकापाशेन बद्धा दृढं
 नीत्वा केलिनिकेतनं दधितया सायं सखीनां पुरः ।
 भ्रूयोऽप्येवमिति खलत्कलगिरा संसृच्य दुस्तेष्टितं
 धन्यो हन्यत एष निङ्गुतिपरः प्रेयान् रुदन्या हसन् ॥
 धीराधीरप्रगल्भा मध्याधीरेव तं वदति सोऽप्यसवक्रो-

क्त्या । यथा तत्रैव ।

कोपी यत्र भ्रुकुटिरचना निग्रहो यत्र मौनं
 यत्राऽन्योन्यस्मितमनुनयो दृष्टिपातः प्रसादः ।
 तस्य प्रेम्णासहिदमधुना वैशसं पश्य जातं
 त्वं पादान्ते लुठसि न च मे मन्युमोक्षः खलायाः ॥

पुनश्च ।

वैधा ज्येष्ठा कनिष्ठा चेत्यमुग्धा द्वादशोदिताः १८

मध्याप्रगल्भाभेदानां प्रत्येकं ज्येष्ठाकनिष्ठात्वभेदेन
द्वादश भेदा भवन्ति । मुग्धा त्वेकरूपैव । ज्येष्ठाकनिष्ठे ।
यथाऽमरुग्रतके ।

दृष्ट्वैकासनसंस्थिते प्रियतमे पश्चादुपेत्याऽऽदराद्
एकस्या नयने निमोक्ष्य विहितक्रीडा नुबन्धच्छलः ।
ईषद्वक्तिकन्धरः सपुलकः प्रेमोल्लसन्मानसाम्
अन्तर्हासलसत्कपोलफलकां धूर्तोऽपरां चुम्बति ॥

न चाऽनयोर्दक्षिण्यप्रेमभ्यामेव व्यवहारः । अपितु
प्रेमणाऽपि । यथा चैतत् तथोक्तं दक्षिणलक्षणावसरे ।
[एषां च धीरमध्याधीरमध्याधीराधीरमध्याधीरप्रगल्भा
धीरप्रगल्भाधीराधीरप्रगल्भाभेदानां प्रत्येकं ज्येष्ठा-
कनिष्ठाभेदात् द्वादशानां वासवदत्तारत्नावलीवत् प्रबन्ध-
नायिकानामुदाहरणानि महाकविप्रबन्धेष्वनुसर्तव्यानि ।]

अथाऽन्यस्त्री ।

अन्यस्त्री कन्यकोटा च नाऽन्योटाऽङ्गिरसे क्वचित्
कन्यानुरागमिच्छातः कुर्यादङ्गाङ्गिसंश्रयम् ॥१९॥

नायकान्तरसम्बन्धिनौ अन्योटा । यथा ।

दृष्टिं हे प्रतिवेशिनि क्षणमिहाऽप्राप्तिन् गृहे दास्यसि
प्रायेणाऽस्य शिशोः पिता न त्रिरसाः कौपौरपः पास्यति ।
एकाकिन्यपि यामि तद् वरमितः स्त्रोतस्तमालाकुलं
नीरभ्यास्तनुमालिखन्तु जरठच्छेदानलग्नययः ॥

इयं त्वङ्गिनि प्रधाने रसे न क्वचिन् निबन्धनीयेति

न प्रपञ्चिता । कन्यका तु पित्राद्यायत्तत्वादपरिणीताऽप्य-
न्यस्त्रीत्युच्यते । तस्यां पित्रादिभ्योलभ्यमानायां सुजभाया-
मपि परोपरोधस्वकान्ताभयात् प्रच्छन्नं कामित्वं प्रवर्तते ।
यथा मालत्यां माधवस्य सागरिकायां च वत्सराजस्येति ।
तदनुरागश्च स्निग्धया प्रधानाप्रधानरससमाश्रयो निबन्ध-
नीयः । यथा रत्नावलीनागानन्दयोः सागरिकामलयवत्यनु-
राग इति ।

साधारणस्त्री गणिका कलाप्रागल्भ्यधौत्ययुक् ।

तद्व्यवहारो विस्तरतः शास्त्रान्तरे निर्दिष्टः । दिङ्मात्रं तु ।

छन्नकामसुखार्थाञ्जसतन्त्राहंयुपगङ्कान् ॥२०॥

रक्तेव रञ्जयेदाढ्यान् निःस्वान् माता विवासयेत् ।

छन्नं ये कामयन्ते ते छन्नकामाः श्रोत्रियवणिकलि-
ङ्गिप्रभृतयः । सुखार्थोऽप्रयासावाप्तधनः सुखप्रयोजनो वा ।
अज्ञो मूर्खः । स्वतन्त्रो निरङ्कुशः । अहंयुरहङ्गतः ।
पण्डको वातपण्डादिः । एतान् बहुवित्तान् रक्तेव रञ्जये-
दर्थार्थम् । तत्प्रधानत्वात् तदुद्भूतः । गृहीतार्थान् कुटन्या-
दिना निष्कासयेत् पुनः प्रतिसन्धानाय । इदं तासामौत्स-
र्गिकं रूपम् । प्रायजिदोषदृषणीतु यस्य तावांगनीवतिकपण्डक
रूपकेषु तु ।

रक्तैव त्वप्रहसने नैषा दिव्यनृपाश्रये ॥ २१ ॥

प्रहसनवर्जिते प्रकरणादौ रक्तैवैषा विधेया । यथा मृ-
च्छकटिकायां वसन्तसेना चारुदत्तस्य । प्रहसने त्वरक्ताऽपि
हास्यहेतुत्वात् । नाटकादौ तु दिव्यनृपनायके नैव विधेया ।

अथ भेदान्तराणि ।

आसामष्टाववस्थाः स्युः स्वाधीनपतिकादिकाः ।

स्वाधीनपतिका वासकसज्जा विरहोत्कण्ठिता खण्डिता कलहान्तरिता विप्रलब्धा प्रोषितप्रियाऽभिसारिकेत्यष्टौ स्व-स्त्रीप्रभृतीनामवस्थाः । नायिकाप्रभृतीनामप्यवस्थारूपत्वे सत्यवस्थान्तराभिधानं पूर्वासां धर्मित्वप्रतिपादनायाऽष्टाविति न्यूनाधिकव्यवच्छेदः । न च वासकसज्जादेः स्वाधीनपतिकादावन्तर्भावः । अनासन्नप्रियत्वाद् वासकसज्जाया न स्वाधीनपतिकात्वम् । यदि चैष्यप्रियाऽपि स्वाधीनपतिका प्रोषितप्रियाऽपि न पृथग् वाच्या । न चैयता व्यवधानेनाऽऽसत्तिरिति नियन्तुं शक्यम् । न चाऽविदितप्रियव्यलीकायाः खण्डित्वात् नऽपि प्रवृत्तरतिभोगेच्छायाः प्रोषितप्रियात्वं स्वयमगमनान् नायकं प्रत्यप्रयोजकत्वान् नाऽभिसारिकात्वम् । एवमुत्कण्ठिताऽप्यन्यैव पूर्वाभ्यः । औचित्यप्राप्तप्रियागमनसमयातिवृत्तिविधुरा न वासकसज्जा । तथा विप्रलब्धाऽपि वासकसज्जावदन्यैव पूर्वाभ्यः ॥ उक्त्वा नायात इति प्रतारणाधिकाच् च वासकसज्जोत्कण्ठितयोः पृथक् । कलहान्तरिता तु यद्यपि विदितव्यलीका तथाऽप्यगृहीतप्रियानुनया पश्चात्तापप्रकाशितप्रसादा पृथगेव खण्डितायाः । तत् स्थितमेतदष्टाववस्था इति ।

तत्र ।

आसन्नायत्तरमणा हृष्टा स्वाधीनभर्तृका ॥२२॥

यथा ।

मा गर्वमुदह कपोलतले चकास्ति
 कान्तस्वहस्तलिखिता मम मञ्जरीति ।
 अन्याऽपि किं न सखि भाजनमोदशानां
 वैरी न चेद् भवति वेपथुरन्तरायः ॥

अथ वासकसज्जा ।

मुदा वासकसज्जा खं मण्डयत्येष्यति प्रिये ।

स्वमात्मानं वेश्म च हर्षेण भृषयत्येष्यति प्रिये । वास-
 कसज्जा यथा ।

निजपाणिपल्लवतटस्खलनाद्
 अभिनासिकाविवरमुत्पतितैः ।
 अपरा परीक्ष्य शनकैर्मुमुदे
 मुखवासमास्य कमलशसनैः ॥

अथ विरहीत्कण्डिता ।

चिरयत्यश्लीके तु विरहीत्कण्डितोन्मनाः॥२३॥

यथा ।

सखि स विजितो वीणावाद्यैः कथाऽप्यपरस्त्रिया
 पणितमभवत् ताभ्यां तत्र चपाललितं ध्रुवम् ।
 कथमितरथा सेफालीषु स्खलत्कुसुमास्त्रपि
 प्रसरति नभोमध्येऽपौन्दौ प्रियेण विलम्ब्यते ॥

अथ खण्डिता ।

ज्ञातेऽन्यासङ्गविकृते खण्डितेर्ष्याकषायिता ।

यथा ।

नवनखपदमङ्गं गोपयस्यंकेन
 खगयसि पुनरोष्ठं पाणिना दन्तदष्टम् ।
 प्रतिदिशमपरस्त्रीसङ्गशंसौ विसर्पन्
 नवपरिमलगन्धः केन शक्यो वरीतुम् ॥

अथ कलहान्तरिता ।

कलहान्तरिताऽमर्षाद् विधूतेऽनुशयातियुक् ॥२

यथा ।

निःश्वासा वदनं दहन्ति हृदयं निमृलमुन्मथ्यते
 निद्रा नैति न दृश्यते प्रियमुखं नक्तान्दिवं रुद्यते ।
 अङ्गं शोषमुपैति पादपतितः प्रियांस्त्रयोपेक्षितः
 सख्यः कं गुणमाकलय्य दयिते मानं वयं कारिताः ॥

अथ विप्रलब्धा ।

विप्रलब्धोक्तसमयमप्राप्तेऽतिविमानिता ।

यथा ।

उत्तिष्ठ दूति यामो यामो यातस्तथापि नाऽऽयातः ।
 याऽतः परमपिजीवेज् जीवितनाथो भवेत् तस्याः ॥

अथ प्रोषितप्रिया ।

दूरदेशान्तरस्थे तु कार्यतः प्रोषितप्रिया ।

यथाऽमरुशतके ।

आट्टष्टिप्रसरात् प्रियस्य पदवीमुद्गीक्ष्य निर्विषया
 वस्त्रान्तेषु पथिष्वहःपरिणतौ ध्वान्ते समुत्सर्पति ।

दत्त्वे श्री. सशुचा गृहं प्रति पदं पान्यस्त्रियाऽस्मिन् क्षणे
माऽभृदागत इत्यमन्दवलितश्रीवं पुनर्वीक्षितम् ॥

अथाऽभिसारिका ।

कामार्ताऽभिसरेत् कान्तं सारयेद्वाऽभिसारिकारम् ॥

यथाऽमरुघतके ।

उरसि निहितस्तारो हारः कृता जघने घने

कलकलवती काञ्ची पादौ रणन्मणिनूपुरौ ।

प्रियमभिसरस्येवं मुग्धे त्वमाहतडिण्डिमा

यदि किमधिकत्वासोत्कम्पं दिशः समुदीक्षसे ॥

यथा च ।

न च मेऽवगच्छति यथा लघुतां

करुणां यथा च कुरुते स मयि ।

निपुणं तथैनमुपगम्य वदे

रभिदूति काचिदिति सन्दिदिशे ॥

तत्र ।

चिन्तानिःश्वासखेदाश्रुवैवर्ण्यरत्नान्यभूषणैः ।

युक्ताः षडन्या द्वे चाऽऽद्ये क्रीडौज्ज्वल्यप्रहर्षितेः २६

परस्त्रियौ तु कन्यकोटिः सङ्केतात् पूर्वं विरहोत्क-
ण्ठिते, पश्चाद् विदूषकादिना सहाऽभिसरन्त्याऽभिसारिके ।
कुतोऽपि सङ्केतस्थानमप्राप्ते नायके विप्रलब्धे इति व्यव-
स्थितैवाऽनयोरिति । अस्वाधीनप्रिययोरवस्थान्तरायोगात् ।

यत् तु मालविकाग्निमित्रादौ योऽप्येवं धीरः सोऽपि दृष्टा
देव्याः पुरत इति मालविकावचनानन्तरम् । राजा

दाक्षिण्यं नाम बिम्बोष्ठि नायकानां कुलव्रतम् ।

तन् मे दीर्घाक्षि ये प्राणास्ते त्वदाशानिवन्धनाः ॥

इत्यादि तन् न खण्डितानुनयाभिप्रायेणाऽपितु सर्वथा
मम देव्यधीनत्वंमाशङ्क्य निराशा माभूदिति कन्याविश्रम्भ-
णायेति । तथाऽनुपसञ्जातनायकसमागमाया देशान्तरव्य-
वधानेऽपुत्रत्कण्ठितात्वमेवेति न प्रोषितप्रियात्वमनायत्तप्रि-
यत्वादेवेति ॥

अथाऽऽसां सहायिन्यः ।

दूत्यो दासी सखी कारूर्धात्रेयी प्रतिवेशिका ।

लिङ्गिनी शिल्पिनी खं च नेहमित्रगुणान्विताः २७

दासी परिचारिका । सखी स्नेहनिबद्धा । कारूः
रजक्रीप्रभृतिः । धात्रेयी उपमाहसुता । प्रतिवेशिका
प्रतिगृहिणी । लिङ्गिनी भिक्षुकादिका । शिल्पिनी चित्र-
कारादिस्त्री । खं चेति दूतीविशेषाः । नायकमित्राणां
पौठमर्दादौनां निरुष्टार्थत्वादिना गुणेन युक्ताः । तथा च
मालतीमाधवे कामन्दकीं प्रति ।

शास्त्रेषु निष्ठा सहजश्च बोधः प्रागल्भ्यमभ्यस्तेगुणा च वाणी
कालानुरोधः प्रतिभानवत्त्वमेते गुणाः कामदुघाः क्रियासु ॥
तत्र सखी । यथा ।

मृगशिशुदृश्यस्तस्यास्तापं कथं कथयामि ते

दहनपतिता दृष्टा मूर्त्तिर्मया न हि वैधवी ।

इति तु विदितं नारीरूपः स लोकदृशां सुधा ।

तव शठतया शिल्पोत्कर्षो विधेर्विषट्ठियते ॥

यथा च ।

*सच्चं जाणइ दट्ठुं सरिसम्मि जणम्मि जुज्जए राओ ।

मरउ ण तुमं भणिच्चं मरणं पि सलाहणिज्जं से ॥

स्वयं दूती । यथा ।

‘महु एहि किं णिवालअ हरसि णिअं वाउ जइ वि मे
सिचअं ।

साहेमि कस्स सुन्दर दूरे गामो अहं एका ॥

इत्याद्युह्यम् ।

अग्र योषिरलङ्काराः ।

यौवने सत्त्वजाः स्त्रीणामलङ्कारास्तु, विंशतिः ।

यौवने सत्त्वोद्भूता विंशतिरलङ्काराः स्त्रीणां भवन्ति ।

तत्र ।

भावो हावश्च हेला च त्रयस्तत्र शरीरजाः ॥२८॥

शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्यं च प्रगल्भता ।

अौदार्यं धैर्यमित्येते सप्त भावा अयत्नजाः ॥२९॥

तत्र भावहावहेलास्तयोऽङ्गजाः । शोभा कान्तिर्दीप्तिः

माधुर्यं प्रागल्भ्यमौदार्यं धैर्यमित्ययत्नजाः सप्त ।

*सत्थं जानाति दट्ठुं सट्ठे जने युज्जते रागः ।

स्त्रियतां न त्वां भणिष्यामि मरणमपि स्थावनीयमस्याः ॥

‘सुद्धरेहि किं निवारक हरसि निजं वायो यद्यपि मे सिचयं ।

साधयामि कस्स सुन्दर दूरे गामोऽहमेका ॥

लीला विलासो विच्छित्तिविभ्रमः किंलकिञ्चित्तम्
 मोहायितं कुट्टमितं विव्वोको ललितं तथा ।
 विहृतं चेति विज्ञेया दश भावाः स्वभावजाः ॥३०॥
 तानेव निर्दिशति ।

निर्विकारात्मकात् सत्ताद् भावस्तत्त्वाऽऽद्यविक्रिया।

तत्र विकारहेतो सत्यपि अविकारकं सत्त्वम् । यथा
कुमारसम्भवे ।

श्रुतापसरो गौतिरपि क्षणेऽस्मिन्

हरः प्रसङ्गयानपरो बभूव ।

आत्मेश्वराणां न हि जातु विन्नाः

समाधिभेदप्रभवो भवन्ति ॥

तस्मादविकाररूपात् सत्त्वाद् यः प्रथमो विकारोऽन्त-
 विपरिवर्ती बीजस्योच्छूनतेव स भावः । यथा ।

दृष्टिः सालसतां बिभर्ति न शिशुक्रीडासु बद्धादरा

श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखीसम्भोगवार्त्तास्त्रपि ।

पुंसामङ्गमपेतशङ्खमधुना नाऽऽरोहति प्राक् यथा

बाला नूतनयौवनव्यतिकरावष्टभ्यमाना शनैः ॥

यथा वा कुमारसम्भवे ।

हरस्तु किञ्चित् परिलुप्तधैर्यं

शब्दोदयारम्भ इवाऽऽस्त्रुराशिः ।

उमामुखे विस्फलाधरीष्टे

व्यापारयामास विलोचनानि ॥

यथा वा ममैव ।

*तं चित्र वचनं ते चैव लोचने जोव्यं पि तं चैव ।

अथा अणङ्गलच्छी असं चित्र किं पि साहेइ ॥

अथ हावः ।

हेवाकसस्तु शृङ्गारो हावोऽन्विभूविकारकत् ३१

प्रतिनियताङ्गविकारकारौ शृङ्गारः स्वभावविशेषो

हावः । यथा ममैव ।

†जं किं पि पेच्छमाणं भणमाणं रे जहा तह चैव ।

णिज्झाअ णेहमुहं वअस्स मुहं णिअच्छेहि ॥

अथ हेला ।

स एव हेला सुव्यक्तशृङ्गाररससूचिका ।

हाव एव स्पष्टभूयोविकारत्वात् सुव्यक्तशृङ्गाररससूचको

हेला । यथा ममैव ।

‡तह भक्ति से पञ्चत्ता सब्बङ्गं विव्भमा यणुव्भेए ।

संसइअवालभावा होइ चिरं जह सहीणं पि ॥

अथाऽयत्नजाः सप्त । तत्र शोभा ।

*तदेव वचनं ते चैव लोचने यौवनमपि तदेव ।

अन्यानङ्गलच्छीरन्यदेव किमपि साधयति ॥

† यत् किमपि प्रेक्षमाणं भणमानं रे यथा तथैव ।

निर्धाय स्नेहसुग्धां वयस्य सुग्धां पश्य ॥

‡ तथा भटित्यस्याः प्रवृत्ताः सर्वाङ्गं विव्रमाः स्तनोद्भेदे ।

संगयितवालभावा भवन्ति चिरं यथा सखीनामपि ॥

रूपोपभोगतारुण्यैः शोभाङ्गानां विभूषणम् ३२

यथा कुमारसम्भवे ।

तां प्राङ्मुखीं तत्र निवेश्य बान्तां

क्षणं व्यलम्बन्त पुरी निषण्णः ।

भूतार्थशोभाङ्गियमाणनेताः

प्रसाधने सन्निहितेऽपि नार्यः ॥

इत्यादि । यथा च शाकुन्तले ।

अनाघ्रातं पुष्पं किसलयमलूनं कररुहे

रनाविद्धं रत्नं मधु नवमनास्वादितरसम् ।

अखण्डं पुष्पानां फलमिव च तद्रूपमनघं

न जानी भोक्तारं कमिह समुपस्थास्यति विधिः ॥

अथ कान्तिः ।

मन्मथावापितच्छाया सैव कान्तिरिति स्मृता ।

शोभैव रागावतारघनीकृता कान्तिः । यथा ।

उन्मीलद्वन्द्वेन्दुदोषिविसरैर्दूरे समुत्सारितं

भिन्नं पीनकुचस्थलस्य च रुचा हस्तप्रभाभिर्हतम् ।

एतस्याः कलविङ्ककण्टकदलीकल्पं मिलत्वीतुकाद्

अप्राप्ताङ्गमुखं रूपैव सहसा केशेषु लज्जं तमः ॥

यथा हि महाश्वेतावर्णनावसरे भट्टबाणस्य । (मातृभूषणम्)

अथ माधुर्यम् ।

अनुल्बणत्वं माधुर्यं

यथा शाकुन्तले ।

सरसिजमनुविद्धं शैवलेनाऽपि रम्यं

मलिनमपि हिमांशोर्लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति ।

इयमधिकमनोज्ञा वल्कलेनाऽपि तन्वी

किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाऽऽकृतीनाम् ॥

अथ दीप्तिः ।

दीप्तिः कान्तेस्तु, विस्तरः ॥ ३३ ॥

यथा ।

* देवा पसिअ णिअन्तसुमहमसिजोण्हाविलुत्ततमणिवहे ।

अहिसारिआण विग्गं करोसि अस्साण विहतासे ॥

अथ प्रागल्भ्यम् ।

निःसाध्वसत्वं प्रागल्भ्यं

मनः क्षोभपूर्वकोऽङ्गसादः साध्वसं तदभावः प्रागल्भ्यम् । यथा मर्मव ।

तथा व्रीडाविधेयाऽपि तथा मग्धाऽपि सुन्दरी ।

कलाप्रयोगचातुर्यं सभास्वाचार्यकं गता ॥

अथौदार्यम् ।

औदार्यं प्रश्रयः सदा ।

यथा ।

* देवात् दहा नितान्तसुखयशिज्जोत्तमाविलुत्तमोनिवहे ।

अभिसारिकाणां विग्गं करोमि अन्त्यासां विहतासे ॥

* दिअहं खुदु क्विआए सअलं काऊण गेहवावारं ।

गरुएवि मखुदुक्खे भरिमी पाअन्तसुत्तस्स ॥

यथा वा । भूभङ्गे सहसोद्वेगत्यादि ।

अथ धैर्यम् ।

चापलाविहता धैर्यं चिहृत्तिरविकल्पना ॥३४॥

चापलानुपहता मनोवृत्तिरात्मगुणानामनाख्यायिका
धैर्यमिति । यथा मातृतीमाधवे ।

ज्वलतु गगने रात्रौ रात्रावखण्डकलः शशी

दहतु मदनः किंवा मृत्योः परेण विधास्यति ।

मम तु दयितः श्लाघ्यस्तातो जनन्यमलान्वया

कुलममलिनं न त्वेवाऽयं जनो न च जीवितम् ॥

अथ स्वाभाविका दश । तत्र ।

प्रियानुकरणं लीला मधुराङ्गविचेष्टितैः ।

प्रियकृतानां वाग्विषयेष्टानां शृङ्गारिणीनामङ्गनाभिरनु-
करणं लीला । यथा ममैव ।

‘तह दिट्ठं तह भणिअं ताए णिअदं तहा तहा सीणं ।

अवलोइअं सदण्हं सविभमं जह सवत्तीहिं ॥

यथा वा ।

* दिवसं खलु दुःखितायाः सकलं कृत्वा गृहव्यापारं ।

गुरुण्यपि मण्डुदुःखे भरिमा पादान्ते सुप्रस्य ॥

‘तथा इदं तथा भणितं तथा नियतं तथा तथ धैर्यं ।

अवलोकितं सदृशं सविभ्रमं यथा सप्तलोभिः ॥

तेऽहं दित' वदति याति तथा यथाऽसौ ।

इत्यादि ।

अथ विलासः ।

तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियादिषु ३५

दयितावलोकनादिकालेऽङ्गे क्रियायां वचने च साति-
शयविशेषोत्पत्तिर्विलासः । यथा मालतीमाधवे ।

अत्रान्तरे किमपि वाग्वभवातिवृत्त-

वैचित्र्यमुल्लसितविभ्रममाधताच्याः ।

तद् भूरिसात्त्विकविकारविशेषरम्यम्

आचार्यकं विजयि मान्मथमाविरासौत् ॥

अथ विच्छित्तिः ।

आकल्परचनाऽप्याऽपि विच्छित्तिः कान्तिपोषकत्वं

स्तोकोऽपि वेषो बहुतरकमनीयताकारी विच्छित्तिः ।

यथा कुमारसम्भवे ।

कर्णापिती रोध्रकषायरूक्षे

गोरोचनाभेदनितान्तगौरे ।

तस्याः कपोले परभागलाभाद्

ब्रबन्ध चक्षूषि यवप्ररोहः ॥

अथ विभ्रमः ।

विभ्रमस्त्वरया काले भूषास्थानविपर्ययः ॥३६॥

यथा ।

अभ्युद्गते शशिनौ प्रेक्ष्य कान्तदूती-
 संलापसंवलितलोचनमानसाभिः ।
 अयाहि मण्डनविधिर्विपरीतभूषा-
 विन्यासहासितमुखीजनमङ्गनाभिः ॥

यथा वा ममैव ।

श्रुत्वाऽऽयातं बहिः कान्तमसमाप्रविभूषया ।
 भालेऽञ्जनं दृशोर्लाजा कपोले तिलकः कृतः ॥

अथ किलकिञ्चित्तम् ।

क्रोधान्मुहर्षभीत्यादेः सङ्करः किलकिञ्चित्तम् ।

यथा ममैव ।

रतिक्रीडाद्यानि कथमपि समासाद्य समयं
 मया लब्धे तस्याः कण्ठितकलकण्ठाधर्मधरे ।
 कृतस्मृभङ्गाऽसौ प्रकटितविलसार्धरुदित-
 स्मितक्रीडोद्भ्रान्तं पुनरपि विदध्यान् मयि सुखम् ॥

अथ मोहायितम् ।

मोहायितं तु तद्भावभावनेष्टकथादिषु ॥३७॥

इष्टकथादिषु प्रियतमकथानुकरणादिषु प्रियानुरागेण
 भावितान्तःकरणत्वं मोहायितम् । यथा पद्मगुप्तस्य ।

चित्रवर्तिन्यपि नृपे तत्त्वावेशेन चेतसि ।

ब्रीडाध्वलितं चक्रे सुखेन्दुमवगमैव सा ॥

यथा वा ।

मातः कं हृदये निधाय सुचिरं रोमाञ्चिताङ्गी मुहु-
ज्ज्वालयन्तरतारकां सुललितापाङ्गां दधाना दृशम् ।
सुमेवाऽऽलिखितेव शून्यहृदया लेखावशेषीभव-
स्यात्मद्रोहिणि किं क्रिया कथय मे गूढो निहन्ति स्मरः ॥

यथा वा ममैव ।

स्मरदवधुनिमित्तं गूढमुन्नेतुमस्याः
सुभग तव कथायां प्रसुतायां सखीभिः ।
भवति विततपृष्ठोदस्तपीनसानाया
ततवलघितबाहुर्जृम्भितैः साङ्गभङ्गैः ॥
अथ कुट्टमितम् ।

सानन्दाऽन्तः कुट्टमितं कुप्येत् केशाधरग्रहे ।

यथा ।

नान्दीपदानि रतिनाटकविस्मयाणाम्
आज्ञाक्षराणि परमाण्यग्रवा स्मरस्य ।
दष्टेऽधरे प्रणयिना विधुताग्रपाशैः
सीत्कारशृङ्खलदितानि जयन्ति नार्याः ॥

अथ बिम्बोकः ।

गर्वाभिमानादिष्टेऽपि बिम्बोकोऽनादरक्रियारूढ
(रूपा)

यथा ममैव ।

सव्याजं तिलकालकान् विरलयल् लोलाङ्गुलिः संस्पृशन्
वारं वारमुदचयन् कुचयुगप्रोदच्चिनीलाञ्चलम् ।
यद् स्मृभङ्गतरङ्गिताञ्चितदृशा सावन्नमालोकिता-

स्तद्गर्वादवधीरितोऽस्मि न पुनः कान्ते कृतार्थीकृतः ॥

अथ ललितम् ।

सुकुमाराङ्गविन्यासो महृणो ललितं भवेत् ।

यथा ममैव ।

सस्त्रुभङ्गं करकिसलयावर्तनैरालपन्ती

सा पश्यन्ती ललितललितं लोचनस्याऽञ्चलेन ।

विन्यस्यन्ती चरणकमले लीलया खैरयाते-

र्निःसङ्गीतं प्रथमवयसा नर्तिता पङ्कजाक्षी ॥

अथ विहृतम् ।

प्राप्तकालं न यद् ब्रूयाद् व्रीडया विहृतं हि तत् ३६

प्राप्तावसरस्याऽपि वाक्यस्य लज्जया यदवचनं तद्

विहृतम् । यथा ।

पादाङ्गुष्ठेन भूमिं किसलयरुचिना सापदेशं लिखन्ती

भूयो भूयः क्षिपन्ती मयि सितशबले लोचने लीलतारे ।

वक्त्रं क्लीनस्त्रमौषत्स्फुरदधरपुटं वाक्यगर्भं दधाना

यन् मां नोवाच किञ्चित् स्थितमपि हृदये मानसं तद्दुनोति ॥

अथ नेतुः कार्यान्तरसहायानाह ।

मन्त्री खं वोभयं वाऽपि सखा तस्याऽर्थचिन्तने ।

तस्य नेतुरर्थचिन्तायां तन्त्रावापादिलक्षणायां मन्त्रो
वाऽऽत्मा वोभयं वा सहायः ।

तत्र विभागमाह ।

यैवन्मसन्वः प्रथमाः क्रीडाव्यस्तीस्वभाविनः
 जात्यानदुष्टः कार्येषु ते वै वर्षवशः स्मृतः (शाम्यतिर्वा) दुष्टा
 परि० २ सावलोकम् भावदिति ज्ञातुः ६६

मन्त्रिणा ललितः शेषा मन्त्रिस्वायत्तसिद्धयः॥४०॥

उक्तलक्षणो ललितो नेना मन्त्रायात्तसिद्धिः । शेषा
 धीरोदात्तादयः । अनियमेन मन्त्रिणा स्वेन बोभयेन
 वाऽङ्गीकृतसिद्धय इति ।

धर्मसहायास्तु ।

ऋत्विक्पुरोहितौ धर्मे तपस्विब्रह्मवादिनः ।

ब्रह्म वेदस्तं वदन्ति व्याचक्षते वा तच्छीला ब्रह्म-
 वादिनः । आत्मज्ञानिनो वा । शेषाः प्रतीताः ।

दुष्टदमनं दण्डस्तत्सहायास्तु ।

सुहृत्कुमाराटविका दण्डे सामन्तसैनिकाः॥४१॥

सष्टम् । एवं तत्तत्कार्यान्तरेषु सहायान्तराणि शोभ्यानि ।
 यदाह ।

अन्तःपुरे वर्षवराः किराता मूकवामनाः ।

स्नेच्छामौरशकाराद्याः खखकार्योपयोगिनः॥४२॥

शकारो राज्ञः श्यालो हीनजातिः । किरं पर्यंतमततीति

विशेषान्तरमाह ।

ज्येष्ठमध्याधमत्वेन सर्वेषां च विरूपता ।

तारतम्याद् यथोक्तानां गुणानां चोत्तमादिता ।

एवं प्रागुक्तानां नायकनायिकादूतदूतीमन्त्रिपुरोहिता-
 दीनामुत्तममध्यमाधमभावेन विरूपता । उत्तमादिभावश्च
 न गुणसङ्ख्योपचयापचयेन किं तर्हि गुणातिशयतारतम्येन ।

एवं नाद्ये विधातव्यो नायकः सपरिच्छदः ॥४३॥

उक्तौ नायकस्तद्व्यापारस्तूच्यते ।

तद्व्यापारात्मिका वृत्तिश्चतुर्धा तत्र कैशिकी ।

गीतनृत्यविलासाद्यैर्मृदुः शृङ्गारचेष्टितैः ।

प्रवृत्तिरूपो नेत्रव्यापारस्वभावो वृत्तिः । सा च कैशिकी सास्त्रव्यापारभट्टीभारतीभेदाच्चतुर्विधा । तासां गीतनृत्यविलासकामोपभोगाद्युपलक्ष्यमाणो मृदुः शृङ्गारी कामफलावच्छिन्नो व्यापारः कैशिकी ।

सा तु ।

नर्मतत्स्फुञ्जतत्स्फोटतद्गर्भैश्चतुरङ्गिका ॥४४॥

तदित्यनेन सर्वत्र नर्म परामृश्यते ।

तत्र ।

वैदग्ध्यक्रीडितं नर्म प्रियोपच्छन्दनात्मकम् ।

हास्येनैव सशृङ्गारभयेन विहितं त्रिधा ॥ ४५ ॥

आत्मोपक्षेपसम्भोगमानैः शृङ्गार्यपि त्रिधा ।

शुद्धमङ्गं भयं द्वेधा त्वेधा वाग्वेषचेष्टितैः ।

सर्वं सहास्यमित्येवं नर्माऽष्टादशधोदितम् ॥४६॥

अग्राम्य इष्टजनावर्जनरूपः परिहासो नर्म । तच्च च शुद्धहास्येन सशृङ्गारहास्येन सभयहास्येन च रचितं त्रिविधम् । शृङ्गारवदपि स्नानुरागनिवेदनसम्भोगेच्छाप्रकाशनसापराधप्रियप्रतिभेदनैस्त्रिविधमेव । भयनर्माऽपि शुद्धरसान्त-

राज्ञभावाद् द्विविधम् । एवं षड्विधस्य प्रत्येकं वाग्वेषचेष्टा-
व्यतिकरेणाऽष्टादशविधत्वम् ।

तत्र वचोहास्यनर्म यथा ।

पत्युः शिरश्चन्द्रकलामनेन
स्युशेति सख्या परिहासपूर्वम् ।
सारञ्जयित्वा चरणौ कृताशौ-
र्माल्येन तां निर्वचनं जघान ॥

वेषनर्म यथा नागानन्दे विदूषकशेखरकव्यतिकरे ।
क्रियानर्म यथा मालविकाग्निमित्रे उत्स्रप्रायमानस्य विदू-
षकस्योपरि निपुणिका सर्पभ्रमकारणं दण्डकाष्ठं पातयति ।
एवं वक्ष्यमाणेष्वपि वाग्वेषचेष्टापरत्वमुदाहार्यम् ।

शृङ्गारवदात्मोपक्षेपनर्म यथा ।

मध्याह्नं गमयं त्यज अमजलं स्थित्वा पयः पीयतां
मा शून्येति विमुञ्च पात्रं विवशः शीतः प्रपामण्डपः ।
तामेव स्मर घस्मरस्मरशरवस्तां निजप्रेयसीं
त्वच्चित्तं तु न रञ्जयन्ति पथिक प्रायः प्रपापालिकाः ॥

सम्भोगनर्म यथा ।

*सालोए चित्र सूरि घरिणी घरसामिअस्स घेतूण ।
णेच्छन्तस्स वि पाए धुअइ हसन्ती हसन्तस्स ॥
माननर्म यथा ।

* सालोके एव सूर्ये गृहिणी गृहस्वामिकस्य गृहीत्वा ।

अनिच्छतोऽपि पादौ धुनोति हसन्ती हसतः ॥

तदवितथमवादीर्यन् मम त्वं] प्रियेति
 प्रियजनपरिभुक्तं यद् दुकूलं दधानः ।
 मदधिवसति मागाः कामिनां मण्डनश्री-
 र्व्रजति हि सफलत्वं वल्लभालोकनेन ॥

भयनर्म यथा रत्नावल्यामालेखप्रदर्शनावसरे । सुम-
 ज्ञता । * जाणिदो मए एसो सब्बो वुत्तन्तो समं चित्तफल-
 हएण ता देवीए णिवेदइस्समित्यादि ।

शृङ्गाराङ्गं भयनर्म । यथा ममैव ।

अभिव्यक्तालोकः सकलविफलोपायविभव-
 श्विरं ध्यात्वा सद्यः कृतकृतकसंरम्भनिपुणम् ।
 इतः पृष्ठे पृष्ठे किमिदमिति सन्ताप्य सहसा
 कृतास्त्रेष् धूर्तः क्षितमधुरमालिङ्गति बधूम् ॥

अथ नर्मस्फिञ्जः ।

नर्मस्फिञ्जः सुखारम्भो भयान्तो नवसङ्गमे ।

यथा मालविकाग्निमित्रे सङ्केते नायकमभिसृतायां
 नायिकायां नायकः ।

विसृज सुन्दरि मङ्गमसाध्वसं
 ननु चिरात् प्रभृति प्रणयोन्मुखे ।
 परिगृहाण गते सहकारतां
 त्वमतिमुक्तलताचरितं मयि ॥

* ज्ञातो मयैष सर्वो वृत्तान्तः सह चित्तफलकेन तत् देव्यै निवे-
 दयिष्यामि ।

मालविका । *भट्टा देवीए भयेण अत्तणो वि पिअं
काउं ण पारमौल्यादि ।

अथ नर्मस्फोटः ।

नर्मस्फोटस्तु भावानां सूचितोऽल्परसो लवैः३७

यथा मालतीमाधवे । मकरन्दः ।

गमनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं

श्वसितमधिकं किं त्वेतत् स्यात् किमन्यदतोऽथ वा ।

अमति भुवने कन्दर्पाज्ञा विकारि च यौवनं

ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरताम् ॥

इत्यत्र गमनादिभिर्भावलेखैर्माधवस्य मालत्यामनुरागः

स्तोकः प्रकाश्यते ।

अथ नर्मगर्भः ।

छन्ननेत्रप्रतीचारो नर्मगर्भोऽर्थहेतवे ।

अङ्गुैः सहास्यनिर्हास्यैरेभिरेषाऽत्र कैशिकी॥४८

यथा मरुशतके ।

दृष्ट्वैकामनसंस्थिते प्रियतमे पश्चादुपेत्याऽऽदराद्

एकस्या नयने निमौल्य विहितक्रीडानुबन्धच्छलः !

ईषद्वक्त्रितकन्धरः सपुलकः प्रेमोल्लसन्मानसाम्

अन्तर्हासलसत्कपोलफलकां धूर्तोऽपरां चुम्बति ॥

* भर्तः, देव्या भयेनात्मनोऽपि प्रियं कर्तुं न पारयामि ।

यथा प्रियदर्शिकायां गर्भाङ्गे वत्सराजवेषसुसङ्गतास्थाने
साक्षाद् वत्सराजप्रवेशः ।

अथ सात्त्वती ।

विशोका सात्त्वती सत्त्वशीर्यत्यागदयार्जवैः ।

संलापोत्थापकावस्थां साङ्ख्यः परिवर्तकः॥४६॥

शोकहीनः सत्त्वशीर्यत्यागदयाहर्षादिभावोत्तरो नायक-
व्यापारः सात्त्वती । तदङ्गानि च संलापोत्थापकसाङ्ख्यपरि-
वर्तकाख्यानानि ।

तत्र ।

संलापको गभीरोक्लिर्नानाभावरसा मिथः ।

यथा वीरचरिते । रामः । अयं स यः किल सपरिवार-
कात्तिकेयविजयावर्जितेन भगवता नीललोहितेन परिवत्सर-
सहस्रान्तेवासिने तुभ्यं प्रसादोक्तः परशुः । परशुरामः ।
राम राम दाशरथे स एवाऽयमाचार्यपादानां प्रियः परशुः ।

शस्त्रप्रयोगखुरलीकलहे गणानां

सैन्यैर्द्विजो विजित एव मया कुमारः ।

एतावताऽपि परिरम्य कृतप्रसादः

प्रादादमुं प्रियगुणो भगवान् गुरुर्मै ॥

इत्यादिनानाप्रकारभावरसेन रामपरशुरामयोरन्योन्यगभी-
रवचसा संलाप इति ।

अथोत्थापकः ।

उत्थापकस्तु यत्वाऽऽदौ युद्धायोत्थापयेत् परम्पू०

यथा वीरचरिते ।

आनन्दाय च विस्मयाय च मया दृष्टोऽसि दुःखाय वा
वैट्श्यां नु कुतोऽद्य सम्प्रति मम त्वद्दर्शने चक्षुषः ।

त्वत्साङ्गल्यसुखस्य नाऽस्मि विषयः किं वा बहुव्याहृतै-
रस्मिन् विश्रुतजामदग्न्यविजये बाहौ धनुर्जृम्भताम् ॥

अथ साङ्गात्यः ।

मन्त्रार्थदेवशक्त्यादेः साङ्गात्यः सङ्गभेदनम् ।

मन्त्रशक्त्या । मथा मुद्राराक्षसे राक्षससहायादीनां
चाणक्येन स्वबुद्ध्या भेदनम् । अर्थशक्त्या तत्रैव । यथा
पर्वतकाभरणस्य राक्षसहस्तगमनेन मलयकेतुसहोत्थायि-
भेदनम् । देवशक्त्या तु । यथा रामायणे रामस्य देवशक्त्या
रावणाद् विभीषणस्य भेद इत्यादि ।

अथ परिवर्तकः ।

प्रारब्धोत्थानकार्यान्यकरणात् परिवर्तकः ॥५१॥

प्रसूतस्योद्योगकार्यस्य परित्यागेन कार्यान्तरकरणं
परिवर्तकः । यथा वीरचरिते ।

हेरम्बदन्तमुसलीलिखितैकभित्ति-

वक्षो विशाखविशिखप्रणलाञ्छनं मे ।

रोमाञ्चकञ्चुकितमङ्गुतवीरलाभाद्

यत् सत्यमद्य परिरब्धुमिवेच्छति त्वाम् ॥

रामः । भगवन् परिरम्भणमिति प्रसुतप्रतीपमेतदित्यादि ।

सात्त्वतीमुपसंहरन्नाभटीलक्षणमाह ।

एभिरङ्गैश्चतुर्थेयं सात्त्वत्यारभटी पुनः ।

मायेन्द्रजालसंग्रामक्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः ।

सङ्क्षिप्तिका स्यात् सम्फोटो वस्तूत्यानावपातने ॥ ५२ ॥

मायामन्त्रबलेनाऽविद्यमानवस्तुप्रकाशनम् । तन्त्रबला-
दिन्द्रजालम् ।

तत्र ।

सङ्क्षिप्तवस्तु, रचना सङ्क्षिप्तिः शिल्पयोगतः ।

पूर्वनेटनिवृत्त्याऽन्ये नेवन्तरपरिग्रहः ॥ ५३ ॥

सदृशदलचर्मादिद्रव्ययोगेन वस्तूत्यापनं सङ्क्षिप्तिः ।
यथोदयनचरिते किलिञ्चहस्तिप्रयोगः । पूर्वनायकावस्था-
निवृत्त्याऽवस्थान्तरपरिग्रहमन्ये सङ्क्षिप्तिकां मन्यन्ते । यथा
वालिनिवृत्त्या सुग्रीवः । यथा च परशुरामस्यौदत्यनिवृत्त्या
शान्तत्वापादनं पुण्या ब्राह्मणजातिरित्यादिना ।

अथ सम्फोटः ।

सम्फोटस्तु समाघातः क्रुद्धसंरम्भयोर्द्वयोः ।

यथा माधवाघोरघण्टयोर्मांलतीमाधवे । इन्द्रजित्कृष्ण-
योश्च रामायणप्रतिबद्धवस्तुषु ।

अथ वस्तूत्यापनम् ।

मायाद्युत्थापितं वस्तु, वस्तूत्यापनमिष्यते ।

यथोदात्तराघवे ।

जीयन्ते जयिनोऽपि सान्द्रतिमिरव्रातैर्वियद्वापिभि-
र्भातन्तः सकला रवेरपि रुचः कस्मादकस्मादमौ ।
एताश्चोयकबन्धरन्ध्ररुधिरैराधायमानोदरा
मुच्चन्याननकन्दरानलमुचस्तीव्रा रवाः फेरवाः ॥

इत्यादि ।

अथाऽवपातः ।

अवपातस्तु निष्क्रामप्रवेशचासविद्वैः ॥५४॥

यथा रत्नावल्याम् ।

कण्ठे कृत्वाऽवशेषं कनकमयमधः शृङ्खलादाम कर्णं
क्रान्त्वा हाराणि हेलावलचरणवलत्किङ्किणीचक्रवालः ।
दत्तातङ्को गजानामनुसृतसरणिः सम्भ्रमादश्वपालैः
प्रस्रष्टोऽयं सुवङ्गः प्रविशति नृपतेर्मन्दिरं मन्दुरातः ॥
नष्टं वर्षवरेर्मनुष्यगणनाभावादकृत्वा तपाम्
अन्तः कञ्चुकि कञ्चुकस्य विशति त्रासादयं वामनः ।
पर्यन्ताश्रयिभिर्निजस्य सदृशं नाम्नः किरातैः कृतं
कुञ्जा नीचतयेव यान्ति शनकैरात्मेक्षणाशङ्किनः ॥
यथा च प्रियदर्शनायां प्रथमेऽङ्के विन्ध्यकेत्ववस्तन्दे ।

उपसंहरति ।

एभिरङ्गैश्चतुर्थेयं नाऽर्थदृष्टिरतः परा ।

चतुर्थी भारती साऽपि वाच्या नाटकलक्षणे ॥५५॥

कैशिकीं सात्वकीं चार्थं वृत्तिमारभटीमिति ।

पठन्तः पञ्चमीं वृत्तिमौद्घटाः प्रतिजानते ॥५६॥

सा तु लक्ष्ये क्वचिदपि न दृश्यते न चीपपद्यते रसेषु
चास्यादीनां भारत्यात्मकत्वात् । नीरसस्य च काव्यार्थस्य
चाऽभवात् । तिस्र एवेता अर्थवृत्तयः ! भारती तु शब्द-
वृत्तिरामुखप्रकृतात् तत्रैव वाचया ।

वृत्तिनियममाह ।

शृङ्गारे कैशिकी वीरे सात्वत्यारभटी पुनः ।

रसे रौद्रे च बीभत्से वृत्तिः सर्वत्र भारती ॥५७॥

देशभेदभिन्नवेषादिस्तु नायकादिव्यापारः प्रवृत्तिरित्याह ।

देशभाषाक्रियावेषलक्षणाः स्थुः प्रवृत्तयः ।

लोकादेवाऽगम्येता यथौचित्यं प्रयोजयेत् ॥५८॥

तत्र पाठ्यं प्रति विशेषः ।

पाठ्यं तु संस्कृतं नृणामनीचानां कृतात्मनाम् ।

लिङ्गिनीनां महादेव्या मन्त्रिजावेश्ययोः क्वचित् ५९

क्वचिदिति देवीप्रभृतीनां सम्बन्धः ।

स्त्रीणां तु प्राकृतं प्रायः शूरसेन्यधमेषु च ।

प्रकृतेरागतं प्राकृतम् । प्रकृतिः संस्कृतं तद्वत् तत्समं
देशीत्यनेकप्रकारम् । शूरसेनी मागधी च स्वशास्त्रनियते ।

पिशाचात्यन्तनीचादौ पैशाचं मागधं तथा ॥६०॥

यद्देशं नीचपात्रं यत् तद्देशं तस्य भाषितम् ।

कार्यतश्चोत्तमादौर्ना कार्यो भाषाव्यतिक्रमः ॥६१॥

स्पष्टार्थमेतत् ।

आमन्त्रग्रामन्त्रकौचित्ये नाऽऽमन्त्रणमाह ।

भगवन्तो वरैर्वाच्या विद्वद्देवर्षिर्लिङ्गिनः ।

विप्रामात्याग्रजाश्चाऽऽर्या नटीसूत्रभृतौ मिथः ॥६२॥

आर्याविति सम्बन्धः ।

रथी सूतेन चाऽऽयुष्मान् पूज्यैः शिष्यात्मजानुजाः ।

वन्सेति तातः पूज्योऽपि सुगृहीताभिधस्तु तैः ॥६३॥

अपिशब्दात् पूज्येन शिष्यात्मजानुजास्तातेति वाच्याः ।

सोऽपि तैस्तातेति सुगृहीतनामा चेति ।

भावोऽनुगेन सूची च मार्षेत्येतेन सोऽपि च ।

सूत्रधारः पारिपाश्वर्केन भाव इति वक्तव्यः । स च
सूत्रिणा मार्ष इति ।

देवः स्वामीति नृपतिर्भृत्यैर्भट्टेति चाधमैः ॥६४॥

आमन्त्रणीयाः पतिवज् ज्येष्ठमध्याधमैः स्त्रियः ।

विद्वद्देवादिस्त्रियो भट्टवदेव देवरादिभिर्वाच्याः ।

तत्र स्त्रियं प्रति विशेषः ।

समा हलेति प्रेथ्या च हञ्जे वेश्याऽञ्जुका तथाह
 कुट्टिन्यम्बेत्यनुगतैः पूज्या वा जरती जनैः ।
 विदूषकेण भवती राज्ञी चेटीति शब्दयते ॥ ६६ ॥

पूज्या जरती अम्बेति । स्पष्टमन्यत् ।

चेष्टागुणोदाहृतिसत्त्वभावान्
 अशेषतो नेतृदशाविभिन्नान् ।
 को वक्तुमीशो भरतो न यो वा
 यो वा न देवः शशिखण्डमौलिः ॥ ६७ ॥

दिङ्मात्रं दर्शितमित्यर्थः । [चेष्टा लीलायाः गुणा
 विनयाद्याः उदाहृतयः संस्कृतप्राकृताद्या उक्तयः सत्त्व
 निर्विकारात्मकं मनो भावः सत्त्वस्य प्रथमो विकारः तेन
 द्वावादयो ह्युपलक्षिताः ॥]

इति श्रीविष्णुसूक्तोर्धनिकस्य कृतौ दशरूपावलोके
 नेतृप्रकाशो नाम द्वितीयप्रकाशः समाप्तः ।

बहुवक्तव्यतया रसविचारातिलङ्घनेन वस्तुनेतरसानां
विभज्य नाटकादिषूपयोगः प्रतिपाद्यते ।

प्रकृतित्वाद्दथाऽन्येषां भूयोरसपरिग्रहात् ।

सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च पूर्वं नाटकमुच्यते ॥ १ ॥

उद्दिष्टधर्मकं हि नाटकमनुद्दिष्टधर्माणां प्रकरणादीनां
प्रकृतिः । शेषं प्रतीतम् ।

तत्र ।

पूर्वरङ्गं विधायाऽऽदौ सूत्रधारे विनिर्गते ।

प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन् नटः ॥ २ ॥

पूर्वं रच्यतेऽस्मिन्निति पूर्वरङ्गो नाट्यशाला । तत्स्थप्र-
थमप्रयोगव्युत्थापनादौ पूर्वरङ्गता । तं विधाय विनिर्गते
प्रथमं सूत्रधारे तद्वदेव वैष्णवस्थानकादिना प्रविश्याऽन्यो
नटः काव्यार्थं स्थापयेत् । स च काव्यार्थस्थापनात् सूचनात्
स्थापकः ।

दिव्यमर्त्यं स तद्रूपो मिश्रमन्यतरस्तयोः ।

सूचयेद् वस्तु बीजं वा सुखं पात्रमथापि वा ॥ ३ ॥

स स्थापको दिव्यं वस्तु दिव्यो भूत्वा मर्त्यं च मर्त्यरूपो
भूत्वा मिश्रं च दिव्यमर्त्ययोरन्यतरो भूत्वा सूचयेत् । वस्तु
बीजं सुखं पात्रं वा । वस्तु यथोदात्तराघवे ।

* दीर्घपादविच्छेदेण परिक्रमो वैष्णवस्थानकम् । आदिशब्दात्
ताण्डनादिना परिक्रमो रौद्रमिति कस्यचित् टिप्पणी ।

रामो मूर्ध्नि निधाय काननमगान् मालामिवाऽऽज्ञां गुरो-
स्तद्वक्त्रा भरतेन राज्यमखिलं मात्वा सहैवोज्झितम् ।

तौ सुग्रीवविभीषणावनुगतौ नीतौ परां सम्पदं
प्रोद्गीप्ता दशकन्धरप्रभृतयो ध्वस्ताः समस्ता द्विप्रः ॥

बीजं यथा रत्नावल्याम् ।

ह्रीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिर्घेर्दिशोऽप्यन्तात् ।

आनीय भ्रष्टिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥

मुखं यथा ।

आसादितप्रकटनिर्मलचन्द्रहासै

प्राप्तः शरत्समय एष विशुद्धकान्तः ।

उत्खाय गाढतमसं घनकालमुग्रं

रामो दशास्यमिव सम्भृतबन्धुजीवः ॥

पात्रं यथा शाकुन्तले ।

तवाऽस्मि गीतरागेण हारिणा प्रसभं हतः ।

एष राजेव दुष्यन्तः सारङ्गेणागतिरंहसा ॥

रङ्गं प्रसाद्य मधुरैः श्लोकैः काव्यार्थसूचकैः ।

कठुं कञ्चिदुपादाय भारतीं वृत्तिमाश्रयेत् ॥४॥

रङ्गस्य प्रशस्तिं काव्यार्थानुगतार्थैः श्लोकैः कृत्वा ।

औत्सुक्येन कृतत्वरं सहभुवा व्यावर्तमाना क्रिया

तैस्तैर्बन्धुबधूजनस्य वचनेनीताऽऽभिमुख्यं पुनः ।

दृष्ट्वाऽपि वरमात्तसाधसरसा गौरी नवे सङ्गमे
 संरोहत्पुलका हरेण हसता श्लिष्टा शिवा पातु वः ॥
 इत्यादिभिरेव भारतीं वृत्तिमाश्रयेत् ।

सा तु ।

भारती संस्कृतप्रायो वाग्वापारो नटाश्रयः ।
 भेदैः प्ररोचनायुक्तैर्वीथीप्रहसनामुखैः ॥ ५ ॥

पुरुषविशेषप्रयोज्यः संस्कृतबहुलो वाक्प्रधानो नटा-
 श्रयो व्यापारो भारती । प्ररोचना वीथीप्रहसनामुखानि
 चाऽस्यामङ्गानि ।

यथोद्देशं लक्षणमाह ।

उन्मुखीकरणं तत्र प्रशंसातः प्ररोचना । ✓

प्रस्तुतार्थप्रशंसनेन श्रोतॄणां प्रवृत्तुप्रमुखीकरणं प्ररो-
 चना । यथा रत्नावल्याम् ।

श्रीहर्षो निपुणः कविः परिषदप्येषा गुणग्राहिणी
 लोके हारि च वत्सराजचरितं नाट्ये च दत्ता वयम् ।
 वस्त्रकैकमपौह वाञ्छितफलप्राप्तेः पदं किं पुन-
 र्भङ्गाग्योपचयादयं समुद्धितः सर्वो गुणानां गणः ॥

वीथी प्रहसनं चाऽपि स्वप्रसङ्गेऽभिधास्यते ।

वीथ्यङ्गान्यामुखाङ्गत्वादुच्यन्तेऽचैव तत् पुनः ॥ ६ ॥

सूत्रधारो नटीं ब्रूते मार्षं वाऽथ विदूषकम् ।

स्वकार्यं प्रस्तुताच्चेपि चित्वाक्या यत् तदामुखम् ७

प्रस्तावना वा तत्र स्युः कथोद्घातः, प्रवृत्तकम् ।
प्रयोगातिशयश्चाऽथ वीथ्याङ्गानि त्रयोदश ॥८॥

तत्र कथोद्घातः ।

स्वेतिवृत्तसमं वाक्यमर्थं वा यत्र सूत्रिणः ।
गृहीत्वा प्रविशेत् पात्रं कथोद्घातो द्विधैव सः ॥९॥

वाक्यं यथा रत्नावल्याम् । योगन्धरायणः । द्वीपादन्य-
स्मादपीति । वाक्यार्थं यथा वेणीसंहारे । भीमः ।

निर्वाणवैरिदहनाः प्रशमादरीणां

नन्दन्तु पाण्डुतनयाः सह केशवेन ।

रक्तप्रसाधितभुवः क्षतविग्रहाश्च

स्वस्था भवन्तु कुरुराजसुताः समृत्त्याः ॥

ततोऽर्थेनाऽऽह । भीमः ।

लाक्षागृहानलविषादसभाप्रवेशैः

प्राणेषु वित्तनिचयेषु च नः प्रहृत्य ।

आकृष्टपाण्डववधूपरिधानकेशाः

स्वस्था भवन्तु मयि जीवति धार्तराष्ट्राः ॥

अथ प्रवृत्तकम् ।

कालसाम्यसमाक्षिप्तप्रवेशः स्यात् प्रवृत्तकम् ।

प्रवृत्तकालसमानगुणवर्णनया सूचितपात्रप्रवेशः प्रवृ-
त्तकं यथा ।

आसादितप्रकटनिर्मलचन्द्रहासः

प्राप्तः शरत्समय एव विशुद्धकान्तः ।

उत्खाय गाढतमसं घनकालमुग्रं

रामो दशास्यमिव सम्भृतबन्धुजीवः ॥

ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टो रामः ।

अथ प्रयोगातिशयः ।

एषोऽयमित्युपक्षेपात् सूत्रधारप्रयोगतः ।

पात्रप्रवेशो यत्रैष प्रयोगातिशयो मतः ॥ १० ॥

यथा एष राजिव दुष्यन्त इति ।

अथ वीथ्यङ्गानि ।

उद्घात्यकावलगिते प्रपञ्चत्रिगते छलम् ।

वाक्केल्यधिवले गरुडमवस्यन्दितनालिके ।

असत्प्रलापव्याहारमृदवानि त्रयोदश ॥ ११ ॥

तत्र ।

गूढार्थपदपर्यायमाला प्रश्नोत्तरस्य वा ।

यत्राऽन्योन्यं समालापो द्वेधोद्घात्यं तदुच्यते ॥ १२ ॥

गूढार्थं पदं तत्पर्यायश्चैत्येवं माला । प्रश्नोत्तरं चैत्येवं
वा माला । द्वयोरुक्तिप्रत्युक्तौ तद् द्विविधमुद्घात्यकम् ।
तत्राऽऽद्यं विक्रमोर्वश्यां यथा । विदूषकः । *भो वयस्स को
एसो कामो जेण तुमं पि दूमिज्जवे सो किं पुरिसो आदु
इत्यिअत्ति । राजा । सखे ।

* भो वयस्य क एव कामो येन त्वनपि दूयसे स किं पुरुषोऽयम
स्त्विति ।

मनोजातिरनाधोना सुखेष्वेव प्रवर्तते ।

स्नेहस्य ललितो मार्गः काम इत्यभिधीयते ॥

विदूषकः । *एवं पि ण जाणे । राजा । वयस्य इच्छा-
प्रभवः स इति । विदूषकः । †किं जो जं इच्छदि सो तं
कामेदित्ति । राजा । अथ किम् । विदूषकः । ‡ता जाणि
जह अहं सूअमारत्तालाए भोअ गुं इच्छामि ।

द्वितीयं यथा पाण्डवानन्दे ।

का स्नाघरा गुणिनां क्षमा परिभवः को यः स्वकुल्यैः कृतः ।
किं दुःखं परसंशयो जगति कः स्नाघरो य आश्रीयते ।
को मृत्युर्यस्य न शुचं जहति के येर्निर्जिताः शत्रवः
केर्विज्ञातमिदं विराटनगरे क्वस्थितैः पाण्डवैः ।

अथाऽवलग्नितम् ।

यत्कैवल्य समावेशात् कार्यमन्यत् प्रसाधते ।

प्रस्तुतेऽन्यत् वाऽन्यत् स्यात् तच्चाऽवलग्नितं द्विधा

तत्राऽऽद्यं यथोत्तरचरिते । समुत्पन्नवनविहारगर्भदोह-
दायाः सीताया दोहदकार्ये अनुप्रविश्य जनापवादादरणेन
त्यागः । द्वितीयं यथा कुलितरामे । रामः । लक्ष्मण तात-
वियुक्तामयोध्यां विमानस्थो नाऽहं प्रवेष्टुं शक्नोमि । तदव-
तीर्य गच्छामि ।

* एवमपि न जानामि ।

† किं यो यदिच्छति स तत् कामयतीति ।

‡ तज्ज्ञातं यथाह स्वपकारशालायां भोजनमिच्छामि ।

कोऽपि सिंहासनस्याऽधः स्थितः पादुकयोः पुरः ।

जटावानजमाली च चामरी च विराजते ॥

इति भरतदर्शनकार्यसिद्धिः ।

अथ प्रपञ्चः ।

असङ्गूतमिथःस्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन् मतः ।

असङ्गूतेनाऽर्थेन पारदार्यादिनैपुण्यादिना याऽन्योन्यसुतिः

स प्रपञ्चः । यथा कर्पूरमञ्जर्याम् । भैरवानन्दः ।

*रण्डा चण्डा दिक्खिदा धम्मदारा मज्जं मंसं पिज्जेण खज्जेण अ
भिक्खा भोज्जं चम्मखण्डं च सेज्जाकोलो धम्मो कस्सणो होइरम्मो ॥

अथ त्रिगतम् ।

श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं त्विह ।

नटादिचितयालापः पूर्वरङ्गे तदिष्यते ॥ १४ ॥

यथा विक्रमोर्वश्याम् ।

मत्तानां कुसुमरसेन षट्पदानां

शब्दोऽयं परभृतनाद एष धीरः ।

कौलासे सुरगणसेविते समन्तात्

किन्नर्यः कलमधुराक्षरं प्रगौताः ॥

अथ कुलनम् ।

*रण्डा चण्डा दीक्षिता धर्मदारा मद्यं मांसं पीयते खाद्यते च ।

भिक्षा भोज्यं चर्मखण्डञ्च शय्या कौलो धर्मः कस्य न भवति रस्यः ॥

प्रियाभैरप्रियैर्वाक्यैर्विलोभ्य क्लृप्ता क्लृप्तम् ।

यथा वेणीसंहारे । भौमार्जुनौ ।

कर्ता द्यूतच्छलानां जतुमयशरणोद्दीपनः सोऽभिमानौ

राजा दुःशासनादेर्गुरुनृजयतस्याऽङ्गराजस्य मित्रम् ।

कृष्णाकेशोत्तरीयव्यपनयनपटुः पाण्डवा यस्य दासाः

क्वाऽऽस्ते दुर्योधनोऽसौ कथयत पुरुषा द्रष्टुमभ्यागतौ स्वः॥

अथ वाक्केली ।

विनिवृत्त्याऽस्य वाक्केली द्विस्त्रिः प्रत्युक्तितोऽपि वा

अस्येति वाक्यस्य प्रक्रान्तस्य साकाङ्क्षस्य विनिवर्तनं
वाक्केली । द्वित्रिर्वा उक्तिप्रत्युक्तयः । तत्राऽऽद्या यथोत्तर-
चरिते । वासन्ती ।

त्वं जीवितं त्वमसि मे हृदयं द्वितीयं

त्वं कौमुदी नयनयोरमृतं त्वमङ्गे ।

इत्यादिभिः प्रियशतैरनुरुध्य मुग्धां

तामेव शान्तमथवा किमतः परेण ॥

उक्तिप्रत्युक्तितो यथा रत्नावल्याम् । विदूषकः । *भोदि
मअणिम मं पि एदं चर्चरिं सिक्खावेहि । मदनिका । चदा-
स ग क्व, एसा चर्चरी दूवदिखण्डअं क्व, एदम् । विदू-
षकः । भोदि किं एदिणा खण्डे ग मोदअा करीअन्ति ।
मदनिका । ग हि पठौअदि क्व, एदमित्यादि ।

*भवति मदनिके सामर्थ्ये तां चर्चरीं शिञ्जय ।—इताश्च न खलु
एषा चर्चरी द्विपदीखण्डकं खल्वेतत् ।—भवति किमेतेन खण्डेन
मोदकाः क्रियन्ते ।—न हि, पठ्यते खल्वेतत् ।

अथाऽधिवलम् ।

अन्योन्यवाक्याधिक्योक्तिः स्पर्धयाऽधिवलं भवेत् ।

यथा वेणीसंहारे । अर्जुनः ।

सकलरिपुजयाशा यत्र बद्धा सुतैस्ते

दृणमिव परिभूतो यस्य गर्वेण लोकः ।

रणशिरसि निहन्ता तस्य राधासुतस्य

प्रणमति पितरौ वां मध्यमः पाण्डुपुत्रः ॥

इत्युपक्रमे । राजा । अरे नाऽहं भवानिव विकथनाप्रगल्भः ।

किन्तु ।

द्रुक्षन्ति न चिरात् सुप्तं बान्धवास्त्वां रणाङ्गणे ।

महदाभिन्नवक्षोस्त्रिवेणिकाभङ्गभीषणम् ॥

इत्यन्तेन भीमदुर्योधनयोरन्योन्यवाक्यस्याऽऽधिक्योक्तिरधिवलम् ।

अथ गरुडः ।

गरुडः प्रस्तुतसम्बन्धिभिन्नार्थं सहस्रोदितम् ॥१६॥

यथोत्तरचरिते । रामः ।

इयं गेहे लक्ष्मीरियममृतवर्तिर्नयनयोः

असावस्याः स्पर्शी वपुषि वहलघ्नन्दनरसः ।

अयं बाहुः कण्ठे शिशिरमसृणो मौक्तिकसरः

किमस्या न प्रियो यदि परमसद्मस्तु विरहः ॥

प्रविश्य प्रतिहारी । *देव उअस्थिदो । रामः । अयि
कः । प्रतीहारी । देवस्म आसस्सपरिचारओ दुम्मुहो इति ।
अथाऽवस्यन्दितम् ।

रसोक्तस्याऽन्यथा व्याख्या यथाऽवस्यन्दितं हि तत् ।

यथा कलितरामे । सीता । 'जाद कल्लं क्व तुम्हेहिं
अजुक्काए गन्तव्वं' । तहिं सो राअा विणएण णमिदव्वो ।
लवः । अस्स किमावाभ्यां राजोपजीविभ्यां भवितव्यम् ।
सीता । जाद सो क्व तुम्हाणं पिदा । लवः । किमावयो
रघुपतिः पिता । सीता । साशङ्कम् । जाद ण क्व परं
तुम्हाणं सअलाए ज्जेव्व पुहवीए इति ।

अथ नालिका ।

सोपहासा निगूढार्था नालिकैव प्रहेलिका ॥१७॥

यथा मुद्राराक्षसे । चरः । †हंहो बह्मण मा कुप्प ।
किं पि तुह उअज्जाओ जाणादि किं पि अम्हारिसा जणा
जाणन्ति । शिष्यः । किमस्मदुपाध्यायस्य सर्वज्ञत्वमपहर्तु-
मिच्छसि । चरः । यदि दे उवज्जाओ सव्वं जाणादि ता

* देव, उपस्थितः ।—देवस्यासन्नपरिचारको दुर्मुखः ।

† जात, कल्यं खलु युवाभ्यामयोध्यायां गन्तव्यं तर्हि स राजा
विनयेन नमितव्यः ।—जात स खलु युवयोः पिता ।—जात न खलु
परं युवयोः सकलाया एव पृथिव्याः ।

‡ हंहो ब्राह्मण मा कुप्य किमपि तवोपाध्यायो जानाति किम-
प्यस्मादृशा जना जानन्ति ।—यदि त उपाध्यायः सर्वं जानाति तज्जा-
नातु तावत् कस्य चन्द्रोऽनभिप्रेत इति ।

जाणादु दाव कस्त चन्दो अणभिष्येदोत्ति । शिष्यः । किम-
नेन ज्ञातेन भवतीत्युपक्रमे । चाणक्यः । चन्द्रगुप्तादपर-
क्तान् पुरुषान् जानामीत्युक्तं भवति ।

अथाऽसत्प्रलापः ।

असम्बद्धकथाप्रायोऽसत्प्रलापो यथोत्तरः ।

ननु चाऽसम्बद्धानर्थत्वेऽसङ्गतिर्नाम वाक्यदोष उक्तः ।
तन् न । उत्सवप्रायितमदोन्मादशैशवादीनामसम्बद्धप्रला-
पितैव विभावः । यथा ।

अर्चिषन्ति विदार्य वक्तकुहराण्याष्टकतो वासुके
रङ्गलगा विषकबुरान् गणयतः संस्पृश्य दन्ताङ्कुरान् ।
एकं त्रीणि नवाऽष्ट सप्तषडिति प्रध्वस्तसङ्ख्याक्रमा
वाचः क्रौञ्चरिपोः शिशुत्वविकलाः श्रेयांसि पुष्पन्तु वः ॥

यथा च ।

हंस प्रयच्छ मे कान्तां गतिस्तस्यास्त्वया हता ।

विभावितैकदेशेन हेयं यदभियुज्यते ॥

यथा वा ।

भुक्ता हि मया गिरयः स्नातोऽहं वङ्गिना पिबामि वियत् ।

हरिहरहिरण्यगर्भा मत्प त्रास्तेन नृत्यामि ॥

अथ व्याहारः ।

अन्यार्थमेव व्याहारो हास्यलोभकरं वचः ।

यथा मालविकाग्निमित्रे लास्यप्रयोगावसाने । मालः

विका निर्गन्तुमिच्छति । विदूषकः । *मा दाव उवएस-
सुद्धा गमिस्ससीत्युपक्रमे गणदासः + विदूषकं प्रति । आर्ये
उच्यतां यस्त्वया क्रमभेदो लक्षितः । विदूषकः । †पठमं
पञ्चमे वम्हणस्स पूजा भोदि सा तए लङ्घिदा । मालविका
स्मयत इत्यादिना नायकस्य विश्वव्यनायिकादर्शनप्रयुक्तेन
हास्यलोभकारिणा वचनेन व्याहारः ।

अथ सद्वचनम् ।

दोषा गुणा गुणा दोषा यत् स्युर्द्वं हि तत् १८

यथा शाकुन्तले ।

मेदश्छेदकशोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः

सत्त्वानामुपलक्ष्यते विह्वलमिच्छं चित्तं भयक्रोधयोः ।

उत्कर्षः स च धन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले

मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति मृगयामीदृग् विनोदः कुतः ॥

इति मृगयादोषस्य गुणीकारः ।

यथा च ।

सततमनिर्वृतमानसमायाससहस्रसङ्कुलक्लिष्टम् ।

गतनिद्रमविश्वासं जीवति राजा जिगीषुरयम् ॥

इति राज्यगुणस्य दोषोभावः ।

उभयं वा ।

* मा तावदुपदेशमुद्धा गमिष्यसि ।

† प्रथमं प्रत्युषे ब्राह्मणस्य पूजा भवति सा तर्था लङ्घिता ।

सन्तः सञ्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यन्त्रणाः
सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा ।
अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सता नैवाऽसता व्याकुलो
युक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयो धन्यो जनः प्राकृतः ॥

इति प्रस्तावनाङ्गानि ।

एषामन्यतमेनाऽर्थं पात्रं चाऽऽक्षिप्य सूत्रभृत् ।
प्रस्तावनान्ते निर्गच्छेत् ततो वस्तु प्रपञ्चयेत् ॥१६॥

तत्र ।

अभिगम्यगुणैर्युक्तो धीरोदात्तः प्रतापवान् ।
कीर्तिकामो महोत्साहस्तथ्यास्त्राता महीपतिः २०
प्रख्यातवंशो राजर्षिर्दिव्यो वा यत्र नायकः ।
तत्प्रख्यातं विधातव्यं वृत्तमत्राऽधिकारिकम् ॥२१॥

यत्रेतिवृत्ते सत्यवागसंवादकारिनीतिशास्त्रप्रसिद्धाभि-
गामिकादिगुणयुक्तो रामायणमहाभारतादिप्रसिद्धो धीरो-
दात्तो राजर्षिर्दिव्यो वा नायकः तत्प्रख्यातमेवाऽत्र नाटके
आधिकारिकं वस्तु विधेयमिति ।

यत् तत्राऽनुचितं किञ्चिन् नायकस्य रसस्य वा ।
विरुद्धं तत् परित्याज्यमन्यथा वा प्रकल्पयेत् ॥२२॥

यथा कृष्णना वालिवधो मायुराजेनोदात्तराघवे परि-
त्यक्तः । वीरचरिते तु रावणसौहृदेन वालौरामवधार्थमा-
गतो रामेण हत इत्यन्यथा कृतः ।

आद्यन्तमेवं निश्चित्य पञ्चधा तद् विभज्य च ।

खण्डशः सन्धिसंज्ञांश्च विभागानपि खण्डयेत् २३

अनौचित्यरसविरोधपरिहारपरिणुद्धीकृतसूचनीयदर्श-
नीयवस्तुविभागफलानुसारेणोपलभ्यमानवोजविन्दुपताकाप्रकरी-
कार्यलक्षणार्थप्रकृतिकं पञ्चावस्थानुगुण्येन पञ्चधा विभ-
जेत् । पुनरपि चैकैकस्य भागस्य द्वादश त्रयोदश चतुर्दशे-
त्येवमङ्गमञ्जानां सन्धीनां विभागान् कुर्यात् ।

चतुःषष्टिस्तु तानि स्युरङ्गानीत्यपरं तथा ।

पताकावृत्तमप्यूनमेकाद्यैरनुसन्धिभिः ।

अङ्गान्यत्र यथालाभमसन्धिं प्रकरीं न्यसेत् ॥२४॥

अपरमपि प्रासङ्गिकमिति वृत्तमेकाद्यैरनुसन्धिभिर्नून-
मिति प्रधानेति वृत्तादिकद्वित्रिचतुर्भिरनुसन्धिभिर्नूनं पता-
केति वृत्तं न्यसनीयम् । अङ्गानि च प्रधानाविरोधे यथालाभं
न्यसनीयानि प्रकरीति वृत्तं त्वपरिपूर्णसन्धि विधेयम् ।

तत्रैवं विभक्ते ।

आदौ विष्कम्भकं कुर्यादङ्कं वा कार्ययुक्तितः ।

इयमेव कार्ययुक्तिः ।

अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तुविस्तरम् ।

यदा सन्दर्शयेत् शेषं कुर्याद् विष्कम्भकं तदा ॥२५॥

तदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते ।

आदावेव तदाऽङ्कः स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः ॥२६॥

स च ।

प्रत्यक्षनेहचरितो विन्दुव्याप्तिपुरस्कृतः ।

अङ्गो नानाप्रकारार्थसंविधानरसाश्रयः ॥२७॥

रङ्गप्रवेशे साक्षान् निर्दिश्यमाननायकव्यापारो विन्दु-
पक्षेपार्थपरिमितोऽनेकप्रयोजनसंविधानरसाधिकरणः उत्सङ्ग-
इवाङ्गः ।

तत्र च ।

अनुभावविभावाभ्यां स्थायिना व्यभिचारिभिः ।

गृहीतमुक्तैः कर्तव्यमङ्गिनः परिपोषणम् ॥२८॥

अङ्गिन एवाऽङ्गिरसस्थायिनः सङ्गृहात् स्थायिनेति र-
सान्तरस्थायिनो ग्रहणम् । गृहीतमुक्तैः परस्परव्यतिकी-
र्णैरित्यर्थः ।

न चाऽतिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत् ।

रसं वा न तिरोदध्याद् वस्त्वलङ्कारलक्षणैः ॥२९॥

कथासम्यङ्गोपमादिलक्षणैर्भूषणादिभिः ।

एको रसोऽङ्गीकर्तव्यो वीरः शृङ्गार एव वा ।

अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहणेऽङ्गुतम् ॥३०॥

ननु च रसान्तरस्थायिनेत्यनेनैव रसान्तराणामङ्गत्वमु-
क्तम् । तन् न । यत्र रसान्तरस्थायो स्वानुभावविभावव्यभि-
चारियुक्तो भूयसोपनिबध्यते तत्र रसान्तराणामङ्गत्वम् ।
केवलस्थायुपनिबन्धे तु स्थायिनो व्यभिचारितैव ।

दूराध्वानं वधं युद्धं राजादेशादिविज्ञवम् ।
 संरोधं भोजनं स्नानं सुरतं चाऽनुलेपनम् ॥३१॥
 अस्वरग्रहणादीनि प्रत्यक्षाणि न निर्दिशेत् ।
 अङ्गैर्नैवोपनिबध्नीत प्रवेशकादिभिरेव सूचयेदित्यर्थः ।

नाऽधिकारिवधं क्वाऽपि त्याज्यमावश्यकं न च ३२

अधिकतनायकवधं प्रवेशकादिनाऽपि न सूचयेत् ।
 आवश्यकं तु देवपितृकार्याद्यवश्यमेव क्वचित् कुर्यात् ।
 एकाहाचरितैकार्थमित्यमासन्ननायकम् ।
 पात्रैस्त्रिचतुरैरङ्गं तेषामन्तेऽस्य निर्गमः ॥३२॥

एकदिवसप्रवृत्तैकप्रयोजनसम्बद्धमासन्ननायकमवहुपात्र-
 प्रवेशमङ्गं कुर्यात् । तेषां पात्राणामवश्यमङ्गस्याऽन्ते निर्गमः
 कार्यः ।

पताकास्थानकान्यत्र विन्दुरन्ते च बीजवत् ।
 एवमङ्काः प्रकृतिस्थाः प्रवेशादिपुरस्कृताः ।
 प्रज्ञाङ्कमेतद्वरं दशाङ्कं नाटकं परम् ॥३३॥
 इत्युक्तं नाटकलक्षणम् ।

अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम् ।
 अमात्यविप्रवणिजामेकं कुर्याच्च च नायकम् ॥३४॥
 धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम् ।
 शेषं नाटकवत् सन्धिप्रवेशकरसादिकम् ॥३५॥

इति । कविबुद्धिविरचितमिति वृत्तम् । लोकसंशयमनुदात्त-
ममात्याद्यन्यतमधीरप्रशान्तनायकं विपदन्तरितार्थसिद्धिं
कुर्यात् । प्रकरणे मन्त्रो अमात्य एव । सार्थबाहो वणिग्वि-
शेष एवेति । स्पष्टमन्यत् ।

नायिका तु द्विधा नेतुः कुलस्त्री गणिका तथा ।
क्वचिदेकैव कुलजा वेश्या क्वाऽपि द्वयं क्वचित् ॥३७॥
कुलजाऽऽभ्यन्तरा बाह्या वेश्या नाऽतिक्रमोऽनयोः ।
आभिः प्रकरणं त्रेधा सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम् ॥३८॥

वेशो भृतिः सोऽस्या जीवनमिति वेश्या । तद्विशेषो
गणिका । यदुक्तम् ।

आभिरभ्यर्थिता वेश्या रूपशीलगुणान्विता ।

लभते गणिकाशब्दं स्थानं च जनसंसदि ॥

एवं च कुलजा वेश्या उभयमिति त्रेधा प्रकरणे ना-
यिका । यथा वेश्यैव तरङ्गदत्ते कुलजैव पुष्पदूषितके । ते
द्वेऽपि मृच्छकटिकायामिति । कितवद्यूतकारादिधूर्तसङ्कुलं
तु मृच्छकटिकादिवत् सङ्कीर्णप्रकरणमिति ।

अथ नाटिका ।

लक्ष्यते नाटिकाऽप्यत्र सङ्कीर्णान्यनिवृत्तये ।

अत्र केचित् ।

अनयोश्च बन्धयोगादेको भेदः प्रयोक्तृभिर्ज्ञेयः ।

प्रख्यातस्वितरो वा नाटोऽसङ्ज्ञाश्रिते काव्ये ॥ १०६

इत्यमुं भरतीयं श्लोकमेको भेदः प्रख्यातो नाटिकाख्य
 इतरस्वप्रख्यातः प्रकरणिकासूत्रः नाटीसञ्ज्ञया द्वे काव्ये
 आश्रिते इति व्याचक्षाणाः प्रकरणिकामपि मन्यन्ते । तद-
 सत् । उद्देशलक्षणयोरनभिधानात् समानलक्षणत्वे वा
 भेदाभावात् । वस्तुसनायकानां प्रकरणाभेदात् प्रकरणि-
 कायाः । अतोऽनुद्दिष्टाया नाटिकाया यन् मुनिना लक्षणं
 कृतं तत्राऽयमभिप्रायः । शुद्धलक्षणसङ्करादेव तल्लक्षणे सिद्धे
 लक्षणकरणं सङ्कीर्णानां नाटिकैव कर्तव्येति नियमार्थं
 विज्ञायते ।

तमेव सङ्करं दर्शयति ।

तत्र वस्तु प्रकरणान् नाटकान् नायको नृपः ।

प्रख्यातो धीरललितः शृङ्गारो सलक्षणः ॥३६॥

उत्पाद्येतिवृत्तत्वं प्रकरणधर्मः प्रख्यातनृपनायकादित्वं
 तु नाटकधर्म इति । एवं च नाटकप्रकरणनाटिकातिरेकेण
 वस्त्वादिः प्रकरणिकायामभावादङ्कपालभेदाद् यदि भेदः ।

तत्र ।

स्त्रीप्रायचतुरङ्गादिभेदकं यदि चेष्ट्यते ।

एकद्वित्रयङ्कपालादिभेदेनाऽनन्तरूपता ॥४०॥

तत्र नाटिकेति स्त्रीसमाख्ययौचित्यप्राप्तं स्त्रीप्रधान-
 त्वम् । कौशिकीवृत्तप्राऽऽश्रयत्वाच्च तदङ्गसङ्ग्रहाऽल्पावम-
 श्ले न चतुरङ्गत्वमप्यौचित्यप्राप्तमेव ।

विशेषस्तु ।

देवी तत्र भवेज् ज्येष्ठा प्रगल्भा नृपवंशजा ।

गम्भीरा मानिनी कच्छात् तद्वशान् नेतृसङ्गमः ३८४१

प्राप्या तु ।

नायिका तादृशी सुग्धा दिव्या चाऽतिमनोहरा ।

तादृशीति नृपवं गजत्वादिधर्मानिदिशः ।

अन्तःपुरादिसम्बन्धादासन्ता श्रुतिदर्शनैः ॥४२॥

अनुरागो नवावस्थो नेतुस्तस्यां यथोत्तरम् ।

नेता तत्र प्रवर्तत देवीत्वासेन शङ्कितः ।

तस्यां सुग्धनायिकायामन्तःपुरसम्बन्धसङ्गीतकसम्बन्धा-
दिना प्रत्यासन्नायां नायकस्य देवीप्रतिबन्धान्तरितः उत्त-
रोत्तरो नवावस्थानुरागो निबन्धनीयः ।

कैशिक्यङ्गैश्चतुर्भिश्च युक्ताऽङ्कैरिव नाटिका ॥४३॥

प्रतप्रङ्कोपनिबद्धाभिहितलक्षणकैशिक्यङ्गचतुष्टयवती
नाटिकेति ।

अथ भाणः ।

भाणस्तु धूर्तचरितं स्वानुभूतं परेण वा ।

यत्रोपवर्णयेदेको निपुणः परिहृतो विटः ॥४४॥

सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः ।

सूचयेद् वीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यसंस्तवैः ॥४५॥

भूयसा भारती वृत्तिरेकाङ्गं वस्तु कल्पितम् ।

मुखनिर्वहणे साङ्गे लास्याङ्गानि दशाऽपि च ४६

इति । धूर्ताश्चौरद्यूतकारादयः तेषां चरितं यत्नेनैक एव
विटः स्वकृतं परकृतं वीपवर्णयति स भारतीवृत्तिप्रधान-
त्वादु भाणः । एकस्य चोक्तिप्रत्युक्तयः आकाशभाषितैराश-
ङ्कितोत्तरत्वेन भवन्ति । अस्पष्टत्वाच्च वीरशृङ्गारौ सौभा-
ग्यगौर्योपवर्णनया सूचनीयौ ।

लास्याङ्गानि ।

गेयं पदं, स्थितं पाण्यमासीनं, पुष्पगण्डिका,
प्रच्छेदकस्त्रिगूढं, च सैन्धवाखा, द्विगूढकम् ॥४७॥
उत्तमोत्तमकं, चैव उक्तप्रत्युक्तमेव, च ।
लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशकल्पनम् ॥४८॥

शेषं स्पष्टमिति ।

अथ प्रहसनम् ।

तद्वत् प्रहसनं चेधा शुद्धवैद्यतसङ्करैः ।

तद्वदिति भाणवद् वस्तुसन्धिसन्धप्रङ्गलास्यादीनामति-
देशः । तत्र शुद्धं तावत् ।

पाखण्डविप्रप्रभृतिचेटचेटीविटाकुलम् ।

चेष्टितं वेषभाषाभिः शुद्धं हास्यवचोन्वितम् ॥४९॥

पाखण्डिनः शाक्यनिर्ग्रन्थप्रभृतयः । विप्राश्चाऽत्यन्तमृज-
वः । जातिमात्रोपजीविनो वा । प्रहसनाङ्गिहास्यविभावा-
स्तेषां च यथावत् स्वव्यापारोपनिबन्धनं चेटचेटी व्यवहार-
युक्तं शुद्धं प्रहसनम् ।

विकृतं तु ।

कासुकादिवचोवेधैः षण्ढकञ्चुकितापसैः ।

विकृतं सङ्कराद् वीथ्या सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम् ।

कासुकादयो मुजङ्गचारभटाद्याः । तद्देषभाषादियो-
गिनो यत्र षण्ढकञ्चुकितापसवृद्धादयस्तद्विकृतम् । स्वस्वरूप-
प्रच्युतविभावत्वात् । वीथ्यङ्गैस्स सङ्कीर्णत्वात् सङ्कीर्णम् ।

रसस्तु भूयसा कार्यः प्रडिधो हास्य एव तु ॥५०॥

इति स्पष्टम् ।

अथ डिमः ।

डिमे वस्तु प्रसिद्धं स्याद् वृत्तयः कैशिकीं विना ।

नेतारो देवगन्धर्वयक्षरक्षोमहोरगाः ।

भूतप्रेतपिशाचाद्याः षोडशाऽत्यन्तसुद्धताः ॥५१॥

रसैरहास्यशृङ्गारैः षड्भिर्दीप्तैः समन्वितः ।

मायेन्द्रजालसङ्क्रामक्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः ५२

चन्द्रसूर्यापरागैश्च न्याये रौद्ररसेऽङ्गिनि ।

चतुरङ्गश्चतुःसन्धिर्निर्विमर्शो डिमः स्मृतः ॥५३॥

डिमसङ्घात इति नायकसङ्घातव्यापारात्मकत्वाद् डिमः ।
तत्रेतिहासप्रसिद्धमिति वृत्तम् । वृत्तयश्च कैशिकीवर्जास्तिष्ठः ।
रसाश्च वीररौद्रवीभत्साङ्गुतकर्णभयानकाः षट् । स्थायी तु
रौद्रो न्यायप्रधानो विमर्शरहिता सुखप्रतिसुखगर्भनिर्वह-
णाख्याश्चत्वारः सन्धयः साङ्गाः । मायेन्द्रजालाद्यनुभावस-
माश्रयाः । शेषं प्रस्तानादिनाटकवत् । एतच्च च

युक्ता प्रस्तावनाख्यातैरङ्गै रूपात्यकादिभिः ।
एवं वीथी विधातव्या द्वे कपावप्रयोजिता ॥६३॥

वीथोवद्वीथीमार्गः अङ्गानां पङ्क्तिर्वा भाणवत् कार्या ।
विशेषस्तु रसः शृङ्गारः अपरिपूर्णत्वात् भूयसा सूच्यः । रसा-
नराण्यपि स्तोकं स्पर्शनीयानि । कैयिकी वृत्तिः रसोचि-
त्यादेवेति । शेषं स्पष्टम् ।

अथाऽङ्कः ।

उत्सृष्टिकाङ्के प्रख्यातं वृत्तं बुद्ध्या प्रपञ्चयेत् ।
रसस्तु करुणः स्थायी नेतारः प्राकृता नराः ॥६४॥
भाणवत् सन्धिवृत्ताङ्गैर्युक्तः स्तोपरिदेवितैः ।
वाचा युद्धं विधातव्यं तथा जयपराजयौ ॥६५॥

उत्सृष्टिकाङ्क इति नाटकान्तर्गताङ्कव्यवच्छेदार्थम् ।
शेषं प्रतीतमिति ।

अथेहामृगः ।

मिश्रमीहामृगे वृत्तं चतुरङ्गं विसन्धिमत् ।
नरदिव्यावनियमान् नायकप्रतिनायकौ ॥ ६६ ॥
ख्यातौ धीरोद्धतावन्यो विपर्यासादयुक्तकृत् ।
दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारदिनेच्छतः ॥६७॥
शृङ्गाराभासमप्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत् ।
संरम्भं परमानूय युद्धं व्याजान् निवारयेत् ।
वधप्राप्तस्य कुर्वीत वधं नैव महात्मनः ॥ ६८ ॥

मृगवदलभ्यां नायिकां नायकोऽस्मिन्नीहते इतीहामृगः ।
 ख्याताख्यातं वस्तु अन्यः प्रतिनायको विपर्यासाद् विपर्यय-
 ज्ञानादयुक्तकारी विधेयः । स्पष्टमन्यत् ।

इत्थं विचिन्त्य दशरूपकलक्ष्ममार्गम्

आलोकर वस्तु परिभाष्य कविप्रबन्धान् ।

कुर्यादयत्नवदलङ्घुतिभिः प्रबन्धं

वाक्यरुदारमधुरैः स्फुटमन्दवृत्तैः ॥ ६८ ॥

स्पष्टम् ।

इति श्रीविष्णुसूनुर्धनिकस्य कृतौ दशरूपावलोकौ रूपक-
 लक्षणप्रकाशौ नाम तृतीयप्रकाशः समाप्तः ।

। तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

॥ १ ॥ तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि । तत्त्वमसि ।

अथेदानीं रसभेदः प्रदर्श्यते ।

विभावैरनुभावैश्च सान्त्विकैर्व्यभिचारिभिः ।

आनोद्यमानः स्वाद्यत्वं स्थायी भावो रसः स्मृतः १

वक्ष्यमाणस्वभावैर्विभावानुभावव्यभिचारिसान्त्विकैः काव्यो-
पात्तैरभिनयोपदर्शितैर्वा श्रोत्रप्रेक्षकाणामन्तर्विपरिवर्तमानो
रत्यादिर्वक्ष्यमाणलक्षणः स्थायी स्वादमोचरतां निर्भरानन्द-
संविदात्मतामानीयमानो रसः । तेन रसिकाः सामा-
जिकाः । काव्यं तु तथाविधानन्दसंविदुन्मीलनहेतुभावेन
रसवदायुष्टं तमित्यदिव्यपदेशवत् ।

तत्र विभावः ।

ज्ञायमानतया तत्र विभावो भावपोषकतु ।

आलम्बनोद्दीपनत्वप्रभेदेन स च द्विधा ॥ २ ॥

एवमयमेवमियमित्यतिशयोक्तिरूपकाव्यव्यापाराहित-
विशिष्टरूपतया ज्ञायमानो विभाव्यमानः सन्नालम्बनत्वेनो-
द्दीपनत्वेन वा यो नायकादिरभिमतदेशकालादिर्वा स
विभावः । यदुक्तं विभाव इति विज्ञातार्थं इति । तांश्च
यथास्वं यथावसरं च रसेषूपपादयिष्यामः । अमीषां चाऽ-
नपेक्षितवाह्यसत्त्वानां शब्दोपधानादेवाऽऽमादिततद्भावानां
सामान्यात्मनां स्वस्वसम्बन्धित्वेन विभावितानां साक्षाद्भाव-
कचेतसि विपरिवर्तमानानामालम्बनादिभाव इति न वस्तु-
शून्यता । तदुक्तं भट्टहरिणा ।

शब्दोपहितरूपांस्तान् बुद्धेर्विषयतां गतान् ।

प्रत्यक्षमिव कंसादीन् साधनत्वेन मन्यते ॥

इति । षट्सहस्रीकृताऽप्युक्तम् । एभ्यश्च सामान्यगुणयोगेन रसा निष्पद्यन्त इति ।

तत्राऽऽलम्बनविभावो यथा । (विष्णोर्विहीये)

अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूत् चन्द्रोऽनुकान्तिप्रदः

शृङ्गारैकनिधिः स्वयं नु मदनी मासो नु पुष्पाकरः ।

वेदाभ्यासजडः कथं नु विषयव्यावृत्तकौतूहलो

निर्मातुं प्रभवेन् मनोहरमिदं रूपं पुराणो मुनिः ॥

उद्दोषनविभावो यथा ।

अथमुदयति चन्द्रश्चन्द्रिकाधीतविश्वः

परिणतविमलिन्नि व्योम्नि कर्पूरगौरः ।

ऋजुरजतशलाकासार्धभिर्भिर्यस्य पादै-

र्जगदमलमृणाली पञ्जरस्थं विभाति ॥

अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः ।

स्थायिभावाननुभावयतः सामाजिकान् सम्भूविक्षेपक-
टाक्षादयो रसपोषकारिणोऽनुभावाः । एते चाऽभिनयका-
व्ययोरप्यनुभावयतां साक्षाद् भावकानुभवकर्मतयाऽनुभूयन्त
इत्यनुभवनमिति चाऽनुभावाः रसिकेषु व्यपदिश्यन्ते ।
विकारो भावसंसूचनात्मक इति तु लौकिकरसापेक्षया इह
तु तेषां कारणत्वमेव । यथा समैव ।

उज्जृम्भाननमुल्लसत्कुचतटं लोलम्बमदुःसूलतं

खेदान्धः स्रपिताङ्गयष्टिविगलद्वीडं सरोमाञ्चया ।

धन्यः कोऽपि युवा स यस्य वदने व्यापारिताः सस्यूहं
मुग्धे दुग्धमहाब्धिफेनपटलप्रखराः कटाक्षच्छटाः ॥

इत्यादि यथारसमुदाहरिष्यामः ।

हेतुकार्यात्मनोः सिद्धिस्तयोः संव्यवहारतः ॥ ३ ॥

तयोर्विभावानुभावयोर्लौकिकरसं प्रतिहेतुकार्यभूतयोः
संव्यवहारादेव सिद्धत्वान् न पृथग् लक्षणमुपयुज्यते । तदु-
क्तम् । विभावानुभावौ लोकसंसिद्धौ लोकयात्रानुगामिनौ
लोकस्वभावोपगतत्वाच्च न पृथग् लक्षणमुच्यत इति ।

अथ भावः ।

सुखदुःखादिकैर्भावैर्भावस्तद्भावभावनम् ।

अनुकार्याश्रयत्वेनोपनिबध्यमानैः सुखदुःखादिरूपैर्भा-
वैस्तद्भावस्य भावकचेतसो भावनं वासनं भावः । तदुक्तम् ।
अहो ह्यनेन रसेन गर्भेन वा सर्वमेतद् भावितं वासित-
मिति । यत् तु रसान् भावयन् भाव इति । कवेरन्तर्गतं
भावं भावयन् भाव इति च तदभिनयकाव्ययोः प्रवर्तमानस्य
भावशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तकथनम् ।

ते च स्थायिनो व्यभिचारिणश्चेति वक्ष्यमाणाः ।

**पृथग् भावा भवन्त्यन्येऽनुभावत्वेऽपि सात्त्विकाः ।
सत्त्वादेव समुत्पत्तेस्तच्च तद्भावभावनम् ॥ ४ ॥**

परगतदुःखहर्षादिभावनायामत्यन्तानुकूलान्तःकरणत्वं
सत्त्वम् । यदाह । सत्त्वं नाम मनः प्रभवं तच्च च समा-
हितमनस्त्वादुत्पद्यते । एतदेवाऽस्य सत्त्वं यतः खिन्नेन

प्रहर्षितेन चाऽश्वुरोमाञ्चादयो निर्वर्त्यन्ते तेन सत्त्वेन
निर्हृताः सात्त्विकास्त एव भावास्तत उत्पद्यमानत्वादश्व-
प्रभृतयोऽपि भावा भावसंसृचनात्मकविकाररूपत्वाच् चाऽ-
नुभावा इति हेतुरूप्यमेषाम् ।

ते च ।

स्तम्भप्रलयरोमाञ्चाः खेदो वैवर्ण्यं वेपथू ।
अश्ववैखर्यमित्यष्टौ स्तम्भोऽस्मिन् निष्क्रियाङ्गता ।
प्रलयो नष्टसंज्ञत्वं शेषाः सुव्यक्तलक्षणाः ॥ ५ ॥

यथा ।

*वेवइ सेअदवदनी रोमच्चिअ गत्तिए ववइ ।
विललुल्लु तु वलअ लहु वाहोअल्लीए रणेत्ति ॥
सुहज सामलि होई खणे विमुच्छइ विअग्घेण ।
सुद्धा सुहल्ली तुअ पेम्मेण सावि ण धिज्जइ ॥
अथ व्यभिचारिणः । तत्र सामान्यलक्षणम् ।

विशेषादाभिमुखेन चरन्तो व्यभिचारिणः ।
स्थायिन्युन्मग्ननिर्मग्नाः कल्लोला इव वारिधौ ॥ ६ ॥

* अपभ्रंशिकभाषया चेष्टा उक्तिः सम्भाव्यते ।

वेपते खेदवदना रोमाञ्चं गात्रे वपति ।

विलोलस्ततो वलयो लघु बाहुवक्त्रां रणति ॥

सुखं श्यामलं भवति क्षणं विमूर्च्छति विदग्धेन ।

सुग्धा सुखवल्ली तव प्रेम्णा सापि न धैर्यं करोति ॥

श्लोकद्वयस्याख्यानतिशुगमत्वात् सन्दिग्धत्वाच्चास्य व्याख्या न समी-

चीना जाता ।

यथा वारिधौ सत्येव कङ्कोला उद्भवन्ति विलीयन्ते च
तद्वदेव रत्यादौ स्थायिनि सत्ये वाऽऽविर्भावतिरोभावाभ्या-
माभिमुख्येन चरन्तो वर्तमाना निर्वेदादयो व्यभिचारिणो
भावाः । ते च ।

निर्वेदग्लानिशङ्काश्रमधृतिजडताहर्षदैन्यौ-
ग्रचिन्तास्वासेर्ष्यामर्षगर्वाः स्मृतिमरणमदाः
सुप्तनिद्राविबोधाः । त्रीडापसारमोहाः सम-
तिरलसतावेगतकर्वाहत्या व्याधुन्मादौ विषा-
दोत्सुकचपलयुतास्त्रिंशदेते त्रयश्च ॥ ७ ॥

तत्र निर्वेदः ।

तत्त्वज्ञानापदौर्ष्यादेर्निर्वेदः स्वावमाननम् ।

तत्र चिन्ताश्रुनिःश्वासवैवर्ण्येच्छासदीनताः ॥ ८ ॥

तत्त्वज्ञानान् निर्वेदो यथा । (अनात्मश्रीगईने)

प्राप्ताः श्रियः सकलकामदुष्मास्ततः किं

दत्तं पदं शिरसि विद्विषतां ततः किम् ।

सम्प्रीणिताः प्रणयिनो विभवैस्ततः किं

कल्पं स्थितं तनुभृतां तनुभिस्ततः किम् ॥

आपदो यथा ।

राज्ञो विपद् बन्धु वियोगदुःखं

देशश्रुतिर्दुर्गममार्गखेदः ।

आस्वाद्यतेऽस्याः कटुनिष्फलायाः

फलं भवैतत् चिरजीवितायाः ॥

प्रियदर्शिकाया

ईर्ष्यातो यथा ।

धिक्ष् धिक्ष् शक्रजितो प्रबोधितवता किं कुम्भकणन वा ।
स्वर्ग्यामटिकाविलुण्ठपरैः पीनैः किमेभिर्भुजैः ।

न्यकारो ह्ययमेव मे यद्वरयस्तत्ताऽप्यसौ तापसः

सोऽप्यत्रैव निहन्ति राक्षसभटान् जीवत्यहो रावणः ॥

वीरशृङ्गारयोर्व्यभिचारी निर्वेदो यथा ।

ये बाहवो न युधि वैरिकठोरकण्ठ-

पीठोच्छलद्गुधिरराजिविराजितांसाः ।

नाऽपि प्रियापृथुपयोधरपत्रभङ्ग-

सङ्क्रान्तकुङ्कुमरसाः खलु निष्कलास्ते ॥

आत्मानुरूपं रिपुं रमणीं वाऽलभमानस्य निर्वेदादिव-
मुक्तिः । एवं रसान्तराणामप्यङ्गभाव उदाहार्यः ।

रसानङ्गः स्वतन्त्रो निर्वेदो यथा ।

कस्त्व' भोः कथयामि दैवदूतकं मां विद्धि शास्त्रोत्कं
वैराग्यादिव वद्वि साधु विदितं कस्माद् यतः श्रूयताम् ।

वामेनाऽत्र वटस्तमध्वगजनः सर्वात्मना सेवते

न च्छायाऽपि परोपकारकरणी मार्गस्थितस्याऽपि मे ॥

विभावानुभावरसाङ्गानङ्गभेदादनेकशाखो निर्वेदो नि-
दर्शनीयः ।

अथ ग्लानिः ।

रत्याद्यायासहृद्भुङ्गिग्लानिर्निष्प्राणतेह च ।

वैवर्ण्यं कम्पानुत्साहचामाङ्गवचनक्रियाः ॥ ६ ॥

निधुवनकलाभ्यासादिश्रमहृद्भुङ्गमनादिभिर्निष्प्राणता-

रूपा ग्लानिः। अस्यां च वैवर्ण्यकम्पानुत्साहादयोऽनुभावाः ।
यथा माघे ।

लुलितनयनताराः क्षामवक्त्रेन्दुविम्बा
रजनय इव निद्राक्लान्तनीलोत्पलाक्षः ।
तिमिरमिव दधानाः स्तम्भिनः केशपाशान्
अवनिपतिगृहेभ्यो यान्ममूर्वारवधः ॥
शेषं निर्वेदवदूहम् ।
अथ शङ्का ।

अनर्थप्रतिभा शङ्का परक्रौर्यात् खदुर्नयात् ।
कम्पशोषाभिवीक्षादिरत्न वर्णस्वरान्यता ॥१०॥

तत्र परक्रौर्याद् यथा रत्नावल्लभाम् ।

कम्पशोषाभिवीक्षा
द्वयनेत्रवल्ली

क्रिया सर्वस्याऽसौ हरति विदिताऽस्मीति वदनं
हयोर्दृष्ट्वाऽऽलापं कलयति कथामात्मविषयाम् ।
सखीषु स्मेरासु प्रकटयति विलक्षणमधिकम्
प्रिया प्रायेणऽऽस्ते हृदयनिहितातङ्कविधुरा ।

खदुर्नयाद् यथा वीरचरिते ।

दूराद् दबौयो धरणीधराभं
यस्ताटकेयं तृणवद् व्यधूनोत् ।
हत्ता सुबाहोरपि ताडकारिः
स राजपुत्रो हृदि बाधते मासम् ॥

अनया दिशाऽन्यदनुसर्तव्यम् ।

अथ अमः ।

अमः खेदोऽध्वरत्यादेः खेदोऽस्मिन् मर्दनादयः ।

अध्वतो यथोत्तररामचरिते ।

अलसलुलितमुग्धान्यध्वसञ्ज्ञातखेदा-

दाशिक्षितपरिरम्भैर्दत्तसंवाहनानि ।

परिमृदितमृणालीदुर्बलान्यङ्गकानि

त्वसुरसि मम कृत्वा यत्र निद्रामवाप्ता ॥

रतिश्रमो यथा मावे ।

प्राप्य मन्मथरसादतिभूमिं (कु)

दुर्वहस्तनभराः सुरतस्य ।

शश्रमुः श्रमजलाद्रैललाट-

श्लिष्टकेशमसितायतकेश्यः ॥

इत्याद्युत्प्रेक्षाम् ।

अथ धृतिः ।

सन्तोषो ज्ञानशक्त्यादेर्धृतिरव्यग्रभोगकृत् ॥११॥

ज्ञानाद् यथा भर्तृहरिशतके ।

वयमिह परितुष्टा बलकलैस्त्वं च लक्ष्म्या

दुकुलेः

सम इह परितोषो निर्विशेषो विशेषः ।

स तु भवतु दरिद्रो यस्य दृष्ट्या विशाला

तु मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः ॥

यत्कितो यथा रत्नावल्लगाम् ।

राज्यं निर्जितशत्रु योग्यसचिवे न्यस्तः समस्तो भरः
 सुख्यकपालनप्रीलिताः प्रशमिताशेषोपसर्गाः प्रजाः ।
 प्रद्योतस्य सुता वसन्तसमयस्त्वं चेतिनाम्ना धृतिं
 कामः काममुपैत्यं मम पुनर्मन्ये महानुत्सवः ॥
 इत्याद्युद्धम् ।

अथ जडता ।

अप्रतिपत्तिर्जडता स्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः ।
 अनिमिषनयननिरीक्षणतूष्णीम्भावादयस्तत्र ॥१२

इष्टदर्शनाद् यथा । (कुमारसम्भवे)

एवमालि निगृहीतसाध्वसं
 शङ्करो रहसि सेव्यतामिति ।
 सा सखीभिरुपदिष्टमाकुला
 नाऽस्मरत् प्रमुखवर्तिनि प्रिये ॥

अनिष्टश्रवणाद् यथा । उदात्तराघवे । राक्षसः ।

तावन्तस्ते महात्मानो निहताः केन राक्षसाः ।

वेषां नायकतां यातास्त्रिगिरः खरदूषणाः ॥

द्वितीयः । गृहीतधनुषा रामहतकेन । प्रथमः । किमेका-

किनेव । द्वितीयः । अदृष्टा कः प्रत्येति । पश्य तावतोऽस्य ब-
 लस्य ।

सद्यश्छिन्नशिरःश्वभ्रमज्जलङ्गकुलाकुलाः !

कवन्धाः केवलं जातास्तालोत्ताला रणाङ्गणे ॥

प्रथमः । सखे यद्येवं तदाऽहमेवंविधः किं करवाणीति ।

अथ हर्षः ।

प्रसत्तिरुत्सवादिभ्यो हर्षोऽशुखेदगद्गदाः ।

प्रियागमनपुत्रजननोत्सवादिविभावैश्चेतःप्रसादो हर्षः ।

तत्र चाऽशुखेदगद्गदादयोऽनुभावाः । यथा ।

आयाते दयिते मरुस्थलभुवामुत्प्रेक्ष्य दुर्लङ्घ्यतां
गिहिन्या परितोषबाष्पकलिलामासज्य दृष्टिं मुखे ।
दत्त्वा पीलुशमीकरीरकवलान् स्वेनाच्चलेनाऽऽदराद्
उन्मृष्टं करभस्य केसरसटाभाराग्रलग्नं रजः ॥
निर्वेदवदितरदुर्नेयम् ।

अथ दैन्यम् ।

दौर्गत्याद्यैरनौजस्यं दैन्यं कार्ष्ण्यगमजादिमतम् १७

दारिद्र्यन्यकारादिविभावैरनौजस्कृता चेतसो दैन्यम् ।

तत्र च कृष्णतामलिनवसनदर्शनादयोऽनुभावाः । यथा ।

वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्चकगतः स्थूणावशेषं गृहं स्तम्भ
कालोऽभ्यर्णजलागमः कुशलिनी वत्सस्य वार्ताऽपि नो ।
यन्नात् सञ्चिततैलविन्दुघटिका भग्नेति पर्याकुला
दृष्ट्वा गर्भभरालसां सुतबधून् श्वश्रूश्चिरं रोदिति ॥

शेषं पूर्ववत् ।

अथौघग्रम् ।

दुष्टेऽपराधदौर्मुख्यक्रौर्यैश्चण्डत्वसुग्रता ।

तत्र खेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः ॥ १८ ॥

यथा वीरचरिते जामदग्न्यः ।

उत्कृत्योत्कृत्य गर्भानपि शकलयतः चतसन्तानरोषध-

उद्दामस्यैकविंशत्यवधिं विशसतः सर्वतो राजवंशान् ।

पितॄन् तद्रक्तपूर्णं हृदयवनमहानन्दमन्दायमान-

क्रोधाग्नेः कुर्वतो मे न खलु न विदितः सर्वभूतैः स्वभावः॥

अथ चिन्ता ।

ध्यानं चिन्तेहितानाम्नेः शून्यताश्वासतापकृत् ।

यथा ।

पञ्चाग्रययिताश्रुविन्दुनिकरैर्मुक्ताफलस्यर्धिभिः

कुर्वन्त्या हरहासहारि हृदये हारावलीभूषणम् ।

बाले बालमृणालनालवलयालङ्कारकान्ते करे

विन्यस्याऽऽननमायताच्च सुकृती कोऽयं त्वया स्मर्यते ॥

यथा वा ।

अस्तमितविषयसङ्गा मुकुलितनयनोत्पला बहुश्वसिता ।

ध्यायति किमप्यलक्ष्यं बाला योगाभियुक्तेव ॥

अथ त्रासः ।

गर्जितादेर्मनःक्षोभस्त्रासेऽलोत्कम्पितादयः ॥१५॥

यथा माघे ।

तस्यन्ती चलशफरीविघट्टितो-

र्षामोरुरतिशयमाप विस्त्रमस्य ।

क्षुब्धान्ति प्रसभमहो विनाऽपि हेतो-

र्लीलाभिः किमु सति कारणे रमण्यः ॥

अथाऽसूया ।

परोत्कर्षाक्षमाऽसूया गर्वदौर्जन्यमन्युजा ।

दोषोक्तावज्ञे भुक्कुटिमन्युक्रोधेक्षितानि च १६

गर्वं यथा वीरचरिते ।

अर्थित्वे प्रकटीकृतेऽपि न फलप्राप्तिः प्रभोः प्रत्युत

दुष्टान् दाशरथिर्विरुहचरितो युक्तस्तथा कन्यया ।

उत्कर्षं च परस्य मानयशसोर्विस्रंसनं चाऽऽत्मनः

स्त्रीरत्नं च जगत्पतिर्देशमुखो दम्भः कथं मृष्यते ॥

दौर्जन्याद् यथा ।

यदि परगुणा न क्षम्यन्ते यतस्वगुणार्जने

नहि परयशो निन्दाव्याजैरलं परिमार्जितुम् ।

विरमसि न चेदिच्छाद्देषप्रसक्तमनोरथो

दिनकरकरान् पाणिच्छत्रैर्नुदन् अममेषप्रसि ॥

मन्युजा यथाऽमरुशतके ।

पुरस्तन्वा गोत्रस्खलनचकितोऽहं नतमुखः

प्रवृत्तो वैलक्ष्यात् किमपि लिखितुं देवहतकः ।

स्फुटो रेखान्यासः कथमपि स तादृक् परिणतो

गता येन व्यक्तिं पुनरवयवैः सैव तरुणी ॥

ततश्चाऽभिज्ञाय स्फुरदरुणगण्डस्थलरुचा

मनस्विन्या रोषप्रणयरभसाद् गद्गदगिरा ।

अहो चित्रं चित्रं स्फुटमिति निगद्याऽभ्युक्कलुषं

रुषा ब्रह्मास्त्रं मे शिरसि निहितो वानचरणः ॥

अथाऽमर्षः ।

अधिक्षेपापमानादेरमर्षोऽभिनिविष्टता ।

तत्र खेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः ॥ १७ ॥

यथा वीरचरिते ।

प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पूज्यानां वो व्यतिक्रमात् ।

न त्वेवं दृष्यिष्यामि शस्त्रग्रहमहाव्रतम् ॥

यथा वा वेणीसंहारे ।

युष्मच्छासनलङ्घनाभ्यासि मया मग्नेन नाम स्थितं

प्राप्ता नाम विगर्हणा स्थितिमतां मध्येऽनुजानामपि ।

क्रोधोक्तासितशोणितारुणगदस्योच्छिन्दतः कौरवान्

अद्यैकं दिवसं ममाऽसि न गुरुर्नाऽहं विधेयस्तव ॥

अथ गर्वः

गर्वोऽभिजनलावण्यबलैश्वर्यादिभिर्मदः ।

कर्माण्यधर्षणाऽवज्ञा सविलासाङ्गवीक्षणम् १८

यथा वीरचरिते ।

मुनिरयमथ वीरस्तादृशस्तत्रियं मे

विरमतु परिकम्पः कातरे क्षत्रियाऽसि ।

तपसि विततकीर्तेर्दपैकण्डूलदोषः

परिचरणसमर्था राघवः क्षत्रियोऽहम् ॥

यथा वा तुलने ।

बाह्याणातिक्रमत्यागो भवतामेव भृतये ।

जामदग्न्यस्य वो मित्रमन्यथा दुर्मनायते ॥

अथ सृतिः ।

सदृशज्ञानचिन्ताद्यैः संस्कारात् सृतिरख च ।
ज्ञातित्वेनाऽर्यभासिन्यां भूसमुन्नयनादयः ।

यथा ।

मैनाकः किमयं कृणहि गगने मन्मार्गमव्याहृतं

शक्तिस्तस्य कुतः स वज्रपतमाद् भीतो महेन्द्रादपि ।

तादृशः सोऽपि समं निजेन विभुना जानाति मां रावणम्

आ ज्ञातं स जटायुरेष जरसा क्लिष्टो बधं वाञ्छति ॥

यथा वा मालतीमाधवे । माधवः । मम हि प्राक्तनोप-

लम्भसम्भावितात्मजन्मनः संस्कारस्याऽनवरतप्रबोधात् प्रता-

यमानस्तद्विसृष्टयैः प्रत्ययान्तरैरतिरस्कृतप्रवाहः प्रियतमा-

सृतिप्रत्ययोत्पत्तिसन्तानस्तन्मयमिव करोति वृत्तिसारूप्य-

तथैतेन्यम् ।

अन्तःकरणरूपविषय
रूपेण परिणामः सृतिः

लीनेव प्रतिविम्बितेव लिखितेवोत्कीर्णरूपेव च

प्रत्युप्तेव च वज्रसारघटितेवाऽन्तर्निखातेव च ।

सा नयेतसि कीलितेव विशिखैथेतोभुवः पद्मभि-

चिन्तासन्ततितन्तुजालनिविडस्यूतेव लग्ना प्रिया ॥

अथ मरणम् ।

मरणं सुप्रसिद्धत्वादनर्थत्वाच्च नोच्यते ॥१६॥

यथा ।

सम्प्राप्तेऽवधिवासरे क्षणमनु त्वद्वर्त्तवातायनं
 वारं वारमुपेत्य निष्क्रियतया निश्चित्य किञ्चिच्चिरम् ।
 सम्प्रत्येव निवेद्य केलिकुररीं सास्त्रं सखीभ्यः शिशो-
 र्माधव्याः सहकारकेण करुणः पाणिग्रहो निर्मितः ॥
 इत्यादिवत् शृङ्गाराश्रयालम्बनत्वेन मरणे व्यवसायमात्र-
 मुपनिबन्धनीयम् । अन्यत्र कामचारः । यथा वीरचरिते ।
 पश्यन्तु भवन्तस्ताडकाम् ।

हृन्मर्मभेदिपतदुत्कटकङ्कपत्र-
 संवेगतत्क्षणकृतस्फुरदङ्गभङ्गा ।
 नासाकुटीरकुहरद्वयतुल्यनिर्यदु-
 च्छुब्दबुद्बुदध्वनदसृक्प्रसरा मृतेव ॥

अथ मदः ।

हर्षोत्कण्ठो मदः पानात् स्खलदङ्गवचोगतिः ।
 निद्रा हासोऽव रुदितं ज्येष्ठमध्याधमादिषु ।

यथा माघे ।

हावहारि हसितं वचनानां कौशलं दृशि विकारविशेषाः ।
 चक्रिरे मृगमृजोरपि बध्वाः कामिनेव तरुणेन मदेन ॥
 इत्यादि ।

अथ सुप्तम् ।

सुप्तं निद्रोद्भवं तच्च श्वासोच्छ्वासक्रिया परम् २०

यथा ।

लघुनि तृणकुटीरे चेतकोणे यवानां

नवकलमपलालस्त्रस्तरे सोपधानि ।

परिहरति सुषुप्तं हालिकद्वन्द्वमारात्

कुचकलशमहोष्मावहरेखसुषारः ॥

अथ निद्रा ।

मनःसम्मीलनं निद्रा चिन्तालस्यक्लमादिभिः ।

तत्र जृम्भाङ्गभङ्गाक्षिमीलनोत्स्वप्नतादयः ।

यथा ।

निद्रार्धमीलितदृशो मदमन्यराणि

नाऽप्यर्थवन्ति न च यानि निरर्थकानि ।

अद्याऽपि मे मृगदृशो मधुराणि तस्या-

स्तान्यक्षराणि हृदये किमपि ध्वनन्ति ॥

यथा च माघे ।

प्रहरकमपनीय स्वं निदिद्रासतोच्चैः

प्रतिपदमुपहृतः केनचिज्जागृहीति ।

मुहुरविशदवर्णो निद्रया शून्यशून्यां

दददपि गिरमन्तवर्धयते नो मनुष्यः ॥

अथ विबोधः ।

विबोधः परिणामादेस्तत्र जृम्भाक्षिमर्दने ॥ २१ ॥

यथा माघे ।

चिररतपरिखेदप्राप्तनिद्रासुखानां
 चरममपि शयित्वा पूर्वमेव प्रबुद्धाः ।
 अपरिचलितगात्राः कुर्वते न प्रियाणाम्
 अशिथिलभुजचक्रास्तेषमेदं तरुण्यः ॥

अथ व्रीडा ।

दुराचारादिभिर्व्रीडा धार्ष्ट्याभावस्तमुन्नयेत् ।
 साचीकृताङ्गावरणवैवर्णाभोमुखादिभिः ॥ २२ ॥

यथाऽमरुशतके ।

पटालग्नौ पत्न्यौ नमयति मुखं जातविनया
 हठास्तेषां वाञ्छत्यपहरति गात्राणि निमृतम् ।
 न शक्नोत्याखरातुं क्षितमुखसखीदत्तनयना
 क्रिया ताम्यत्यन्तः प्रथमपरिहासे नवबधूः ॥

अथाऽपस्मारः ।

आवेशो ग्रहदुःखाद्यैरपस्मारो यथाविधिः ।
 भूपातकम्पप्रखेदलालाफेनोद्गमादयः ॥ २३ ॥

यथा माघे ।

आस्निष्टभूमिं रसितारमुच्चै-
 लोलङ्गुजाकारवृहत्तरङ्गम् ।
 फेनायमानं पतिमापगानाम्
 असावपस्मारिणमाशयश्चे ॥

अथ मोहः ।

मोहो विविचिता भीतिदुःखावेशानुचिन्तनैः ।
तत्राज्ञानभ्रमावातघूर्णनादर्शनादयः ॥ २४ ॥

यथा कुमारसम्भवे ।

तीव्राभिषङ्गप्रभवेन वृत्तिं
मोहेन संस्तम्भयतीन्द्रियाणाम् ।
अज्ञातभर्तृव्यसना सुहृत्तं
कृतोपकारेव रतिर्बभूव ॥

यथा चोत्तररामचरिते ।

विनिश्चेतुं शक्यो न सुखमिति वा दुःखमिति वा
प्रमोहो निद्रा वा किम् विषविसर्पः किम् मदः ।
तव स्पर्शे स्पर्शे मम हि परिमूढेन्द्रियगणौ
विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च कुरुते ॥

अथ मतिः ।

भान्तिच्छेदोपदेशाभ्यां शास्त्रादेस्तत्त्वधीर्मतिः

यथा किराते ।

सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम् ।
वृणुते हि विमृश्य कारणं गुणलुब्धाः स्वयमेव सम्पदः ॥
यथा च ।

न पण्डिताः साहसिका भवन्ति

श्रुत्वाऽपि ते सन्तुलयन्ति तत्त्वम् ।

तत्त्वं समादाय समाचरन्ति

स्वार्थं प्रकुर्वन्ति परस्य चाऽर्थम् ॥

अथाऽऽलस्यम् ।

चालस्यं अमगर्भादेर्जैर्ह्यनृम्भासितादिमत् ॥२५॥

यथा ममेव ।

चलति कथञ्चित् पृष्टा

यच्छति वचनं कथञ्चिदालीनाम् ।

आसितुमेव हि मनुते

गुरुगर्भभरालसा सुतनुः ॥

अथाऽऽवेगः ।

आवेगः सम्भ्रमोऽस्मिन्नभिसरजनिते शस्त्रनागा-
भियोगो, वातात् पांसूपदिग्धस्वरितपदगति-
वर्षजे पिण्डिताङ्गः । उत्पातात् सुस्तताङ्गेष्व-
हितहितकृते शोकहर्षानुभावा, वक्त्रे धूर्माकु-
लास्यः करिजमनु भयस्तम्भकम्पापसाराः ॥२६॥

अभिसरो राजविद्रवादिः तद्धेतुरावेगः । यथा ममेव ।

आगच्छाऽऽगच्छ सज्जं कुरु वरतुरगं संनिधेहि द्रुतं मे

खड्गः क्वाऽसौ कृपाणीमुपनय धनुषा किं किमङ्गप्रविष्टम् ।

संरम्भोन्निद्रितानां चितिभृति गहनेऽन्योन्यमेवं प्रतीच्छन्

वादः स्वप्राभिदृष्टे त्वयि चकितदृशां विद्विषामाविरासीत् ॥

इत्यादि ।

तनुवाणं तनुवाणं शस्त्रं शस्त्रं रथो रथः ।

इति शुश्रुविरि विष्वगुद्गटाः सुभटोक्तयः ॥

यथा वा ।

प्रारब्धां तरुपुत्रकेषु सहसा सन्त्यज्य सेकक्रियाम्
एतास्तापसकन्यकाः किमिदमित्यालोकवन्थाकुलाः ।

आरोहन्त्युटजद्गुमांश्च वटवो वाचंयमा अयमौ

सद्यो मुक्तसमाधयो निजवृक्षीष्वेवोच्चपादं स्थिताः ॥ वृक्षी

वातावेगो यथा ।

वाताहतं वसनमाकुलमुत्तरीयम् ।

इत्यादि ।

वर्षजो यथा ।

दिवे वर्षं त्यजनपर्व^{त्र}नश्चापृता वङ्गिहेतो-

र्गेहाद् गेहं फलकनिचितैः सेतुभिः पङ्कभीताः ।

नीध्रप्रान्तानविरलजलान् पाणिभिस्ताडयित्वा

सूर्यच्छत्रस्थगितशिरसो योषितः सञ्चरन्ति ॥ इत्यर्थः

उत्पातजो यथा ।

पीलस्यपीनभुजसम्यदुदस्यमान-

कैलाससम्भ्रमविलोलदृशः प्रियायाः ।

श्रेयांसि वो दिशतु निरुतकोपचिह्नम्

आलिङ्गनोत्पुलकमासितमिन्दुमौलेः ॥

अहितकतस्वनिष्टदर्शनश्रवणाभ्याम् । तद् यथा । उ-

दात्तराघवे । चित्रमायः । ससम्भ्रमम् । भगवन् कुलपते

रामभद्र परित्रायतां परित्रायतामित्याकुलतां नाटय-

तीत्यादि । पुनश्चित्रमायः ।

सृगरूपं परित्यज्य विधाय विकटं वपुः ।

नीयते रक्षसाऽनेन लक्ष्मणो युधि संशयम् ॥

रामः ।

वत्सस्याऽभयवारिधेः प्रतिभयं मन्ये कथं राक्षसात्
चस्तर्धं मुनिर्विरौति मनसश्चाऽस्थेव मे संश्रमः ।
माहासीर्जनकालजामिति मुहुः स्नेहाद् गुरुर्याचते
न स्थातुं न च गन्तुमाकुलमतेर्मूर्द्धस्य मे निश्चयः ॥

इत्यन्तेनाऽनिष्टप्राप्तिकृतसंश्रमः ।

इष्टप्राप्तिकृतो यथाऽत्रैव । प्रविश्य पटाक्षेपेण सम्भ्रान्तो
वानरः । वानरः । *महारात्र एदं खु पवणनन्दनाग-
मणेण पहरिसेत्यादि देवस्य हिमन्नाणन्दजणनं विदलितं
मधुवनमित्यन्तम् ।

यथा वा वीरचरिते ।

एद्येहि वत्स रघुनन्दन पूर्णचन्द्र
चुस्वामि मूर्धनि चिरस्य परिष्वजे त्वाम् ।
आरोग्यं वा हृदि दिवानिशमुदहामि
वन्देऽथवा चरणपुष्करकदम्बं ते ॥

वह्निजो यथाऽमरुशतके ।

क्षिप्तो हस्तावलग्नः प्रसभमभिहतोऽप्राददानाऽशुकान्तं
गृह्णन् केशेष्वपास्तश्चरणनिपतितो नेक्षितः संश्रमेण ।
आलिङ्गन् योऽवधूतक्षिपुयुवतिभिः साशुनेत्रोत्पलाभिः
कामीवाऽऽर्द्रापराधः स दहतु दुरितं शाश्वतो वः शरान्निः॥

* महारात्रैतत् खलु पवननन्दनागमनेन प्रहर्षेत्यादि, देवस्य
हृदयानन्दजननं विदलितं मधुवनमित्यन्तम् ।

यथा वा रत्नावलयाम् ।

विरम विरम वङ्गे मुञ्च धूमाकुलत्वं
प्रसरयसि किमुच्चैरर्चिषां चक्रवालम् ।

विरहहुतभुजाऽहं यो न दग्धः प्रियायाः

प्रलयदहनभासा तस्य किं त्वं करोषि ॥

करिजो यथा रघुवंशे ।

सच्छिन्नवन्धदुतयुग्यशून्यं

भग्नाक्षपर्यस्तरथं क्षणेन ।

रामापरित्राणविहस्तयोधं

सेनानिवेशं तुमुलं चकार ॥

करिग्रहणं व्यालोपलक्ष्यार्थम् । तेन व्याघ्रशुकरवानः

रादिप्रभवा आवेगा व्याख्याताः ।

अथ वितर्कः ।

तर्को विचारः सन्देहाद् भूषिरोऽङ्गुलिनर्तकः ।

यथा ।

किं लोभेन विलङ्घितः स भरती येनैतदेवं कृतं

सद्यः स्त्रीलघुतां गता किमथवा मातैव मे मध्यमा ।

मिथ्यैतन् मम चिन्तितं द्वितयमप्यार्यानुजोऽसौ गुरु-

र्मातातातकज्ञमिथ्यनुचितं मन्ये विधाता कृतम् ॥

अथवा ।

कः समुचिताभिषेकादार्थं प्रस्थापयेद् गुणव्येष्टम् ।

मन्ये ममैव पुण्यैः सेवावसरः कृतो विधिना ॥

अथाऽवहित्यम् ।

लज्जाद्वैर्विक्रियागुप्ताववहित्याऽङ्गविक्रिया ।

यथा कुमारसम्भवे ।

एवं वादिनि देवर्षौ पार्श्वे पितुरधोमुखौ ।

लीलाकमलपद्माणि गणयामास पार्वती ॥

अथ व्याधिः ।

व्याधयः सन्निपाताद्यास्तेषामन्यत्र विस्तरः ॥२७॥

दिङ्मात्रं तु यथा ।

अच्छिन्नं नयनाम्बु बन्धुषु कृतं चिन्ता गुरुभ्योऽर्पिता

दत्तं दैन्यमशेषतः परिजने तापः सखीष्वहितः ।

अथ श्वः परिनिर्वृतिं व्रजति सा श्वासैः परं स्विद्यते

विश्वो भव विप्रयोगजनितं दुःखं विभक्तं तथा ॥

अथोन्मादः ।

अप्रेक्षाकारितोन्मादः सन्निपातग्रहादिभिः ।

अस्मिन्वस्था रुदितगीतहासासितादयः ॥२८॥

निक्रमोन्मादि

यथा । आः सुद्राक्षस तिष्ठ तिष्ठ क्व मे प्रियतमा-
मादाय नच्छसीत्युपक्रमे । कथम् ।

नवजलघरः सन्नद्धोऽयं न दृप्तनिशाचरः

सुरधनुरिदं दूराकण्टं न तस्य शरासनम् ।

अयमपि पटुर्धारासारी न बाणपरम्परा

कनकनिकषस्त्रिधा विद्युत् प्रिया न ममोर्वशी ॥

इत्यादि ।

अथ विषादः ।

प्रारब्धकार्यासिद्ध्यादेर्विषादः सत्वसङ्ख्यः ।

निःश्वासोच्छ्वासहृत्तापसहायान्वेषणादिकृत् २६

यथा वीरचरिते । हा आगिं ताडके किं हि नामैतत् ।

अम्बुनि मल्लम्यसावूनि ग्रावाणः प्रवन्ते ।

नन्वेष राक्षसपतेः खलितः प्रतापः

प्राप्तोऽद्भुतः परिभवो हि मनुष्यपोतात् ।

दृष्टः स्थितेन च मया खजनप्रमाथो

'दैत्य' जरा च निरुणद्धि कथं करोमि ॥

अथौत्सुक्यम् ।

कालाक्षमत्वमौत्सुक्यं रम्येच्छारतिसम्भूतैः ।

तत्रोच्छ्वासत्वनिःश्वासहृत्तापखेदविभूमाः ॥३०॥

यथा कुमारसम्भवे ।

आत्मानमालोक्य च शोभमानम्

प्रादृश्यबिम्बे स्तिमितायताक्षी ।

हरोपयाने त्वरिता बभूव

स्त्रीणां प्रियालोकफलो हि वेषः ॥

यथा वा तत्त्वैव । पशुपते

पशुपतिरपि तान्यहानि कृच्छाद्

अनिनयदद्रिमुतासमागमोक्तः ।

कमपरमवशं न विप्रकुर्युः-

विभुमपि तं यदमी स्मृशन्ति भावाः ॥

अथ चापला ।

मान्तर्यद्वेषरागादेश्चापलं त्वनवस्थितिः ।

तत्र भर्त्सनपारुष्यखच्छन्दाचरणादयः ॥ ३१ ॥

यथा विकृन्नितम्बायाः ।

अन्यासु तावदुपमर्दसहासु भृङ्ग

लीलं विनोदय मनः सुमनोलतासु ।

बालामजातरजसं कलिकामकाले

व्यर्थं कदर्थयसि किं नवमल्लिकायाः ॥

यथा वा ।

विनिकषणरणत्कठोरदंष्ट्रा

क्लक्कचविशङ्कटकन्दरोदराणि ।

अहमहमिकया पतन्तु कोपात्

सममधुनैव किमत्र मन्त्रुखानि ॥

अथवा । प्रस्तुतमेव तावत् सुविहितं करिष्य इति ।

अन्ये च चित्तवृत्तिविशेषा एतेषामेव विभावानुभाव-
स्वरूपानुप्रवेशान् न पृथग् वाचाः ।

अथ स्थायी ।

विरुद्धैरविरुद्धैर्वा भावैर्विच्छिद्यते न यः ।

आत्मभावं नयत्यन्यान् स स्थायी लवणाकरः ३२

सजातीयविजातीयभावान्तरैरतिरस्कृतत्वे नोपनिबध्य-
मानो रत्यादिः स्थायी । यथा वृहत्कषायं नरवाहनदत्तस्य
मदनमञ्जूषायामनुरागः । तत्तदवान्तरानेकनाधिकानुस-
रैरतिरस्कृतः स्थायी । यथा च मालतीमाधवे । श्रमगा-
नाङ्गे बीभत्सेन मालत्यनुरागस्याऽतिरस्कारो, मम हि प्रा-
क्तनोपलम्भसम्भावितान्नजन्मनः संस्कारस्याऽनवरतप्रबोधात्
प्रतीयमानस्तद्विसृष्टेः प्रत्ययान्तरैरतिरस्कृतप्रवाहः प्रिय-
तमास्मृतिप्रत्ययोत्पत्तिसन्तानस्तन्मयमिव करीत्यन्तर्द्वृत्तिमा-
रूप्यतश्चित्तन्यमित्यादिनोपनिबधः । तदनेन प्रकारेण वि-
रोधिनामविरोधिनां च समावेशो न विरोधी । तथाहि ।
विरोधः सहानवस्थानं बाध्यबाधकभावो वा । उभयरूपे-
णाऽपि न तावत् तादात्म्यमस्यैकरूपत्वेनैवाऽऽविर्भावात् ।
स्थायिनां च विभावादीनां यदि विरोधस्तत्राऽपि न तावत्
सहानवस्थानं रत्याद्युपरक्ते चेतसि स्वस्त्वन्त्यायेनाऽविरो-
धिनां व्यभिचारिणां चोपनिबन्धः समस्तभावकस्वसंवेदन-
सिद्धः । यथैव स्वसंवेदनसिद्धस्तथैव काव्यव्यापारसंरम्भे-
णाऽनुकार्येऽप्यावेश्यमानः स्वचेतःसम्भेदेन तथाविधानन्द-
संविदुन्मीलनहेतुः सम्पद्यते । तस्मान् न तावद् भावानां
सहानवस्थानम् । बाध्यबाधकभावस्तु भावान्तरैर्भावान्तर-
तिरस्कारः । स च (व्यभिचारिणां) स्थायिनामविरुद्धव्यभि-
चारिभिः स्थायिनोऽविरुद्धास्तेषामङ्गत्वात् प्रधानविरुद्धस्व-
चाऽङ्गत्वायोगादानन्तर्यविरोधित्वमप्यनेन प्रकारेणाऽपास्तं
भवति । तथा च मालतीमाधवे शृङ्गारानन्तरं बीभत्सोप-

निबन्धेऽपि न किञ्चिद् वैरस्यं तदेवमेव स्थिते विरुद्धरसै-
कावलम्बनत्वमेव विरोधे हेतुः । सत्त्वविरुद्धरसान्तरव्यवधा-
नेनोपनिबध्यमानो न विरोधी । यथा ।

असुहृणाहुमहेलिअहुजुहुपरिमलसुसुअसु ।

सुहुकन्तह अगत्यणहअङ्ग ण फिट्ठइ गन्धु ॥

इत्यत्र बीभत्सरसस्याऽङ्गभूतरसान्तरव्यवधानेन शृङ्गार-
समावेशो न विरुद्धः प्रकारान्तरेणैकाग्र्यविरोधी परि-
हर्तव्यः । ननु यत्रैकतात्पर्येणैतरेषां विरुद्धानामविरुद्धानां
च न्यग्भूतत्वेनोपादानं तत्र भवत्वङ्गत्वेनाऽविरोधः । यत्र
तु समप्रधानत्वेनाऽनेकस्य भावस्योपनिबन्धनं तत्र कथम् ।
यथा ।

* एकतो रुअइ पिआ अणत्तो समरतूरणिग्घोसो ।

पेम्मेण रणरसेण अ भट्स डोलाइअं हिअअं ॥

इत्यादौ रत्युक्ताहयोः । यथा वा । भट्टहरिश्चन्द्रके ।

मात्सर्यमुत्सार्यविचार्यकार्यम्

आर्याः समर्यादमिदं वदन्तु ।

सेव्या नितम्बाः किमु भूधराणाम्

उत स्मरस्मेरविलासिनीनाम् ॥

इत्यादौ रतिश्रमयोः । यथा च ।

इयं सा लोलाक्षी त्रिभुवनललामैकवसतिः

स चाऽयं दुष्टात्मा स्वसुरपक्तं येन मम तत् ।

* एकतो रोदिति प्रियाऽन्यतः समरतूर्यनिर्वोचः ।

मेम्मेणा रणरसेण च भट्स दोलायितं हृदयम् ॥

इतस्तीव्रः कामो गुरुरयमितः क्रोधदहनः

कृतो वेषश्चाऽयं कथमिदमिति आस्यति मनः ॥

इत्यादौ तु रतिक्रोधयोः ।

अन्तः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः स्त्रीहस्तरक्तोत्पल-

व्यक्तोत्तं सभृतः पिनदशिरसा हृत्पुण्डरीकस्रजः ।

एताः शोणितपङ्कजुकुङ्कुमजुषः सम्भूय कान्तैः पिब-

न्यस्थिस्नेहसुरां कपालचषकैः प्रीताः पिशाचाङ्गनाः ॥

इत्यादावेकाग्रयत्वेन रतिजुगुप्सयोः ।

एकं ध्याननिमोलनान् मुकुलितं चक्षुर्वितीयं पुनः

पार्वत्या वदनाम्बुजस्तनतटे शृङ्गारभारालसम् ।

अन्यद् दूरविक्रष्टचापमदनक्रोधानलोद्दीपितं

शम्भोर्भिन्नरसं समाधिसमये नेत्रत्रयं पातु वः ॥

इत्यादौ शमरतिक्रोधानाम् ।

एकेनाऽक्ष्णा प्रविततरुषा वीक्षते व्योमसंस्थं

भानोर्विम्बं सजललुलितेनाऽपरेणाऽऽत्मकान्तम् ।

अङ्गुष्ठे दे दयितविरहाशङ्किनी चक्रवाकी

हौ सङ्कीर्णै रचयति रसौ नर्तकीव प्रगल्भा ॥

इत्यादौ रतिशोकक्रोधानां समप्राधान्येनोपनिबन्धस्तत् कथं

न विरोधः । अतोच्यते । अत्राऽप्येक एव स्थायी । तथाहि ।

एकतो रुग्ण इति पिशा इत्यादौ स्थायिभूतात्साहचर्यभिचारि-

लक्षणवितर्कभावहेतुसन्देहकारणतया करुणसंग्रामतूर्वयो-

रुपादानं पोरमेव पुण्यातीति भट्टस्येत्यनेन पदेन प्रतिपादि-

तम् । न च द्वयोः समप्रधानयोरन्योन्यमुपकार्योपकारक-
भावरहितयोरैकवाक्यभावो युज्यते । किञ्चोपक्रान्ते सङ्क्राम्ये
सुभटानां कार्यान्तरकरणेन प्रसृतसङ्क्रामोदासीन्येन मह-
दनौचित्यम् । अतो भर्तुः सङ्क्रामैकरसिकतया शौर्यमेव
प्रकाशयन् प्रियतमाकरुणो वीरमेव पुष्पाति । एवं मात्सर्य-
मित्यादावपि चिरप्रवृत्तरतिवासनाया हेयतयोपादानात्
शमैकपरत्वमार्याः समर्थादमित्यनेन प्रकाशितम् । एव-
मियं सा लोलाचीत्यादावपि रावणस्य प्रतिपक्षनायकतया
निशाचरत्वेन मायाप्रधानतया च रौद्रव्यभिचारिविषाद-
विभाववितर्कहेतुतया रतिक्रीधयोरुपादानं रौद्रपरमेव ।
अन्तैः कल्पितमङ्गलप्रतिसरा इत्यादौ हास्यरसैकपरत्व-
मेव । एकं ध्याननिमीलनादित्यादौ शम्भोर्भावान्तरैरना-
चित्ततया शमस्थस्याऽपि योग्यन्तरशमाद् वैलक्षण्यप्रतिपाद-
नेन शमैकपरतैव समाधिसमय इत्यनेन स्फुटीकृता ।
एकेनाऽक्षेत्यादौ तु समस्तमपि वाक्यं भविष्यद्विप्रलम्भ-
विषयमिति न कचिदनेकतात्पर्यम् । यत्र तु श्लेषादिवाक्ये-
ष्वनेकतात्पर्यमपि तत्र वाक्यार्थभेदेन स्वतन्त्रतया चाऽर्थ-
द्वयपरतेत्यदोषः । यथा ।

ज्ञाध्याशेषतनुं सुदर्शनकरः सर्वाङ्गलीलान्वित-
त्रैलोक्यां चरणारविन्दललितेनाऽऽक्रान्तलोको हरिः ।
विभ्राणां मुखमिन्दुसुन्दररुचं चन्द्राक्षचक्षुर्दधत्
स्थाने यां स्वतनोरपश्यदधिकां सा रुक्मिणी वोऽवतात् ॥
इत्यादौ । तदेवमुक्तप्रकारेण रत्नाद्युपनिबन्धे सर्वताऽविरोधः ।

यथा वा श्रूयमाणरत्यादिपदेष्वपि वाक्येषु तत्रैव तात्पर्यं
तथाऽपि दर्शयिष्यामः ।

ते च ।

रत्युत्साहजुगुप्साः क्रोधो हासः शय्यो भयं शोकः ।

शममपि केचित् प्राज्ञः पुष्टिर्नाद्येषु नैतस्य ॥३३॥

इह शान्तरसं प्रति वादिनामनेकविधा विप्रतिपत्तयः ।

तत्र केचिदाहुः । नाऽस्यैव शान्तो रसः । तस्याऽऽक्षर्येण
विभावाद्यप्रतिपादनात् लक्षणाकरणात् । अन्ये तु वस्तु-
तस्तस्याऽभावं वर्णयन्ति । अनादिकालप्रवाहायातरागहे-
षयोरुच्छेत्तुमशक्यत्वात् । अन्ये तु वीरबीभत्सादाबन्त-
भावं वर्णयन्ति । एवं वदन्तः शममपि तेच्छन्ति । यथा-
तथाऽस्तु । सर्वथा नाटकादावभिनयात्मनि स्थायित्वमस्माभिः
शमस्य निषिध्यते । तस्य समस्तव्यापारप्रविलयरूपस्याऽभि-
नयायोगात् । यत् तु कैश्चिन् नागानन्दादौ शमस्य स्थायि-
त्वमुपवर्णितं तत् तु मलयवत्यनुरागेणाप्रबन्धप्रवृत्तेन वि-
द्याधरचक्रवर्तित्वप्राप्त्याऽविरुद्धम् । न ह्येकानुकार्यविभावा-
लम्बनो विषयानुरागापरागावुपलब्धौ । अतो दयावीरोत्-
साहस्यैव तत्र स्थायित्वम् । तत्रैव शृङ्गारस्याऽङ्गत्वेन चक्र-
वर्तित्वावाप्तेश्च फलत्वेनाऽविरोधादौषितमेव च सर्वत्र
कर्तव्यमिति परोपकारप्रवृत्तस्य विजिगीषोर्नान्तरीयकत्वेन
फलं सम्पद्यत इत्यावेदितमेव प्राक् । अतोऽष्टावैव स्था-
यिनः । ननु च रसनाद् रसत्वमेतेषां मधुरादीनामिवोक्तः

माचार्यैः । निर्वेदादिष्वपि तत् प्रकाममस्तीति तैऽपि रसाः ।
इत्यादिना रसान्तराणामप्यन्यैरभ्युपगतत्वात् स्थायिनो-
ऽप्यन्ये कल्पिता इति अवधारणानुपपत्तिः ।

अत्रोच्यते ।

निर्वेदादिरताङ्गुष्यादस्थायी खदते कथम् ।
वैरस्यायैव तत्पोषस्तेनाऽष्टौ स्थायिनो मताः ॥३४॥

विरुद्धाविरुद्धाविच्छेदित्वस्य निर्वेदादीनामभावादस्था-
यित्वम् । अतएव ते चिन्तादिस्वस्वव्यभिचार्यन्तरिता अपि
परिपोषं नीयमाना वैरस्यमावहन्ति । न च निष्कलाव-
सानत्वमेतेषामस्थायित्वनिबन्धनं, ह्यास्यादीनामप्यस्थायित्व-
प्रसङ्गात् । पारम्पर्येण तु निर्वेदादीनामपि फलवत्त्वात् ।
अतो निष्कलत्वमस्थायित्वे प्रयोजकं न भवति । किन्तु वि-
रुद्धैरविरुद्धैर्भावैरतिरस्तृतत्वम् + न च निर्वेदादीनामिति
न ते स्थायिनः । ततो रसत्वमपि न तेषामुच्यते । अतोऽस्था-
यित्वादेवैतेषामरसता । कः पुनरेतेषां काव्येमाऽपि सम्बन्धः ।
न तावद् वाच्यवाचकभावः स्वशब्दैरनावेदितत्वात् ।
न हि शृङ्गारादिरसेषु काव्येषु शृङ्गारादिशब्दा रसा-
दिशब्दा वा श्रूयन्ते । येन तेषां तत्परिपोषस्य वाऽभिधेयत्वं
स्यात् । यत्राऽपि च श्रूयन्ते तत्राऽपि विभावादिहारकमेव
रसत्वमेतेषां न स्वशब्दाभिधेयत्वमात्रेण । नाऽपि लक्ष्यल-
क्षकभावस्तत्सामान्याभिधायिनस्तु लक्षकस्य पदस्याप्र-
योगात् । नाऽपि लक्षितलक्षणया तत्प्रतिपत्तिः । यथा

गङ्गायां घोष इत्यादी । तत्र हि स्वार्थे स्त्रोतोलक्षणे
 घोषस्याऽवस्थानासम्भवात् स्वार्थं स्वलङ्घतिर्गङ्गाशब्दः स्वार्थं
 विना भूतार्थोपलक्षितं तटमुपलक्षयति । अतः तु नाय-
 कादिशब्दाः स्वार्थे ऽस्वलङ्घतयः कथमिवाऽर्थान्तरमुपल-
 क्षयेयुः । को वा निमित्तप्रयोजनाभ्यां विना मुखेन
 सत्युपचरितं प्रयुञ्जीत । सिंहे माणवक इत्यादिवत् ।
 अतएव गुणवृत्त्याऽपि नेयं प्रतीतिः । यदि वाच्यत्वेन रस-
 प्रतिपत्तिः स्यात् तदा केवलवाच्यवाचकभावमात्रव्युत्पन्न-
 चेत्सामप्यरसिकानां रसास्वादो भवेत् । न च काव्यनि-
 कत्वमभिगानेन सर्वज्ञहृदयानां रसास्वादोद्भूतः । अतः
 केचिदभिधालक्षणागौणीभ्यो वाच्यान्तरपरिकल्पितशक्तिभ्यो
 व्यतिरिक्तं व्यञ्जकत्वलक्षणं शब्दव्यापारं रसालङ्कारवस्तु-
 विषयमिच्छन्ति । तथाहि । विभावानुभावव्यभिचारिमुखेन
 रसादिप्रतिपत्तिरुपजायमाना कथमिव वाचा स्यात् यथा
कुमारसम्भवे ।

विहृण्वती शैलसुताऽपि भावम्

अङ्गैः स्फुटञ्जालकदम्बकल्पैः ।

साचीकता चारुतरेण तस्थौ

मुखेन पर्यस्तविलोचनेन ॥

इत्यादावनुरागजन्यावस्थाविशेषानुभाववद् गिरिजालक्ष-
 विभावोपवर्णनादेवाऽशब्दाऽपि अङ्गारप्रतीतिरुदेति । रस-
 न्तरेष्वप्ययमेव न्यायः । न केवलं रसेष्वेव यावद् वस्तुमात्रे-
 ऽपि । यथा ।

कस्याश्चित्कुलं हाया उक्तिः ॥

* भ्रम धर्मिणो वीरस्यो सो सुषणो अज्ज मारिणो तेण ।

गोलाणइकच्छकुडइवासिणा हरिणसोहेण ॥

इत्यादौ निषेधप्रतिपत्तिरशब्दाऽपि व्यञ्जकशक्तिमूलेव ।

तथाऽलङ्कारेष्वपि ।

लावण्यकान्तिपरिपूरितदिङ्मुखेऽस्मिन्

सुरेऽधुना तव मुखे तरलायताक्षि ।

सोभं यदेति न मनागपि तेन मन्ये

सुव्यक्तमेव जलराशिरयं पयोधिः ॥

इत्यादिषु चन्द्रतुल्यं तन्वीवदनारविन्दमित्याद्युपमाया-
लङ्कारप्रतिपत्तिर्व्यञ्जकत्वनिबन्धनीति । न चाऽसावर्थापत्ति-
जन्या । अनुपपद्यमानार्थापिज्ञाभावात् । नाऽपि वाक्यार्थत्वं
व्यङ्ग्यस्य तृतीयकक्षाविषयत्वात् । तथाहि । भ्रम धर्मि-
केत्यादौ पदार्थविषयाभिधालक्षणप्रथमकक्षातिक्रान्तक्रिया-
कारकसंसर्गात्मकविधिविषयवाक्यार्थकक्षातिक्रान्ततृतीय-
कक्षाक्रान्तो निषेधात्मा व्यङ्ग्यलक्षणोऽर्थो व्यञ्जकशक्त्यधीनः
स्युटमेवाऽवभासते । अतो नाऽसौ वाक्यार्थः । ननु च
तृतीयकक्षाविषयत्वमसूयमाणपदार्थतात्पर्येषु विषं भुङ्क्ते-
त्यादिवाक्येषु निषेधार्थविषयेषु प्रतीयत एव वाक्यार्थस्य
न चाऽत्र व्यञ्जकत्ववादिनाऽपि वाक्यार्थत्वं नैषात्वे तात्प-
र्यादित्यत्वाद् ध्वनेः । तत्र स्वार्थस्य द्वितीयकक्षायामवि-

* भ्रम धर्मिक विभ्रमः य आऽद्य भारितसेन ।

गोदावरीनदीकच्छकुडइवासिणा हरीसिंहेन ॥ ६४

ग्रान्तस्य तृतीयकक्षाभावात् । सैव निषेधकक्षा तत्र द्वितीय-
कक्षाविधौ क्रियाकारकसंसर्गानुपपत्तेः । प्रकरणात् पितरि
वक्तारि पुत्रस्य विषभक्षणनियोगाभावात् । रसवद् वाक्येषु
च विभावप्रतिपत्तिलक्षणद्वितीयकक्षायां रसानवगमात् ।
तदुक्तम् ।

अप्रतिष्ठमविग्रान्तं स्वार्थं यत्परतामिदम् ।

वाक्यं विगाहते तत्र न्याय्या तत्परताऽस्य सा ॥

यत्र तु स्वार्थविग्रान्तं प्रतिष्ठां तावदागतम् ।

तत् प्रसर्पति तत्र स्यात् सर्वत्र ध्वनिना स्थितिः ॥

इत्येवं सर्वत्र रसानां व्यङ्ग्यत्वमेव । वस्त्वलङ्कारयोस्तु कचिद्
वाच्यत्वं कचिद् व्यङ्ग्यत्वम् । तत्राऽपि यत्र व्यङ्ग्यस्य प्राधान्येन
प्रतिपत्तिस्तत्रैव ध्वनिरन्यत्र गुणीभूतव्यङ्ग्यत्वम् । तदुक्तम् ।

यत्राऽर्थः शब्दो वा यमर्थमुपसर्जनीकृतस्वार्थो ।

व्यक्तः काव्यविशेषः स ध्वनिरिति सूरिभिः कथितः ॥

प्रधानेऽन्यत्र वाक्यार्थे यत्राऽङ्गं तु रसादयः ।

काव्ये तस्मिन्नलङ्कारो रसादिरिति मे मतिः ॥

यथा । उपोढरागेणेत्यादि । तस्य च ध्वनेर्विवक्षित-
वाच्याविवक्षितवाच्यत्वेन द्विविध्यम् । अविवक्षितवाच्योऽप्य-
त्यन्तरिस्कृतस्वार्थोऽर्थान्तरसङ्गमितवाच्यश्चेति द्विधा ।
विवक्षितवाच्यश्च असंलक्षितक्रमः क्रमव्योत्यश्चेति द्विविधः ।
तत्र रसादीनामसंलक्ष्यक्रमे ध्वनित्वं प्राधान्यप्रतीती सत्या-
मङ्गत्वेन प्रतीती रसवदलङ्कार इति ।

अत्रोच्यते ।

वाच्या प्रकरणादिभ्यो बुद्धिस्था वा यथा क्रिया ।
वाक्यार्थः, कारकैर्युक्ता, स्थायी भावस्तथेतरेः ॥३५॥

यथा लौकिकवाक्येषु श्रूयमाणक्रियेषु गामभ्याजित्यादिष्व-
श्रूयमाणक्रियेषु च द्वारं द्वारमित्यादिषु स्वशब्दोपादानात्
प्रकरणादिवशाद् बुद्धिसंनिवेशिनी क्रियैव कारकोपचिता
वाक्यार्थस्तथा काव्येष्वपि स्वशब्दोपादानात्, क्वचित् प्रीत्यै
नवोद्धा प्रियेत्येवमादौ क्वचित् च प्रकरणादिवशान् निय-
ताङ्गिहितविभावाद्यविनाभावाद् वा साक्षाद् भावकचेतसि
विपरिवर्तमानो रत्यादिः स्थायी स्वस्वविभावानुभावव्यभि-
चारिभिस्तत्तच्छब्दोपनीतैः संस्कारपरम्परया परं प्रौढिमा-
नीयमानो रत्यादिर्वाक्यार्थः । न चाऽपदार्थस्य वाक्यार्थत्वं
नास्तीति वाच्यम् । कार्यपर्यवसायित्वात् तात्पर्यशक्तेः । तथाहि
पौरुषेयमपौरुषेयं वाक्यं सर्वं कार्यपरम् ॥ अतत्परत्वेऽनु-
पादेयत्वादुक्तत्वादिववाक्यवत् काव्यशब्दानां चाऽन्वयव्यति-
रेकाभ्यां निरतिशयसुखास्वादव्यतिरेकेण, प्रतिपाद्यप्रति-
पादकयोः प्रवृत्तिविषययोः "प्रयोजनान्तरानुपलब्धेः स्नान-
दोद्भूतिरेव कार्यत्वेनाऽवधार्यते । तदुद्भूतिनिमित्तत्वं च
विभावादिसंसृष्टस्य स्थायिन एवावमम्यते । अतो वाक्यस्या-
ऽभिधानशक्तिस्तेन तेन रसेनाऽऽकृत्यमाणा तत्तत्स्वार्थापे-
क्षितावान्तरविभावादिप्रतिपादनद्वारा स्वपर्यवसायितामा-
नीयते । तत्र विभावादयः पदार्थस्थानीयास्तत्संसृष्टोर-
त्यादिर्वाक्यार्थः । तदेतत् काव्यवाक्यम् । यद्दीयं ताविमौ
पदार्थवाक्यार्था । न चैवं सति गीतादिवत् सुखजनकत्वेऽपि

प्रवृत्तिवि-
षयीभूत-
योः

वाच्यवाचकभावानुपयोगः । विशिष्टविभावादिसामग्रीवि-
 दुषामेव तथाविधरत्यादिभावनावतामेव स्वादीकृतस्तदने- सर्वे वा
 नाऽतिप्रसङ्गोऽपि निरस्तः । ईदृशि च वाक्यार्थनिरूपणे परि- मेदि र
 कल्पिताभिधादिशक्तिवशेनैव समस्तवाक्यार्थावगतेः शक्त्य- सवीध
 न्तरपरिकल्पनं प्रयासः यथाऽवोचाम काव्यनिर्णये । पतिरु

तात्पर्यानतिरेकाच्च च व्यञ्जकत्वस्य न ध्वनिः । ता. म.
 किमुक्तं स्यादश्रुतार्थतात्पर्येऽन्योक्तिरूपिणि ॥ प. इति वादक
 विषं भक्षय पूर्वा यश्चैवं परसुतादिषु । दि नाक्य
 प्रसङ्गाते प्रधानत्वाद् ध्वनित्वं केन वार्यते ॥
 ध्वनिश्चेत् स्वार्थविश्रान्तं वाक्यमर्थान्तराश्रयम् ।
 तत्परत्वं त्वविश्रान्तौ, तन् न विश्रान्त्यसम्भवात् ॥ ता. सि.
 एतावत्येव विश्रान्तिस्तात्पर्यस्येति किं कृतम् ।
 यावत्कार्यप्रसारितत्वात् तात्पर्यं न तुलाष्टतम् ॥
 अमधार्मिकविश्रव्यमिति भ्रमिकतास्य हे । }
 निर्व्यावृत्ति कथं वाक्यं निषेधमुपसर्पति ॥ २ प. प.
 प्रतिपाद्यस्य विश्रान्तिरपेक्षापूरणाद् यदि ।
 वक्तुर्विवक्षितप्राप्तेरविश्रान्तिर्न वा कथम् ॥
 पौरोषेयस्य वाक्यस्य विवक्षापरतन्त्रता ।
 वक्त्रभिप्रेततात्पर्यमतः काव्यस्य युज्यते ॥

इति । अतो न रसादीनां काव्येन सह व्यञ्ज्यव्यञ्जकभावः ।
 किं तर्हि भाव्यभावकसम्बन्धः काव्यं हि भावकम् । भाव्या
 रसादयः । ते हि स्वतो भवन्त एव भावकेषु विशिष्टविभा

वादिमता काव्येन भाव्यन्ते। न चाऽन्यत्र शब्दान्तरेषु भाव्य-
भावकलक्षणसम्बन्धाभावात् काव्यशब्देऽपि तथा भाव्य-
मिति वाच्यम् । भावनाक्रियावादिभिस्तथाऽङ्गीकृतत्वात् ।
किञ्च मा चाऽन्यत्र तथास्त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामिह तथाऽव-
गमात् । तदुक्तम् ।

तद्भावाभावाभिनयसम्बन्धान् भावयन्ति रसानिमान् ।

यस्मात् तस्मादमी भावा विज्ञेया नाट्योक्तृभिः ॥

इति । कथं पुनरगृहीतसम्बन्धेभ्यः पदेभ्यः स्थाय्यादिप्रति-
पत्तिरिति चेत् लोके तथाविधचेष्टायुक्तस्त्रीपुंसादिषु रत्या-
द्यविनाभावदर्शनादिहाऽपि तथोपनिबन्धे सति रत्याद्य-
विनाभूतचेष्टादिप्रतिपादकशब्दश्रवणादभिधेया = विनाभा-
वेन लाक्षणिकी रत्यादिप्रतीतिः । यथा च काव्यार्थस्य
रसभावकत्वं तथाऽग्रे वक्ष्यामः ।

रसः स एव स्वाद्यत्वाद् रसिकस्यैव वर्तनात् ।

नाऽनुकार्यस्य वृत्तत्वात् काव्यस्याऽतत्परत्वतः ॥ ३६ ॥

दृष्टुः प्रतीतिर्वीडेष्यारागद्वेषप्रसङ्गतः ।

लौलिकस्य स्वरमणीसंयुक्तस्यैव दर्शनात् ॥ ३७ ॥

काव्यार्थोपप्लावितो रसिकवर्ती रत्यादिः स्थायीभावः
स इति प्रतिनिर्दिश्यते । स च स्वाद्यतां निर्भरानन्दसंवि-
दात्मतामापाद्यमानो रसो रसिकवर्तीति वर्तमानत्वान्
नाऽनुकार्यरासादिवर्ती वृत्तत्वात् तस्य । अथ शब्दोपहित-

रूपत्वेनाऽवर्तमानस्याऽपि वर्तमानवद्वभासनमिष्यत एव ।
 तथाऽपि तद्वभासस्याऽस्मदादिभिर्न^{नु}भूयमानत्वादसत्समतेषु
^आस्वादं प्रति विभावत्वेन तु रामादेर्वर्तमानवद्वभासन-
 मिष्यत एव । किञ्च न काव्यं रामादीनां रसोपजननाय
 कविभिः प्रवर्त्यते । अपितु सहृदयानानन्दयितुम् । स च
 समस्तभावकस्वसंवेद्य एव । यदि चाऽनुकार्यस्य रामादेः
 शृङ्गारः स्यात् ततो नाटकादौ तद्दर्शने लौकिक इव
 नायके शृङ्गारिणि स्वकान्तासंयुक्ते दृश्यमाने शृङ्गारवानय-
 मिति प्रेक्षकाणां प्रतीतिमात्रं भवेन् न रसानां स्वादः
 सत्पुरुषाणां च लज्जितरेषां त्वसूयानुरागापहारेच्छादयः
 प्रसज्येरन् । एवं च सति रसादीनां व्यङ्ग्यत्वमपास्तम् ।
 अन्यतो लब्धसत्ताकं वस्त्वन्येनाऽपि व्यज्यते । प्रदीपेनैव
 घटादि । न तु तदानौमेवाऽभिव्यञ्जकत्वाभिमतैरापाद्य
 स्वभावम् । भाव्यन्ते च विभावादिभिः प्रेक्षकेषु रसा इत्या-
 वेदितमेव ।

ननु च सामाजिकाश्रयेषु रसेषु को विभावः । कथं
 च सीतादीनां च देवीनां विभावत्वेनाऽविरोधः उच्यते ।

धीरोदात्ताद्यवस्थानां रामादिः प्रतिपादकः ।

विभावयति रत्यादीन् खदन्ते रसिकस्य ते॥३८॥

न हि कवयो योगिन इव ध्यानचक्षुषा ध्यात्वा प्राति-
 स्विकीं रामादीनामवस्थां इतिहासवदुपनिबध्नन्ति । किं

तर्हि सर्वलोकसाधारणाः स्त्रीप्रेजाकृतसन्निधयो धीरो-
दात्ताद्यवस्थाः कचिदाश्रयमात्रदायिन्यो दधति ।

ता एव च परित्यक्तविशेषा रसहेतवः ।

तत्र सीतादिशब्दाः परित्यक्तजनकतनयादिविशेषाः
स्त्रीमात्रवाचिनः किमिवाऽनिष्टं कुर्युः । किमर्थं तर्ह्युपादो-
यन्त इति चेदुच्यते ।

**क्रीडतां मृण्मयैर्यद्वद् बालानां द्विरदादिभिः ।
स्त्रीमात्राहः खदते तद्वच्छ्रोत्रणामर्जुनादिभिः ॥३६॥**

एतदुक्तं भवति । नाऽत्र लौकिकशृङ्गारादिवत् स्वरादि-
विभावादीनामुपयोगः । किं तर्हि प्रतिपादितप्रकारेण
लौकिकरसविलक्षणत्वं नाट्यरसानाम् । यदाह । अष्टौ
नाट्यरसाः स्मृता इति ।

काव्यार्थभावनारसादो नर्तकस्य न वार्यते ।

नर्तकोऽपि न लौकिकरसेन रसवान् भवति । तदानीं
भोग्यत्वेन स्वमहिलादेरग्रहणात् काव्यार्थभावनया त्वसा-
दादिवत् काव्यरसाखादोऽस्याऽपि न वार्यते ।

अथ च काव्यात् स्वादोद्भूतिः किमात्मा चाऽसाविति
व्युत्पाद्यते ।

बुद्धि
सुख

स्वादः काव्यार्थसम्भेदादात्मानन्दसमुद्भवः ॥४०॥

विकाशविस्तरलोभविज्ञेयैः स चतुर्विधः ।

शृङ्गारवीरवैभत्सरौद्रेषु मनसः क्रमात् ॥४१॥

हास्याद्भुतभयोत्कर्षकरुणानां त एव हि ।

अतस्तज्जन्यता तेषामत एवाऽवधारणम् ॥ ४२ ॥

काव्यार्थेन विभावादि संस्पृष्टस्याध्यात्मकेन भावकचेतसः
सम्भेदेऽन्योन्यमंचलने प्रत्यस्तमितस्वपरविभागे सति प्रबल-
तरस्वानन्दोद्भूतिः स्वादः । तस्य च सामान्यात्मकत्वेऽपि
प्रतिनियतविभावादिकारणजन्यत्वेन सम्भेदेन चतुर्धा चित्त-
भूमयो भवन्ति । तद् यथा । शृङ्गारे विकासो वीरे विस्तरो
वीर्यमत्से लोभो रौद्रे विक्षेप इति तदन्येषां चतुर्णां हास्या-
द्भुतभयानककरुणानां स्वसामग्रीलक्ष्यपरिपोषाणां त एव
वित्तारो विकासाद्याश्चेतसः सम्भेदाः । अतएव ।

शृङ्गारादि भवेद्वास्यो रौद्राच् च करुणो रसः ।

वीराच् चैवाऽद्भुतोत्पत्तिर्बीभत्साच् च भयानकः ॥

इति । हेतुहेतुमद्भाव एव सम्भेदापेक्षया दर्शितो न
कार्य कारणभावाभिप्रायेण तेषां कारणान्तरजन्यत्वात् ।

शृङ्गारानुक्रतिर्या तु स हास्य इति कीर्तितः ।

इत्यादिना विकासादिसम्भेदेकत्वसैग्रव स्फुटीकरणादव-
धारणमप्यतएवाऽष्टाविति सम्भेदानां भावात् । ननु च युक्तं
शृङ्गारवीरहास्यादिषु प्रमोदात्मकेषु वाक्यार्थसम्भेदादान-
न्दोद्भव इति । करुणादौ तु दुःखात्मकत्वे कथमिवाऽसौ
प्रादुश्यात् । तथाहि । तत्र करुणात्मककाव्यश्रवणाद् दुःखा-
विर्भावोऽश्रुपातादयश्च रमिकानामपि प्रादुर्भवन्ति । न चैत-
दानन्दात्मकत्वे सति युज्यते । सत्यमेतत् । किन्तु तादृश

एवाऽसावानन्दः सुखदुःखात्मको यथा प्रहरणादिषु सम्भो-
गावस्थायां कुट्टमिते स्त्रीणामन्यथ लौकिकात् करुणात्
काव्यकरुणः । तथा ह्यत्रोत्तरोत्तरा रसिकानां प्रवृत्तयः ।
यदि वा लौकिककरुणवद् दुःखात्मकत्वमेवैह स्यात् तदा न
कश्चित् तत्र प्रवर्तते । ततः कारुण्यैकरसानां रामायणादि-
महाप्रबन्धानामुच्छेद एव भवेद^१शुपातादयश्च^२ति^३हृत्तवर्णा-
नाकर्णनेन विनिपातितेषु लौकिकवैकल्यदर्शनादिवत् प्रेक्ष-
काणां प्रादुर्भवन्तो न विरुध्यन्ते । तस्माद् रसान्तरवत् करु-
णस्याऽप्यानन्दात्मकत्वमेव ।

ननु शान्तरसस्याऽनभिज्ञेयत्वाद् यद्यपि नाट्येऽनुप्रवेशो
नाऽस्ति तथाऽपि सुस्मातीतादिवस्तूनां सर्वेषामपि शब्द-
प्रतिपाद्यताया विद्यमानत्वात् काव्यविषयत्वं न निवार्यते ।
अतस्तदुच्यते ।

शमप्रकर्षो निर्वाचो मुदितादेस्तदात्मता ।

शान्तो हि यदि तावत् ।

न यत्र दुःखं न सुखं न चिन्ता

न द्वेषरागौ न च काचिदिच्छा ।

रसस्तु शान्तः कथितो मुनीन्द्रैः

सर्वेषु भाविषु शमप्रधानः ॥

इत्येवं लक्षणस्तदा तस्य मोक्षावस्थायामेवाऽऽत्मस्वरूपापत्ति-
लक्षणार्था प्रादुर्भावात् तस्य च स्वरूपेणाऽनिर्वचनीयता ।
तथाहि श्रुतिरपि स एष नैति नैत्यन्यापोहरूपेणाऽऽह न

च तथाभूतस्य शान्तरसस्य सहृदयाः स्वादयितारः सन्त्यथ
तदुपायभूतो मुदितामैत्रीकरुणोपेक्षादिनक्षयस्तस्य च वि-
काशविस्तारोभविक्षेपरूपतैवेति । तदुक्त्यैव शान्तरसा-
खादो निरूपितः ।

इदानीं विभावादिविषयावान्तरकाव्यव्यापारप्रदर्शन-
पूर्वकः प्रकरणेनोपसंहारः प्रतिपाद्यते ।

पदार्थैरिन्दुनिर्वेदरोमाञ्चादिस्वरूपकैः ।

काव्याद् विभावसञ्चार्यनुभावप्रख्यतां गतैः ॥४३॥

भावितः खदते स्थायी रसः स परिकीर्तितः ।

अतिशयोक्तिरूपकाव्यव्यापाराहितविशेषैश्चन्द्रादैरुद्दो-
पनविभावैः, प्रमदाप्रभृतिभिरालम्बनविभावैर्निर्वेदादिभि-
र्यभिचारिभावै, रोमाञ्चाश्रुसूक्ष्मेपकटाक्षादैरनुभावैरवा-
न्तरव्यापारतया पदार्थभिभूतैर्वाक्यार्थः स्थायीभावो विभावितो
भावरूपतामाननीतः खदते स रस इति प्राक्प्रकरणे
तात्पर्यम् ॥

विशेषलक्षणान्यच्यन्ते । तत्राऽऽचार्येण स्थायिनां रत्या-
दीनां शृङ्गारादीनां च पृथग् लक्षणानि विभावादिप्रति-
पादनेनोदितानि । अत्र तु ।

लक्षणैक्यं विभावैक्यादभेदाद् रसभावयोः ॥४४॥

क्रियत इति वाक्यशेषः ।

तत्र तावत् शृङ्गारः ।

रम्यदेशकलाकालवेषभोगादिसेवनैः ।

प्रमोदात्मा रतिः सैव यूनोरन्योन्यरक्तयोः ।

प्रहृष्यमाणा शृङ्गारो मधुराङ्गविचेष्टितैः ॥४५॥

इत्यमुपनिबध्यमानं काव्यं शृङ्गारास्त्रादाय प्रभ-
वतीति ॥ कवूपदेशपरमेतत् ।

तत्र देशविभावो यथोत्तररामचरिते ।

स्मरसि सुतनु तस्मिन् पर्वते लक्ष्मणेन

प्रतिविहितसपर्यासुखयोस्तान्यहानि ।

स्मरसि सरसतीरां तत्र गोदावरीं वा

स्मरसि च तदुपान्तेष्वावयोर्वर्तनानि ॥

कलाविभावो यथा । माला विक्रान्तिमिदं ।

हस्तैरन्तर्निहितवचनैः सूचितः सम्यगर्थः

पादन्यासैर्लयमुपगतस्तन्मयत्वं रसेषु ।

शाखायोनिर्मुदुरभिनयः षड्विकल्पोऽनुवृत्तै-

र्भावे भावे नुदति विषयान् रागबन्धः स एव ॥

यथा च ।

व्यक्तिर्व्यञ्जनधातुना दशविधेनाऽप्यत्र लब्धाऽमुना

विस्मृतो द्रुतमध्यलम्बितपरिच्छिन्नस्त्रिधाऽयं लयः ।

गोपुच्छप्रमुखाः क्रमेण मतयस्तिस्त्रोऽपि सम्पादिता-

स्तत्त्वौघानुगताश्च वाद्यविधयः सम्यक् त्रयो दर्शिताः

कालविभावो यथा कुमारसम्भावे ।

असूत सद्यः कुसुमान्यशोकः
 स्तब्धात् प्रभृत्येव सपत्नवानि ।
 पादेन चाऽपेक्षत सुन्दरीणां
 सम्पर्कमासिञ्चितनूपुरेण ॥

इत्युपक्रमे ।

मधु विरेफः कुसुमैकपात्रे
 पपौ प्रियां स्वामनुवर्तमानः ।
 शृङ्गेण संस्पर्शनिमीलिताचीं
 मृगौमकण्डूयत क्षणसारः ॥

वेषविभावो यथा तत्रैव ।

अशोकनिर्भर्त्सितपद्मरागं
 आकृष्टहेमदुःखतिकर्णिकारम् ।
 मुक्ताकलापीकृतसिन्दुवारं
 वसन्तपुष्पाभरणं वहन्ति ॥

उपभोगविभावो यथा ।

चक्षुर्लुप्तमघौकणं कवलितस्ताम्बूलरागोऽधरे
 विश्रान्ता कवरी कपोलफलके लुप्तेव गात्रद्युतिः ।
 जाने सम्प्रति मानिनि प्रणयिना कैरप्युपायक्रमै-
 भङ्गो मानमहातरुस्तरुणिते चेतःस्थलीवर्धितः ॥

प्रमोदात्मा रतिर्यथा मालतीमाधवे ।

जगति जयिनस्ते ते भावा नवेन्दुकलादयः
 प्रकृतिमधुराः सत्येवाऽत्ये मनो मदयन्ति ये ।

मम तु यदियं याता लोके विलोचनचन्द्रिका
नयनविषयं जन्मन्येकः स एव महोत्सवः ॥

युवतिविभावो यथा मालविकाग्निमित्रे ।

दौर्घाक्षं शरदिन्दुकान्तिवदनं बाह्व नतावंसयोः
सङ्क्षिप्तं निविडो नोन्नतस्तनुरः पार्श्वे प्रमृष्टे इव ।
मध्यः पाणिमितो नितम्बि जघनं पादावरालाङ्गुली
कन्दो नर्तयितु र्यथैव मनसः स्पष्टं तथाऽस्या वपुः ॥

यूनोर्विभावो तथा मालतीमाधवे ।

भूयो भूयः सविधमगरीरथ्यया पर्यटनं
दृष्ट्वा दृष्ट्वा भवनवलभीतुङ्गवातायनस्था ।
साक्षात् कामं नवमिव रतिर्मालती माधवं यद्
गाढोत्कण्ठालुलितललितैरङ्गकेस्ताम्यतीति ॥

अन्योन्यानुरागो यथा तत्रैव ।

यान्त्या मुहुर्वलितकम्बरमाननं तद्
आवृत्तवृत्तशतपत्रनिभं वहन्त्या ।
दिग्धोऽमृतेन च विषेण च पद्मलाच्या
गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः ॥

मधुराङ्गविचेष्टितं यथा तत्रैव ।

स्तिमितविकसितानामुल्लसद्भ्रूलतानां
मसृणमुकुलितानां प्रान्तविस्तारभानाम् ।
प्रतिनयननिपाते किञ्चिदाकुञ्चितानां
विविधमद्भुतं पात्रमालोकितानाम् ॥

ये सत्त्वजाः स्थायिन एव चाऽष्टौ
विंशत् तयो ये व्यभिचारिणश्च ।

एकोनपञ्चाशदमौ हि भावाः

युक्ता निबद्धाः परिपोषयन्ति ।

आलस्यमौघां सरणं जुगुप्सा

तस्याऽऽश्रयाद्वैतविरुद्धमिष्टम् ॥ ४६ ॥

तयस्त्रिंशद्व्यभिचारिणश्चाऽष्टौ स्थायिन अष्टौ सात्त्विकाश्चेत्येकोनपञ्चाशत् । युक्ताऽङ्गत्वेनोपनिबध्यमानाः शृङ्गारं सम्पादयन्त्यालस्यौघाजुगुप्सामरणादीन्येकालम्बनविभावाश्रयत्वेन साक्षादङ्गत्वेन चोपनिबध्यमानानि विरुध्यन्ते । प्रकारान्तरेण चाऽविरोधः प्राक् प्रतिपादित एव ।

विभागस्तु ।

अयोगो विप्रयोगश्च सम्भोगश्चेति स त्रिधा ।

अयोगविप्रयोगविशेषत्वाद् विप्रलम्भस्थैतत् सामान्याभिधायित्वेन विप्रलम्भशब्द उपचरितवृत्तिर्माभूदिति न प्रयुक्तः । तथाहि । दत्त्वा सङ्केतमप्राप्तेऽवध्यतिक्रमे, साध्येन नाधिकान्तरानुसरणाच्च विप्रलम्भशब्दस्य मुख्यप्रयोगो वञ्चनार्थत्वात् ।

तवाऽयोगोऽनुरागेऽपि नवयोरेकचित्तयोः ।

पारतन्त्र्येण देवात् वा विप्रकर्षादसङ्गमः ॥ ४७ ॥

योगोऽन्यान्यस्त्रीकारस्तदभावस्त्वयोगः । पारतन्त्र्येण विप्रकर्षाद् देवपितृाद्यायत्तत्वात् सागरिकामालत्योर्वत्तराज-

माधवाभ्यामिव दैवाद् गौरीशिवयोरिवाऽसमागमोऽयोगः ।

दशावस्थः स तत्वाऽऽदावभिलाषोऽथ चिन्तनम् ।

स्मृतिर्गुणकयोद्देशप्रलापोन्मादसञ्चराः ।

जड़ता मरणं चेति दुरवस्थं यथोत्तरम् ॥४८॥

अभिलाषः स्मृहा तत्र कान्ते सर्वाङ्गसुन्दरे ।

दृष्टे श्रुते वा तत्वाऽपि विस्मयानन्दसाध्वसाः ॥४९॥

साक्षात् प्रतिकृतिखण्डच्छायामायासु दर्शनम् ।

श्रुतिर्व्याजात् सखीगीतमागधादिगुणस्तुतेः ॥ ५० ॥

अभिलाषो यथा शाकुन्तले ।

असंशयं क्षतपरिग्रहक्षमा

यदार्थमस्यामभिलाषि मे मनः ।

सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु

प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ॥

विस्मयो यथा ।

स्तनवालीक्य तन्वङ्गाः शिरः कम्पयते युवा ।

तयोरन्तरनिर्भग्नां दृष्टिसुत्पाटयन्निव ॥

आनन्दो यथा विद्वशालभञ्जिकायाम् ।

सुधाबद्धग्रामैरुपवनचकोरैः कवलितां

किरन् ज्यातुस्त्रामच्छां लवलिलफलपाकप्रणयिनीम् ।

उपप्राकारायं प्रहिणु नयने तर्कय मनाग्

अनाकाशे कोऽयं गलितहरिणः श्रौतकिरणः ॥

साध्वसं यथा कुमारसम्भवे ।

तं वीक्ष्य वेपथुमतौ सरसाङ्गयष्टि-

निक्षेपणाय पदमुद्धतमुद्धन्तौ ।

मार्गावलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः

शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्थौ ॥

यथा वा ।

व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे

गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका ।

सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी

सा तथार्गप रतये पिनाकिनः ॥

सानुभावविभावास्तु चिन्ताद्वाः पूर्वदर्शिताः ।

गुणकीर्तनं तु स्पष्टत्वान् न व्याख्यातम् ।

दशावस्थत्वमाचार्यैः प्रायो दृष्ट्या निर्दर्शितम् ।

महाकविप्रबन्धेषु दृश्यते तदनन्तता ॥ ५१ ॥

दिङ्मात्रं तु ।

दृष्टे श्रुतेऽभिलाषाच्च किं नौत्सुक्यं प्रजायते ।

अप्राप्तौ किं न निर्वेदो ग्लानिः किं नाऽतिचिन्त-

नात् ॥ ५२ ॥

शेषं प्रच्छन्नकामितादि कामसूत्रादवगन्तव्यम् ।

अथ विप्रयोगः ।

विप्रयोगस्तु विश्वेषो रूढविस्तृतयोर्द्विधा ।
मानप्रवासभेदेन मानोऽपि प्रणयेर्ययोः ॥ ५३ ॥

प्राप्तयोरप्राप्तिर्विप्रयोगः । तस्य द्वौ भेदौ मानः प्रवासश्च ।
मानविप्रयोगोऽपि द्विविधः प्रणयमान ईर्ष्यामानश्चेति ।

तत्र प्रणयमानः स्यात् कौपावसितयोर्द्वयोः ।

प्रमपूर्वको वशीकारः प्रणयस्तद्वद्भौ मानः प्रणयमानः । स
च द्वयोर्नायकयोर्भवति । तत्र नायकस्य यथोत्तररामचरिते ।

अस्मिन्नेव लतागृहे त्वमभवस्तन्मार्गदत्तेक्षणः

सा हंसैः कृतकौतुका चिरसम्भृद गोदावरीसैकते ।

आयान्त्या परिदुर्मनायितमिव त्वां वीक्ष्य बद्धस्तया

कातर्यादरविन्दकुङ्कुमलनिभो मुखः प्रणामाञ्जलिः ॥

नायिकाया यथा श्रीवाकपति राजदेवस्य ।

प्रणयकुपितां दृष्ट्वा देवीं ससम्भ्रमविस्मित-

स्तिभुवनगुरुभीत्या सदाः प्रणामपरोऽभवत् ।

नामतश्चिरसौ गङ्गालोके तथा चरणाहता

ववतु भवतस्तत्रस्थै तद् विलज्जमवस्थितम् ॥

उभयोः प्रणयमानौ यथा ।

* प्रणयकुपितां दृष्ट्वा देवीं ससम्भ्रमविस्मित-

स्तिभुवनगुरुभीत्या सदाः प्रणामपरोऽभवत् ॥

* प्रणयकुपितयोर्द्वयोरप्यलोकप्रसुप्रयोर्मानवतोः ।

निश्चलनिश्चलित्वासादसत्कर्णयोः को मत्तो ॥

स्त्रीणामौर्ध्वार्कतो मानः कोपोऽन्यासङ्गिनि प्रिये ।
 श्रुते वाऽनुमिते दृष्टे श्रुतिस्तत्र सखीमुखात् ॥५४॥
 उत्स्रग्नायितभोगाङ्गोत्स्रगलनकल्पितः ।
 विधाऽऽनुमानिको दृष्टः साक्षादिन्द्रियगोचरः ॥५५॥

ईर्ष्यामानः पुनः स्त्रीणामेव नायिकान्तरसङ्गिनि स्वकान्ते
 उपलब्धे सत्यन्यासङ्गः श्रुतो वाऽनुमितो दृष्टो वा स्यात् ।
 तत्र श्रवणं सखीवचनात् तस्या विश्वास्यत्वात् । यथा ममैव ।
 सुम्भु त्वं नवनौतकल्पहृदया केनाऽपि दुर्मन्त्रिणा
 मिथैव प्रियकारिणा मधुमुखिनाऽस्मासु चण्डीकृता ।
 किं त्वेतद् विमृश क्षणं प्रणयिनामेणाक्षि कस्ते हितः
 किं धात्रीतनया वयं किमु सखी किंवा किमसत्सुहृत् ॥
 उत्स्रग्नायितो यथा रुद्रस्य ।
 निमग्नेन मयाऽन्धसि स्मरभरादालीसमालिङ्गिता
 केनाऽलौकमिदं तवाऽद्य कथितं राधे ! मुधा ताम्यसि ।
 इतुत्स्रग्नायितपरम्परासु शयने श्रुत्वा वचः शार्ङ्गिणः
 सव्याजं शिथिलीकृतः कमलया कण्ठग्रहः पातु वः ॥
 भोगाङ्गानुमितो यथा ।

नवनखपदमङ्गं गोपयसंशुकेन
 स्थगयसि पुनरोष्ठं पाणिना दन्तदष्टम् ।
 प्रतिदिशमपरस्त्रीसङ्गशंसी विसर्पन्
 नवपरिमलगन्धः केन शक्यो वरीतुम् ॥
 शोत्स्रगलनकल्पितो यथा ।

*कैलीगोतकलणे विकुप्यए केअवं अआणत्ती ।

दुट्ठ उअसु परिहासं जाआ सच्चं विअ परुआ ॥

दृष्टो यथा श्रीमुञ्जस्य ।

प्रणयकुपिता दृष्टा देवीं ससम्भ्रमविस्मित-

स्त्रिभुवनगुरुर्भीत्या सद्यः प्रणामपरोऽभवत् ।

ममितशिरसो गङ्गालोके तथा चरणाहता-

ववत् भवत्स्त्र्यक्षसैतद् विलक्षमवस्थितम् ॥

एषाम् ।

यथोत्तरं गुरुः षड्भिरुपायैस्तमुपाचरेत् ।

साम्ना भेदेन दानेन नत्युपेक्षारसान्तरैः ॥५६॥

तत्र प्रियवचः साम भेदस्तत्सख्युपार्जनम् ।

दानं व्याजेन भूषादेः पादयोः पतनं नतिः ॥५७॥

सामादौ तु परिक्षीणे स्यादुपेक्षाऽवधौरणम् ।

रभसवासहर्षादेः कोपभ्रंशो रसान्तरम् ।

कोपचेष्टाश्च नारीणां प्रागेव प्रतिपादिताः ॥५८॥

तत्र प्रियवचः साम यथा ममेव ।

क्षिदज्योत्स्नाभिस्ते धवलयति विश्वं मुखमशी

दृशस्ते पीयूषद्रवमिव विमुञ्चन्ति परितः ।

वपुस्ते लावण्यं किरति मधुरं दिक्षु तदिदं

कुतस्ते पाकण्यं सुतनु हृदयेनाऽद्य गुणितम् ॥

*कैलीगोतकलणे विकुप्यति केतवसजानन्ती ।

दुष्ट पश्य परिहासं जाया सत्यमिव प्ररुदिता ॥

[यथा वा । अदृष्टेः ।

इन्दौवरेण नयनं मुखमम्बुजेन

कुन्देन दन्तमधरं नवपल्लवेन ।

अङ्गानि चम्पकदलैः स विधाय वेधाः

कान्ते कथं रचितवानुपलेन चेतः ॥]

नागिकासखीसमावर्जनभेदो यथा ममैव ।

कृतेऽप्याज्ञाभङ्गे कथमिव मया ते प्रणतयो

धृताः स्मिता हस्ते विस्तृतसि रुषं सुभ्रु बहुशः ।

प्रकोपः कोऽप्यन्यः पुनरयमसीमाऽद्य गुणितो

हृथा यत्र स्निग्धाः प्रियसहचरीणामपि गिरः ।

दानं व्याजेन भूषादेर्यथा माघे ।

मृदुरूपहसितामिवाऽलिनादै-

वितरसि नः कलिकां किमर्थमेनाम् ।

अधिरजनि गतेन धाम्नि तस्याः

अथ कलिरिव महांस्त्वयाऽद्य दत्तः ॥

पादयोः पतनं नतिर्यथा ।

* गेउरकोडिविलग्नं चिहुरं ददशस्य पादपडिअस्य ।

हिअअं माणपउत्थं उम्भोअंति चिअ कहेइ ॥

उपेक्षा तदवधीरणं यथा ।

किं गतेन न हि युक्तमुपैतुं

नेश्वरे परुषता सखि साध्वी ।

* मृदुरकोडिविलग्नं चिहुरं दयितस्य पादपडितस्य ।

हृदयं मानपदोत्थमुक्तमित्येव कथयति ॥

आनयेनमनुनीय कथं वा

विप्रियाणि जनयन्ननुनेयः ॥

रभसत्रासहर्षादि रसान्तरात्कोपस्त्रं शो यथा ममैव ॥

अभिव्यक्तालोकः सकलविफलोपायविभव-

श्चिरं ध्यात्वा सद्यः कृतकृतकसंरम्भानिपुणम् ।

इतः पृष्ठे पृष्ठे किमिदमिति सन्ताप्य सहसा

कृताश्लेषां धूतं स्मितमधुरमालिङ्गति वधूम् ॥

अथ प्रवासविप्रयोगः ।

कार्यतः, सम्भ्रमाच्छापात् प्रवासो भिन्नदेशता ।

द्वयोस्तचाऽश्रुनिः श्वासकार्यलम्बालकादिता ५६

स च भावी भवन् भूतस्त्रिधाऽऽदेशाबुद्धिपूर्वकः ।

आद्यः कार्यजः समुद्रगमनसेवादिकार्यवशप्रवृत्तौ
बुद्धिपूर्वकत्वात् भूतभविष्यदर्थमानतया त्रिविधः ।

तत्र यास्यप्रवासो यथा ।

* होन्तपहिअस्स जाआ आउच्छणजीअधारणरहस्सं ।

पुच्छन्ती भमद् घरं घरेसु पिअविरहसहिरीआ ॥

गच्छत्यवासी यथाऽमरुतके ।

[प्रहरविरतौ मध्ये वाऽङ्गस्ततोऽपि परेऽथवा

दिनकृति गते वाऽस्तं नाथ त्वमद्य समीप्यसि ।

इति दिनशतप्राप्यं देशं प्रियस्य यियासतो

हरति गमनं बालाऽऽलापैः सवाप्यगलज्जलैः ॥

* भविष्यत्यथकस्य जाया कायुःक्षणजीवधारणरहस्सम् ।

पुच्छन्ती अमति गृहादुगृहेषु प्रियविरहसङ्कीर्णम् ॥

यथा वा तत्रैव ।]

देशैरन्तरिता शतैश्च मरितामुर्व्वीभृतां काननै-
र्यद्वे नाऽपि न याति लोचनपथं कान्तेति जानन्नपि ।
उदुग्रीवश्चरणार्धरुद्धवसुधः कृत्वाऽशुपूर्णं दृशौ
तामाशां पथिकस्तथाऽपि किमपि ध्यात्वा चिरं तिष्ठति ॥

गतप्रवासो यथा मेघदूते ।

उतसङ्गे वा मलिनवसने सौम्य निजिष्य वीणां

मङ्गावाङ्गं विगचितपदं गेयमुद्गातुकामा ।

तन्मोमाद्रीं नयनसालिलैः सारयित्वा कथयिष्ये

भृशो भृशः स्वयमपि कृतां मूर्च्छनां पिप्परन्ती ॥

आगच्छदागतयोस्तु प्रवासाभावाद्दिश्यत्यवासस्य च मत-
प्रवासाविशेषात् तैर्विध्यमेव युक्तम् ।

द्वितीयः सहस्रोत्पन्नो दिव्यमानुषविप्लवात् ।

उत्पातनिर्घातवातादिजन्यविप्लवात् परचक्रादिजन्य-
विप्लवाद् वाऽबुद्धिपूर्वकत्वादेकरूप एव सम्भ्रमजः प्रवासः ।
यथोर्वशीपुरुषवसोर्विक्रमोर्वश्याम् । यथा च कपालकुण्डला-
पद्धतायां मालत्यां मालतीमाधवयोः ।

स्वरूपान्यत्वकरणाच्छापजः सन्निधावपि ॥६०॥

यथा कादम्बर्यां वैशम्पायनोवाति ।

मृते त्वेकत्र यत्वाऽन्नः प्रलपेच्छोक एव सः ।

व्याश्रयत्वान् न शृङ्गारः प्रत्यापन्ने तु नेतरः ६१

यथेन्दुमतीमरणादजस्य करुण एव रघुवंशे । काद-
 म्बर्थां तु प्रथमं करुण आकाशसरस्वतीवचनादूर्ध्वं प्रवास-
 मृद्धार एवेति ।

तत्र नायिकां प्रति नियमः ।

प्रणयायोगयोरुत्का प्रवासे प्रोषितप्रिया ।

कलहान्तरितेर्ष्यायां विप्रलब्धा च खण्डिता ६२

अथ सम्भागः ।

अनुकूलौ निषेवेते यत्वाऽन्योन्यं विलासिनौ ।

दर्शनस्पर्शनादीनि स सम्भागो मुदाऽन्वितः ६३

यथोत्तररामचरिते ।

किमपि किमपि मन्दं मन्दमासत्तियोगाद्

अविरलितकपोलं जल्पतोरक्रमेण ॥

सपुलकपरिरम्भव्यापृतैकैकदोषा-

रविदितगतयामा रात्रिरेव व्यरंसौत् ॥

अथवा । प्रिये किमेतत् ।

विनिश्चेतुं शक्यो न सुखमिति वा दुःखमिति वा

प्रमोदो निद्रा वा किम् विषविमर्षः किमु मदः ।

तव स्पर्शं स्पर्शं मम हि परिमूढेन्द्रियगणे

विकारः कोऽप्यन्यजडयति च तापं च कुरुते ॥

यथा च ममैव ।

लावण्यामृतवर्षाणि प्रतिदिशं कृष्णागरुश्यामले

वर्षाणामिव ते पयोधरभरे तन्वङ्गि दूरोन्मते ।

नासावंशमनोज्ञकेतकतनुम्भूपचगर्भोलसत्-

पुष्पश्रीस्तिलकं महेलमलकैर्भृङ्गैरिवाऽऽपीयते ॥

चेष्टास्तत्र प्रवर्तन्ते लीलाद्या दश योषिताम् ।

दाक्षिण्यमार्दवप्रेम्णामनुरूपाः प्रियं प्रति ॥६४॥

ताश्च सांदाहृतयो नायकप्रकाशे दर्शिताः ।

रमयेच्च चाटुक्षत् कान्तः कलाक्रीडादिभिश्च ताम्

न ग्राम्यमाचरेत् किञ्चिन् नर्मभंशकरं न च ईप्सु

ग्राम्यः सम्भोगः रङ्गे निषिद्धोऽपि काव्येऽपि न कर्त्तव्य इति पुनर्निषिध्यते । यथा रत्नावल्याम् ।

स्मृष्टस्वयैष दयिते स्मरपूजाव्यापृतेन हस्तेन ।

उद्भिन्नापरमृदुतरकिसलय इव लक्ष्यतेऽशोकः ॥

इत्यादि । नायकनायिकाकेशिकोर्वात्तिनाटकनाटिका लज्जा-
गाद युक्तं कविपरम्परावगतं स्वयमौचित्यसम्भावनानु-
गुण्येनोत्प्रेक्षितं चाऽनुसन्दधानः सुकविः सृङ्गारमुपनिब-
ध्नीयात् ।

अथ वीरः ।

वीरः प्रतापविनयाध्यवसायसत्त्व-

मोहाविषादनयविस्मयविक्रमादैः ।

उत्साहभूः स च दयारणदानयोगात्

वेधा किलाऽत्र मतिगर्वधृतिप्रहर्षाः ॥ ६६ ॥

प्रतापविनयादिभिर्विभावितः करुणायुद्धदानाद्यैरनु-
भावितो गर्वधृतिहर्षमर्षस्मृतिमतिवितर्कप्रभृतिभिर्भावित

उक्ताहः स्थायी स्वदते भावकमनोविस्तारानन्दाय प्रभवती-
तेष वीरः । तत्र दयावीरो यथा नागानन्दे जीमूतवाह-
नस्य । युद्धवीरो वीरचरिते रामस्य । दानवीरः परशुराम-
बलिप्रभृतीनाम् ।

त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानावधिः ।

इति ।

सर्वयथ्यविमुक्तसन्धिविकसद्वृत्तः स्फुरत्कौसुभं
निर्यन्त्राभिसरोजकृड्मलकुटीगन्धौरसामध्वनिः ।

पातावाप्तिसमुत्सुकेन बलिना सानन्दमालोकितं
पायाद् वः क्रमवर्धमानमहिमाश्रयं मुरारिवपुः ॥

यथा च ममैव ।

लक्ष्मीपयोधरोत्सङ्गकुङ्कुमारुणितो हरिः ।

बलिरेव स येनाऽस्य भिजापात्नीकृतः करः ॥

विनयादिषु पूर्वमुदाहृतमनुसन्धेयम् । प्रतापगुणावर्ज-
नादिना वीगणामपि भावात् त्रैधं प्रायोवादः । प्रस्वेदरक्त-
वद्दननयनादिक्रोधानुभावरहितो युद्धवीरोऽन्यथा रौद्रः ।

अथ बीभत्सः ।

बीभत्सः क्षमिपूतिगन्धिवमधुप्रायैर्जुगुप्सैकभू-
रुहेगी रुधिरान्त्रकीकसवसामासादिभिः क्षोभणः
वैराग्याज् जवनस्तनादिषु घृणाशुद्धोऽनुभावैर्दृते
नासावक्त्रविकृण्णनादिभिरिहाऽऽवेगार्तिशङ्कादयः

अत्यन्ताह्वयैः क्षमिपूतिगन्धिवमधुप्रायविभावैरुद्धूतो जुगुप्सास्था-
यिभावपरिपोषणलक्षण रुहेगी बीभत्सः । यथा मालतीमाधवे ।

उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिं प्रथममथ पृथूच्छोपभूयांसि मांसा-
न्यंसस्मिक्पृष्ठपिण्डाद्यवयवसुलभान्युग्रपृतीनि जगध्वा ।

आतः पर्यस्तनेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरङ्गः करह्वाद्
अङ्गस्यादस्थिसंस्थं स्त्रपुटगतमपि कथ्यमव्यग्रमन्ति ॥ *निम्नोन्नातं*

रुधिरान्त्वसाकोकसमांसादिविभावः क्षोभणो बीभत्सः ।

यथा वीरचरिते ।

अन्तःप्रोतवृहत्कपालनलकक्रूरक्षणत्वाङ्गण- *पुरीमन्नाडी*

प्रायमेङ्कितभूरिभूषणरवैराघोषयन्त्यम्बरम् ।

पीतच्छर्दितरक्तकर्दमघनप्राग्भारघोरोल्लसद्-

व्यालोलस्तनभारभैरववपुर्वन्धोद्धतं धावति ॥

रम्येष्वपि रमणीयजघनस्तनादिषु वैराग्याद् घृणाशुद्धो
बीभत्सः । यथा ।

लालां वक्त्रासवं वेत्ति मांसपिण्डौ पयोधरौ ।

मांसास्थिकूटं जघनं जनः कामग्रहातुरः ॥

न चाऽयं शान्त एव विरक्तो यतो बीभत्समानो विरज्यते ।

अथ रौद्रः ॥

क्रोधो मत्सरवैरिवैद्यतमयैः पोषोऽस्य रौद्रोऽनुजः

क्षोभः स्वाधरदंशकम्पम्बुकुटिस्वेदास्यरागैर्युतः ।

शस्त्रोल्लासविकत्यनांसधरणीवातप्रतिज्ञाग्रहे-

रचाऽमर्षमदौ स्मृतिश्चपलतासूयाग्रवेगादयः ६८

मात्सर्यविभावो रौद्रो यथा वीरचरिते ।

त्वं ब्रह्मवर्चसधरो यदि वतमानो

यदा स्वजातिसमयेन धनुर्धरः स्याः ।

उग्रेण भोस्तव तपस्तपसा दहामि

पक्षान्तरस्य सदृशं परशुः करोति ॥

वैरिवैकतादिर्यथा वेणीसंहारे ।

लाक्षागृहानलविषान्नसभाप्रवेशैः

प्राणेषु वित्तनिचयेषु च नः प्रहृत्य ।

आकृष्टपाण्डववधूपरिधानकेशाः

स्वस्था भवन्तु मयि जीवति धार्तराष्ट्राः ॥

इत्येवमादिविभावैः प्रस्वेदरक्तवदननयनाद्यनुभावैः अमर्षा-

दिव्यभिचारिभिः क्रोधपरिपोषो रौद्रः । परशुरामभीमसेन-

दुर्योधनादिव्यवहारेषु वीरचरितवेणीसंहारादेरनुगन्तव्यः ।

अथ हास्यः ।

विकृताकृतिवाग्वेपैरात्मनोऽथ परस्य वा ।

हासः स्यात् परिपोषोऽस्य हासस्त्रिप्रकृतिः स्मृतः

॥ ६६ ॥

आत्मस्थान् विकृतवेषभाषादीन् परस्थान् वा विभावा-

नवलखमानो हासस्तत्परिपोषात्मा हास्यो रसो हस्रिधि-

ष्ठानो भवति । स चोत्तममध्यमाधमप्रकृतिभेदात् षड्विधः ।

आत्मस्थो यथा खवणः ।

जातं मे परुषेण भस्मरजसा तच्च चन्दनोद्भूलनं

हारो वक्षसि यज्ञसूत्रमुचितं क्लिष्टा जटाः कुन्तलाः ।

रुद्राक्षैः सकलैः सरत्नवलयं चित्तांशुकं वल्कलं
सीतालीचनहारि कल्पितमहो रम्यं वपुः कामिनः ॥
परस्थो यथा ।

भिक्षो मांसनिषेवणं प्रकुरुषे किं तेन मद्यं विना
किं ते मद्यमपि प्रियं प्रियमहो वाराङ्गनाभिः सह ।
वेश्या द्रव्यरुचिः कुतस्तव धनं द्यूतेन चौर्येण वा
चौर्यद्यूतपरिग्रहोऽपि भवतो दासस्य काऽन्या गतिः ॥

स्मितमिह विकासिनयनं

दन्तः किञ्चिच्छब्दद्विजं तु हसितं स्यात् ।

मधुरस्वरं विहसितं सशिरः-

कम्पमिदमुपहसितम् ॥ ७० ॥

अपहसितं सासाक्षं विल्लिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम् ।
दे, दे हसिते, चैषां ज्येष्ठे मध्येऽधमे क्रमशः ॥ ७१ ॥

उत्तमस्य स्वपरस्थविकारदर्शनात् स्मितहसिते मध्यमस्य
विहसितोपहसितेऽधमस्याऽपहसितातिहसिते । उदाहृतयः
स्वयमुत्प्रेक्षाः । व्यभिचारिणश्चाऽस्य ।

निद्रालसश्चमग्लानिमूर्च्छाश्च सहचारिणः ।

अतिलोकैः पदार्थैः स्याद्द्विष्ययात्मा रसोऽङ्गुतः
कर्माऽस्य साधुवादाश्चुवेपथुस्वेदगद्गदाः ।

हर्षावेगधृतिप्राया भवन्ति व्यभिचारिणः ७३ ॥

लोकसीमातिवृत्तपदार्थवर्णनादिविभावितः साधुवादाद्य-

नुभावपरिपुष्टो विस्मयः स्थायिभावो हर्षविगादिभावितो
रसोऽद्भुतः । यथा ।

दोर्दण्डाञ्चितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्धत-

ष्टङ्कारध्वनिरार्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः ।

द्राक्पर्याप्तकपालसम्पुटमिलद्ब्रह्माण्डभाण्डोदर-

स्त्राम्यत्पिण्डितचण्डिमा कथमसौ नाऽद्याऽपि विश्राम्यति ॥
इत्यादि ।

अथ भयानकः ।

विकृतस्वरसत्त्वादेर्भयभावो भयानकः ।

सर्वाङ्गवेपथुस्वेदशोषवैचित्त्यलक्षणः ।

दैन्यसम्भ्रमसम्भोहत्वासादिस्तत्सहोदरः ॥ ७४ ॥

रौद्रशब्दश्रवणाद् रौद्रसत्त्वदर्शनाच्च भयस्थायिभाव-
प्रभवा भयानको रसः । तत्र सर्वाङ्गवेपथुप्रभृतयोऽनुभावाः ।
दैन्यादयस्तु व्यभिचारिणः । भयानको यथा प्रागुदाहृतः ।

शस्त्रमेतत् समुत्सृज्य कुब्जोभूय शनैः शनैः ।

यथायथागतेनैव यदि शक्नोषि गम्यताम् ॥

यथा च रत्नावल्याम् । नष्टं वर्षवरेरित्यादि । यथा च ।

स्वर्गहात् पयानं तत उपचितं काननमथो

गिरिं तस्मात् सान्द्रद्रुमगहनमस्मादपि गुह्यम् ।

तदन्वङ्गान्यङ्गैरभिनिविशमानो न गणय-

त्यरातिः कालौये तव विजययात्रा चकितधीः ॥

अथ कदणः ।

दृष्टनाशादनिष्टाप्तौ शोकात्मा करुणोऽनु तम् ।

निःश्वासोच्छ्वासरुदितस्तम्भप्रलपितादयः ॥७५॥

स्वापापस्मारदैर्न्याधिमरणालससम्भ्रमाः ।

विषादजडतोन्मादचिन्ताद्या व्यभिचारिणः ॥७६॥

दृष्टस्य बन्धुप्रभृतेर्विनाशादनिष्टस्य तु बन्धनादेः प्राप्या
शोकप्रकर्षजः करुणः । तमन्विति तदनुभावनिःश्वासादि-
कथनम् । व्यभिचारिणश्च स्वापापस्मारादयः । दृष्टनाशात्
करुणो यथा कुमारसम्भवे ।

अथि जीवितनाथ जीवसी-

त्यभिधायोत्थितया तया पुरः ।

दृष्ट्ये पुरुषाकृतिः क्षितौ

हरकोपानलभस्म केवलम् ॥

इत्यादि रतिप्रलापः । अनिष्टावाप्तेः सागरिकाया बन्ध-
नाद् यथा रत्नावल्याम् ।

प्रोतिभक्त्यादयो भावा नृगयाक्षादयो रसाः ।

हर्षोत्साहादिषु स्पष्टमन्तर्भावान् न कौर्तिताः ७७

स्पष्टम् ।

षट्त्रिंशद्भूषणादीनि सामादीन्येकविंशतिः ।

लक्ष्यसन्ध्यान्तराङ्गानि सालङ्कारेषु तेषु च ॥७८॥

विभूषणं चाऽक्षरसंहतिश्च

शोभाभिमानौ गुणकौर्तनं च ।

इत्येवमादीनि षट्त्रिंशत्काव्यलक्षणानि । साम भेदः प्रदानं
चेत्येवमादीनि सन्ध्यन्तराख्यैकविंशतिरूपमादिष्विवाऽलङ्का-
रेषु हर्षोत्साहादिष्वन्तर्भावान् न पृथगुक्तानि ।

रम्यं जुगुप्सितसुदारमथाऽपि नीचम्
उग्रं प्रसादि गहनं विद्वतं च वस्तु ।
यद्वाऽप्यवस्तु कविभावकभाव्यमानं
तन् नाऽस्ति यन् न रसभावमुपैति लोके* ॥ ७६
विष्णोः सुतेनाऽपि धनञ्जयेन
विद्वन्मनोरागनिबन्धहेतुः ।
आविष्कृतं सुञ्जमहीशगोष्ठी-
वैदग्ध्यभाजा दशरूपमेतत् ॥ ८० ॥

इति श्रीविष्णुसूनोर्धनिकस्य कृतो दशरूपावलोक-
रसविचारो नाम चतुर्थः प्रकाशः समाप्तः ॥

अथ भारतीयनाट्यशास्त्र ।

अष्टादशाध्यायः ।

कथयिष्याम्यहं विप्रा दशरूपविकल्पनम् ।
नामतः कर्मतश्चैव तथा चैव प्रयोगतः ॥ १ ॥
नाटकं सप्रकरणमङ्गो व्यायोग एव च ।
भाणः समवकारस्य वीथी प्रहसनं डिमः ॥ २ ॥
ईहामृगस्य विज्ञेयो दशमे नाट्यलक्षणे ।
एतेषां लक्षणमहं व्याख्यास्याम्यनुपूर्वशः ॥ ३ ॥
सर्वेषामेव काव्यानां मातृका वृत्तयः स्मृताः ।
आभ्यो विनिःसृतं ह्येतद् दशरूपं प्रयोगतः ॥ ४ ॥
जातिभिः श्रुतिभिश्चैव स्वरा ग्रामत्वमागताः ।
यथा तथा वृत्तिभेदैः काव्यभेदा भवन्ति हि ॥ ५ ॥
ग्रामी पूर्णस्वरी द्वौ तु यथा वै षड्जमध्यमौ ।
सर्ववृत्तिविनिष्पन्नौ काव्यबन्धौ तथा त्विमौ ॥ ६ ॥
ज्ञेयं प्रकरणं चैव तथा नाटकमेव च ।
सर्ववृत्तिविनिष्पन्नं नानावस्थान्तराश्रयम् ॥ ७ ॥
भाणः समवकारश्च तथेहामृग एव च ।
उत्कृष्टकाङ्क्षो व्यायोगो वीथी प्रहसनं डिमः ॥ ८ ॥
कौशिकीवृत्तिहीनानि रूपाण्येतानि कारयेत् ।
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि काव्यबन्धविकल्पनम् ॥ ९ ॥

प्रख्यातवस्तुविषये प्रख्यातोदात्तनायकम् ।
 राजर्षिवंशचरितं तथा दिव्याश्रयोपेतम् ॥ १० ॥
 नानाविभूतियुक्तं वृद्धिविलासादिभिश्चैव ।
 अङ्गप्रवेशकाद्यं भवति हि तत् तोटकं नाम ॥ ११ ॥
 नृपतीनां यच्च चरितं नानारसभावसंश्रितं बहुधा ।
 सुखदुःखोत्पत्तिकृतं भवति हि तन् नाटकं नाम ॥ १२ ॥
 अस्याऽवस्थोपेतं कार्यं प्रसमीक्ष्य विम्बप्रस्तारात् ।
 कर्तव्योदस्तज्ज्ञैः स तु सम्यङ् नाटके विधिवत् ॥ १३ ॥
 अङ्ग इति रुडिशब्दो भावैश्च रसैश्च रोहयत्यर्थान् ।
 नानाविधानयुक्तो यस्मात् तस्माद् भवेदङ्गः ॥ १४ ॥
 यत्रार्थस्य समाप्तिर्यत्र च बीजस्य भवति संहारः ।
 किञ्चिदवलग्नविन्दुः सोऽङ्ग इति सदाऽवगन्तव्यः ॥ १५ ॥
 ये नायकाऽनिगदितास्तेषां प्रत्यक्षचरितसंयोगः ।
 मानावस्थान्तरितः कार्यस्त्वङ्गो यथार्थरसः ॥ १६ ॥
 नायकदेवीपरिजनपुरोहितामात्यसार्थवाहानाम् ।
 नैकरसाम्बरविहिता हाऽङ्ग इति स विदितव्यस्तु ॥ १७ ॥
 क्रोधप्रसादशोकाः शापोत्सर्गोऽध्वविद्रवोद्वाहौ ।
 अङ्गुतसंश्रयदर्शनमङ्गैः प्रत्यक्षजानि स्युः ॥ १८ ॥
 युद्धं राज्यस्य स्तंभो मरणं समरस्य रोधनं चैव ।
 प्रत्यक्षराणि तु नवाङ्गैः प्रवेशकैः संविधेयानि ॥ १९ ॥
 अङ्गैः प्रवेशके वा प्रकरणमाश्रित्य नाटकं वाऽपि ।
 भवतः कर्तव्यः स्याद् यस्तत्र स नायकः ख्यातः ॥ २० ॥
 अवसरणमेव कार्यं सङ्गिर्वा ग्रहणमेव वा नित्यम् ।
 बहुभिः कार्यविशेषैः प्रवेशकैः सूचयेद् वाऽपि ॥ २१ ॥

एकदिवसप्रवृत्तः कार्यस्वङ्कोऽथ वीजमाश्रित्य ।
 आवश्यककार्याणामविरोधेन प्रयोगेषु ॥ २२ ॥
 एकाङ्केन कदाचिद् बहूनि कार्याणि योजयेद् धीमान् ।
 आवश्यकावरोधे न तत्र कार्याणि कार्याणि ॥ २३ ॥
 रङ्गे तु ये प्रविष्टाः सर्वेषां भवति तत्र निष्कामः ।
 वीजार्थयुक्तिमुक्तं कृत्वा कार्यं यथाधरसम् ॥ २४ ॥
 ज्ञात्वा दिवसावस्थां क्षणयाममुह्यते लक्षणोपेतम् ।
 विभजेत् सर्वमशेषं पृथक् पृथक् कार्यमङ्गेषु ॥ २५ ॥
 दिवसावसानकार्यं यद्यङ्के नोत्पद्यते सर्वम् ।
 अङ्गच्छेदं कृत्वा प्रवेशकैस्तद् विधेयं हि ॥ २६ ॥
 सविरहितनायकैकं कर्त्तव्यं नाटके प्रकरणे वा ।
 परिजनकथातुबन्धः प्रवेशको नाम विज्ञेयः ॥ २७ ॥
 अङ्गच्छेदं कृत्वा नामकृतं वर्षसञ्चितं वाऽपि ।
 तत् सर्वं कर्त्तव्यं वर्षादूर्ध्वं च न तु कश्चित् ॥ २८ ॥
 यः कश्चित् कार्यवशाद् गच्छति पुरुषः प्रकटमध्वानम् ।
 तत्राऽप्यङ्गच्छेदः कर्त्तव्यः पूर्ववत् तज्ज्ञैः ॥ २९ ॥
 अङ्कान्तरानुसारौ सङ्केपार्थमधिकृत्य विहितोऽयम् ।
 प्रकरणनाटकविषयोपदेशको नाम विज्ञेयः ॥ ३० ॥
 नोत्तममध्यमपुरुषैराचरितो नापुत्रदात्तवचनकृतः ।
 प्राकृतभाषाचारः प्रवेशको नाम विज्ञेयः ॥ ३१ ॥
 कालोत्थानगतिरसवत्यासारसकामविषयाणाम् ।
 आर्याभिधानसूतः प्रवेशकः स्यादनेकार्थः ॥ ३२ ॥
 बह्वाश्रयमप्यर्थं सङ्क्षिप्तेऽर्थे तु सन्निधु च ।
 बह्वर्णपादवृत्तं जनयति खेदं प्रयोगस्य ॥ ३३ ॥

यत्रार्थस्य समाप्तिर्न भवत्यङ्गे प्रयोगबाहुल्यात् ।
 विष्कम्भः स्वल्पकथः प्रवेशकैः सोऽभिधातव्यः ॥ १४ ॥
 शुद्धः सङ्कीर्णो वा द्विविधो विष्कम्भकोऽपि विज्ञेयः ।
 मध्यमपात्रः शुद्धः सङ्कीर्णो नीचमध्यकृतः ॥ १५ ॥
 न महाजनपरिवारं कर्त्तव्यं नाटकं प्रकरणं वा ।
 यत् तत्र कार्य्यपुरुषाश्चत्वारः पञ्चधा ते सुप्रः ॥ १६ ॥
 व्यायोगेहामृगसमवकारद्विससञ्चितानि कार्याणि ।
 दशभिर्द्वादशभिर्विंशोऽष्टशभिर्विंशोऽपि पुरुषैः सुप्रः ॥ १७ ॥
 मोपुच्छायं काव्यं कर्त्तव्यं बन्धमासाद्य ।
 ये चोदात्ता भावास्ते सर्वे पृष्ठतः कार्याः ॥ १८ ॥
 सर्वेषां काव्यानां नानारसभावयुक्तियुक्तानाम् ।
 निर्वर्णं कर्त्तव्यं नित्यं हि रसोऽद्भुतस्तज्ज्ञैः ॥ १९ ॥
 नाटकलक्षणमेतन् मया समासेन प्रकीर्तितम् ।
 विविधं प्रकरणमतः परमहं लक्षणयुक्त्या प्रवक्ष्यामि ॥ २० ॥
 यत्र कविरात्मबुद्ध्या वस्तु शरीरं नायकं चैव ।
 औत्पात्तिकं प्रकुरुते तज्ज्ञेयं प्रकरणं नाम ॥ २१ ॥
 यदनायकहार्थकार्य्यं प्रकरोत्यद्भुतगुणयुक्तम् ।
 प्रकरणमिति तद् विद्याद् बीजं बीजार्यसंयुक्तम् ॥ २२ ॥
 यन् नाटके मयोक्तं वस्तु शरीरं समाश्रयोपेतम् ।
 तत् प्रकरणोऽपि कार्य्यं केवलमुत्पादप्रवस्तु स्यात् ॥ २३ ॥
 विप्रवणिक्सचिवानां पुरोहितामात्यसार्थवाहानाम् ।
 चरितं यन् नैकविधं ज्ञेयं तत् प्रकरणं नाम ॥ २४ ॥
 नोदात्तनायककृतं न दिव्यचरितं न राजसम्भोगः ।
 बाह्यजनसंयुक्तं ज्ञेयं तत् प्रकरणं नाम ॥ २५ ॥

दासविटश्रेष्ठियुतं वेशस्त्रुपचारकरणोपेतम् ।
 मन्दकुलस्त्रीचरितं काव्यं कार्यं प्रयोगे तु ॥ ४६ ॥
 सचिञ्चलश्रेष्ठिब्राह्मणपुरोहितामात्यसर्ववाहानाम् ।
 गृहवाक्तां यत्र भवेन् न तत्र वेश्याङ्गना कार्या ॥ ४७ ॥
 यदि वेशयुवतियुक्तं न कुलस्त्रीसङ्गमहति ।
 तत्राऽप्यकुलजनप्रयुक्तं न वेशयुवतिर्भवेत् तत्र ॥ ४८ ॥
 यदि प्राकरणयुक्त्या वेशकुलस्त्रीकृतोपचारं स्यात् ।
 अविक्ततभाषाचारं तत्र तु पाठ्यं प्रयोक्तव्यम् ॥ ४९ ॥
 प्रकरणनाटकविषये पञ्चादशा दश परास्तथा चैव ।
 अङ्काः कर्त्तव्याः सुगुणानारसभावसंयुक्ताः ॥ ५० ॥
 मध्यमपुरुषैर्नित्यं योज्यो विष्कम्भकोऽपि तत्त्वज्ञैः ।
 संस्कृतवचनानुगतः सङ्क्षिप्तार्थः प्रवेशकवत् ॥ ५१ ॥
 शुद्धः सङ्कीर्णो वा द्विविधो विष्कम्भकोऽपि कर्त्तव्यः ।
 मध्यमपात्रैः शुद्धः सङ्कीर्णो नीचमध्यकृतः ॥ ५२ ॥
 अङ्कान्तरालविहितः प्रवेशकोऽर्थक्रियामभिवीक्ष्य ।
 सङ्क्षेपात् सन्धोनामर्थानां चैव कर्त्तव्यः ॥ ५३ ॥
 अनयोश्च बन्धयोगादन्यो भेदः प्रयोक्तृभिः कार्यः ।
 प्रख्यातस्तितरो वा नाटोमज्जान्त्रिते काव्ये ॥ ५४ ॥
 स्त्रीप्रयोगचतुरङ्गा ललिताभिनयात्मिका सुविहिताङ्गी ।
 बहुगीतनृत्यवाद्यरतिसन्धोगात्मिका चैव ॥ ५५ ॥
 राजोपचारयुक्ता शृङ्गाराभिनयभावनाटिका ज्ञेया ।
 प्रकरणनाटकनाटोलक्षणमुक्तं मया समासेन ॥ ५६ ॥
 वक्ष्याम्यतः परं लक्षणयुक्ता समवकारम् ।
 देवासुरबीजकृतः प्रख्यातोदात्तनायकश्चैव ॥ ५७ ॥

अङ्गस्तथा त्रिकपटः त्रिविद्रवः स्यात् त्रिशृङ्गारः ।
 हादशनायकबहुलो द्वाष्टादशनायिकासमाप्यश्च ॥ ५८ ॥
 वक्ष्याम्यस्याङ्गविधिं यावत्यो नाटिका यत्र ।
 अङ्गसु सप्रसहनः सविद्रवः सकपटः सवीथीकः ॥ ५९ ॥
 हादशनाङ्गीविहितः प्रथमः कार्य्यकृतोपेतः ।
 कार्य्यस्तथा द्वितीयः समाश्रितो नाटिकास्वतस्त्रश्च ॥ ६० ॥
 वस्तुसमपनविहितो त्रिनाडिकः स्यात् तृतीयसु ।
 नाङ्गीसञ्ज्ञा ज्ञेया मानं कालस्य यन् मुहूर्त्तार्धम् ॥ ६१ ॥
 तन् नाडिकाप्रमाणं यथोक्तमङ्गेषु संयोज्यम् ।
 अङ्गान्ते सम्बन्धः कर्त्तव्ये काव्यबन्धमासादय ॥ ६२ ॥
 अर्थं हि समवकारे ह्यप्रतिबन्धमिच्छन्ति ।
 युद्धजलसम्भवे वा ह्यग्निगजेन्द्रसम्भवे वाऽपि ॥ ६३ ॥
 नगरोपरोधजी वा विज्ञेयो विद्रवस्त्रिविधः ।
 वस्तुगतिक्रमविहितो दैववशाद् वा परप्रयुक्तो वा ॥ ६४ ॥
 मुखदुःखोत्पत्तिकृतस्त्रिविधः कपटाश्रयो ज्ञेयः ।
 त्रिविधश्चाऽत्र विधिर्ज्ञेयः पृथक् पृथक् काव्ययोगविहितार्थः ॥ ६५ ॥
 त्रिविधकृतशृङ्गारो ज्ञेयो धर्मार्थकामेषु ।
 यत्र तु धर्मसमापकमात्महितं भवति साधनं बहुधा ॥ ६६ ॥
 व्रतनियमतपोयुक्तो ज्ञेयोऽसौ धर्मशृङ्गारः ॥ ६७ ॥
 अर्थस्यैच्छायोगाद् बहुधा चैवाऽर्थतोऽर्थशृङ्गारः ।
 सम्यक्प्रयोगविषयेष्वर्थार्थिकान्यानि च चारयति यत्र ॥ ६८ ॥
 कन्याविलोभनं वै प्रापय स्त्रीपुंसयोस्तु रक्तः ।
 रम्यं वा निभृतं वा विज्ञेयः कामशृङ्गारः ॥ ६९ ॥
 हृष्टिग्वानुष्टुब् वा हृन्दःसु च यानि वस्तुवृत्तानि ।

वृत्तानि समवकारे कविभिस्तानि प्रयोज्यानि ॥ ७० ॥
 एवं कार्यस्तज्ज्ञैर्नानारससंश्रयः समवकारे ।
 अत ऊर्ध्वं व्याख्यास्ये लक्षणमीहामृगस्यापि ॥ ७१ ॥
 दिव्यपुरुषाश्रयकृत् दीव्यस्त्रीकारणोपगतयुक्तः ।
 सुविहितवस्तुप्रहितो विप्रत्ययकारकश्चैव ॥ ७२ ॥
 उद्धतपुरुषप्रायः स्त्रीरोषग्रथितकाव्यबन्धश्च ।
 सङ्क्षोभविद्रवक्षतः सम्फेटककृतस्तथैव ॥ ७३ ॥
 स्त्रीभेदनापहरणे प्रमदेनाऽप्राप्तस्तु शृङ्गारः ।
 द्वैहामृगस्तु कार्यश्चतुरङ्गविभूषितश्चैव ॥ ७४ ॥
 यद् व्यायोगे कार्यं ये पुरुषा वृत्तयो रसाश्चैव ।
 द्वैहामृगेऽपि ते स्युः केवलनेत्रस्त्रयोगः ॥ ७५ ॥
 यत्र तु बध्नेषितानां बन्धो ह्युदयो भवेद्दि पुरुषाणाम् ।
 किञ्चिद् व्याजं कृत्वा तेषां युद्धं समधितव्यम् ॥ ७६ ॥
 द्वैहामृगस्य लक्षणमित्युक्तं चतुरस्रमिदं समासयोगेन ।
 डिमलक्षणं तु भूयो लक्षणयुक्त्या प्रवक्ष्यामि ॥ ७७ ॥
 प्रख्यातवस्तुविषयः प्रख्यातोदात्तनायकश्चैव ।
 षट् त्रिंशल्लक्षणयुक्तश्चतुरङ्गो वै डिमः कार्यः ॥ ७८ ॥
 शृङ्गारहास्यवर्जितः शेषैरन्यैः समायुक्तः ।
 दीप्तरसकाव्ययोनिर्नानाचित्रो डिमः कार्यः ॥ ७९ ॥
 निर्घातचन्द्रसूर्योपरागसोक्तावपातसंयुक्तः ।
 युद्धनियुद्धनिबद्धसम्फेकस्तत्र कर्तव्यः ॥ ८० ॥
 माहेन्द्रजालबहुलबहुपुरुषोत्थानभेदसंयुक्तः ।
 देवभुजगेन्द्रराक्षसयक्षपिशाचावकीर्णश्च ॥ ८१ ॥
 षोडशनायकबहुलः साक्षत्यारभटिसंयुक्तः ।

कार्यो डिमः प्रयत्नात् तज्ज्ञैर्नानाश्रयविशेषः ॥ ८२ ॥
 वप्रायोगः सुविधिज्ञैः कायेः प्रख्यातनायकशरीरः ।
 स्त्रीजनयुक्तस्तु डिमस्त्वेकाहकृतस्तथा चैव ॥ ८३ ॥
 बहवस्तत्र तु पुरुषा न्यायकतो यथा समवकारे ।
 न च तत्प्रवणस्त्वेकाङ्कः संविधातव्यः ॥ ८४ ॥
 नरदिवप्रनायककृतः कार्यो राजर्षिनायकनिबद्धम् ।
 शुद्धनियुद्धाधर्षणसम्प्लेष्टकृतश्च कर्तव्यः ॥ ८५ ॥
 एवंविधस्तु कार्यो वप्रायोगो दीप्तकावप्रसयोनिः ।
 वक्ष्याम्यतः परमहं लक्षणमुत्कृष्टिकाङ्कस्य ।
 प्रख्यातवस्तुविषयोऽप्रख्यातः कदाचिदेव स्यात् ॥ ८६ ॥
 दिव्यपुरुषैर्वियुक्तः शेषैरन्यैर्भवेत् पुम्भिः ।
 करुणरसप्रायकतो निवृत्तबहोदतप्रहारस्तु ॥ ८७ ॥
 स्त्रीपरिदेवनबहुलो निर्वेदितवाक्यभाष्य ।
 मातिव्यायतवेश्म सास्त्रत्यारभटिकैशिकीहीनः ॥ ८८ ॥
 कार्यः काव्यविविधैः सततं चोत्कृष्टिकाङ्कस्तु ।
 यद् दिव्यनायकत्वमं कार्यं संग्रामयुद्धवधयुक्तम् ॥ ८९ ॥
 तद् भारते तु वर्षे कर्तव्यं काव्यबन्धेषु ।
 कस्माद् भारतमिष्टं वर्षेष्वन्येषु नित्यकष्टं हि ॥ ९० ॥
 हृद्या सर्वा भूमिः शुभगन्धा काञ्चनी चैव ।
 उपवनगमनक्रौडाविहारनारीरतिप्रमोदाः स्त्रुः ॥ ९१ ॥
 तेषु हि सर्वेषु सदा नो दुःखं नाऽपि वा शोकः ।
 यत् तेषामधिवासाः पुराणवादिषु सर्वतः कथिताः ॥ ९२ ॥
 सम्भोगस्तोषु भवेत् कर्म्मरम्भास्तथा ह्यग्निम् ।
 ग्रहसनमिति विज्ञेयं द्विविधं शुद्धं तथा च सङ्कीर्णम् ॥ ९३ ॥

तस्य आख्यास्याम्यहं पृथक् पृथक् लक्षणविशेषान् ।
 भगवत्तापसविप्रैरनैरपरिहास्यवादसम्पन्नम् ॥ ८४ ॥
 नोचजनसंयुक्तं परिहासाभाषणप्रायम् ।
 अविहृतभाषाचारं विशेषभावोपहासरचितपदम् ॥ ८५ ॥
 नियतगतिवस्तुविषयं शुद्धं ज्ञेयं प्रहसने तु ।
 वेष्टानपुंसकविटैर्व्यानिकदासीजनेन वा कोणम् ॥ ८६ ॥
 अनिहृतवेषपरिच्छेदचेष्टितकरणैश्च सम्पन्नम् ।
 लोकोपचारयुक्ता या वार्त्ता यद्यदम्भसंयोगः ॥ ८७ ॥
 स प्रहसने न योज्यो धूर्तजनविवादसंयुक्तः ।
 उद्धात्यकादिभिरिदं बोध्यङ्गमिश्रितं भवति मिश्रम् ॥ ८८ ॥
 भाषणस्य विधानमतो लक्षणयुक्तरा प्रवक्ष्यामि ।
 आत्मानुभूतशंसो परसंस्तववर्णनाविशेषश्च ॥ ८९ ॥
 द्विविधाप्रियो हि भाषो विज्ञेयस्त्वेकपातश्च ।
 परवचनमात्मसंस्थं प्रतिवचनैः सोत्तरेर्ग्रथितवाक्यम् ॥ ९० ॥
 धूर्तविटसम्प्रयोज्यो नानावस्थान्तरात्मकश्चैव ।
 वस्तुसमाङ्गः कार्यप्रः सततं काव्ये बुधैर्भाषिणः ॥ ९१ ॥
 बोधो स्यादेकाङ्का द्विपातहार्या तथैकहार्या वा ।
 अधमोत्तममध्याभियुक्ता स्यात् प्रकृतिभिस्त्रिभुभिः ॥ ९२ ॥
 सर्वरसभावयुक्ता विज्ञेया बोधिका ह्यथैतस्याः ।
 अङ्गानां वक्ष्येऽहं लक्षणमधुना यथाद्देशम् ॥ ९३ ॥
 उद्धात्यकावलगति अवस्यन्दितकं तथा ।
 असत्प्रलापश्च तथा प्रपञ्चो नालिकाऽपि या ॥ ९४ ॥
 वाक्केत्यधिवलं चैव छलं व्याहार एव च ।
 सुदृढं त्रिगतं चैव ज्ञेयं गण्डमथाऽपि वा ॥ ९५ ॥

पदानि च गतार्थानि तदर्थगतये नराः ।
 योजयन्ति पदैरनैस्तदुद्वात्यकमुच्यते ॥ १०६ ॥
 यथाऽन्यस्मिन् समावेश्य कार्यग्रमन्यत् प्रसाध्यते ।
 मरानुरोधात् तज्ज्ञेयं नाम्नाऽवलगितं बुधैः ॥ १०७ ॥
 आक्षिप्य कच्चिदेवार्थं शुभाशुभसमुत्थितम् ।
 यद् वादबुद्धिर्नैपुण्यात् तदवस्यन्दितं भवेत् ॥ १०८ ॥
 असम्बद्धं तु यद् वाक्यमसम्बद्धं यदुत्तरम् ।
 असत्प्रलापस्तं चैव वीथ्यां सम्यक् प्रयोजयेत् ॥ १०९ ॥
 यदसस्तम्भूतं वचनं संस्तवयुक्तं द्वयोः परस्परतः ।
 एकस्य चार्थहेतोः स हास्यजननः प्रपञ्चस्तु ॥ ११० ॥
 हासेऽनोपगतार्था प्रहेलिका नास्तिकेति विज्ञेया ।
 एकद्विप्रतिवचनां तां केलीं नाम जानीयुः ॥ १११ ॥
 परवचनमात्मनश्चोत्तरोत्तरसमुद्भवं द्वयोर्यत्र ।
 अन्यार्थविशेषकमधिबलमिति बहुविधैर्ज्ञेयम् ॥ ११२ ॥
 अन्यार्थमेव वाक्यं क्लृप्तमिति सन्धानहास्यरोषकरम् ।
 प्रत्यक्षवृत्तिकथितो व्याहारो हास्यलेशार्थः ॥ ११३ ॥
 यद्गुणदोषीकरणं दोषगुणीकरणमेव च ।
 यैर्हेतुभिरुपपन्नार्थैस्तन् मृदवं नामविज्ञेयम् ॥ ११४ ॥
 यथाऽनुदात्तवचनं त्रिधा विभक्तं भवेत् प्रयोगे तु ।
 हास्यरससम्प्रायुक्तं तत् त्रिगतं नाम विज्ञेयम् ॥ ११५ ॥
 संरम्भसम्भ्रमयुतं विवादयुक्तं तदापवादकृतम् ।
 बहुवचनापेक्षकतं गण्डमिति षदन्ति तत्त्वज्ञाः ॥ ११६ ॥
 अन्यान्यपि लास्यविधावङ्गानि तु नाट्योपयोगानि ।
 अस्माद् विनिःसृतानि तु भाष्ये द्वैकप्रयोज्यानि ॥ ११७ ॥

गेयपदं स्थितपाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका ।
 प्रच्छेदकत्रिमूढाख्यं सैन्धवं चेद् विमूढकम् ॥ ११८ ॥
 उत्तमात्तमकं चैव उक्तप्रत्युक्तमेव च ।
 लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशलक्षणम् ॥ ११९ ॥
 आसनेषूपविष्टैर्यत् तन्मौभाण्डोपहृतम् ।
 गायनैर्गीयते शुष्कं तद् गेयपदमुच्यते ॥ १२० ॥
 बहुचारीसमायुक्तं पञ्चपाणिकलानुगम् ।
 वत्सपुच्छेन वा युक्तं स्थितपाठ्यं विधीयते ॥ १२१ ॥
 आसीनमासनस्थस्य सर्वतोद्यविवर्जितम् ।
 अप्रसारितगात्रं च चिन्ताशोकान्वितं च यत् ॥ १२२ ॥
 नृत्तं तु द्विविधं यत्र गीतमातोद्यमेव च ।
 स्त्रियः पुंवश्च चेष्टन्ते सा ज्ञेया पुष्पगण्डिका ॥ १२३ ॥
 प्रच्छेदकः स विज्ञेयो यत्र चन्द्रातपाहता ।
 स्त्रियः प्रियेषु न सज्जन्ते ह्यपिविक्रियकारिषु ॥ १२४ ॥
 अनिष्ठुरङ्गत्वापदं समवृत्तैरवं कृतम् ।
 नाट्यं पुरुषभावाख्यं विमूढकमुदाहृतम् ॥ १२५ ॥
 रूपवाद्यादिसंयुक्तमव्यक्तकरणाश्रयम् ।
 पाठ्यहीनं स्वभावोक्त्या विदुः सैन्धवकं बुधाः ॥ १२६ ॥
 मुखप्रतिमुखापेतं चतुरस्रपदक्रमम् ।
 स्पष्टभावरसोपेतं नानाथं च विमूढकम् ॥ १२७ ॥
 उत्तमात्तमकं विद्यादनेककरणान्वितम् ।
 विचित्रैः श्लोकबन्धैश्च लीलाभावविभूषितम् ॥ १२८ ॥
 कोपप्रसादजननमधिलेपजनाश्रयम् ।
 उक्तप्रत्युक्तमेवं स्याच्चित्रगीतार्थयोजितम् ॥ १२९ ॥

भाणामुक्ततिलास्यं विज्ञेयं लेकपाति ह्यर्थत्वात् ।

प्रकरवदुप्तकाव्यं संस्तवयुक्तं द्विविधभावात् ॥ १२० ॥

एतेषां लास्यविधौ लक्षणमुक्तं मया तु विस्तरतः ।

तदिहैव तु यन्नोक्तं प्रसङ्गविनिवृत्तिहेतोस्तु ॥ १२१ ॥

इति दशरूपविधानं सर्वं प्रोक्तं मया हि लक्षणतः ।

पुनरस्य शरीरगतं सन्धिविधौ लक्षणं वक्ष्ये ॥ १२२ ॥

इति भारतीये नाट्यशास्त्रे दशरूपकलक्षणं

नामाध्यायोऽष्टादशः ।

अथैकोनविंशतितमोऽध्यायः ।

इतिवृत्तं हि नाट्यस्य शरीरं परिकीर्तितम् ।

पञ्चभिः सन्धिभिस्तस्य विभागः सम्प्रलक्षितः ॥ १ ॥

इतिवृत्तं द्विजा चैव बुधस्तु परिकल्पयेत् ।

आधिकारिकमेकं स्यात् प्रासङ्गिकमथाऽपरम् ॥ २ ॥

यत्कार्यं हि फलप्राप्त्या समर्थं परिकल्प्यते ।

तदाधिकारिकं ज्ञेयमन्यत् प्रासङ्गिकं विदुः ॥ ३ ॥

कवेः प्रयत्नान् नेतॄणां युक्तानां विध्यपाश्रयात् ।

कल्प्यते हि फलप्राप्तिः समुत्कर्षात् फलस्य तु ॥ ४ ॥

कारणात् फलयोगस्य वृत्तं स्यादाधिकारिकम् ।

तस्योपकरणार्थं तु कीर्त्यते ह्यनुषङ्गिकम् ॥ ५ ॥

संसाध्ये फलसाध्ये तु व्यापारः कारकस्य यः ।

तस्याऽऽनुपूर्व्याद् विज्ञेयाः पञ्चावस्थाः प्रयोक्तृभिः ॥ ६ ॥

प्रारम्भश्च प्रयत्नश्च तथा प्राप्तिश्च सम्भवः ।
 नियता च फलप्राप्तिः फलयोगश्च पञ्चमः ॥ ७ ॥
 औत्सुक्यं बन्धमात्रस्य यो बीजस्य निबध्यते ।
 महतः फलयोगस्य स खल्वारम्भ इष्यते ॥ ८ ॥
 अपश्यतः फलप्राप्तिं यो व्यापारः फलं प्रति ।
 परं चौत्सुक्यगमनं प्रयत्नः सम्प्रकीर्तितः ॥ ९ ॥
 ईषत् प्राप्तिर्यद्दौचित्यं फलस्य परिकल्प्यते ।
 भावमात्रेण तां प्राहुर्विधिज्ञाः प्राप्तिः सम्भवम् ॥ १० ॥
 रूपक्रियाफलप्राप्तिर्यदा भावेन पश्यति ।
 नियतां तां फलप्राप्तिं सगुणां परिचक्षते ॥ ११ ॥
 अभिप्रेतं समग्रं च प्रतिरूपं क्रियाफलम् ।
 इति योगे भवेद् यत्र फलयोगः प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥
 इतिवृत्तादिकार्यस्य प्रारम्भस्य फलार्थिभिः ।
 यथाऽनुक्रमते तास्तु पञ्चावस्था भवन्ति हि ॥ १३ ॥
 तासां स्वभावभिन्नानां परस्परसमागमात् ।
 विन्यात् स एकभावेन फलहेतुः प्रकीर्तितः ॥ १४ ॥
 यद् वृत्तं हि समारब्धं पुरस्तादाविकारिकम् ।
 तदारम्भादिकर्तव्यं कलान्तं च यदा भवेत् ॥ १५ ॥
 पूर्णसन्धि तु तत् कार्यं हीनसन्ध्यपि वा पुनः ।
 नियमात् पञ्चसन्धिः साहीनसन्ध्यश्च कारणात् ॥ १६ ॥
 चतुर्थस्य कलोपेन द्विलोपे त्रिचतुर्थयोः ।
 द्वितीयत्रिचतुर्थानां त्रिलोपे लोप इष्यते ॥ १७ ॥
 प्रासङ्गिके परार्थत्वान् न ह्येष नियमो भवेत् ।
 यद् वृत्तं सम्भवेत् किञ्चित् तद् योज्यमविरोधतः ॥ १८ ॥

इतिवृत्ते यथाऽधस्तात् पञ्चारम्भादिकाः स्मृताः ।

अर्थप्रकृतयः पञ्च तदा बीजादिका अपि ॥ १९ ॥

अर्थप्रकृतयः पञ्च ससन्धिषु प्रकीर्तिताः ।

बीजं विन्दुः पताका च प्रकरो कार्यमेव च ॥ २० ॥

स्वल्पमात्रं समुत्सृष्टं बहुधा यद् विसर्पति ।

फलावसानं यच्चैवं बीजं तदिह कीर्तितम् ॥ २१ ॥

प्रयोजनानां विच्छेदे यद्विच्छेदकारणम् ।

यावत् समाप्तिं कार्यस्य स विन्दुरिति कीर्तितः ॥ २२ ॥

यद् वृत्तं हि फलार्थं स्यात् प्रधानस्याऽपकारकम् ।

प्रधानवच्च कल्प्येत सा पताकेति कीर्तिता ॥ २३ ॥

फलं ब्रूहि फलार्थं स्यात् प्रधानस्याऽपकारकम् ।

प्रधानवच् च कल्प्येत पारार्थ्यं केवलं बुधैः ॥ २४ ॥

अनुबन्धविहीनानां यथावदिति निर्दिशेत् ।

यदाधिकारिकं कार्यं पूर्वमेव प्रकीर्तितम् ॥ २५ ॥

बद्धो यः समारम्भस्तत् कार्यं परिकीर्तितम् ।

एतेषां यस्य येनाऽर्थो यतश्च गुण इष्यते ॥ २६ ॥

तत्प्रधानं तु कर्तव्यं गुणभूतान्यतः परम् ।

एकोऽनेकोऽपि वा सन्धिः पताकायां तु यो भवेत् ॥ २७ ॥

प्रधानार्थानुयायित्वादनुसन्धिः प्रकीर्त्यते ।

आगर्भादाविमर्शाद् वा पताका विनिवर्तते ॥ २८ ॥

कस्माद् यस्माद् निबन्धोऽस्याः परार्थः परिकीर्त्यते ।

यत्राऽन्यस्मिंश्चिन्त्यमाने तन्नोऽन्यः प्रयुज्यते ॥ २९ ॥

आगन्तुकेन भावेन पताकास्थानकं तु तत् ।

सहस्रैवाऽर्थसम्पत्तिर्गुणवत्युपकारतः ॥ ३० ॥

पताकास्थानमित्याद्यमलङ्कारार्थसंयुतम् ।
वचः सातिशयस्लिष्टं काव्यबन्धसमाश्रयम् ॥ ११ ॥
पताकास्थानकमिदं द्वितीयं परिकल्पितम् ।
अष्टौपक्षेपणं यत्र लीनं सविनयं भवेत् ॥ १२ ॥
स्लिष्टं प्रत्युत्तरोपेतं तृतीयमिदमिष्यते ।
द्वयो वचनविन्यासः संस्लिष्टः काव्ययोजितः ॥ १३ ॥
उपपत्त्या युतं यत् तच्च चतुर्थं समुदाहृतम् ।
चतुःपताकापरमं नाटके काव्यमिष्यते ॥ १४ ॥
पञ्चभिः सन्धिभिर्युक्तं तत् प्रवक्ष्याम्यतः परम् ।
मुखं प्रतिमुखं चैव गर्भा विमर्श एव च ॥ १५ ॥
तथा निवर्हणं चैव नाटके पञ्च सन्धयः ।
षष्ठभिः सन्धिभिर्युक्तं प्रधानमनुकौतप्रते ॥ १६ ॥
शेषाप्रधानसन्धीनामनुयाह्यास्तु सन्धयः ।
यत्र बीजसमुत्पत्तिर्नार्थरससम्भवा ॥ १७ ॥
काव्ये शरीरानुगता तन्मुखं परिकीर्तितम् ।
बीजस्योद्घाटनं यत्तु दृष्टं नष्टमिव क्वचित् ॥ १८ ॥
मुखन्यस्तस्य सर्वस्य तद् वै प्रतिमुखं स्मृतम् ।
उद्भेदस्तस्य बीजस्य प्राप्तिरप्राप्तिरेव च ॥ १९ ॥
पुनश्चाऽन्वेषणं यत्र स गर्भ इति सञ्ज्ञितः ।
गर्भान् निर्भिन्नबीजार्थो विकल्पनकृतोऽपि वा ॥ २० ॥
क्रोधव्यसन्नजी वाऽपि स विमर्श इति स्मृतः ।
समानयनमर्थानां व्याख्यानां तु सबीजिनाम् ॥ २१ ॥
नानाभावात्तराणां च भवेन् निवर्हणं च तत् ।
एते तु सन्धयो ज्ञेया नाटकस्य प्रयोक्तृभिः ॥ २२ ॥

तथा प्रकरणस्याऽपि शेषाणां च निबोधत ।
 हिमः समवकारश्च चतुःसन्धो प्रकीर्तितो ॥ ४१ ॥
 न तयोर्विमर्शस्तु स्यान् न च वृत्तिस्तु कैशिकी ।
 व्यायोगैर्हामृगौ वाऽपि महाकयौ त्रिसन्धिकौ ॥ ४२ ॥
 गर्भाविमर्शौ न स्यातां तयोर्वृत्तिश्च कैशिकी ।
 द्विसन्धिस्तु प्रहसनं वीथ्यङ्गो भाण एव च ॥ ४३ ॥
 मुखनिवर्हणे तेषां कर्तव्ये कैशिकीं विना ।
 एवं तु सन्धयः कार्या दशरूपप्रयोक्तृभिः ॥ ४४ ॥
 पुनरेषां तु सन्धीनामङ्ककल्पान् निबोधत ।
 सन्धीनां यानि वृत्तानि प्रवेशमनुपूर्वशः ॥ ४५ ॥
 सम्प्रहृणप्रयुक्तानि तान्यङ्गान्यवबोधयेत् ।
 दृष्टस्याऽर्थस्य रचना वृत्तान्तस्याऽनुपचयः ॥ ४६ ॥
 रागप्राप्तिः प्रयोगश्च गुप्तानां चैव गूढनम् ।
 आश्चर्यवदविख्यातं प्रकाश्यानां प्रकाशनम् ॥ ४७ ॥
 अङ्गहीनं तथा काव्यं न प्रयोगक्षमं भवेत् ।
 काव्यं यदपि हीनार्थं सन्धगङ्गैः समन्वितम् ॥ ४८ ॥
 दीप्तत्वात् तु प्रयोगस्य शोभामेति न संशयः ।
 सदात्तमपि यत् काव्यं स्यादङ्गैः परिवर्जितम् ॥ ४९ ॥
 हीनत्वाद् विप्रयोगस्य नैव तद् रक्षयेन् मनः ।
 तस्मात् सन्धिप्रदेशेषु यथायोगं यथारसम् ॥ ५० ॥
 कविताङ्गानि कार्याणि प्रदेशांस्तु निबोधत ।
 सामभेदप्रदानं च दण्डश्च बध एव च ॥ ५१ ॥
 प्रत्युत्पन्नमतित्वं च गोत्रस्त्वलितमेव च ।

साहसं च भयं चैव क्षीर्माया क्रोध एव च ॥ ५२ ॥

श्रौतः संवरणं भ्रान्तिस्तथा हेत्ववधारणम् ।
 दूतो लेखस्तथा स्वप्नश्चित्तं मन्द इति द्विधा ॥ ५५ ॥
 सम्यन्तराणि सन्धोनां प्रदेशास्त्वेकविंशतिः ।
 एते विशेषाः सन्धिनाः सुप्रः सन्धेर्यस्त्वर्थयोगतः ॥ ५६ ॥
 पाठ्याङ्गान्यथ योगेन सन्ति तानि निबोधत ।
 इतिपाठ्य उपक्षेपः परिन्यासो विलोभनम् ॥ ५७ ॥
 युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभाषना ।
 उद्देशः करणं भेदो द्वादशाङ्गानि वै मुखे ॥ ५८ ॥
 तथा प्रतिमुखे चैव वक्ष्याम्यङ्गानि नामतः ।
 विलासः परिसर्पश्च विधूतं शसनं तथा ॥ ५९ ॥
 नर्म नर्मदुप्रतिषेधश्चैव तथा च प्रगणं पुनः ।
 निरोधश्चैव विज्ञेयः पर्युपासनमेव च ॥ ६० ॥
 पुष्पं वज्रमपन्यासो वर्णसंहार एव च ।
 एवमङ्गानि बीजस्य सम्प्रसिद्धिकराणि च ॥ ६१ ॥
 एतानि वै प्रतिमुखे गर्भे चैव निबोधत ।
 अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः ॥ ६२ ॥
 संग्रहश्चाऽनुमानं च प्रार्थना क्षिप्रमेव च ।
 त्रोटकाधिवले चैव ह्युद्देशो विद्वत्स्तथा ॥ ६३ ॥
 एतान्यङ्गानि वै गर्भेऽथ विमर्शे निबोधत ।
 अपवादश्च सम्प्रति हि द्रवः शक्तिरिव च ॥ ६४ ॥
 प्रसङ्गो व्यवसायश्च विरोधश्च प्रकीर्तितः ।
 प्ररोचना विचलनमादानं क्लृप्तं तथा ॥ ६५ ॥
 व्याहारश्चाऽपि दुर्गतश्च विमर्शेऽङ्गान्यमूनि च ।
 सन्निविबोधो यथनं निर्णयः परिभाषणम् ॥ ६६ ॥

कृतिः प्रसादानन्दौ च समयश्चोपगूहनम् ।
 आभाषणं पूर्वभावः काव्यसंहार एव च ॥ ६७ ॥
 प्रशस्तिरिति संहारे सन्ध्यङ्गानि चतुर्दश ।
 सन्धौ निवर्हणाख्ये तु कर्तव्यानि प्रयोक्तृभिः ॥ ६८ ॥
 एतेषां त्वर्थसम्बद्धं पुनर्वक्ष्यामि लक्षणम् ।
 काव्यस्याऽर्थसमुत्पत्तिरुपक्षेप इति स्मृतः ॥ ६९ ॥
 यदुत्पन्नार्थबाहुल्यं ज्ञेयः परिकरस्तु सः ।
 भविष्यदस्तुकथनं परित्यासं प्रचक्षते ॥ ७० ॥
 गुणनिर्वर्णनं तज्ज्ञैर्विलोभनमिति स्मृतम् ।
 संप्रधारणमर्थानां युक्तिरित्यभिधीयते ॥ ७१ ॥
 सुखार्थस्योपगमनं प्राप्तिरित्यभिधीयते ।
 बीजार्थस्योपगमनं तत् समाधानमुच्यते ॥ ७२ ॥
 सुखदुःखकतो योऽर्थस्तद् विधानमिति स्मृतम् ।
 कुतूहलोत्तरावेशो विज्ञेया परिभाषणा ॥ ७३ ॥
 बीजार्थस्य प्ररोहो यः स उद्भेद इति स्मृतः ।
 प्रकृतार्थसमारम्भः करणं नाम तद् भवेत् ॥ ७४ ॥
 सङ्गार्थभेदनार्थो यः स भेद इति कीर्तितः ।
 सम्भोगो रतिसम्पन्नो विलास इति कीर्तितः ॥ ७५ ॥
 दृष्टनष्टाद्युत्तरणं परिसर्प इति स्मृतः ।
 कव्यस्याऽनुनयस्याऽऽदौ विधूतं ह्यपरिश्रमः ॥ ७६ ॥
 तस्योपगमनं यत् तु गमनं नाम तद् भवेत् ।
 क्रौड़ाविलोभनार्थं तु हास्यं नर्म इति स्मृतम् ॥ ७७ ॥
 उत्तरोत्तरवाक्यं तु भवेत् प्रगणनं पुनः ।
 या तु व्यसनसंप्राप्तिर्निरोधः स च कीर्तितः ॥ ७८ ॥

क्रुद्धस्याऽनुनयो यस्तु भवेत् तत् पर्युपासनम् ।
 विशेषवचनं यत् तु तत् पुष्पमिति सञ्ज्ञितम् ॥ ७८ ॥
 विरुद्धवचनप्रायं वज्रमित्यभिधीयते ।
 उपपत्तिकतो योऽर्थ उपन्यासस्तु स स्मृतः ॥ ८० ॥
 चातुर्वर्ण्याभिगमनं वर्णसंहार इत्यर्थः ।
 एतत्प्रतिमुखेऽङ्गानि अथ गर्भस्तु लक्षणम् ॥ ८१ ॥
 कपटाश्रयं यद् वाक्यमभ्युताहरणं विदुः ।
 तत्त्वार्थवचनं चैव मार्ग इत्यभिधीयते ॥ ८२ ॥
 चित्तार्थसमवायो यः तद् रूपमिति कीर्तितम् ।
 यत् तु सातिशयं वाक्यं तदुदाहरणं स्मृतम् ॥ ८३ ॥
 तत्त्वोपलब्धिर्वाक्यस्य क्रम इत्यभिधीयते ।
 सामदानार्थसंयुक्तः संग्रहः परिकीर्तितः ॥ ८४ ॥
 रूपानुरूपगमनमनुमानमिति स्मृतम् ।
 कार्यानुनयपूर्वस्तु नियोगः प्रार्थना भवेत् ॥ ८५ ॥
 गर्भस्योद्भेदनं यत् तु तदुपस्थितमुच्यते ।
 संरम्भवचनप्रायं तीटकं त्विह सञ्ज्ञितम् ॥ ८६ ॥
 कपटेनाऽभिसम्मानं ज्ञेयं चाऽधिवलं बुधैः ।
 भयं नृपारिदयूत्यमुद्देशः परिकीर्तितः ॥ ८७ ॥
 शङ्काभयत्वासक्तो द्रव एव हि विद्रवः ।
 गर्भाङ्गलक्षणं प्रोक्तं विसर्गोऽथ निबोधत ॥ ८८ ॥
 दोषप्रख्यापनं यत् स्यादपवादस्तु स स्मृतः ।
 रोषप्रयित्वाक्यं तु सम्फोटः परिकीर्तितः ॥ ८९ ॥
 गुरुश्रुतिक्रमो यस्तु विज्ञेयो हि द्रवस्तु सः ।
 विरोधप्रशमो यस्तु सा शक्तिः परिकीर्तिता ॥ ९० ॥

प्रसङ्गस्यैव विज्ञेयो वाक्यैराधर्षयोजितैः ।
 व्यवसायस्तु कर्तव्यः प्रतिज्ञाहेतुसंश्रयः ॥ ८१ ॥
 उत्तरोत्तरवाक्यं तु विरोध इति सञ्ज्ञितः ।
 प्ररोचना च विज्ञेया संहारार्थप्रदर्शनी ॥ ८२ ॥
 अनुमानार्थसंयुक्तं विन्याद् विचक्षणं तथा ।
 वीजकार्योपगमनमादानमिति कीर्तितम् ॥ ८३ ॥
 अवमानादिजनितसम्बोद्धृल्लनं भवेत् ।
 प्रत्यक्षकथनं यत् तु स व्याहार इति स्मृतः ॥ ८४ ॥
 साधिक्षेपं वचो यत्र तद् व्यतिरिति सञ्ज्ञितम् ।
 लक्षणं विमर्शाङ्गानां संहारे तु निबोधक ॥ ८५ ॥
 सुखवीजोपगमनं सन्धिरित्यभिधीयते ।
 कार्यस्याऽन्वेषणं यत् तु विबोध इति संस्मृतः ॥ ८६ ॥
 उपक्षेपस्तु कार्याणां ग्रथनं नाम तद् भवेत् ।
 अनुभूतार्थकथनं निर्णयः समुदाहृतः ॥ ८७ ॥
 परिवादकृतं यत् स्यात् तदाहुः परिभाषणम् ।
 लब्धस्याऽर्थस्य ग्रमनं कतिरित्यभिधीयते ॥ ८८ ॥
 शुश्रूषाद्युपसम्पन्ना प्रसादः प्रीतिरुच्यते ।
 समागमस्तु योऽर्थानाम् आनन्दः स तु कीर्तितः ॥ ८९ ॥
 दुःखापनयनं चैव समयः स निगद्यते ।
 अन्वग्भूतस्य सम्प्राप्तिर्भवेत् तदुपगूहनम् ॥ ९० ॥
 दानमानविनिष्यन्नमाभाषणमुदाहृतम् ।
 पूर्वभावस्तु विज्ञेयः सद्भिः कार्योपदेशकः ॥ ९१ ॥
 वरप्रसादसम्प्राप्तिः काव्यसंहार इत्यते ।
 द्विषद्विजट्टपादीनां प्रशस्तिः स्यात् प्रसाधनम् ॥ ९२ ॥

यथा सन्धिसु कर्तव्यान्तेतान्यङ्गानि रूपके ।

कविभिः काव्यकुशलैरसभावमपेक्ष्य तु ॥ १०३ ॥

सन्धिश्राणि कदाचित् तु द्वित्रियोगेन वा पुनः ।

कार्यं कालमवस्थां च ज्ञात्वा कार्याणि सन्धिषु ॥ १०४ ॥

एतेषामेव चाऽङ्गानां सम्बद्धान्यर्धयोगतः ।

सम्यन्तराणि वक्ष्यामि त्वर्धोपक्षेपकाणि च ॥ १०५ ॥

सामभेदप्रदानं च दण्डश्च मध एव च ।

प्रत्युत्पन्नमतित्वं च गोत्रस्त्वलितमेव च ॥ १०६ ॥

साहसं च भयं चैव क्षीर्माया क्रोध एव च ।

श्रोजः संवरणं भ्रान्तिस्तथा हेत्ववधारणम् ॥ १०७ ॥

दूतो लेखस्तथा स्वप्रस्थितं मद इति द्विजाः ।

सम्यन्तराणि सन्धीनां विशेषास्त्वेकविंशतिः ॥ १०८ ॥

विष्कम्भधूलिका चैव तथा चैव प्रवेशकः ।

अङ्गावताराङ्गमुखमर्थोपक्षेपपञ्चकम् ॥ १०९ ॥

मध्यमपुरुषनियोज्यो नाटकमुखसन्धिमात्रसञ्चारः ।

विष्कम्भकसु संस्कृतपुरोहितामात्यकञ्चुकिभिः ॥ ११० ॥

शङ्खः सङ्कीर्णो वा द्विविधो विष्कम्भकसु विज्ञेयः ।

मध्यमपात्रैः शङ्खः जङ्गीर्णो नीचमध्यकृतः ॥ १११ ॥

अन्तर्जवनिकासंस्थैः शून्यादिभिरनेकधा ।

अर्धोपक्षेपणं यत्तु क्रियते सा हि चूलिका ॥ ११२ ॥

अङ्गान्तरानुसारी सङ्क्षेपार्थमधिकृत्य विन्दूनाम् ।

प्रकरणनाटकविषये प्रवेशको नाम विज्ञेयः ॥ ११३ ॥

नोत्तममध्यमपुरुषैराचरितो नाऽप्युदात्तवचनकृतः ।

प्राकृतभाषाचारः प्रवेशको नाम विज्ञेयः ॥ ११४ ॥

अङ्गान्तरेऽथवाऽङ्के निप्रतति यस्मिन् प्रयोगमासाद्य ।
 वीजाय युक्तियुक्तो ज्ञेयो ह्यङ्गावतारोऽसौ ॥ ११५ ॥
 विशिष्टमुखमङ्गस्य स्त्रिया वा पुरुषेण वा ।
 यदुपतिष्ठते पूर्वं तदङ्गमुखमुच्यते ॥ ११६ ॥
 वृत्तिवृत्त्यङ्गसम्पन्नपदार्थप्रकृतिचयम् ।
 पञ्चावस्थाभिनिष्पन्नैः पञ्चभिः सन्धिभिर्युतम् ॥ ११७ ॥
 सन्ध्यन्तरैकविंशत्या चतुःषष्ठ्यङ्गसंयुतम् ।
 षट्त्रिंशन्नखणोपेतं गुणालङ्कारभूषितम् ॥ ११८ ॥
 महारसं महाभोगमुदात्तवचनान्वितम् ।
 महापुरुषसञ्चारं साध्याचारं जनप्रियम् ॥ ११९ ॥
 सुश्लिष्टसन्धिसंयोगं सुप्रयोगं सुखाश्रयम् ।
 मृदुशब्दाभिधानं च ऋविः कुर्यात् तु नाटकम् ॥ १२० ॥
 अवस्था या हि लोकस्य सुखदुःखसमुद्भवा ।
 नानापुरुषसञ्चारा नाटके सा भवेदिह ॥ १२१ ॥
 न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न सा कला ।
 न तत् कर्म समायोगो नाटके यन् न दृश्यते ॥ १२२ ॥
 योऽयं स्वभावो लोकस्य नानावस्थान्तरात्मकः ।
 साङ्गाभिनयसंयुक्तो नाटके संविधीयते ॥ १२३ ॥
 देवतानामृषीणां च राज्ञां लोकस्य चैव हि ।
 पूर्ववृत्तानुचरितं नाटकं नाम तद् भवेत् ॥ १२४ ॥
 यस्मात् स्वभावं संहृत्य साङ्गोपाङ्गमतिक्रमैः ।
 प्रयुज्यते जायते च यस्मात् तन् नाटकं स्मृतम् ॥ १२५ ॥
 सर्वभावैः सर्वरसैः सर्वकर्मप्रवृत्तिभिः ।
 नानावस्थान्तरोपेतं नाटकं संविधीयते ॥ १२६ ॥

यान्येकशिल्पजातानि एकरूपकृतानि च ।
 तानि शेषाणि रूपाणि प्रयोन्यानि प्रयोक्तृभिः ॥१२७॥
 लोकस्य भावं सम्प्रेक्ष्य नराणां च बलावलम् ।
 सम्भोगं चैव युक्तिं च ततः कार्यं तु नाटकम् ॥१२८॥
 श्लोके प्रणश्यति प्रायो भवन्त्यविवुधा नराः ।
 ये चाऽपि हि भविष्यन्ति येऽप्यल्पश्रुतबुद्धयः ॥ १२९ ॥
 बुद्धयः कर्मशल्यानि वैचक्षण्यं बलानि च ।
 सर्वं लीतानि यदा लोकः विना नाद्यं प्रणश्यति ॥१३०॥
 तदेवं लोकभावानां प्रसमीक्ष्य यथा क्रमम् ।
 मृदुशब्दं यथार्थं च तज्ज्ञैः कार्यं तु लक्षणम् ॥ १३१ ॥
 चेक्रीडिताद्यैः शब्दैस्तु काव्यबन्धा भवन्ति ये ।
 वेष्ट्या इव न भान्ति च कमण्डलुधरैर्द्विजैः ॥ १३२ ॥
 दशरूपविधानं हि मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि वृत्तीनामिह लक्षणम् ॥ १३३ ॥
 एति भारतीये नाट्यशास्त्रे अङ्गविकल्पो नाम एकोन-
 विंशतितमोऽध्यायः ॥

अथ विंशतितमोऽध्यायः ।

समुत्थानं तु वृत्तीनां व्याख्यास्याम्यनुपूर्वगः ।
 तथा वस्तून् चैव काम्यानां च विकल्पमम् ॥ १ ॥
 एकार्णवं जगत् कृत्वा भगवानच्युतो यदा ।
 श्रुते स्म नागपर्यङ्के लीकृान् सङ्क्षिप्य मायया ॥ २ ॥

अथ वीर्यवल्लोन्मत्तावसुरौ मधुकैटभौ ।
 तर्जयामासतुर्देवं तरसा युद्धकाङ्क्षिणौ ॥ १ ॥
 निजबाहुविसृष्टौ तौ भूतभावनमच्चयम् ।
 जानुभिर्मुष्टिभिश्चैव योधयामासतुः प्रभुम् ॥ २ ॥
 बहुभिः परुषैर्वाक्यैरन्योन्यस्पर्धयान्वितौ ।
 नानाविधेष्वचनैः कम्पयन्ताविवोदधिम ॥ ३ ॥
 तयोरनेकरूपाणि वचांसि वदतोस्तदा ।
 श्रुत्वा आकम्पितमना द्रुहिणौ वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥
 किमियं भारती वृत्तिर्वाग्भिरेव प्रवर्तिता ।
 उत्तरोत्तरसम्बन्धान् नन्विमौ निधनं नय ॥ ५ ॥
 पितामहवचः श्रुत्वा प्रोवाच मधुसूदनः ।
 कार्यहेतोर्मया ब्रह्मन् भारतीयं विनिर्मिता ॥ ६ ॥
 वदतां वर भूयिष्ठा भारतीयं भविष्यति ।
 अहमेतौ निहन्मद्य इत्युक्त्वा वचनं हरिः ॥ ७ ॥
 शुद्धैरविकृतैरङ्गैः साङ्गहारैस्तदा भृशम् ।
 योधयामास तौ दिव्यौ बाहुयुद्धविशारदौ ॥ ८ ॥
 भूमिसंस्थानसंयोगैः पदन्यासैर्हरेस्तदा ।
 अतिभारोऽभवद् भूमेर्भारती तेन निर्मिता ॥ ९ ॥
 वलितैः शार्ङ्गधनुषा तीव्रदीप्ततरैरथ ।
 सत्त्वाधिकैरसम्प्रान्तैः सात्त्वती च विनिर्मिता ॥ १० ॥
 विविधैरङ्गहारैश्च देवो लीलासमुद्भवैः ।
 बबन्ध यच्छिखापाशं कैशिकी तत्र निर्मिता ॥ ११ ॥
 संरम्भावेगबहुलैर्नाताचारीसमन्वितैः ।
 निमुहुकरणैरङ्गैरुत्पन्नाऽऽरभटी ततः ॥ १२ ॥

यां यां देवः समाचष्टे क्रियां वृत्तिसमुद्भवाम् ।
 तास्तदर्थानुगैर्जल्पैर्दुःखिणः प्रत्यपूजयत् ॥ १५ ॥
 यदा हतौ तावसुरौ हरिणा मधुकैटभौ ।
 ततोऽब्रवीत् पद्मयोनिर्नारायणमरिन्दमम् ॥ १६ ॥
 अहो विचित्रैर्ललितैः स्फुटैः सुविशदैरपि ।
 अङ्गहारैः कृतं देव त्वया दानवनाशनम् ॥ १७ ॥
 तस्मादयं सर्वलोके नियुद्धः समयः शुभः ।
 सर्वशस्त्रविमोक्षेषु न्यायसज्ज्ञो भविष्यति ॥ १८ ॥
 न्याससमुत्थितैश्चित्रैरङ्गहारैर्विभूषितम् ।
 यस्माद् युद्धं कृतं ह्येतत् तस्मान् न्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ १९ ॥
 ततो वेदेषु निक्षिप्ता द्रुहिणेन महात्मना ।
 पुनरिष्टसृजातेन नानाचारौसमाकुले ॥ २० ॥
 पुनर्नाट्यप्रयोगेन नानाभावसमन्विताः ।
 वृत्तिसज्ज्ञा वृता हेयताः काव्यबन्धसमाश्रिताः ॥ २१ ॥
 बलितास्तस्य देवस्य यप्यं यद्यादृशं कृतम् ।
 ऋषिभिस्तादृशी वृत्तिः कृता याऽप्यङ्गसम्भवा ॥ २२ ॥
 नाट्यवेदसमुत्पन्ना वाचां याऽभिनयान्विताः ।
 मया काव्यकृतं हेतीः प्रक्षिप्ता द्रुहिणाक्षया ॥ २३ ॥
 ऋग्वेदे भारती क्षिप्ता यजुर्वेदे च सात्वती ।
 केशिकी सामवेदे च शेषा चाऽथर्वणी तथा ॥ २४ ॥
 या वाक्प्रधाना नृवरप्रयोज्या
 स्त्रीवर्जिता संस्कृतपाठयुक्ता ।
 स्वनामधेयैर्भवनैः प्रयुक्तां
 तां भारतीं वृत्तिसुदाहरन्ति ॥ २५ ॥

भेदास्तस्यास्तु विज्ञेयाश्चत्वारो द्रवमागता ।
 प्ररोचना मुखं चैव वीथी प्रहसनन्तथा ॥ २६ ॥
 व्रजाभ्युदयिनी चैव मङ्गल्या विजयावस्था ।
 सर्वपापप्रशमनी पूर्वरङ्गप्ररोचिनी ॥ २७ ॥
 नटी विदूषको वाऽपि पारिपाश्विक एव वा ।
 सूत्रधारिण सहिताः संज्ञापं यत्र कुर्वते ॥ २८ ॥
 चित्रैर्वाक्कीः सकार्यैर्वीथ्यङ्गैरनपायि वा ।
 उद्घात्यकं कथोद्घातः प्रयोगातिशयस्तथा ॥ २९ ॥
 प्रवृत्तकावलगिते आमुखाङ्गानि पञ्च वै ।
 उद्घात्यकावलगिते वीथ्यङ्गे तु मयोदिते ॥ ३० ॥
 शेषाणां लक्षणमहं व्याख्यास्याम्यनुपूर्वशः ।
 सूत्रधारस्य वाक्यं वा यत्र वाक्यार्थमेव च ॥ ३१ ॥
 गृहीत्वा प्रविशेत् पात्रं कथोद्घातः प्रकीर्तितः ।
 प्रयोगेऽत्र प्रयोगं तु सूत्रभट्ट यत्र योजयेत् ॥ ३२ ॥
 ततश्च प्रविशेत् पात्रं प्रयोगातिशयो हि सः ।
 कालं प्रवृत्तमाश्रित्य सूत्रभट्ट यत्र वर्णयेत् ॥ ३३ ॥
 तदाश्रयस्य पात्रस्य प्रवेशस्तत् प्रवृत्तकम् ।
 एवामन्यतमं श्लिष्टं योजयित्वाऽर्थयुक्तिभिः ॥ ३४ ॥
 पात्रग्रन्थैरसम्बाधं प्रकुर्यादामुखं ततः ।
 एवमेतद् बुधैर्ज्ञेयमामुखं विविधाश्रयम् ।
 लक्षणं पूर्वमुक्तं तु वीथ्याः प्रहसनस्य च ॥ ३५ ॥
 इत्यष्टार्थविकल्पा वृत्तिरियं भारती मया प्रोक्ता ।
 सात्त्वत्यास्तु विधानं लक्षणयुक्त्या प्रवक्ष्यामि ॥ ३६ ॥
 या सात्त्वतेनेह गुणेन युक्त्या

न्वायेन वृत्तेन समन्विता च ।

॥ हर्षोत्कटा संहतशोकमावा ॥

सा सात्त्वती नाम भवेत् तु वृत्तिः ॥ १७ ॥

वागङ्गाभिनयवती सत्त्वोत्थानवृत्तनप्रकरणेषु ।

सत्त्वाधिकारयुक्ता विज्ञेया सात्त्वती वृत्तिः ॥ १८ ॥

वीरादभुतरौद्रसा विज्ञेया ह्यल्पकंठशृङ्गारा ।

उद्वतपुच्छप्राया परस्परार्धप्राणा चैव ॥ १९ ॥

उत्थापक उपरिवर्तनं कश्च संलापकश्च सङ्घात्यः ।

चत्वारश्चैव भेदा विज्ञेया नाट्यतत्त्वज्ञैः ॥ २० ॥

अहमुत्पत्त्याऽप्येवं त्वं तावद् दर्शयाम्बुजः शक्तिम् ।

इति संहर्षसमाश्रयमुत्थितमुत्थापको ज्ञेयः ॥ २१ ॥

उत्थानसमारोहानवानुत्सृज्य शोऽर्थयोगवशात् ।

अन्यानर्थान् भजते स चाऽपि परिवर्तको ज्ञेयः ॥ २२ ॥

सामवीजान्तिरामर्षोऽपि लापो सत्तापको नाम ।

मन्तार्थकार्यशक्त्या दैववशादात्मदीपयोगाद् वा ॥ २३ ॥

सङ्घातभेदजननं तज्ज्ञैः सङ्घातको ज्ञेयः ।

इत्यष्टाद्वैविकल्पा वृत्तिरियं सात्त्वती मया प्रोक्ता ॥ २४ ॥

कैशिक्यास्त्वथ लक्षणमतः परं संपवचुरासि ।

॥ २५ ॥ अक्षणेपथप्रविशेषविता

॥ स्त्रीपुंसयुक्ता बहुदृश्यगीता ॥

॥ कामोपभोगप्रभवोपचारा ॥

॥ तां कैशिकीं वृत्तिमुदाहरन्ति ॥ २५ ॥

नर्म सनर्मस्फुल्लो नर्मस्फोटोऽथ नर्मगर्भश्च ।

कैशिक्याश्चत्वारो भेदा ह्येते समाख्याताः ॥ २६ ॥

आस्थापितशृङ्गारं विशदकरणं निवृत्तवीररसम् ।
 हास्यप्रवचनबहुलं नर्मं त्रिविधं विजानीयात् ॥ ४७ ॥
 ईर्ष्याक्तोदतप्रापं सोपास्यवचनानुविधं च ।
 आक्षेपोपक्षेपकृतं सविदालम्भं स्मृतं नर्म ॥ ४८ ॥
 नवसङ्गमसन्धोगो रतिसमुदायवेषवाक्यसंयुक्तः ।
 शोभे नर्मस्फुटो ह्यवसानमयानकश्चैव ॥ ४९ ॥
 त्रिविधानां भावानां सर्वैर्लवैर्भूषितो बहुविशेषैः ।
 असमप्राप्तिरसो नर्मस्फोटोऽथ विज्ञेयः ॥ ५० ॥
 ज्ञानगुणसम्भावादिभिर्नायको गुणैर्यत्र ।
 प्रच्छन्नैर्व्यवहरते कार्यवशान् नर्मगर्भोऽसौ ॥ ५१ ॥
 इत्यष्टार्धविकल्पा वृत्तिरियं कैशिकी मया प्रोक्ता ।
 अत ऊर्ध्वमुद्धतरसामारभटीं सम्प्रवक्ष्यामि ॥ ५२ ॥
 आरभटप्रायगुणा तथैव बहुकपटवचनोपेता ।
 दम्भानृतवचनवती त्वारभटी नाम विज्ञेया ॥ ५३ ॥
 प्रस्तावपातस्तुतलङ्घितानि
 छेद्यानि मायाकृतमिन्द्रजालम् ।
 चित्राणि युद्धानि च यत्र नित्यं
 तां तादृशीमारभटीं वदन्ति ॥ ५४ ॥
 सङ्क्षिप्तकावपातो च वस्तूत्यापनमथाऽपि सम्फेदः ।
 एते ह्यस्या भेदा लक्षणमेवां तु सम्प्रवक्ष्यामि ॥ ५५ ॥
 अन्वर्थशिल्पयुक्तो बहुपुस्तोत्यापनचित्रनेपथ्यः ।
 सङ्क्षिप्तवसुविज्ञो ज्ञेयः सङ्क्षिप्तको नाम ॥ ५६ ॥
 भयहर्षसमुत्थानं विद्रवविनिपातसंभ्रमावरणम् ।
 चिप्रप्रवेशनिर्गममवपातमिमं विजानीयात् ॥ ५७ ॥

सर्वरससमासकृतं सविद्रमविद्रवाश्रयं चापि ।

पश्चाद् विभाषते यत् तद् वस्तूयापनं नाम ॥ ५८ ॥

संरम्भसम्प्रयुक्ती बहुयुद्धनियुक्तपटनिर्भेदः ।

शस्त्रप्रहारबहुलः सम्फेटी नाम विज्ञेयः ॥ ५९ ॥

एवमेता बुधैश्चेत्या वृत्तयो नाट्यमातरः ।

रसप्रयोगमासां च कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ६० ॥

हास्यशृङ्गारकरुणैः वृत्तिः स्यात् कैशिकी रसैः ।

सात्वती चाऽपि विज्ञेया वीररौद्राङ्गताश्रया ॥ ६१ ॥

भयानके सबीभक्ते रौद्रे चाऽऽरभटी भवेत् ।

भारती चाऽपि विज्ञेया वीररौद्राङ्गताश्रया ॥ ६२ ॥

वृत्त्यन्त एषोऽभिनयो मयोक्तो वागङ्गसत्त्वप्रभवो यथावत् ।

आहार्यमेवाऽभिनयप्रयोगं वक्ष्यामि नेपथ्यकृतं कृतं च भूयः ॥ ६३ ॥

इति भारतीये नाट्यशास्त्रे वागभिनये वृत्तिविकल्पो

नाम विंशतितमोऽध्यायः ।

अथ चतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रकृतौनां च लक्षणम् ।

नायकानां च सर्वेषां चतुर्णामपि तत्त्वतः ॥ १ ॥

समासतस्तु विविधा प्रकृतिः परिकीर्तिता ।

स्त्रीणां च पुरुषाणां च उत्तमा मध्यमाधमाः ॥ २ ॥

नाट्ये चत्वार एवेते नायकाः परिकीर्तिताः ।

मध्योत्तमायां प्रकृतौ नानालक्षणाः ॥ ३ ॥

धीरोद्धतो धीरललितो धीरोदात्तस्तथैव च ।

धीरप्रशान्तश्चैति नायका नाटकासिताः ॥ ४ ॥

देवा धीरोदता ज्ञेयाः सुधीरललिता नृपाः ।

सेनापतिरमात्याश्च धीरोदात्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ५ ॥

ब्राह्मणा वणिजश्चैव प्रोक्ता धीरप्रशान्तकाः ।

एते तु नायका ज्ञेयाः काव्यबन्धेषु सर्वदा ॥ ६ ॥

नायिकाश्चैव वक्ष्यामि चतस्रः पुनरेव हि ।

दिव्या च नृपपत्नी च कुलस्त्री गणिका तथा ॥ ७ ॥

एतास्तु नायिका ज्ञेया नानाप्रकृतिलक्षणाः ।

धीराश्च ललिताश्चैव उदात्ता निभृतास्तथा ॥ ८ ॥

दिव्या राजाङ्गना ज्ञेया गुणैर्युक्ता भवन्ति हि ।

उदात्ता निभृता चैव भवेत् तु कुलजाङ्गना ॥ ९ ॥

गणिका शिल्पकारौ च उदात्तललिते स्मृते ।

प्रेया चैव हि विज्ञेया सङ्कीर्णा प्रकृतावापि ॥ १० ॥

नपुंसकश्च विज्ञेयः सङ्कीर्णोऽप्यधमा एव च ।

शकारश्चैव चेटश्च ये चाऽन्येऽप्यधमा नराः ॥ ११ ॥

सङ्कीर्णा स्ते च विज्ञेया नाटके हि द्विजोत्तमाः ।

एते ज्ञेयाः प्रकृत्या तु पुनरुपकीर्णपुंसकाः ॥ १२ ॥

एतेषां चैव वक्ष्यामि द्विभागं शीललक्षणैः ।

सर्वासां प्रकृतीनां तु प्रकारो द्विविधः स्मृतः ॥ १३ ॥

तत्र राजोपचारो यो भवेदाभ्यन्तरस्तु सः ।

तस्माद् राजोपचारेषु पुनरभ्यन्तराश्रयम् ॥ १४ ॥

स्त्रीविभागं प्रवक्ष्यामि उपचारं तथैव च ।

महादेवी तथा देवी स्वामिनी स्यायिनी तथा ॥ १५ ॥

भोगिनौ शिल्पकारौ च नाटकीयाऽनर्तकी ।

अनुचारी तथाऽऽयुक्ता तथा च परिचारिका ॥ १६ ॥

तथा सञ्चारिणी चैव तथा प्रेङ्गणकारिका ।

महत्तरा प्रतीहारौ कुमारी स्वविरा तथा ॥ १७ ॥

अयुक्तिकासु भूपानामिष आभ्यन्तरो गणः ।

तत्र मूर्धावसिक्ता च कुलशीलविभूषिता ॥ १८ ॥

समतुल्यवयस्था च मध्यस्था क्रोधवर्जिता ।

अंभीष्टा नृपशीलज्ञा समदुःखसुखासदा ॥ १९ ॥

शान्तिस्वस्थयनैर्नित्यं भर्तृमङ्गलकाङ्क्षिणी ।

पतिव्रता चमायुक्ता अन्तःपुरहिते रता ॥ २० ॥

एभिर्गुणैश्च संयुक्ता महादेवी प्रकीर्तिता ।

एभिरेव गुणैर्युक्ता बहुमानविवर्जिता ॥ २१ ॥

गर्विता राजपुत्री स्याद् रतिसम्भोगतत्परा ।

बाला नित्योज्ज्वलगुणा प्रतिपक्षेषसूयिनी ॥ २२ ॥

शौवनादिगुणोन्मत्ता सा देवीत्यभिधीयते ।

रूपिणी पद्मिनीजातिः सावधाना नृपाङ्गना ॥ २३ ॥

सेनापतिरमात्यानी दण्डिनी तत्पराश्रये ।

नतया नामतर्धैव स्वामिनीत्यभिसञ्ज्ञिता ॥ २४ ॥

शीलरूपगुणैर्या तु संयुक्ता नृपवत्सभा ।

स्वामिसत्कारसम्पन्ना स्वामिनीत्यभिसञ्ज्ञिता ॥ २५ ॥

रूपशौवनसम्पन्ना कर्कशा ललिता तथा ।

रतिसम्भोगकुशला प्रतियज्ञेष्वसूयिनाम् ॥ २६ ॥

दत्ताऽस्फुटा ह्युदात्ता च गन्धमात्योज्ज्वला तथा ।

नृपतिच्छन्दवृत्ता च सर्वदेष्टार्याविवर्जिता ॥ २७ ॥

उपस्थिता प्रमत्ता च त्यक्तालस्या ह्यनिष्ठुरा ।

मान्यामान्यविशेषज्ञा स्यायिनी कथिता तथा ॥ २८ ॥

सुशीला लघुसम्माना मृदुर्नास्त्युद्धता तथा ।
 मध्यस्था निभृता चान्ता भोगिनीति हि सा स्मृता ॥ २६ ॥
 नानाकलाविशेषज्ञा नानाशिल्पविचक्षणम् ।
 गन्धशिल्पविभागज्ञा लेख्यालेख्यविशारदा ॥ २७ ॥
 शयनाशनयानज्ञा चतुरा मधुरा तथा ।
 दक्षा चित्रा स्फुटाऽतीव्रा निभृता शिल्पकारिका ॥ २८ ॥
 ग्रहमोक्षलघुज्ञा च रसभावविभाविका ।
 परभावेद्वितज्ञा च आचार्यानुगता तथा ॥ २९ ॥
 चतुराऽभिनयज्ञा च जहापोहविशारदा ।
 निपुणा भाण्डवाद्येषु नाटकीया प्रकीर्तिता ॥ ३० ॥
 नानावाद्यप्रयोगज्ञा नृत्यमीतविचक्षणा ।
 सदा प्रगल्भा च तथा त्यक्तालस्या जितश्रमा ॥ ३१ ॥
 समानता च नारीषु रूपयौवनकान्तिषु ।
 न दृश्यते गुणैर्युक्ता नर्तकी सा प्रकीर्तिता ॥ ३२ ॥
 सर्वावस्थाप्रचारेषु अनुगच्छति या नृपम् ।
 विज्ञेया नामतः सा तु नृपतेरनुचारिका ॥ ३३ ॥
 भाण्डागारे नियुक्ता च आयुधागार एव च ।
 औषधीफलमूलेषु वाजेषु स्वाहता तथा ॥ ३४ ॥
 गन्धाभरणवस्त्रेषु आख्यानकथनेषु च ।
 बह्वर्थेषु नियुक्ता या आयुक्ता इति सा स्मृता ॥ ३५ ॥
 छत्रशय्यासने युक्ता तथा व्यञ्जनकर्माणि ।
 संवाहने च गर्वे च तथा चैव प्रसाधने ॥ ३६ ॥
 तथाऽऽभरणसंयोगे माल्यसंग्रहणे तथा ।
 विज्ञेया नामतः सा तु नृपतेः परिचारिका ॥ ३७ ॥

नानाकक्षादिप्रारिण्यस्तथापवनसञ्चराः ।

देवतायतनक्रीडाप्रासादपरिसञ्चराः ॥ ४३ ॥

यत्रेषु च नियुक्ता यास्तथा च विविधाश्रये ।

सञ्चारिकास्तु विज्ञेया नाट्यञ्चैरुपचारतः ॥ ४४ ॥

प्रेङ्खणैः कामसंयुक्तैर्गुह्यागुह्यसमुत्थितैः ।

याऽतिरुक्ता बुधैः सा तं ज्ञेया प्रेङ्खणकारिका ॥ ४५ ॥

सर्वान्तःपुररक्षायामाशीः स्वस्त्ययनादिभिः ।

या नित्यमभिनन्दन्ति ज्ञेयास्तास्तु महत्तराः ॥ ४६ ॥

सन्धिविग्रहसम्बन्धं नानाकार्यसमुत्थितम् ।

निवेदयन्ति याः कार्यं प्रतिहार्यस्तु ताः स्मृताः ॥ ४७ ॥

अप्राम्तरतिसम्भोगा असम्भ्रान्ता अनुद्गटाः ।

निभृता याः सलज्जाश्च ताः कुमार्य इति स्मृताः ॥ ४८ ॥

पूर्वराजनयाभिज्ञाः सर्वराजसु पूजिताः ।

पूर्वराजोपचारज्ञा वृद्धास्ता इति कीर्तिताः ॥ ४९ ॥

समासाल्लक्षणं तासां प्रवक्ष्यामि द्विजोत्तमाः ।

या नियोज्या नियोगेषु प्रयोगेषु तथैव हि ॥ ५० ॥

अनुद्गटा ह्यसम्भ्रान्ताः स्ववेषाचारनिष्ठुराः ।

क्षान्ता दान्ताः सुशीलाश्च जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ ५१ ॥

आकाशा निभृताश्चैव स्त्रीदोषैश्च विवर्जिताः ।

ता नियोगे नियोक्तव्या वनिता मदवर्जिताः ॥ ५२ ॥

यत् स्यान् नपुंसकं नाम तृतीया प्रकृतिसु सा ।

सा ह्यन्तःपुरसञ्चारे योज्या पार्थिववेश्मनि ॥ ५३ ॥

स्नातकाः कक्षुका ये च तथा वर्षधराश्च ये ।

ये स्थायिकाश्च निर्मुण्डाः कक्षास्थानेषु योजयेत् ॥ ५४ ॥

अप्रमांसस्य पुरुषा ये च स्त्रीभोगवर्जिताः ।
 एते त्वन्तःपुरचराः कार्यं नित्यं हि नाटके ॥ ५३ ॥
 वस्वन्ते स्नातकं कुर्यादार्यमाचारसंयुतम् ।
 प्रेरणे चार्थसंयुक्ते कञ्चुकीयान् नियोजयेत् ॥ ५४ ॥
 तथा वर्षधरांश्चैव कामचारिषु योजयेत् ।
 उपस्थायिकनिर्मुण्डाः स्त्रीणां प्रेषणकारणे ॥ ५५ ॥
 मानकार्येषु नारीणां नियुञ्जीतानुचारिकाः ।
 सर्ववृत्तान्तयोगज्ञं नाट्यागारे नियोजयेत् ॥ ५६ ॥
 ये त्वल्पसत्त्वाः कुशलाः स्त्रीवाच स्त्रीस्वभाविनः ।
 जात्या न दुष्टाः कार्ये तु ते वै वर्षधराः स्मृताः ॥ ५७ ॥
 नपुंसका ये पुरुषाः स्त्रीस्वभावेन वर्जिताः ।
 निर्मुण्डा नामतो ज्ञेयाः कामविज्ञानवर्जिताः ॥ ५८ ॥
 ये विद्यासत्यसम्पन्नाः कामदोषविवर्जिताः ।
 ज्ञानविज्ञानकुशलाः कञ्चुकीयास्तु ते स्मृताः ॥ ५९ ॥
 एतदेव दशविधं प्रोक्तमन्तःपुरं मया ।
 अतःपरं प्रवक्ष्यामि बाह्यं पुरुषसञ्चरम् ॥ ६० ॥
 राजा सेनापतिश्चैव कुमारो मन्त्रिणस्तथा ।
 सचिवाः प्राड्विवाकाश्च प्रयोगाधिकृतास्तथा ॥ ६१ ॥
 एते चाऽन्ये च बहवः सभास्तारा नृपस्य तु ।
 विभागमेषां वक्ष्यामि लक्षणं च पृथक् पृथक् ॥ ६२ ॥
 शीलवान् बुद्धिसम्पन्नः सत्यवादी जितेन्द्रियः ।
 दृढः प्रगल्भः श्रुतिमान् विक्रान्तो धृतिमान् शुचिः ॥ ६३ ॥
 दीर्घदर्शी महोक्ताहः कृतज्ञः प्रियवानपि ।
 लोकपालव्रतधरः शूरो धीरः क्षमान्वितः ॥ ६४ ॥

उल्लिख्यताऽप्रमत्तश्च हृदयस्यार्थं शास्त्रवित् ।
 नानानयप्रचारज्ञ ऊहापोहविचक्षणः ॥ ६५ ॥
 परभावेद्वितज्ञश्च षाड्गुण्ये नाऽप्यलङ्घ्यतः ।
 नानाशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो नानाशिल्पप्रयोजकः ॥ ६६ ॥
 स्थानवृद्धिचयज्ञश्च पररन्ध्रे विचक्षणः ।
 कृतज्ञोऽव्यसनो चैव गुणैरेतैर्भवन् नृपः ॥ ६७ ॥
 शीलवान् सत्यसम्पन्नस्त्यक्तालस्यः प्रियंवदः ।
 पररन्ध्रविधिज्ञो यो यात्राकालप्रतिषेधवान् ॥ ६८ ॥
 अर्थशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो ह्यनुरक्तः कुले वृतः ।
 देशवित् कालवित् चैव भवेत् सेनापतिगुणैः ॥ ६९ ॥
 कुलीनो बुद्धिसम्पन्नः श्रुतिनीतिविशारदः ।
 स्वदेश्याश्चानुरक्ताश्च शुचयो धार्मिकास्तथा ॥ ७० ॥
 अमात्या मन्त्रिणश्चैव गुणैरेतैर्भवन्ति हि ।
 व्यवहारार्थतत्त्वज्ञा बुद्धिमन्तो बहुश्रुताः ॥ ७१ ॥
 मध्यस्था धार्मिका रक्ताः कार्याकार्यविचक्षणाः ।
 चान्ता दान्ता जितक्रोधा नोद्धताः समदर्शिनः ॥ ७२ ॥
 ईदृशाः प्राड्विवाकाश्च स्थाप्या धर्मायनेष्वपि ।
 उल्लिख्यताऽप्रमत्ताश्च त्यक्तालस्या जितक्लमाः ॥ ७३ ॥
 स्निग्धाः चान्ता विनोताश्च मध्यस्था निपुणास्तथा ।
 नयज्ञा विनयज्ञाश्च ऊहापोहविचक्षणाः ॥ ७४ ॥
 नानारूपैः समायुक्ता गुणैरेतैर्भवन्ति हि ।
 हृदयस्यतिमतादिषां गुणानां प्रविभावकम् ॥ ७५ ॥
 विज्ञेयश्चाऽपि कर्मज्ञैः सभास्तारादिकल्पनम् ।
 अत्रोच्यते यथा नाट्यमाहार्यगुणसंश्रयम् ॥ ७६ ॥

कथं राजगुणाः कार्यं नटैरल्पपरिच्छदैः ।
 अत्रोच्यते यदा लोके नाट्यधर्माः प्रवर्तिताः ॥ ७७ ॥
 तदैव सर्वे सम्पन्नं नाट्यमेतन् मया कृतम् ।
 वर्णकैश्चादितस्तत्र भूषणैश्चाऽप्यलङ्कृतः ॥ ७८ ॥
 गान्भीर्यौदार्यसम्पन्नो राजवत् तु भवेत् नटः ।
 सप्तद्वीपाग्राश्चैव मध्यमेको नटो भवेत् ॥ ७९ ॥
 वर्णकैश्चादितेनेह कार्यं त्वष्ट विचेष्टितम् ।
 पाचार्यबुद्ध्या शास्त्राच्च सौष्ठवाङ्गपुरस्कृतः ॥ ८० ॥
 राजवद् भरतस्तस्माद् राजाऽपि नटवद् भवेत् ।
 यथा नटस्तथा राजा यथा राजा तथा नटः ॥ ८१ ॥
 उभाभ्यां भावसम्पत्तिः समलीलाङ्गसौष्ठवा ।
 यथाऽऽचार्योपदेशेन रङ्गशोभी भवेन् नटः ॥ ८२ ॥
 एवं स्वभावतो राजा नित्यमेवोद्यती भवेत् ।
 दिव्यानां यः परीवारः पार्थिवानां भवेद्दिह ॥ ८३ ॥
 नाटके सम्प्रयोक्तव्यो वेषभाषाक्रियान्वितः ।
 यादृशं यस्य यद् रूपं प्रकृत्या तस्य तादृशम् ॥ ८४ ॥
 वेषे वेषविधानेन कर्तव्यं च प्रभुं पुनः ।
 एवं राजोपचारेषु कार्यः पुरुषसङ्ग्रहः ॥ ८५ ॥
 अत उहं प्रवक्ष्यामि नानापुरुषलक्षणम् ।
 नानाशीलगुणे लोके उत्तमाधममध्यमे ॥ ८६ ॥
 प्रयोक्तव्याः पृथग् भावैर्विज्ञेया प्रकृतिर्बुधैः ।
 नानाशिल्पादिसम्पन्ना ज्ञानवन्तो जितेन्द्रियाः ॥ ८७ ॥
 लोके तु ये विशेषज्ञा धर्माधर्मविचक्षणाः ।
 शास्त्रेतिहासकुशलाः शीलवृत्तव्यवस्थिताः ॥ ८८ ॥

अहिंसासत्त्वसम्पन्नाः प्रकृत्या तूत्तमाः स्मृताः ।

लोकोपचारतत्त्वज्ञाः शिल्पशास्त्रविचक्षणाः ॥ ८६ ॥

मध्यप्रायगुणोपेताः प्रकृत्या मध्यमाः स्मृताः ।

रुचवाक्या दुराचारा निःसत्त्वाः स्वल्पबुद्धयः ॥ ८७ ॥

क्रोधना घातकाश्चैव कृत्यज्ञाः सर्वदर्शिनः ।

तृथारम्भप्रसन्नाश्च यत्किञ्चिद् वादनाल्लकाः ॥ ८८ ॥

पिशुनाः पापनिरताः स्त्रीलौल्याः कलहप्रियाः ।

मान्यामान्यविशेषाणामनभिज्ञाश्च तस्कराः ॥ ८९ ॥

एभिर्दोषैश्च संयुक्ताः प्रकृतैर्वाऽधमाः स्मृताः ।

एवं तु शीलतो ज्ञेया प्रकृतिस्त्रिविधा बुधैः ॥ ९० ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रयोक्तृणां तु तदगुणान् ।

तत्र सूत्रधारगुणान् वक्ष्यामः । अस्याऽऽदित एव ताव-
ल्लक्षणज्ञता अहीनो वाक्संस्कारस्तथा गौतमकालविधानज्ञता
स्वरवादित्रतत्त्ववेदनं च ।

चतुरातोद्यकुशलः शस्त्रकर्म्मप्रतिष्ठितः ।

नाना च खण्डकार्यज्ञो नीतिशास्त्रार्थदित् तथा ॥ ९१ ॥

वेश्योपचारनिपुणः काव्यशास्त्रविचक्षणः ।

नानागतिप्रचारज्ञो रसभावविशारदः ॥ ९२ ॥

नाट्यप्रयोगकुशलो नानाशिल्पसमन्वितः ।

छन्दोविधानतत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रविचक्षणः ॥ ९३ ॥

ग्रहनक्षत्रतत्त्वज्ञो देशव्याहारतत्त्ववित् ।

पृथिवीद्वोपवर्षाणां पर्वतानां जनस्य च ॥ ९४ ॥

प्रमाणचरितज्ञश्च राजवंशप्रसूतिवित् ।

श्रोता शास्त्रार्थकार्याणां श्रुत्वा चैवाऽवधारकः ॥ ९५ ॥

अवधार्योपदेष्टा च श्रेयोक्तावोपदेशने ।
 एवंगुणस्तथाऽऽचार्यः सूत्रधारो विधीयते ॥ ८६ ॥
 स्वाभाविकान् गुणार्थं व गदतो मे निबोधत ।
 स्मृतिमान् मतिमान् धीर उदारः स्थिरवाक् शुचिः ॥ १०० ॥
 अरोगो मधुरः चान्तो दान्तश्चैव प्रियंवदः ।
 मध्यदोषविनिर्मुक्तः सत्यवाग् दक्षिणस्तथा ॥ १०१ ॥
 अलुब्धः प्रतिमन्ता च स्वाभाविकगुणा समी ।
 सूत्रधारगुणैरेव किञ्चिद्गूढैः समन्वितः ॥ १०२ ॥
 मध्यमप्रकृतिस्तज्ज्ञैर्विज्ञेयः पारिपाखिकः ।
 उज्ज्वलो रूपवाञ्छैव दृष्टोपकरणक्रियः ॥ १०३ ॥
 मेधावी च विधानज्ञः सकर्मकुशलो दृढः ।
 सूत्रधारगुणैर्युक्ताः सर्व एव प्रयोगिणः ॥ १०४ ॥
 वैश्रोपचारकुशलो मधुरो दक्षिणः कविः ।
 जहापोहक्षमा वाग्मी चतुरस्र विटो भवेत् ॥ १०५ ॥
 शास्त्रार्थतत्त्ववेदो च निपुणो दैशिकेषु च ।
 उज्ज्वलवस्त्राभरणः क्रुद्धप्रत्यनिमित्ततः प्रसीदति च ॥ १०६ ॥
 अधमो मागधभाषो भवति शकारो बहुविकारः ।
 वामनो दन्तुरः कुक्षो द्विजन्मा विकृताननः ॥ १०७ ॥
 सूत्रज्ञः पिङ्गलाक्षः संविधेयो विदूषकः ।
 कलाप्रियो बहुकथो विरूपो गन्धसेवकः ॥ १०८ ॥
 मान्यामान्यविशेषज्ञः खेटो हेतुर्विविधः शतः ।
 एवं गुणैश्च संयुक्तो यत्नजैश्चेतरैस्तथा ॥ १०९ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि स्त्रीणां च प्रकृतिं पुनः ।
 मितभाषा विदग्धा च सलज्जा चाऽप्यनिष्टुरा ॥ ११० ॥

